

ଯିଶାଇୟ ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତାଙ୍କର ପୁସ୍ତକ

୧ ଆମୋସଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯିଶାଇୟଙ୍କର ଦର୍ଶନ, ପରମେଶ୍ୱର
ଯିଶାଇୟଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ ଉଣିଯୁ, ଯୋଥମ, ଆହସ ଓ
ଦୁଇକ୍ଷାଙ୍କ ରଜତ କାଳରେ ଯିହୁଦାରେ ଯାହାସବୁ ଉଚ୍ଛିତିଲ
ଯିଶାଇୟ ଦର୍ଶନ କଲେ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନଗଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ

୨ହେ ସ୍ଵର୍ଗ, ହେ ପୃଥିବୀ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣ। ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି, “ଆମେ ସମ୍ମାନଗଣଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ ଓ
ଉତ୍ତରଣପୋଷଣ କରିଥାଏ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆସନ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ
କରିଛନ୍ତି।

୩ଶାଇ ତା’ର ମୁନିବକୁ କାଣେ, ଗଧ ନିଦର ମୁନିବର
ଦୁଇକ୍ଷାଙ୍କୁ କାଣେ, ମାତ୍ର ଉତ୍ତରାୟେଲ ଲୋକମାନେ ମୋତେ
ଚିତ୍ତିପାରିଲେ ନାହିଁ। ମୋର ଲୋକମାନେ ମୋତେ ଦୁଇଁ
ନାହାନ୍ତି।”

୪ଉତ୍ତରାୟେଲ ଗୋଟୀ ପାପରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ। ସେମାନେ
ଅଧର୍ମ ଓ ପାପରେ ଭାରକ୍ତାନ୍ତ। ସେମାନେ ଏକ ଭ୍ରମ୍ଭାଗରୀ
ଦ୍ୱାରା ଦୁଷ୍ଟମର୍ମକାରୀ ସମ୍ମାନଗଣା। ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପରିତ୍ୟାଗ
କରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଉତ୍ତରାୟେଲର ପଦତ୍ର ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଅବକା
କରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ନଶେ ଅନଶାବ୍ୟକ ପରି
ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି ଓ ଛାଡ଼ି ଶୁଳ୍ମାଲିଛନ୍ତି।

୫ପରମେଶ୍ୱର କୁହନ୍ତି, “ଆମେ କାହାଙ୍କ ଭୁମିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ଶାସ୍ତ୍ର ବିଧାନ କର ରାଜ୍ୟକୁ। ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଁ। ମାତ୍ର
ଭୁମିମାନଙ୍କର କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା ନାହିଁ। ଭୁମେମାନେ
ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କର ରାଜ୍ୟକୁ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତ
ମସ୍ତକ ଓ ସମସ୍ତ ଦୂଦୟ ପାଇଥିବ। ୬ଭୁମିମାନଙ୍କର ଆପାଦମସ୍ତକ
କ୍ଷତି ବିକାଶ ଓ ପୂଜ ଘା’ରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ। ଭୁମେମାନେ ସେ
କ୍ଷତର ଯନ୍ତ୍ର ନେଇ ନାହିଁ। ଭୁମିମାନଙ୍କର ସେହି କ୍ଷତରଗୁଡ଼ିକ
ପରିଷ୍କାର ହୋଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆହୁତ ହୋଇ ନାହିଁ।

୭“ଭୁମିମାନଙ୍କର ଦେଶ ଧ୍ୟେ ପ୍ରାପ୍ୟ। ଭୁମିମାନଙ୍କର
ନଗରଗୁଡ଼ିକ ଅଗ୍ରିରେ ଭସ୍ତିଭୂତ ହୋଇଥାଏ। ଭୁମିମାନଙ୍କର
ଦେଶ ଗତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକୃତ। ଯେନ୍ୟବାହନୀ ଦ୍ୱାରା
ଦେଶ ଧ୍ୟେ ହେଲା ପର ଭୁମର ଦେଶ ଧ୍ୟେ ହୋଇଯାଇଛି। ୮ସିଯ୍ୟେନର କନ୍ୟା
ପରିତ୍ୟକ ଦ୍ୱାରା ଶୈତାନରେ ଗୋଟିଏ
କୁତୁଆ ସଦୃଶ ଦେଖାଯାଉଛି। ଏକ ପରିତ୍ୟକ କାକୁଡ଼ିଶୈତାନ
ସଦୃଶ ପର। ଆଉ ଏହା ଗତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବଗୋଧତ
ନଗର ସଦୃଶ ହୋଇଥାଏଇ।” ୯ଏହା ସତ୍ୟ ଅଟେ। ମାତ୍ର
ସଦାପ୍ରଭୁ ସର୍ବଶକ୍ତମାନ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅନ୍ତର୍ମୁ ଲୋକଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିବାକୁ
ଦେଲେ। ତା ନ ହୋଇଥାଲେ ଆମେମାନେ ସଦୋମ ଓ
ଭାବୋରର ପର ସମ୍ପର୍କରୁପେ ଧ୍ୟେ ପାଇଥାନ୍ତୁ।

ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରକୃତ ସେବା ଇଙ୍କାରନ୍ତି

୧୦ହେ ସଦୋମର ପ୍ରାଚୀନଶବ୍ଦ, ଭୁମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣ। ହେ ହମୋର ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ
ଶିକ୍ଷାସବୁହ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ। ୧୧ପରମେଶ୍ୱର କୁହନ୍ତି, “ମୁଁ
ଭୁମିମାନଙ୍କର ଏହି ବନିଦାନସବୁ କାହାଙ୍କି ଦରକାର କରେ।
ମୁଁ ମେଷର ଓ ହୃଷ୍ଣପୁଷ୍ଟ ଗୋରୁଗାଇର ମେଦର ହୋମବନି
ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଯାଇଛି। ମୁଁ ଆଉ ଷଣ୍ଡ ମେଷ ଓ
ଛାଗମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ରହେ ନାହିଁ।

୧୨“ଯେତେବେଳେ ଭୁମେମାନେ ମୋତେ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ
ଆସିଛି ଭୁମେମାନେ ମୋର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ସମସ୍ତ ନିନଷ୍ଟରୁ
ପଦଦଳିତ କରିଛି। କଣ୍ଠ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ଏହା କରିବାକୁ
କହିଥିଲା?”

୧୩“ଭୁମେମାନେ ମୋତେ ଆଉ ଏହି ଅଧର୍ମାନ ବଳିଦାନ
ଉତ୍ସର୍ଗ ଆଶ ନାହିଁ। ଭୁମର ଧୂପକୁ ମୁଁ ଦୂଶା କରେ। ଭୁମର
ଅମାବାସ୍ୟା, ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପର୍ବତ ଓ ବିଶ୍ୱାମିଦିନ ଉତ୍ସବକୁ ମୁଁ ସହ
ପାର ନାହିଁ। ଭୁମେମାନେ ପଦତ୍ର ମହାସବରେ ଯେଉଁ ଅଧର୍ମ
କରିଛ ମୁଁ ତାହା ସହପାରୁ ନାହିଁ। ୧୪ଆସନ ପ୍ରାଣ ଭୁମିମାନଙ୍କର
ଅମାବାସ୍ୟା ଓ ନିରୂପିତ ପର୍ବମାନଙ୍କୁ ଦୂଶା କରେ। ସେହିସବୁ
ଭାର ଆସପ୍ରତି କ୍ଲେଗଦାୟକ ଓ ଆମେ ସେ ଭାର ବହନ
କରିବାକୁ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇଥାଏ।

୧୫“ଭୁମେମାନେ ସବୁ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରଣ କରି ମୋତେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ମାତ୍ର ମୁଁ ଦିମୁଖ ହୋଇ ରଷ୍ଟ ଆଜ୍ଞାଦିତ
କରିବ। ଭୁମେମାନେ ସବୁ ଅନେକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ମାତ୍ର ମୁଁ
ତାହା ଶୁଣିବ ନାହିଁ। କାରଣ ଭୁମିମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ରକ୍ତରେ
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ।

୧୬“ଭୁମେମାନେ ନିଦକୁ ପ୍ରକାଳନ କର। ନିଦକୁ ପରିଷାର
କର। ମନ କାଯିର୍ଦ୍ଦୁ ନିର୍ବତ୍ତ ହୁଅ। ମୁଁ ଭୁମିମାନଙ୍କର ସେହି
ମନ କର୍ମ ଦେଖିବାକୁ ଇଙ୍କା କରେ ନାହିଁ। କୁରମ୍ଭୁ ନିର୍ବତ୍ତ
ହୁଅ। ୧୭ସ୍ଵକର୍ମ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା କର। ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ଦଣ୍ଡ ଆଗରଣ କର। ଅନ୍ୟକୁ ଆଘାତ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ
ଦଣ୍ଡ ଦିଅ। ପିତ୍ରମାତୃହାନ୍ତିନ ସମ୍ମାନମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର।
ବ୍ୟବାମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ।”

୧୮ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁଣି କୁହନ୍ତି, “ଆସ, ମୋ ସହତ ଆଳାପ
କର। ଭୁମିମାନଙ୍କର ପାପ ସିନ୍ଦ୍ର ବର୍ଣ୍ଣ ପର ଲାଲ ହେଲେ
ହେଁ ବରପ ସଦୃଶ ଶୁଭ୍ର ହେବ। ଆଉ ଭୁମିମାନଙ୍କର ପାପ
ଉଦ୍ଧବ ଲୋହିତ ବର୍ଣ୍ଣ ପର ହେଲେ ହେଁ ମେଷଲୋମ ସଦୃଶ
ଶୁଭ୍ର ହେବ।

୧୯“ସଦ ଭୁମେମାନେ ମୋର ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବ
ଓ ମୋର ଆଜ୍ଞାଦିବ ହେବ ତେବେ ଭୁମେମାନେ ଦେଶରେ
ଉତ୍ତମ ଫଳ ଭୋଗ କରିବ। ୨୦ସଦ ଭୁମେମାନେ ମୋର

ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ନ ଦିଅ ଏବଂ ମୋର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କର, ତେବେ ଭୁମିର ଶତ୍ରୁ ଭୁମିକୁ ଧ୍ୟ କରିବେ ।”
ସଦାପ୍ରଭୁ ମନେ ଏହିପରି କହିଛନ୍ତି ।

ଯିରୁଗାଲମ୍ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱ ନୁହେଁ

21ପରମେଶ୍ୱର କୁହନ୍ତି, “ଯିରୁଗାଲମ୍ ଏକ ନଗର ଯାହା ମୋ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱ ଥିଲା । କିଏ ଏହାକୁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରଣୀରେ ପରିଶତ କଲା? ଯିରୁଗାଲମ୍ ନ୍ୟାୟ ପୁଣ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ । ଯିରୁଗାଲମ୍ର ଲୋକମାନେ ଯାହା ଠିକ ତାହା କରିବା ଉଚିତ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ତଣ୍ଡିକଟା ଓ ହତ୍ୟାକାରୀମାନଙ୍କର ବାସପ୍ଲାନରେ ପରିଶତ ହୋଇଛି ।

22“ଉତ୍ତମଗୁଣ ରୂପା ସଦୃଶ । ମାତ୍ର ଭୁମିର ରୂପା ଖାଦ ପାଳିଛି । ଭୁମିର ଦ୍ୱାକ୍ଷରି ଜଳମିଶ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ । ଉତ୍ତମଗୁଣ ଦୂର୍ଦ୍ଵଳ ହୋଇଛି । **23**ଭୁମିର ଶାସକଗଣ ବିଦ୍ରୋହୀ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ଗ୍ରେମାନଙ୍କର ବନ୍ଦୁ ହୋଇଛନ୍ତି । ଭୁମିର ସମସ୍ତ ଶାସକ ଲାଞ୍ଛକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ଅନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପାରିତୋଷିକ ଗ୍ରୁହଣ କରନ୍ତି । ଆଉ ସେହି ଶାସକମାନେ ଲୋକଙ୍କୁ ୦କିବାକୁ ଅର୍ଥ ନିଅନ୍ତ । ଭୁମିର ସେହି ଶାସକଗଣ ଅନାଥ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଓ ବିଧବାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଦରକାର ବେଳେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।”

24ଏହିପରି, ପ୍ରଭୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଜଗାଯୈଲା ବଳଦାତା କୁହନ୍ତି, “ମୁଁ ମୋର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବି, ମୁଁ ମୋର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବି । **25**ଲୋକମାନେ ରୂପାର ଖାଦ ଦୂର କରିବାକୁ ଏକ ପ୍ରକାର ଜିନିଷ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ସେହିପରି ଭାବରେ ମୁଁ ଭୁମିମାନଙ୍କର ଅପଦ୍ରତ୍ତାକୁ ଦୂର କରିବି । ଭୁମିମାନଙ୍କ ଭିତ୍ତିରୁ ସମସ୍ତ ମନ୍ଦ ଜିନିଷ କାଢିନେବି ଓ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ପଦିତ୍ତ କରିବି । **26**ଆଦ୍ୟ ସମୟ ପରି ମୁଁ ବିରୁଦ୍ଧକାରୀଗଣଙ୍କୁ ଫେରଇ ଅଣିବି । ପୁର୍ବେ ପୂର୍ବର ଭୁମିମାନଙ୍କର ମହିମାନଙ୍କ ପରି ପରମର୍ଗଦାତାଙ୍କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନା କରିବି । ତାପରେ ଭୁମ୍ୟେ ‘ଉତ୍ତମ ଓ ବିଶ୍ୱ ନଗରୀ ବୋଲି କଥିତ ହେବ ।’

27ପରମେଶ୍ୱର ଉତ୍ତମ ଏବଂ ସେ ନ୍ୟାୟ ବିଶ୍ୱ କରନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ ସିଯ୍ୟେନକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବେ । **28**ମାତ୍ର ସମସ୍ତ ଅଧମର୍ଗ୍ରାୟୀ ଓ ପାପୀଗଣ ବିନଶ୍ଚ ହେବେ । ଯେଉଁମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅବଙ୍କା କରନ୍ତି ସେମାନେ ଫଂହାରିତ ହେବେ ।

29ଭୁମ୍ୟେମାନେ ପୂରାକରିବାକୁ ବାହ୍ୟଥିବା ଆଲୋନଗଛ ଓ ସ୍ଵତ୍ତସ ବରିଗୁ ପାଇଁ ଉବିଷ୍ୟତରେ ଲୋକମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ । **30**ଏହା ଛଟିବ କାରଣ ଭୁମ୍ୟେମାନେ ଶୁଣ୍ଟ ପତ୍ର ଦିଶିଷ୍ଟ ଆଲୋନଗଛ ଓ ନିର୍ଜନ ଉଦ୍ୟାନ ସଦୃଶ ହେବ । **31**ଶକ୍ତିଗାଲୀ ମାନବ ଶୁଣ୍ଟ କାଠ ସଦୃଶ ହେବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ଅଗ୍ରିକଣ୍ଠା ସଦୃଶ ହେବ । ସେହି ବଳଦାତା ଲୋକମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ସବୁ ଅଗ୍ରିରେ ଘୋଡ଼ିହେବେ । ସେହି ଅଗ୍ରିକୁ କେହି ନର୍ବାପିତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

2 ଆମୋସଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିଶ୍ରାବ୍ୟ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଗାଲମ୍ ବିଶ୍ୱରେ ଯେଉଁ ଦର୍ଶନ ପାଇଥିଲେ ତାହାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ । ଶେଷ ଦିନରେ ଏହା ହିଁ ଘଟିବ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମନ୍ଦିରର

ପର୍ବତ ଉଚିତମ ପର୍ବତ ଶିଖରରେ ହେବ । ଏହା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପାହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଉଚିତର ହେବ । ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀର ଲୋକମାନେ ସ୍ରୋତ ସଦୃଶ ସେଠାକୁ ଧାବିତ ହେବେ । **3**ବହୁଲୋକ ସେଠାକୁ ଯିବେ । ସେମାନେ କହିବେ, “ଆସ, ଆମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପର୍ବତକୁ ଯିବା । ଯାକୁବଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଆମେମାନେ ଯିବା । ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ବାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପଥ ବିଶ୍ୱରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ । ଆମେମାନେ ତାହା ଅନୁସରଣ କରିବା ।”

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଶିକ୍ଷାସମୂହ-ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ଯିରୁଗାଲମ୍ରେ ସିଯ୍ୟେନ ପର୍ବତରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ସମ୍ରତ ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରସାରିତ ହେବ । **4**ତାପରେ ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ମାନବ ଗୋଷ୍ଠୀର ବିଶ୍ୱରକ ହେବେ । ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିଶ୍ୱରେ ପରମେଶ୍ୱର ଶେଷ ନିଷ୍ଠିତ ଦେବେ । ସେହି ଲୋକମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଖତ୍ରିର ଲଙ୍ଗନର କୁହା ତିଆର କରିବେ । ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଉ ଯୁଦ୍ଘ କରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ କେବେ ଆଉ ଯୁଦ୍ଘ ପାଇଁ ତାଳମ ନେବେ ନାହିଁ ।

5ହେ ଯାକୁବ ବଂଶ, ଆସ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର । **6**ମୁଁ ଏହା କହୁଛ କାହିଁକି? କାରଣ ଭୁମ୍ୟେମାନେ ଯାକୁବ ବଂଶକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛ । ଭୁମ୍ୟେମାନେ ସେହିଲୋକ ଯେଉଁମାନେ କି ପୂର୍ବଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ଆରୂରେ ପରପୁଣ୍ୟ । ଭୁମ୍ୟେମାନେ ପଲେଷ୍ଟ୍ରୀୟମାନଙ୍କ ପରି ଉଦ୍ଦିଷ୍ୟତବାଣୀ କହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ । ଭୁମ୍ୟେମାନ ଲୋକମାନେ ବିଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ସେହି ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାକୁ ସମ୍ମଣ୍ଟିବରେ ପ୍ରସାର କର ନେଇଛନ୍ତ । **7**ଭୁମ୍ୟେମାନଙ୍କର ଦେଶ ସୁମା ଓ ରୂପାରେ ପରପୁଣ୍ୟ । ସେଠାରେ ଧନରନ୍ତର ସୀମା ନାହିଁ । ଭୁମ୍ୟେମାନଙ୍କର ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ରିରେ ପରପୁଣ୍ୟ । ସେହି ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକ ଲୋକମାନଙ୍କ ସୁହୃଦୀ ନିର୍ମିତ ଓ ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନା କରୁଛନ୍ତ । **8**ଲୋକମାନେ ମନ୍ଦରୁ ମନ୍ଦର ହେଇଛନ୍ତ । ସେମାନେ ଅଧୋଗାମୀ ହୋଇଛନ୍ତ । ତେଣୁ ଏହା ନିର୍ମିତ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର କେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶମା କରିବେ ନାହିଁ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନେ ଭୟଗୀତ ହେବେ

10ଯାଥ, ମାତ୍ରିତଳେ ଓ ପର୍ବତର ପୁଷ୍ଟଭାଗରେ ନିଜକୁ ଲୁଗୁଥ! କାରଣ ଭୁମ୍ୟେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଓ ଶକ୍ତି ନିକଟରେ ଭୟଗୀତ ହେବେ । ମାତ୍ର ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ହୀର ଓ ଉନ୍ନତ ରହିବେ ।

11ଗର୍ବିତ ମାନବ ଅହଙ୍କାର କରିବ ନାହିଁ । ସେହି ଅହଙ୍କାରିଗଣ ଲକ୍ଷାରେ ଅବନତ ହେବେ । ମାତ୍ର ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ହୀର ଓ ଉନ୍ନତ ରହିବେ । **12**ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏକ ହୀରକୁଡ଼ି ଦିନ ଆସିବ । ସେହିଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅହଙ୍କାରୀ ଓ ଗର୍ବିତ ଲୋକଙ୍କୁ ଦଶ ଦେବେ । ସେତେବେଳେ ସେହିଗର୍ବିତ ଲୋକମାନେ ନିଜକୁ ବତ ମନେ କରିବେ ନାହିଁ । **13**ସେହି ଅହଙ୍କାର ଲୋକମାନେ ଲିବାନୋନ ଓ ବାଶନର ଦେବଦାର ଏବଂ ଆଲୋନଗଛ ପରି ଉଚିତ ଓ

ମହାନ୍ ହେବେ । ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଶ ଦେବେ । 14ସେହି ଅହଙ୍କାରୀ ମାନବ ପର୍ବତ ଓ ପାହାଡ଼ ସଦୃଶ ଉନ୍ନତ ଓ ଉଚ୍ଚ ହେବେ । 15ଆଉମଧ ସେହି ଗର୍ବତ ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚ ସୁମ୍ଭ ଓ ଶକ୍ତ କାନ୍ଦୁ ସଦୃଶ ହେବେ । ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଦେବେ । 16ପୁଣି ସେହି ଅହଙ୍କାରୀଗଣ ତର୍ଣ୍ଣଗର ବିଭିନ୍ନ ପଦାର୍ଥରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ଦାହାନ ସଦୃଶ ମହାନ୍ ହେବେ । ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଦଶ ଦେବେ ।

17ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଗର୍ବତ ହେବାର ନିଦୃତ ହେବେ । ସେହି ଗର୍ବତ ମାନବ ନୟ ହେବେ ଏବଂ କେବଳ ସେହିଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଉଚ୍ଚରେ ରହିବେ । 18ପୁଣି ସମସ୍ତ ପ୍ରତିମା ଲୁପ୍ତ ହେବେ । 19ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ତାଙ୍କ ମହାନ୍ତିକ ଦେଖି ଉତ୍ସତୀତ ହେବେ । ସମାପ୍ତି ପୁଥିବୀରୁ ଏପରି କମିତ କଣବେ ଯେ ଲୋକମାନେ ଉତ୍ସତୀତ ହୋଇ ପର୍ବତ ଗୁପ୍ତରେ ଓ ପୁଥିବୀର ଗର୍ଭରେ ଲୁଚିବେ ।

20ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା ଓ ପୁନା କରିଥିବା ସୁନା ଓ ରୂପାର ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେବେ । ସେମାନେ ସେହି ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଣ୍ଡିକ ଓ ବାବୁଡ଼ିମାନଙ୍କର ଗହର ଭିତରେ ଫିଙ୍ଗିଦେବେ । 21ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁଥିବୀରେ ଏପରି ଭାବରେ କମନ ସ୍ତରୀ କଣବେ ଯେ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂର୍ବକ ମହମାକୁ ଉତ୍ସତୀତ ହୋଇ ଗୁପ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୁଗୁର ରଖିବେ ।

ଲଗ୍ନାୟେଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଉଚିତ

22ଭୁବେମାନେ ପ୍ରାଣବାୟୁଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିବ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାତ୍ରେ ମୃତ୍ୟୁ ସ୍ଵନ୍ମୀତି । ଏମାନେ ଯେ ଜଣ୍ମିଲୁଙ୍କ ପରି ବନବାନ ଏହା ଭୁବେମାନେ ଶିତା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

3 ଦେଖ, ମୁଁ ଭୁବେମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି । ପ୍ରଭୁ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହିଦା ଓ ଯିରୁଣାଲେମ ଯାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତ ସେ ସମସ୍ତ ଦିନିଷ କାହିଁନେବେ । ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ଅନ୍ଦ ଓ ନଳ ଦୂରେଇ ନେବେ । 2ଆଉମଧ ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ଯୋଦ୍ଧା ଓ ବୀର, ବିରାକ୍ତିମାନ ଓ ଭଦ୍ରଶ୍ୟତବକ୍ତା, ମନ୍ତ୍ରପ୍ରକ୍ଷା ଓ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କୁ ଦୂରେଇ ନେବେ । 3ପରମେଶ୍ୱର ପଞ୍ଚାଶତପତି ଓ ସମ୍ମନ ତଥା ମଦ୍ରୀ ଓ ନିର୍ମଣ ଶିଳ୍ପିକର ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ମନ୍ତ୍ରପ୍ରକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦୂରେଇ ନେବେ ।

4ପରମେଶ୍ୱର କୁହନ୍ତ, “ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଯୁବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବି ଓ ଶିଶୁମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଗୁଲନା କରିବେ । 5ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତ ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିବାଶୀ ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ପ୍ରତିବାଶୀ ଦ୍ୱାରା କରିବେ । ବଳିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତ, ବିଦ୍ୟୁତ୍ୟେଷ ବ୍ୟକ୍ତଙ୍କୁ ଯନ୍ତ୍ର ନେବେ ନାହିଁ । ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତ ମହତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇବେ ନାହିଁ ।”

5ସେତେବେଳେ କେହିନଣେ ବ୍ୟକ୍ତ ନିଜ ପରିବାର ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କୁ ଧରି କହିବେ, “ହେ ଭାଇ, ଭୁବେ ବସ୍ତୁ

ଅଛି, ତେଣୁ ଭୁବେ ଆମର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ହେବ । ଭୁବେ ଏହି ନିପତ୍ତି ରାଜ୍ୟର ଅଧିପତି ହେବ ।”

7ମାତ୍ର ସେହି ଭାଇଟି ଉଚ୍ଚପ୍ରଭୁରେ କହିବ, “ମୁଁ ଭୁବେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ମୋର ଗୁହରେ ପ୍ରଭୁର ଶାଦ୍ୟ ଓ ବସ୍ତୁ ନାହିଁ । ମୋତେ ଭୁବେମାନେ ଭୁବେର ଶାସନକର୍ତ୍ତା କର ନାହିଁ ।”

8ସେହି ଘଟିବାର କାରଣ ଯିରୁଣାଲମ ବିପଥାମୀ ହୋଇ ବିନ୍ଦୁ ହୋଇଛି । ଯିହିଦା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞାନ ନିପତ୍ତି ହୋଇଛି । ସେମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରାଜରଣ କରୁଛି । ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହମାରେ ଉପାସନ କରୁଛନ୍ତି ।

9ସେମାନଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳରୁ କୁର୍କର୍ମ କରି ଦୋଷୀ ହେବାର ପରିଚୟ ମିଳେ । ଆଉମଧ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଲାଗି ଗର୍ବତ । ସଦୋମର ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କରିବାର ପାପକୁ ଗୋପନ ରଖନ୍ତି । ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୁପଳ ହେବ କାରଣ ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜର ଅନ୍ତରୁ କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି ।

10ପତମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସେମାନେ ଉତ୍ତମଫଳ ଭୋଗ କରିବେ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତରକର୍ମ ଯୋଗୁଁ ପୁରଗୁଁ ହେବେ । 11ମାତ୍ର ଭୁବେଗୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଅତି ମନ୍ଦଫଳ ହେବ । ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁକଷ୍ଟ ଆସିବ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କୁର୍କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ଦଶିତ ହେବେ । 12ବାଲକମାନେ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାଦିତ କରିବେ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବେ । ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ଭୁବେମାନଙ୍କୁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ଭୁବେମାନଙ୍କୁ ବିପଥାମୀ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଭୁବେମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟପଥରୁ ଦୂରେଇ ନିଅନ୍ତି ।

ଆପଣାର ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମରଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଷ୍ଠିତ

13ସଦାପ୍ରଭୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଠିଆ ହେବନ୍ତି । ସେ ଜାଗି ଉଠିବେ ଓ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବେ? 14ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରାଚୀନ ଓ ଅଧିପତିମାନେ କରିଥିବା କର୍ମ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶ୍ୱର ଦେବେ ।

ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତ, “ଭୁବେମାନେ ଯିହିଦାର ଦ୍ରାଶ୍ଵାଷେତ୍ରକୁ ଭାଗୁ କରି ଦେଇଛି । ଦରତ୍ରମାନଙ୍କର ଧନକୁ ଲୁଣନ କରିଛି ଏବଂ ସେହି ଧନ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଭୁବେମାନଙ୍କ ଗୁହରେ ଅଛି । 15ଭୁବେମାନେ କେଉଁ ଅଧିକାରରେ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଗ୍ରହ କଲା? କେଉଁ ଅଧିକାରରେ ଦରତ୍ରମାନଙ୍କର ମୁଖେ ଘଷି ମଳନ କଲା?” ମୋର ପ୍ରଭୁ, ସର୍ବଶକ୍ତିମୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିଥରୁ କହିଥିଲେ ।

16ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁଣି କୁହନ୍ତ, “ସିଯେନର ନାରୀମାନେ ଅତି ଅହଙ୍କାରଣୀ ହୁଅନ୍ତି । ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୋତ୍ର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ଦେଖାଇ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତ କରି ହୁଲନ୍ତି । ସେମାନେ କଟାଶପାତ କରି ଚାଳ ଗତିରେ ରୁଲିଲା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ପାଦର ମୁପୁ ରୁଣ୍ଡୁଣ୍ଡୁ ହୁଏ ।”

17ମୋର ପ୍ରଭୁ ସେହି ସିଯେନ କନ୍ୟମାନଙ୍କର ମସୁକରେ ଘାଥା କରିବେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନଙ୍କର ମସୁକର କେବଳ ରାଶିକୁ ଉପୁଟନ କରିବେ । 18ସେହି ସମୟରେ,

ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ସ୍ମୃତି ଲୋକମାନେ ଗର୍ବ କରୁଥିବା ନିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କଠାର କାହିଁନେବେ । ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଦର ନୂପୁର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦେକର ଚନ୍ଦ୍ରହାର କାହିଁନେବେ ।” 19ଆଉ ମଧ୍ୟ କର୍ଣ୍ଣକୁଣ୍ଠିଲ, ବୁଢ଼ି ଓ ଘୁମଣ୍ଡଳ କାହିଁନେବେ । 20ଗିରୋତୁଷଣ ଓ ପାଦର ବଳା, କଟିବନ୍ଧନୀ, ଅତିରଦାନୀ ଓ କବତ 21ମୁଦ ଓ ମୋଥ, 22ଉସବ କାଳୀନ ବସ୍ତୁ, ଆବରଣୀୟ ବସ୍ତୁ, ସାଲ ଓ ଟଙ୍କାଥଳ 23ଦର୍ପଣ ଓ ସୁନ୍ଦରସ୍ତୁ ଓ ଶିରୋବନ୍ଧନୀ ଓ ଓରଣ୍ଡି କାହିଁ ପକାଇବେ ।

24ସେହି ସ୍ମୃତିଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ଵରଗ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ବଦଳରେ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଓ କ୍ଲେପରେ, କଟିବସ୍ତୁ ରହୁଗେ, ସ୍ଵନ୍ଦର ମଥା ଦିନା କେଗରେ ଉସବକାଳୀନ ପୋଷାକ ଲୋତକ ପୁଣ୍ଠ ଏବଂ ଦୁଃଖ ବସ୍ତୁରେ ସେମାନଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ମୁଖମଣ୍ଠିଲ କ୍ଷତ ଚିନ୍ତ ଏବଂ ଅସୁନ୍ଦର ଦାଗ ବହନ କରିବ ।

25ସେହି ସମୟରେ ଭୁମର ପୁରୁଷଗଣ ଖର୍ବୁଶାତରେ ଓ ଯୋଦ୍ଧାଗଣ ଯୁଦ୍ଧରେ ନିହତ ହେବେ । 26ସିଯୋନ ନଗରରେ ଦ୍ୱାରଦେଶ ଶୋକ ଓ ଦିଲାପରେ ମୁଖରତ ହେବ । ଯିରୁଗାଲେମ ରୈଗଦ୍ୱାର କୁଣ୍ଡିତ ନାରୀ ସଦୃଶ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ପଡ଼ି ରହିବ । ସେ ଭୂମି ଉପରେ ଦସି କେବଳ ବିଳାପ କରିବ ।

4 ସେହି ସମୟରେ ସାତଦଶ ସ୍ମୃତି ଏକ ପୁରୁଷକୁ ଧରି କହିବେ, “ଆୟେମାନେ ଆୟ ନଦର ଅନ୍ତର ଭୋଜନ କରିବୁ ଓ ନଦର ବସ୍ତୁ ପରିଧାନ କରିବୁ । ଭୁମେ ଯଦି ଆୟମାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବ ତାହାହେଲେ ଆୟେମାନେ ଆୟମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ । ଆୟମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଭୁମର ନାମରେ ଖ୍ୟାତ କର ଓ ଆୟମାନଙ୍କର ଲଜ୍ଜା ଅପାନକୁ ଦୂର କରି ।”

2 ସେହି ସମୟରେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶାଖା (ଯିହୁଦା) ଅତି ମନୋରମ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଓ ମହାନ ହେବ । ଜଗାଯେଲର ପରବେଶ୍ନୀୟର ଉପଯୋଗୀ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶର ଉତ୍ତମ ଫଳ ଯୋଗୁଁ ଗୋରବାନ୍ତି ହେବେ । 3 ସେହି ସମୟରେ ସିଯୋନ ଓ ଯିରୁଗାଲମର ଅବଶ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସ୍ଵତ୍ର ଓ ପବତ୍ର ଲୋକ ବୋଲି କଥ୍ଯତ ହେବେ । ଏହା ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଘଟିବ ଯେଉଁମାନେ ଏକ ସ୍ଵତ୍ର ଭାଲିକାରେ ଥିବେ ଓ ସେହି ଭାଲିକାଭୁକ୍ତ ଲୋକେ କେବଳ ବର୍ତ୍ତି ରହିବେ ।

4 ସଦାପ୍ରଭୁ ସିଯୋନର ନାରୀମାନଙ୍କର ମଇଲାକୁ ଧୌତ କରିବେ । ସେ ଯିରୁଗାଲମର ସମସ୍ତ ରକ୍ତକୁ ଧୋଇଦେବେ । ସରମେଗୁର ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ଆମାକୁ ପ୍ରଯୋଗ କରିବେ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେ ତାଙ୍କର ଜଳନ୍ତ ଆମାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ।

5 ସେତେବେଳେ ପରମେଗୁର ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବେ । ଦିବସରେ ପରମେଗୁର ଧୂମର ମେଘ ସୁର୍କ୍ଷି କରିବେ ଓ ରହିବେ କୁଳନ୍ତ ଥର୍ମି ଶିଖା ସୁର୍କ୍ଷି କରିବେ । ଆଉ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେବ ଯେ ସିଯୋନର ସମସ୍ତ ପର୍ବତ ଓ ସମସ୍ତ ଆବାସ ଉପର ଆକାଶ ଏହି ଧୂମ ରୂପକ ମେଘରେ ଆଛାଦିତ ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର ସ୍ଵରଗା ପାଇଁ ଚନ୍ଦ୍ରତାପ ଦସ୍ତୁ ହେବ । 6 ଏହି ଆଛାଦନ ଏକ ନିରାପଦ ସ୍ଥାନ ହେବ । ଏହା ଦିବସରେ ସୁର୍ଯ୍ୟ ତାପର ସ୍ଵରଗା

ଦେବ ଓ ସମସ୍ତ ବନ୍ୟା, ୯୭ ଓ ବର୍ଷାରୁ ଏହି ଛାଯା ରକ୍ଷା କରିବ ।

ଜଗାଯେଲ ପରମେଗୁରଙ୍କ ସ୍ଵତ୍ର ବର୍ତ୍ତି

5 ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋର ପ୍ରିୟତମ ପରମେଗୁରଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ସଙ୍ଗାତ ଗାନ କରିବ । ଏହି ସଙ୍ଗାତଟି ମୋର ପ୍ରିୟତମ ପ୍ରଭୁ ଓ ଜଗାଯେଲର ଦ୍ରାକ୍ଷାଷ୍ଟ୍ର ବିଷୟରେ ଥାଏ । ମୋର ପ୍ରିୟତମ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉର୍ବର ପର୍ବତ ଉପରେ ଏକ ଦ୍ରାକ୍ଷାଷ୍ଟ୍ର ଥିଲା ।

6 ମୋର ପ୍ରିୟତମ ଶୈତାନ ଶୈତାନ ପଥର ପରିଷାର କଲେ । ସେଥିରେ ଅତି ଉତ୍ତମ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ଗୋପଣ କଲେ । ସେ ଶୈତାନ ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵନ୍ଦର ଏବଂ ଉଚ୍ଚଗୁରୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ ଏବଂ ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକୁଣ୍ଠ ତିଆର କଲେ । ସେ ଉଲ ଅଙ୍ଗୁର ଧରିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କଲେ, କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତମ ପରବର୍ତ୍ତେ ବନ୍ୟ ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ଫଳିଲା ।

7 ତେଣୁ ପରମେଗୁର କହିଲେ, “ହେ ଯିରୁଗାଲମ ଓ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ମୋର ଓ ମୋର ଦ୍ରାକ୍ଷାଷ୍ଟ୍ର ବିଷୟରେ ଦ୍ଵିତୀୟ କରି ।

8 ଏହି ଦ୍ରାକ୍ଷାଷ୍ଟ୍ର ପାଇଁ ମୁଁ ଅଧିକ କ’ଣ କରି ପାରିଥାନ୍ତ? ଯାହା କରିବା କଥା ମୁଁ ସବୁ କରିଥିଲା । ମୁଁ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ଫଳିବ ବୋଲ ଆଶା କରିଥିଲା, ମାତ୍ର ସେଥିରେ ବନ୍ୟ ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ଫଳିଲା । ଏହା କାହିଁକି ଘଟିଲା?

9 ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ମୋର ଦ୍ରାକ୍ଷାଷ୍ଟ୍ର ପାଇଁ କ’ଣ କରିବି ତାହା ଭୁମମାନଙ୍କୁ କହିବି ।

10 ଏହି ଶୈତାନ ରକ୍ଷା କରୁଥିବା କଣ୍ଠାତ୍ରକୁ ମୁଁ କାହିଁନେବି ଏବଂ ତାକୁ ପୋଡ଼ିଦେବ । ସେହି ପଥର ପ୍ରାଣିରକୁ ଭଞ୍ଜିପକାଇବି ଏବଂ ସେବୁତିକୁ ପଦଦଳିତ କରିବ ।

11 ମୋର ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାଷ୍ଟ୍ରରୁ ଉତ୍ତମ ନେବି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତ ସେ ଗଛ ଗୁଣକର ଯନ୍ତ ନେବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେହି ଶୈତାନରେ କେହି କୋଡ଼ାକୋଡ଼ି କରିବେ ନାହିଁ । ସେଠାରେ କଣ୍ଠା ଓ ଅନାଦିନା ଘାସ ଜନ୍ମିବ । ସେହି ଶୈତାନରେ ବର୍ଷାଦଳ ନ ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ମୁଁ ମେଘକୁ ଆଦେଶ ଦେବି ।”

12 ଜଗାଯେଲର ଗୋର୍ଖା ସଦାପ୍ରଭୁ ସର୍ବକଷମଯୁକ୍ତର ଦ୍ରାକ୍ଷାଷ୍ଟ୍ର ଓ ଯିହୁଦାର ଲୋକେ ତାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଦ୍ରାକ୍ଷାଷ୍ଟ୍ର ଓ ଯିହୁଦାର ଲୋକେ ତାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାର ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ।

13 ସଦାପ୍ରଭୁ ସେଠାରେ ନ୍ୟାୟ ଆଶା କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ସେଠାରେ କେବଳ ମୃତ୍ୟୁ ଥିଲା । ସଦାପ୍ରଭୁ ସେଠାରେ ଧାର୍ମିକତା ଆଶା କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ସେଠାରେ କେବଳ ବିଳାପ ଥିଲା । ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ କେବଳ ସନ୍ତ୍ଵିପିତ ହେଉଥିଲେ ।

14 ଭୁମେ ସବୁ ଅତି ନିକଟତର ହୋଇ ବାସ କରିବ । ଭୁମେନାନେ ଏପରି ଲଗାଲଗି ଘର କରିବ ଯେ, କୌଣସି ଟିକିଏ ହେଲେ ସ୍ଥାନ ଘର ଘର ମଧ୍ୟରେ ରହିବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମେନଙ୍କୁ ଦଶ ଦେବେ ଯେପରକ ଭୁମେନାନେ ଏକାକୀ ବାସ କରିବ । ସମ୍ଭାବ ଦେଶରେ ଭୁମେନାନେ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ଗୋର୍ଖା ରହିବ । 15 ସର୍ବକଷମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା ମୋତେ କହିଲେ ଏବଂ ମୁଁ ଏହା ତାଙ୍କଠାର ଗୁଣିଥିଲା, “ବର୍ତ୍ତମାନ ବହୁତ ଘର ଅଛି ମାତ୍ର ମୁଁ ପ୍ରତିକା କରିଛି ସେ

ସମସ୍ତ ଧୂସ ହେବ । ଯେଉଁ ସୁନ୍ଦର ଓ ବୃଦ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧମାନ ଅଛି ସେ ସବୁ ନିବାସମୂଳ୍ୟ ହେବ । 10ଦଶ ଏକର ପରମିତ ଦ୍ରାକ୍ଷଶ୍ରେତ୍ର ମାତ୍ର ଏକ ମହଣ ଦ୍ରାକ୍ଷରସ ଉପରୁ ହେବ ଏବଂ ଦଶ ମହଣ ବୀଜରୁ ମାତ୍ର ଏକ ମହଣ ଶଥ୍ୟ ଉପରୁ ହେବ ।”

11ଭୁମେମାନେ ଶୁଭାପାନ କରିବାକୁ ଅତି ପ୍ରଭାତରେ ଉଠ, ବିଳମ୍ବ ଶତ୍ରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍‌ବାଗର ରହ ଶୁଭାପରେ ଉନ୍ନତ ହୁଅ । 12ଭୁମେମାନେ ଭୋଦିର ଦ୍ରାକ୍ଷରସ, ବୀଶା, ତବଲା, ବଂଶୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାଦ୍ୟଯତ୍ର ରଖିଥାଆ । ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ବଢ଼ ନିମିଷ ତିଆଗ କରିଛି ମାତ୍ର ଭୁମେମାନେ ତାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହା ଭୁମେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ଭାପର କାରଣ ହେବ ।

13ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତ, “ମୋର ଲୋକମାନେ ନିର୍ବାସିତ ହୁଅନ୍ତ । କାରଣ ସେମାନେ ମୋତେ ନାଶୁନାଶି । ଜଗାଯୈଲର କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ମାନ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହୁଅନ୍ତ । ମାତ୍ର, ସେହି ସମ୍ମାନ ବ୍ୟକ୍ତମାନେ ଭୋକଳା ଥିବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସାଧାରଣ ନୀବନରେ ବସବାସ କରନ୍ତ, ଅତ୍ୟେନ୍ତ ତୃକ୍ଷାର୍ତ୍ତ ହେବେ । 14ତା'ପରେ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ । ସିଯୈନ ମୃତ୍ୟୁର ଶ୍ଵାନ ହେବ ଓ ସେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ଗିଳି ପକାଇବ । ସେହି ମୃତ୍ୟୁର ଶ୍ଵାନ ତା'ର ଅପରମିତ ମୁଖ ବସ୍ତାର କରିବ, ମୂଳ୍ୟବାନ ଲୋକ, ସାଧାରଣ ଲୋକ ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧିନିଜାସିଆ ଲୋକ ତା ଦୂର କାଳରେ ଧର ପଞ୍ଚବେ ।”

15ସେହିଲୋକମାନେ ବିନ୍ୟୀ ହେବେ । ସେହି ମହାନ୍ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମଥାନତ କରିବେ ଓ ଭୁମିକୁ ମୁଖ କରିବେ । 16ସଦାପ୍ରଭୁ ସର୍ବ ଶକ୍ତିମୟ ଉତ୍ତମ ବିଶ୍ଵର କରିବେ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ସେ ମହାନ୍ ବୋଲି ଜାଣିବେ । ପଦିତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର ଧାର୍ମିକତା ଆଣିବେ ଓ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କରିବେ । 17ପରମେଶ୍ଵର ଜଗାଯୈଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦେଶରୁ ବିଭାଗ୍ରହ କରିବେ ଓ ଦେଶ ଜନଶୂନ୍ୟ ହେବ । ମେଷତାବକମାନେ ଧାନୀଲୋକଙ୍କର ଦମିରେ ବିଚରଣ କରିବେ ।

18ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର । ଲୋକମାନେ ଶକଟ ଗନ୍ଧୁରେ ଟାଣିଲା ପର ସେମାନେ ଅସାରତା ରୂପକ ଗନ୍ଧୁରେ ଅପରାଧ ଓ ପାପକୁ ପଛରୁ ଟାଣନ୍ତ । 19ସେହି ଲୋକମାନେ କୁହନ୍ତ, “ଆମେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରୁଛୁ ଯେ ପରମେଶ୍ଵର ତାଙ୍କର ଯୋଜନାମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ଭ୍ରମିତ କରନ୍ତୁ । ତା'ପରେ ଆମେମାନେ କ'ଣ ଘଟିବ ଜାଣିବୁ । ଆମେମାନେ ଆଶା କରୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଭୁଲ ପାରୁ । ତାହାହେଲେ ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା କ'ଣ ଆମେମାନେ ଜାଣିପାଶବୁ ।”

20ସେହି ଲୋକମାନେ ଭଲକୁ ମନ୍ଦ ଓ ମନ୍ଦକୁ ଭଲ କୁହନ୍ତ । ପୁଣି ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାରକୁ ଆଲୋକ ଓ ଆଲୋକକୁ ଅନ୍ଧକାର ଚିନ୍ତା କରନ୍ତ ଓ ମଧୁରକୁ ତିକ୍ତ ଓ ତିକ୍ତକୁ ମଧୁର ମନେ କରନ୍ତ, ସେମାନେ ସମ୍ଭାପର ପାତ୍ର । 21ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିନ୍ଦକୁ ଭାବନ ଯେ ସେମାନେ ଅତି କର୍ମଠ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ । 22ସେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷରସ ପାନ କରିବାରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ମଦ୍ୟ ମିଶ୍ରିତ କରିବାରେ ଦର୍ଶା । 23ଦୋଷୀକୁ ଶମା କରିବାକୁ ଭୁମେ

ସେମାନଙ୍କୁ ଲାଞ୍ଛ ଦେଲେ ସେମାନେ ଲାଞ୍ଛ ନେବେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଉତ୍ତମ ଲୋକଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ବିଶ୍ଵର ଦିଅନ୍ତ ନାହିଁ । 24ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମନ୍ଦଫଳ ଗଛିତ ରହିବ । ସେମାନଙ୍କର ପରବତ୍ରୀ ବଂଶଧର ସମ୍ମର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ପୋଷି ହୋଇଯିବେ, ଯେପରି ନଡ଼ା ଓ ଶୁଣ୍ଣପତ୍ର ଥରିଯିବେ ପୋଡ଼ି ଭସ୍ତୁ ହୋଇଯାଏ । ଯେପରି ବୃକ୍ଷର ମୂଳ ସତ୍ତ୍ଵିଯାଇ ଧୂଳି ହୋଇଯାଏ ଓ ପୁଷ୍ପ ଥରିଯିବେ ଭୟାବୁତ ହୋଇ ତା'ର ପାଦିଶ ପବନରେ ଉତ୍ସମ୍ଭାବ ସେହିପର ସେମାନଙ୍କର ବଂଶଧର ଧୂସ ପାଇଯିବେ ।

କାରଣ ସେମାନେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶିଶ୍ୟମୂହୂର୍ତ୍ତ ଅବଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି ଓ ଜଗାଯୈଲର ପଦିତ୍ର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । 25ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟେନ୍ତ କ୍ଲୋଧାନ୍ତିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ଉତ୍ତମାଳା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ । ଏପରି ପର୍ବତଶାଶ ଉତ୍ସତୀତ ହେବେ ଓ ମୃତଶାଶ ଗୁଡ଼ିକ ଅଳିଆ ପରି ରାସାକଢ଼ରେ ପଢ଼ିରହିବ । ଏପରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ଲୋଧ ହ୍ରାସ ପାଇବ ନାହିଁ ଓ ତାଙ୍କ ହସ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ ।

ପରମେଶ୍ଵର ଜଗାଯୈଲର ଦଣ୍ଡଦେବାବୁ ବୈନ୍ୟବାହନୀ ଆଣିବେ

26ଦେଖ, ପରମେଶ୍ଵର ଦୂରଦେଶୀୟ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଙ୍କେତ ଦେଉଛନ୍ତ । ସେ ତାଙ୍କର ଧୂନା ଉତ୍ତମାଳା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ତାକିମାନ୍ ସିଂହ ବିଜ୍ଞାପନ କରିଛନ୍ତ । ଦୂର ଦେଶରୁ ଶତ୍ରୁ ଆସୁଛନ୍ତ । ସେମାନେ ଏତେ ଦୁଇ ଗତିରେ ଆସୁଛନ୍ତ ଯେ ଦେଶମଧରେ ଖୁବ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରଦେଶ କରିବେ । 27ସେହି ଶତ୍ରୁଶାଶ କେବେ ଅବଶ ହେବେ ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କର ପତନ ହେବନାହିଁ । ସେମାନେ କେବେ ତୁଳାଇବେ ନାହିଁ କି ଗୋଲାଯିବେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର କଟିବନ୍ଦନ କେବେ ଫିଟିବ ନାହିଁ କି ପାଦୁକାର ବନ୍ଦନ ଛଣ୍ଡିବ ନାହିଁ । 28ସେହି ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ଶରଗୁଡ଼ିକ ଅତି ତୀର୍ଣ୍ଣଶ ଏବଂ ଧାରୁଆ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଧନୁଗୁଡ଼ିକ ଗୁଣ୍ୟକ । ସେମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରଗୁଡ଼ିକର ଶୁରା ଚକରକ ପଥର ପର ଶକ ଓ ସେମାନଙ୍କର ରଥ ଚକର ଧୂଳିରୁ ବାଦଳ ଆକାଶରେ ସୁର୍ମି ହୁଏ ।

29ସେହି ଶତ୍ରୁଶାଶ ସିଂହପର ଗନ୍ଧନ କରିଛନ୍ତ । ସେହି ଗନ୍ଧନ ଯୁବା ସିଂହର ଗନ୍ଧନ ସଦୃଶ । ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପଛରେ ଅନୁଧାବନ କରନ୍ତ, ଯେପରି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଲୁଣ୍ଠିତ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ପଛରେ ଦୌଡ଼ିଛନ୍ତ । ସେମାନେ ଲୁଣ୍ଠିତ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ନେଇଯାଆନ୍ ଏବଂ ସେବାରେ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କେହି ନାହିଁନ୍ତ । 30ତେଣୁ “ସିଂହ” ଗନ୍ଧନର ରବ, ସମ୍ମର୍ଣ୍ଣ ଗନ୍ଧନ ସଦୃଶ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗନ୍ଧନ କରିବେ । ବନ୍ଦୀମାନେ ଯେତେବେଳେ ରୁହୁଁବେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କେବଳ ଅନ୍ଧକାର ଦେଖିବେ । ସମସ୍ତ ଦୀପି ଗୁଲିଯାଇ କେବଳ ଘନମେଘ ମାଳାରେ ଅନ୍ଧକାର ହୋଇଥିବେ ।

**ଯିଶ୍ଵାରୀ ଭର୍ତ୍ତାବାଦ ହେବାବୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆହାନ
୬ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଉତ୍ସିଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁବର୍ଷରେ ମୁଁ ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ସମ୍ମ ହେଲା । ସେ ଏକ**

ଉନ୍ନତ ଓ ଚମକାର ଫିହାସନ ଉପରେ ଉପଦ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ରାଜ ପୋଷାକର ଅଞ୍ଚଳ ମନ୍ଦିରକୁ ଦେଖୁନ କରିଥିଲା । ୨ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଚର୍ଚିଗରେ ସରଫଣଶ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସରଫଣର ଛାଥଟି ପକ୍ଷ ଥିଲା । ସେହି ଦେବଦୂତଗଣ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ପକ୍ଷରେ ମୁଖୀ ଆଜ୍ଞାଦନ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟି ପକ୍ଷ ସାହାୟ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ପାଦକୁ ଆଜ୍ଞାଦନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଉତ୍ତବାରେ ଦୁଇଟି ପକ୍ଷ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ୩ସେମାନେ ପରିସ୍ଥିତି ପାକି କହିଥିଲେ, “ସର୍ ଶକ୍ତିମୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ଧର୍ମମୟ, ଧର୍ମମୟ, ଧର୍ମମୟ । ତାଙ୍କର ମହିମା ସମଗ୍ର ପୃଥ୍ବୀରେ ବ୍ୟାପିଯାଇଛି ।” ସେହି ଦେବଦୂତମାନଙ୍କର ସ୍ଵର ଅଛି ଉଚ୍ଚ ଥିଲା । ୪ସେତେବେଳେ ଘୋଷଣାକାରୀଙ୍କ ଉଚିତବରେ ଦୂରବନ୍ଧ କମିତି ହେଲା ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଧୂମରେ ପରିସ୍ଥିତି ହେଲା ।

୫ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଉତ୍ସୁକୀତ ହୋଇ କହିଲି, “ହାୟ! ହାୟ! ମୁଁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲି । କାରଣ ମୁଁ ଏତେ ଅପଦ୍ରତ ଯେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ କହିବାକୁ ଅଯୋଗ୍ୟ । ପୁଣି ଏପରି ଅଶୁଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଛି ଯେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ କହିବାକୁ ଅଯୋଗ୍ୟ । ତଥାପି ମୁଁ ସର୍ବଶକ୍ତିମୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ରାଜ୍ୟକୁ ଦେଖୁଛି ।”

୬ସେଠାରେ ଯକ୍ଷତେବେଠୀ ଉପରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଉତ୍ସୁକୀ ଉଚିତ ଥିଲା । ସେହି ଦୂତଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଣେ ତମୁଚା ସାହାୟ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵିତୀୟ କୋଇଲା ଆଣିଲା ଓ ସେହି ଉତ୍ତପ୍ତ ଅଙ୍ଗାର ଧରି ମୋ ନିକଟକୁ ଉତ୍ସୁକୀ ଦେଖିଲା । ୭ସେହି ସରଫ ଦେବଦୂତ ସେହି ଉତ୍ତପ୍ତ ଅଙ୍ଗାର ସାହାୟ୍ୟରେ ମୋର ମୁଖୀ ସ୍ଵର୍ଗ କଲା । ତା'ପରେ ସେ କହିଲେ, “ଦେଖ! ମୁଁ ଏହି ଦ୍ଵିତୀୟ ଅଙ୍ଗାରରେ ଭୁନ୍ଧର ଓ ଶୁଧାଗକୁ ସ୍ଵର୍ଗ କଲା କାରଣ ଏହାଦ୍ୱାରା ଭୁନ୍ଧର ଅପରାଧ ଦୂରତ୍ତ ହେଲା ଓ ଭୁନ୍ଧେ ପାପର ମୁକ୍ତ ହେଲା ।”

୮ତା'ପରେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ଵର ଶୁଣିଲା । ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ କାହାକୁ ପଠାଇବି? କିଏ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯିବି?”

ତେଣୁ ମୁଁ କହିଲି, “ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି! ମୋତେ ପଠାଆ!”

୯ତା'ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଯାଥ ଏବଂ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଶାଅ, ‘ଯଦିଓ ଭୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣୁଛ, କିନ୍ତୁ ଭୁମ୍ଭେମାନେ କିଛି ବୁଝୁ ନାହିଁ ।’ ୧୦ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରା । ସେମାନେ ଯାହା ଶୁଣୁଛନ୍ତି ଓ ଯାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି ତାହା ଯେପରି ବୁଝିବାକୁ କମ ନ ହୁଅନ୍ତ ସେହିପରି ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଥା । ଭୁମ୍ଭେ ଯଦି ଏହା ନ'କର ସେମାନେ ଯାହା ଶୁଣୁଛନ୍ତି ଓ ଯାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ବୁଝି ପାଶବେ । ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବାନ୍ଧକରଣରେ ବୁଝିପାରିବେ । ଏହା କଲେ ସେମାନେ ମୋ ନିକଟକୁ ଫେର ଆସିବେ ଓ ମୋଠାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପାଇବେ ।”

୧୧ତା'ପରେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ କଲା, “ପ୍ରଭୋ! ମୁଁ କେତେବେଳୀ ଏହା କରିବି?”

ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ୟ ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଲୋକମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋପ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା କର । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ଲୋକ ଶୁହରେ ନ

ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କନଶୁନ୍ୟ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା କର ରାଜ୍ୟାଳୀସିଲା ।”

୧୨ସଦାପ୍ରଭୁ ସବୁଲୋକଙ୍କୁ ଦୂରକୁ ଡଢ଼ିଦେବେ । ଦେଶରେ ବିସୁତ ଅଞ୍ଚଳ କନଶୁନ୍ୟ ହେବ । ୧୩ମାତ୍ର ଏକ ଦଶମାନ ଲୋକ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇବେ । ଏହି ଦଶମାନ ଲୋକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେର ଆସିବେ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ଧ୍ୟ ପାଇବେ । ଏମାନେ ଆଲୋନଗଛ ସଦୃଶ ହେବ । ଆଲୋନ ଗଛ ହଣା ହେଲା ପରେ ତା'ର ଗ୍ରୁ ଯେପରି ସ୍ଵଦ୍ଵାରା ରହିବ କରିବ ବାଜାର ।

ଅରମର କୁଣ୍ଡଳ

୭ ଯୋଥମଙ୍କ ପୁତ୍ର ଆହସ, ଉତ୍ସୁକୀ ପୁତ୍ର ଯୋଥମ, ଅରମର ରାଜା ରାଜୀନ ଓ ପେକହ ଜଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ରମଲୀୟୁଙ୍କର ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ଯିହିଦାରେ ଆହସ ରାଜୀନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ରାଜୀନ ଓ ପେକହ ତାଙ୍କ ସହିତ ଫର୍ଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ଯିରୁଣାଲେମକୁ ପାଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ସେହି ନଗରୀକୁ ପରିସ୍ତ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ ।

୨ଅନନ୍ତର ଦାଉଦ ବଂଶକୁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଲା । ସେହି ବାର୍ତ୍ତାଟି ହେଲା, “ଅରମ ଓ ଜଗ୍ରାୟେଲ ସୈନ୍ୟମାନେ ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଏକତ୍ର ଶିଦର ପ୍ଲାପନ କରିଛନ୍ତି ।”

୩ତା'ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିଶାଇୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୁମ୍ଭେ ଓ ଭୁନ୍ଧର ପୁତ୍ର ଶାର-ୟାଶୁଦ୍ଧ ଯିବ ଓ ଆହସଙ୍କ ସହିତ ଆଲୋନମାନ କରିବ । ରନକ କ୍ଷେତ୍ରର ରାଜପଥସ୍ତ ଉପର ପୁଷ୍ପରଣୀରେ ନାଳ ମୁଣ୍ଡରେ ଆହସଙ୍କ ଭେଟିବ ।

୪“ଆହସଙ୍କ କୁହ, ‘ସାଧାନ ଓ ସ୍ଥାନ ହୁଅ କଥା ଶୁଣିଲେ ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଉତ୍ସୁକୀତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ପବନରେ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ଦୋହଲିଲ ପର ସେମାନେ ଭୁନ୍ଧରେ କମିତି ହେଲେ ।

୫ତା'ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିଶାଇୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୁମ୍ଭେ ଓ ଭୁନ୍ଧର ପୁତ୍ର ଶାର-ୟାଶୁଦ୍ଧ ଯିବ ଓ ଆହସଙ୍କ ସହିତ ଆଲୋନମାନ କରିବ । ରନକ କ୍ଷେତ୍ରର ରାଜପଥସ୍ତ ଉପର ପୁଷ୍ପରଣୀରେ ନାଳ ମୁଣ୍ଡରେ ଆହସଙ୍କ ଭେଟିବ ।

୬“ଆହସଙ୍କ କୁହ, ‘ସାଧାନ ଓ ସ୍ଥାନ ହୁଅ କଥା ଶୁଣିଲେ ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଉତ୍ସୁକୀତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ସେହି କ୍ଷେତ୍ରର ରାଜପଥସ୍ତ ଉପର ପୁଷ୍ପରଣୀରେ ନାଳ ମୁଣ୍ଡରେ ଆହସଙ୍କ ଭେଟିବ ।

୭ମାର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, “ତାଙ୍କର କୁମଦଶା ସଫଳ ହେବ ନାହିଁ । କାରଣ ଏହା ଆଦୌ ଘଟିବ ନାହିଁ ।

୮ସେତେବେଳେ ରାଜୀନ ଦମ୍ପତ୍ତିକର ରାଜା ହେବେ ଏହା ଘଟିବ ନାହିଁ । କାରଣ ପଞ୍ଚଶିତ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଜଗ୍ରାୟେଲ ଏପରି ଖଣ୍ଡ ବିଷ୍ଣୁତ ହେବ ଯେ ତାହା ଏକ ଗୋଟୀ ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ ।

୯ଶମରୟ ଯେତେବେଳେ ଜଗ୍ରାୟେଲ ପୁତ୍ର ଶମରୟର ରାଜଧାନୀ ଓ ରମଲୀୟୁଗ ପୁତ୍ର ଶମରୟର ରାଜଧାନୀ

ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର କୁମତ୍ରଣା ସଫଳ ହେବ ନାହିଁ । ଭୁଲ୍ମେ ପଦ ଦୂର ଭାବରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ, ଭୁଲ୍ମେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।”

ଜୟନ୍ମୁଷ୍ୟେଲ-ପରମେଶ୍ୱର ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି

10ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆହସଙ୍କୁ କହ ଗୁଲିଲେ । **11**ସେ କହିଲେ, “ଏ ଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଭୁଲ୍ମେ ନିଦକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଏକ ଚିତ୍ତ ମାଗ । ସେହି ଚିତ୍ତ ଅଧୋଲୋକରୁ ହେଉ କିମ୍ବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୱଳୋକରୁ ହେଉ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସେହି ଚିତ୍ତ ମାଗ ।”

12ମାତ୍ର ଆହସ କହିଲେ, “ମୁଁ ପ୍ରମାଣ ସରୂପ ଚିତ୍ତ ମାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପରିକ୍ଷା କରିବାକୁ ଗୁହେଁ ନାହିଁ ।”

13ତା’ପରେ ଯିଶ୍ଵାର କହିଲେ, “ହେ ଦାଉଦର ବିଶ୍ଵ ! ସାବଧାନ ହୋଇ ଶୁଣ । ଭୁଲ୍ମେମାନେ ଭୁକ୍ତମାନଦର ଘୋଷ୍ୟକୁ ପରିକ୍ଷା କରିଛ ବୋଲି ମୋର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଘୋଷ୍ୟକୁ ପରିକ୍ଷା କରିପାରିବ ନାହିଁ । **14**ମାତ୍ର ମୋର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏକ ଚିତ୍ତ ଦେଖାଇବେ ।

ଦେଖ ଏକ ଯୁବତୀ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ନାନ କହୁ ଦେବ । ତା’ର ନାମ ସେ ଜୟନ୍ମୁଷ୍ୟେଲ ଦେବ ।

15ଜୟନ୍ମୁଷ୍ୟେଲ ଲହୁଶୀ ଓ ମହୁ ଖାଇବ । ତେଣୁ ସେ ଭଲକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ମନ୍ଦକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା ନାହିଁ ।

16ବାଳକଟି ଭଲକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଓ ମନ୍ଦକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବା ନାହିଁ । କାଣିବା ପୂର୍ବରୁ ଭୁଲ୍ମେମାନେ ଉତ୍ସମ୍ମିଳିକୁ ଓ ଅଗମକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବ ।

କାରଣ “ଭୁଲ୍ମେମାନେ ସେହି ଦୁଇ ରାନ୍ଧାଙ୍କୁ ଶୁଣା କରିଅଛ । **17**ମାତ୍ର ଭୁଲ୍ମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରିବ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଦୁଃଖ ସମସ୍ତ ଆଶିବେ । ସେହି ଦୁଃଖମୟ ଭୁମ୍ବ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆସିବ ଓ ଭୁମ୍ବ ପିତୃବଂଶ ପାଇଁ ଆସିବ । ପରମେଶ୍ୱର କ’ଣ କରିବେ ? ସେ ଅଗ୍ରର ରାନ୍ଧାଙ୍କୁ ଭୁମ୍ବ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଜ୍ଜିବାକୁ ଆଶିବେ ।

18“ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମନ୍ତ୍ରିକାକୁ ଆହ୍ଵାନ ଦେବେ । ସେହି ମନ୍ତ୍ରିକା ମିଶରରେ ନଦୀ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟମନ୍ତ୍ରିକା ଅଗ୍ରର ଦେଶରେ ଅଛନ୍ତି ଏହି ଶତ୍ରୁଗଣ ଭୁମ୍ବ ରାନ୍ଧ୍ୟକୁ ଆସିବେ । **19**ସେହି ଶତ୍ରୁଗଣ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କରେ, ପର୍ବତର ଶୁମ୍ଭମାନଙ୍କରେ କଣ୍ଠବୁଦ୍ଧମାନଙ୍କରେ ଓ ଚରାତୁମି ମାନଙ୍କରେ ବାସ କରିବେ । **20**ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୁଦାକୁ ଦୟା ଦେବାକୁ ଅଗ୍ରରକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବେ । ଅଗ୍ରର ଭର୍ତ୍ତାଟିଆ ଏବଂ ଶ୍ଵର ସଦୃଶ ବ୍ୟବହାର ହେବ । ଯିହୁଦାର ମସ୍ତକ ଓ ପଦକୁ ଶୌର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଦ୍ୱାରା ହେବ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିହୁଦାର ଦାତି ଶୌର କରିବେ ।

21“ସେହି ସମୟରେ କେହି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋଟିଏ ଗାଇ ଓ ଭୁଲଗୋଟି ମେଷ ପାଳିବେ । **22**ସେହି ଗାଇର ପ୍ରବୁର ଦୁର୍ଗରେ ସେ ଦ୍ୱାରା ଖାଇବେ ଓ ସେ ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଓ ମଧୁ ଭରିବା କରିବେ । **23**ସେହି ଭୁମିରେ କ୍ଷେତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଏକ ହଦାର ଦ୍ରାଶ୍ଵାଲତା ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ

ଦ୍ରାଶ୍ଵାଲତାର ମୂଲ୍ୟ 1,000 ରୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା ହେବ । ମାତ୍ର ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ଅନାବନା ଘାସ ଓ କଣ୍ଠକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । **24**ସେହି ଭୂମି ବଣ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ତାହା କେବଳ ଶିକାର ଯୋଗ୍ୟ ହେବ । **25**ଦିନ ଥିଲ ଲୋକମାନେ ସେଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ରହୁଥିଲେ ଓ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଖାଦ୍ୟ ଉପାଦନ କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେଦିନ ଲୋକମାନେ ଆଉ ସେଠାରୁ ଯିବେ ନାହିଁ । ସେହି ଶ୍ଵାନ ଅନାବନା ଘାସ ଓ କଣ୍ଠକରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । କେବଳ ମେଘୁ ଓ ଗୋରୁପଲମାନଙ୍କର ସେ ଚରାତୁଳ୍ଳ ହେବ ।”

ଅଗ୍ରର ଶୀଘ୍ର ଆସିବେ

8 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ଭୁଲ୍ମେ ଏକ ଦୃହ୍ବତ ଫଳକ ନେଇ ଏକ ସ୍ତରତ୍ର ଲେଖନୀ ଆହାୟ୍ୟରେ ତା’ଉପରେ ଏହି କଥାସବୁ ଲେଖ । ତାହା ହେଉଛି, ‘ମହେର-ଶାଲଲ-ହାଶ-ବସ ।’ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ‘ଖୁବ ଶୀଘ୍ର ଲୁଣ ଓ ଗୋର ହେବ ।’”

2ବିଶ୍ୱ ସାକ୍ଷୀ ହେବାକୁ ଦୁଁ କେତେକ ଲୋକ ଦ୍ୱାରା କଲ । ସେହି ବିଶ୍ୱ ସାକ୍ଷୀ ହେବେ ଉର୍ପ ଯାନକ ଓ ଯିବୋରଣିଯୁଗ ପୁତ୍ର ସଖରିଅ । ଏହି ଲୋକମାନେ ସେହି ବାକ୍ୟ ଲେଖିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କଲେ । **3**ତା’ପରେ ମୁଁ ଭବିଷ୍ୟତବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲି । ସେ ଗର୍ଭବତୀ ଥିଲେ ଓ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲେ । ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ତାହାର ନାମ ମହେର-ଶାଲଲ-ହାଶ-ବସ ରଖ । **4**ଏ ନାମ କାହିଁକି ରଖାଯିବ । କାରଣ ବାଳକଟି ପିତାମାତା ତାକିବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ପାଇବା ପୂର୍ବରୁ ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ଧନ ସମ୍ପଦ ଦମ୍ଭେଶକୁ ଓ ଶମରମ୍ଭାର ନେଇଯାଇଥିବେ ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ଧନକୁ ଅଗ୍ରର ରାନ୍ଧାଙ୍କୁ ଦେଇଦେବେ ।”

5ପୁନର୍ବାର ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ । **6**ମୋର ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଏହି ଲୋକମାନେ ଶାଲୋହର ଧୀରଗ୍ରୋତ୍ତମା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କର ରାତ୍ରୀନ ଓ ରମଳୀଯୁଗ ପୁତ୍ର, ପେକହ ସହିତ ଆନନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତ । **7**ମାତ୍ର ମୁଁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଗ୍ରର ରାତା ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ଭୁମ୍ବ ଦୁଇତମାନଙ୍କରେ ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ଧନକୁ ଆଶିବେ । ସେମାନେ ପରାତ ନଦୀର ଶକ୍ତିଗାଳୀ ବନ୍ୟାର ସ୍ତୋତ୍ର ପର ପ୍ରବଳ ପରକୁମା ହୋଇ ଆସିବେ । ବନ୍ୟାକଳ କୁଳ ଲନ୍ଧନ କଲିପର ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର କରିବେ । **8**ସେହି ଜଳରଣ ଯିହୁଦା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଡ଼ିଯିବ ଓ ଯିହୁଦାର କଣ୍ଠ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟାପିବ । ପରିଶେଷରେ ତା’କୁ ବୁଡ଼ାଇ ଦେବ ।

“ହେ ଜୟନ୍ମୁଷ୍ୟେଲ, ଏହି ବନ୍ୟାଦ୍ୱାରା ଭୁମ୍ବ ଦୟା ଦେବ ।”

ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ସେବକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷାକରନ୍ତି

9ହେ ଗୋଷ୍ଠୀସମୂହ, ଭୁଲ୍ମେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ, ମାତ୍ର ଭୁଲ୍ମେମାନେ ପରାସ୍ତ ହେବ । ହେ ଦୂର ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ, ଭୁଲ୍ମେମାନେ ଧ୍ୟାନପୂର୍ବକ ଶୁଣ । ଭୁଲ୍ମେମାନେ ଯୁଦ୍ଧବାଲ୍ଲାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେବି ଭୁଲ୍ମେମାନେ ପରାଦିତ ହେବ ।

10ଭୁଲ୍ମେମାନେ ଯୁଦ୍ଘ ପାଇଁ ଯେତେ ମନ୍ତ୍ରଣା କଲେ ମଧ୍ୟ ଭୁମ୍ବମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରଣା ସଫଳ ହେବ ନାହିଁ । ଭୁମ୍ବ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ

ପ୍ରତି ଆଦେଶ ନିଷ୍ଠୁଳ ହେବ । କାହିଁକି ଏହା ଘଟିବ । କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ସହତ ଅଛନ୍ତି ।

ଯିଗାଇୟଙ୍କ ପ୍ରତି ସତକର୍ବାଣୀ

11ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ମହାନ ଶକ୍ତି ବଲରେ ମୋତେ କହିଲେ । ଅନ୍ୟଗୋଷ୍ଠୀର ଲୋକଙ୍କପର ନ ହେବାକୁ ସେ ମୋତେ ସତକ୍ କରି କହିଲେ । **12**“ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଅନ୍ୟଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଦଶା କରୁଛନ୍ତି । ଭୁମେ ସେ ସବୁକୁ ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ । ଅନ୍ୟଲୋକମାନେ ଭୟଭୀତ ହେଲାପରି ଭୁମେ ଭୟଭୀତ ହୃଥ ନାହିଁ । ସେ ସବୁକୁ ଭୁମେ ଆଗେ ଭୟ କର ନାହିଁ ।”

13ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୁମେ କେବଳ ଭୟ କର । ତାଙ୍କୁ ହିଁ କେବଳ ଭକ୍ତି କରିବ । ସେହି ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ଯାହାଙ୍କୁ ଭୁମେ ଭୟକର । **14**ସେ ଭୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ଭକ୍ତି କରିବ ଏବଂ ପଦିତରେ ତାଙ୍କ ଗ୍ରହଣ କର, ତେବେ ସେ ଭୁମର ଏକମାତ୍ର ଆସ୍ରୟ ସ୍ଥଳ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ଭୁମେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶକ ନୂହିଁ । ତେଣୁ ସେ ପଥର ସଦୃଶ ଯାହା ଜଣେ ଝୁଣ୍ଡିପଡ଼େ, ଯିରୁଶାଲମ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଯନ୍ମା ଓ ଫାଶ । **15**ଅନେକ ଲୋକ ଏହି ପଥରଦୟର ପଢ଼ି ହେବେ । ସେମାନେ ପଢ଼ିତ ହୋଇ ଭଗ୍ନ ହେବେ ଏବଂ ଫାଶରେ ପଡ଼ି ବାନ୍ଧି ହୋଇ ଯିବେ ।

16ଯିଗାଇୟ କହିଲେ, “ଭୁମେ ଏକ କୁକୁର ଓ ଏହାକୁ ମୁଦ୍ରିତ କର । ମୋର ଶିକ୍ଷାରୁଦ୍ଧରୁ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ରକ୍ଷାକର । ମୋର ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା କର ।

17ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସାହାୟ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବ । ଯେତେବେଳେ ଯାକୁବ ପରବାରରୁ ସେ ଆପଶାର ମୁଖ ଲୁଗୁଣ । ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପରେ ଆଶା ରଖିବ, ମୁଁ ଏଥପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବ ।

18“ଚିତ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ଓ ମୋର ପିଲମାନେ ସଙ୍କେତ ଓ ପ୍ରମାଣ । କାରଣ ସିଯେନ ପର୍ବତ ଉପରେ ବାସକରୁଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ବମାନେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲୁ ।”

19କେତେକ ଲୋକେ କୁହନ୍ତି, “ଭବିଷ୍ୟତବକା ଓ ଶୁଣିମାନଙ୍କୁ କ’ଣ କରିବାକୁ ହେବ ପଚାର ।” ଏହି ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟତ କହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଶୁଣିଗଣ ପକ୍ଷୀପର ଶୁଣୁଶୁଣୁ ହୋଇ ମଦ କୁହନ୍ତି, ଫଳରେ ଲୋକମାନେ ଭାବନ୍ତ ସେମାନେ ବହୁ ଗୋପନୀୟ ମୃତ ଓ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜାଣନ୍ତି । ମାତ୍ର ମୁଁ ଭୁମର କହୁଛି ଯେ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସାହାୟ ଦିକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ । ସେହି ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟତ କହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଶୁଣିଗଣ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିଷୟରେ ପରାରନ୍ତ । ସେମାନେ କ’ଣ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୃତମାନଙ୍କରୁ ଜାଣିପାରିବେ?

20ଭୁମେମାନେ ଭୁକ୍ତ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷାସମ୍ବନ୍ଧରୁ ଅନୁସରଣ କର । ଭୁମେମାନେ ଯଦି ସେ ଆଦେଶକୁ ଅନୁସରଣ ନକରିବ ତେବେ ଭୁମେମାନେ ଭୁଲ ପଥରେ ଯିବ । ସେହି ଭୁଲ ଆଦେଶ ଆଗତ ଭବିଷ୍ୟତ କହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଶୁଣିମାନଙ୍କରୁ

ଆସିଛି । ସେ ଆଦେଶ ନିରଥକ । ଭୁମେମାନେ ତାହା ଅନୁସରଣ କଲେ କିଛି ଲାଭ ଭୁମେମାନଙ୍କର ହେବ ନାହିଁ ।

21ଭୁମେମାନେ ଯଦି ସେହି ଭୁଲ ଆଦେଶ ପାଇନ କରିବ ତେବେ ଦେଶରେ କଷ୍ଟ ଓ ଅନାହାର ଦେଖାଦେବ । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ବିରକ୍ତ ହେବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଶାସକ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିବେ । ତା’ପରେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କରୁ ସାହାୟ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦର୍ଶକ ରାଷ୍ଟ୍ରିଁବେ । **22**ସେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଦେଶର ତାରଥାଡ଼କୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବେ ତେବେ ସେମାନେ କେବଳ ଭୁଃଖ ଓ ଯାତନାରୁପକ ଅନ୍ଧକାର ଦେଖିବେ ଓ ସେହି ଭୁଃଖରୁପକ ଅନ୍ଧକାର ଦେଖି ଦେଶ ପରତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ବାଧ ହେବେ । ପୁଣି ସେହି ଅନ୍ଧକାରରେ ଆବଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତ ନିଦକୁ ସେଥିରୁ ଉତ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଦିବସ ଆସୁଛି

9 ଅତୀତରେ ଲୋକେ ଭାବୁଥିଲେ ସବୁଲୁନ ଓ ନପ୍ରାଳି ଦେଶ ପ୍ରଧାନ ନ ଥିଲା । ମାତ୍ର ପରେ ପରମେଶ୍ୱର ସେ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ମହାନ କରି ଦେଲେ । ସମୁଦ୍ର ନିକଟବାଟୀ ଯଦର୍ନ ନଦୀର ଅପରପାର୍ଶ୍ୱ ଗାଲୀଲୀର ଅଣଇହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରିବେ ।

୨େହି ଲୋକମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଚଲାବୁଲା କରୁଥିଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଏକ ମହାନ ଆଲୋକ ଦେଖିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁରୁପକ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଥିଲେ, ମାତ୍ର ସେହି “ଉଦ୍ଧନ ଆଲୋକ” ସେମାନଙ୍କୁ ଦୀପିମୟ କରିଛି ।

୩୭େ ପରମେଶ୍ୱର, ଭୁମେ ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀର ବୃଦ୍ଧିର କାରଣ ହେବ । ଭୁମେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥଣ୍ଡୀ କରିବ ଏବଂ ସେହି ଲୋକମାନେ ଭୁମର ସେମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ଦେଖାଇବେ । ଏହି ଆନନ୍ଦ ଶାସ୍ୟ ସମସ୍ତରେ ଉଲ୍ଲାସ ପରିବହନ କରିବ । ପୁଣି ଏହି ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ ଲୁଣ୍ଡନ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଭାଗ କଲାଇବେ ଯେପରି ହୃଦୟ ସେହିପରି ହେବ । **୪**ଏପରି କାହିଁକି ହେବ, କାରଣ ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଭାଗ ବହନ କରିବ । ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଗତ୍ୱ ଯୁଆଳି ଓ ବାହୁଙ୍କି ଯାହାକୁ ଶତ୍ରୁମାନେ ଭୁମର ଲୋକଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ତାକୁ ଭୁମେ ଦୂର କରିବ । ମିଦ୍ୟନକୁ ପରାଦିତ କଲାଇଲ ଏହା ହେବ ।

୫୨୭ରେ ବ୍ୟବହାର ସମସ୍ତ ପାଦୁକା ଧୂର୍ପ ପାଇବ । ସମସ୍ତ ରଙ୍ଗ ରଞ୍ଜିତ ପୋଷାକ ମଧ୍ୟ ଧୂର୍ପ ପାଇବ । ସେ ସମସ୍ତ ଅଗ୍ରିରେ ନିଶ୍ଚେପ କରାଯିବ । **୬**ସେତେବେଳେ ଏକ ସ୍ତରତ୍ୱ ବାଳକ ନେବେ ସେତିକିବେଳେ ଏହା ଘଟିବ । ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଏକ ପୁତ୍ର ଦେବେ । ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଭାଗ ବହନ କରିବେ । ତାଙ୍କର ନାମ “ଆସୁର୍ୟ ମତୀ, ପରାକ୍ରମ ପରମେଶ୍ୱର, ଯିଏ ଅନନ୍ତକାଲୀନ ଏବଂ ଶାନ୍ତି ରାଜକୁମାର ହେବେ ।” **୭**ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ କର୍ତ୍ତ୍ଵରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁସରଣ କରିବ । ଏହା ଦାଉଦଙ୍କ ପରବାରର ଶାସକଙ୍କ କରିବ । ସେହି ଶାସକ ନ୍ୟାୟ ଓ ଧାର୍ମିକତା ବଳରେ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସନ କରିବେ ।

ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନନ୍ତ ପ୍ରେମ ରହିଛି ଏବଂ ଏହି ପ୍ରେମ ଯୋଗୁଁ ସେ ଏଗୁଡ଼ିକ କରିବେ ।

ପରମେଶ୍ୱର ଲଗ୍ନାୟେଲକୁ ଦଶ୍ତଦେବେ

୫ମୋର ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାକୁବଙ୍କ ପାଖକୁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରେରଣ କଲେ । ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ଲଗ୍ନାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । **୬**ତାହାପରେ ଲଗ୍ନ୍ୟମିମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଓ ଏପରକ ଶମରଯ୍ୟର ପ୍ରାଚୀନଗଣ ଜାଣିବେ ସେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଦଶ୍ତଦେଲେ ।

ସେହି ଲୋକମାନେ ପୁଣି ଅହଙ୍କାରୀ ହୋଇ ଦର୍ଶରେ କୁହନ୍ତି । **୧୦**“ୟାହିଁ ଲଟାସବୁ ପଡ଼ିଯିବ, ମାତ୍ର ଆମ୍ବେମାନେ ପୁନବର୍ତ୍ତି ଶକ୍ତ ପଥରରେ ତାହାକୁ ତିଆର କରିବୁ । ଉମ୍ମିଦି ଦୂଷଗୁଡ଼ିକରେ କଟା ହେଲାପରେ ଆମ୍ବେମାନେ ସେଠାରେ ଏରସ ଦୂଷ ଲଗାଇବୁ । ଆଉ ଏହି ନୃତ୍ୟ ଦୂଷଗୁଡ଼ିକ ବିରାଟ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବ ।”

୧୧ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଲଗ୍ନାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଭିବାକୁ ଏକ ଗୋଟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ରାଣୀନର ବିପକ୍ଷଗଣଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପଠାଇବେ । **୧୨**ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଭାୟମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବଦରଗୁ ଓ ପଲେଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରିମଦରଗୁ ଅଣାଇବେ । ସେହି ଶତ୍ରୁଗଣ ଏକତ୍ରିତ ଲଗ୍ନାୟେଲ ବାହନୀକୁ ପରାନ୍ତିତ କରିବେ । ତଥାପି ସଦାପ୍ରଭୁ ଲଗ୍ନାୟେଲ ଉପରେ କ୍ରୋଧିତ ହେବେ ଓ ତା’ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଶ୍ତ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବେ ।

୧୩ପରମେଶ୍ୱର ଦଶ୍ତ ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ପାପ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିବେ ନାହିଁ କିଅବା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବେ ନାହିଁ । **୧୪**ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଲଗ୍ନାୟେଲର ମସକ ଓ ଲାଞ୍ଛ ଛେଦନ କରିବେ । ଆଉମଧ୍ୟ ତାଳଦୂଷର ତାଳ ବାହଙ୍ଗା ଓ ଜଳନ ତୃଣ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ କାଟି ପକାଇବେ । **୧୫**ଏଠାରେ ମସକ ପ୍ରାଚୀନ ତଥା ସମ୍ବନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି ଓ ଲାଞ୍ଛ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଭବିଷ୍ୟତକାଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି ।

୧୬ପଥପ୍ରଦର୍ଶକଗଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୁଲ ବାଟରେ ପରିଚାଳିତ କରନ୍ତି । ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ ଦିନକୁ ହେବେ । **୧୭**ସମସ୍ତ ଲୋକ ଅଧିମାଁ । ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଯୁବକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁକମା ନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୁବକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ଥଣୀ ନୁହେଁ । ଆଉମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ବିଧବୀ ଓ ଅନାଥମାନଙ୍କୁ ଦୟା କରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ, ସମସ୍ତେ ଅଧିମାଁ ଓ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧକରଣ କରନ୍ତି । ପୁଣି ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା କୁହନ୍ତି । ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସର୍ବଦା କ୍ରୋଧିତ ହୁଅନ୍ତି ଓ ସର୍ବଦା ଦଶ୍ତ ଦିଅନ୍ତି ।

୧୮ତ୍ରିଷ୍ଣୁରାର ନ୍ଦିନ ଅଗ୍ରିଭୁଲ୍ୟ । ପ୍ରଥମେ ସେ ଅନାବନା ଘାସ ଓ କଣ୍ଠଦୂଷକୁ ନାଳି ଦିଏ । ତା’ପରେ ସେ ଅଗ୍ରି ବୃଦ୍ଧିପାଇ ବଡ଼ ବୁଦା ଓ ଅଗଣ୍ୟକୁ ନାଳିଦିଏ । ଶେଷରେ ସେ ଅଗ୍ରି ବିରାଟ ରୂପ ଧାରଣ କରେ ଓ ଘନ ମେଘଭୁଲ୍ୟ ଧୂମ ହୋଇ ଉପରକୁ ଉଠେ ।

୧୯ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏତେ କ୍ରୋଧିତ ହୁଅନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ ଦେଶ ଅଗ୍ରିରେ ଦଗ୍ଧିଭୂତ ହୃଦୟ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଭାବିଭୂତ ହୁଅନ୍ତି । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତ ତା’ର ଭାଇକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି ନାହିଁ । **୨୦**ଲୋକମାନେ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଚାନ୍ଦ ଚାନ୍ଦ ଗିଳ ପକାଇବେ, ମାତ୍ର ଶୁଧିତ ହେବେ । ବାମ ହସ୍ତରେ ଯାହା ଭୋନନ କରିବେ ସେଥିରେ ତୃପୁ ହେବେ ନାହିଁ । ତା’ପରେ ସେମାନେ ନନ୍ଦ ପିଲାମାନଙ୍କ ମାସ ଉତ୍ସବ କରିବେ । **୨୧**ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ମନେଶି ଲଗ୍ନ୍ୟମି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓ ଲଗ୍ନ୍ୟମି ମନେଶି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ ସେମାନେ ଉତ୍ସବ ଯିହିଦା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲାଗିବେ ।

ତଥାପି ସଦାପ୍ରଭୁ ଲଗ୍ନାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧିତ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଶ୍ତ ଦେବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ ।

୧୦ ଯେଉଁମାନେ ଅଧିମ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତି ସେ ଆଜିନ ପ୍ରଶନ୍ନକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ଜୀବନକୁ କଷ୍ଟମୟ ଓ ଜଟିଳ କରିବା ପାଇଁ ଲେଖନ୍ତ । ସେମାନେ ସନ୍ତାପର ପାତ୍ର । **୨**ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାକାରୀଗଣ ଦରତ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ଦରତ୍ରମାନଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ ଛିନ୍ନ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଧବୀ ଓ ଅନାଥର ଧନ ଲୁଣ୍ଠନ କରିବାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ୍ତ ।

୩ହେ ବ୍ୟବସ୍ଥାକାରୀଗଣ, ପ୍ରତିଫଳ ଦେବାର ଦିନରେ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ଭୁମିର କାର୍ଯ୍ୟକଲାପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୁଷ୍ଟାଜବାରୁ ପଡ଼ିବ । ଦୂରଦେଶରୁ ଭୁମିର ବିନାଶ ଆସନ୍ତି । ଭୁମେମାନେ ସେତେବେଳେ କ’ଣ କରିପାରିବ । ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଭୁମେମାନେ କାହା ନିକଟକୁ ଦୈତ୍ୟବ । ଭୁମି ଅର୍ଥ ଓ ସମ୍ପଦ ଭୁମିଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ । **୪**ତୁମେ ନଶେ ବନ୍ଦିଲୋକ ପରି ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଲିବ । ନଶେ ମୁତଲୋକ ପରି ପଢ଼ିରହିବ । ମାତ୍ର ତାହା ଭୁମିକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱର ତଥାପି କ୍ରୋଧିତ ରହିବେ । ସେ ତଥାପି ଭୁମିକୁ ଦଶ୍ତ ଦେବାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବେ ।

୫ପରମେଶ୍ୱର କହିବେ, “ମୁଁ ଅଗୁରକୁ ଏକ ଯଷ୍ଟିରୁପେ ବ୍ୟବହାର କରିବ । ଏହି କ୍ରୋଧରୁପକ ଦଶ୍ତ ଲଗ୍ନାୟେଲକୁ ଶାସ୍ତି ଦେବ । ପ୍ରେତୁ ଦିନାମ ଦେଶରୁ ମୁଁ ଅଗୁରକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବ । ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୁଁ କ୍ରୋଧିତ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଭିବାକୁ ମୁଁ ଅଗୁରକୁ ଆଦେଶ ଦେବ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କଠାର ଧନସମଦ ନେଇ ଆସିବ । ଲଗ୍ନାୟେଲ ରାସ୍ତାର ଧୂଳି ସଦୃଶ ଅଗୁର ପଦଳିତ ହେବ ।

୭“ମାତ୍ର ମୁଁ ଅଗୁରକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବ ସେ ନାଶେ ନାହିଁ, ଅଗୁର ଭାବେ ନାହିଁ ଯେ ସେ ମୋ ପାଇଁ ଏକ ଅସ୍ତ୍ର ଅଗୁର କେବଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧୂଳି କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜାକରେ । ସେ କେବଳ ଅନେକ ଗୋଟୀକୁ ଧୂଳି ସଦୃଶ କରିବାକୁ ମତଶା କରେ । **୮**ଅଗୁର ନଦିକୁ ନିଜେ କହିବୁଥିଏ, ‘ମୋର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନଗଣ ରାନୀ ସଦୃଶ । **୯**କଳମୋ ନଗର କକମିଶର ଭୁଲ୍ୟ ଅଟେ । ପୁଣି ଅର୍ପଦ ନଗର ହମାର ଭୁଲ୍ୟ ଅଟେ । **୧୦**ମୁଁ ସେହି

ବ୍ରାହ୍ମଗାରୀ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼କୁ ପରାସ୍ତ କରିଥିଲି ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଗୁଡ଼କ ଶାସନ କରିବି । ଯେଉଁ ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼କୁ ସେହି ଲୋକମାନେ ପୂଜାକରୁଛନ୍ତି ସେଗୁଡ଼କ ଯିରୁଗାଲମ୍ ଓ ଶମରଯୁର ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତର । 11ମୁଁ ଶମରଯୁ ଓ ତା'ର ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼କୁ ଅଧିକାର କଲି । ସେହିପର ମଧ୍ୟ ଯିରୁଗାଲମ୍ ଓ ତା'ର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନମୀତ ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼କୁ ମୁଁ ପରାସ୍ତ କରିବି ।”

12ମୋର ପ୍ରତ୍ବୁ ଯିରୁଗାଲମ୍ ଓ ସିଯୋନ ପର୍ବତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କଲାପରେ ଅଶୁରକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ । କାରଣ ଅଶୁରର ରାଜ୍ୟ ଅତି ଅହଙ୍କାରୀ ଓ ତାଙ୍କର ଗର୍ଭ ତାଙ୍କୁ କୁର୍ମ କରାଇଛି । ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ ।

13ଅଶୁରର ରାଜ୍ୟ କହେ, “ମୁଁ ଅତି ଜ୍ଞାନୀ, ମୋର ଜ୍ଞାନ ଓ ଶକ୍ତି ବଳରେ ମୁଁ ବହୁ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି । ମୁଁ ଗୋଟୀରୁ ପରାନ୍ତିତ କରିଛି ଓ ସେମାନଙ୍କର ଧନସମ୍ପଦ ଲୁଣ୍ଠନ କରିଛି । ଆଉମଧ୍ୟ ତା'ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଲୀତଦାସ କରିଛି । ମୁଁ ଅତି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମାନବ । 14ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତି ପକ୍ଷୀର ଦସାରୁ ଅଣ୍ଟା ଅପହରଣ କଲାପର ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ଧନ ସମ୍ପଦ ନିଜ ହସ୍ତର ଶକ୍ତିବଳରେ ଅପହରଣ କରିଛି । ଅନେକ ସମୟରେ ପକ୍ଷୀ ତା'ର ବିଷ ଓ ଅଣ୍ଟାକୁ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥାଏ ଓ ତା'ର ସ୍ଵରକ୍ଷା ପାଇଁ କିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି ନ ଆଏ । କୌଣସି ପକ୍ଷୀ ଶବ୍ଦ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ପକ୍ଷ ଓ ଥଣ୍ଡ ଆହାୟରେ ଲଭିବାକୁ ସେଠାରେ ନ ଥାନ୍ତ । ତେଣୁ ଲୋକେ ଅଣ୍ଟା ନେଇ ଯାଆନ୍ତ । ତେଣୁ ମୁଁ ସେହିପର ସେମାନଙ୍କର ଧନସମ୍ପଦ ଲୁଣ୍ଠନ କଲାବେଳେ କେହି ମୋତେ ବାଧା ଦେବେ ନାହିଁ ।”

ଅଶୁର ଶକ୍ତିକୁ ପରମେଶ୍ୱର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଛି

15ଗୋଟିଏ କୁରାତ୍ତି କା'ଣ ତା'ର ଛେଦନକର୍ତ୍ତାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇପାରିବ କି? କରତ କା'ଣ କରତିଯିର ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଅଶୁର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବୋଲି ଭାବୁଛି । ଏହା ଯେପରି ଗୋଟିଏ ଯଷ୍ଟି ନିଦକୁ ଯଷ୍ଟିଧୀରୀଠାରୁ ଅଧିକ ବଡ଼ ବୋଲି ମନେ କରେ ।

16ଅଶୁର ଭାବେ ସେ ମହାନ୍ । ମାତ୍ର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରତ୍ବୁ ତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଭୟଙ୍କର ବ୍ୟାଧ ପଠାଇବେ । ଗୋଟିଏ ଗୋଟି ତା'ର ଓନନ ହରାଇଲା ପର ଅଶୁର ତା'ର ଅର୍ଥ ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ହରାଇବ । ତା'ପରେ ଅଶୁରର ସମସ୍ତ ଗୌରିବ ଧ୍ୟେ ପାଇବ । ଏହା ଅଶୁରର ସମସ୍ତ ଧ୍ୟେ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଅଗ୍ରିଶା ପାଇବ । 17ଜଗାଯୈଲର ଦେୟାତି ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵାରା ଅଗ୍ରି ପର ହେବେ । ସେହି ଧର୍ମସ୍ଵରୂପ ଏକ ଶିଖୀ ସଦୃଶ ହେବେ । ସେହି ଅଗ୍ରିଶା ପ୍ରଥମେ ଅନାଦନା ଘାସ ଓ କଣ୍ଠସବୁ ପୋଡ଼ି ପକାଇବେ । 18ତା'ପରେ ସେହି ଅଗ୍ରିଶା ଦୃଢ଼ ପାଇବ ଓ ବଡ଼ ବଡ଼ ଗଛ ଓ ଦ୍ରାଶ୍ଵାଷେତରୁ ପୋଡ଼ି ପକାଇବେ । ଶେଷରେ ସମସ୍ତ ନିଷିଦ୍ଧ ଏହି ଅଗ୍ରିଶାରେ ବଳ ପଢ଼ିବ । 19କେବଳ ବଣରେ ଅନ୍ତରୁ କେତୋଟି ବୃକ୍ଷ ବଢ଼ି ରହିବେ ଯାହାକୁ କି ଗୋଟିଏ ବାଲକ ଗଣିପାରିବ ।

20ସେହି ସମୟରେ ଜଗାଯୈଲର ଅବଶିଷ୍ଟଙ୍ଗ ଲୋକ ଏବଂ ଯାକୁବ ପରିବାର ଲୋକେ ପ୍ରହାରକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଆଉ ନିର୍ଭର କରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଜଗାଯୈଲର ଧର୍ମସ୍ଵରୂପ ସଦାପ୍ରତ୍ବୁଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ଶିକ୍ଷା କରିବେ । 21ଯାକୁବ ପରିବାର ଅବଶିଷ୍ଟଙ୍ଗ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ପୁଣି ପରାକ୍ରମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବେ ।

22ଯଦିଓ ଜଗାଯୈଲର ଅବଶିଷ୍ଟଙ୍ଗ ସମୁଦ୍ର ବାଲୁକା ସଦୃଶ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରତ୍ବୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେର ଆସିବେ । ମାତ୍ର ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଭୂମର ଦେଶ ଧ୍ୟେ ପାଇବ । ପରମେଶ୍ୱର ଭୂମର ଦେଶ ଧ୍ୟେ ହେବ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ତା'ପରେ ଧାରିକତା ନଦୀର ବନ୍ୟାନଳ ସଦୃଶ ଦେଶମଧ୍ୟକୁ ବହି ଆସିବ । 23ମୋ ପ୍ରତ୍ବୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରତ୍ବୁ ନିଷିଦ୍ଧ ଭାବରେ ଏହି ଦେଶକୁ ଧ୍ୟେ କରିବେ ।

24ମୋର ପ୍ରତ୍ବୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରତ୍ବୁ କହନ୍ତି, “ହେ ମୋର ସିଯୋନ ନିବାସୀଙ୍କର, ଭୂମେମାନେ ଅଶୁରକୁ ଭୟ କର ନାହିଁ, ଯଦ୍ୟପି ଅଭୀତରେ ମିଶର ଭୂମୀନଙ୍କୁ ଯଷ୍ଟିରେ ପ୍ରହାର କରିପର ଅଶୁର ଭୂମୀନଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କରିବ । 25ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରତ୍ବୁ ଜାଣିବେ ଯେ ଅଶୁର ଭୂମୀନଙ୍କୁ ବଡ଼ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଥାଇଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ମୋର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଗମିତ ହେବ ।”

26ତା'ପରେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରତ୍ବୁ ଅଶୁରକୁ ବ୍ୟୋମାତ୍ମକ କରିବେ । ଅଭୀତରେ ଓରେବ ଶୈଳରେ ମିଦୟନର ହତ୍ୟା ଯେପରି ସଦାପ୍ରତ୍ବୁ କରିଥିଲେ ଅଶୁରକୁ ଆକୁମଣ କଲାବେଳେ ସେ ସେହିପର କରିବେ । ଆଉ ଅଭୀତରେ ସଦାପ୍ରତ୍ବୁ ଯେପରି ତାଙ୍କର ଯଷ୍ଟି ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଧାରଣ କରିଥିଲେ ଓ ମିଶରକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ସେହିପର ସେ ଅଶୁରକୁ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।

27ସେ ଦିନରେ ଅଶୁର ଭୂମୀନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୁଃଖ ଆଶିବ । ସେହି ଦୁଃଖ ବୋଲି ଭୂମ ସ୍ଥାନରେ ଯୁଆଳ ସଦୃଶ ହେବ ମାତ୍ର ସେହି ଯୁଆଳ ଭୂମର ଗ୍ରୀବା ଦେଶରୁ କାହିଁ ନିଆୟିବ । ସେହି ବୋଲି ରୂପକ ଯୁଆଳ ଭୂମର ଶକ୍ତି ବଳରେ ଭାବ ହେବ ।

ଅଶୁର ସୈନ୍ୟବାହନୀଙ୍କ ଜଗାଯୈଲ ଆକୁମଣ

28ସୈନ୍ୟବାହନୀ “ଆୟୁତରେ” ପ୍ରବେଶ କରିବେ । ସେମାନେ “ମିଗ୍ରୋଣ ଖଳା” ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯିବେ ଓ “ମିକମ୍ସରରେ” ଗନ୍ଧାରରେ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଶକ୍ତି ରଖିବେ । 29ସେମାନେ “ଗାଟି” ନିକଟରେ ନଦୀ ଅଭିକୁମ କରିବେ । ସେମାନେ ଗୋବାରେ ଶଯ୍ନ କରିବେ । ରାମା କମ୍ପିତ ହେବ । ଶାଉଲର ଗିରିଯାରେ ଲୋକମାନେ ପଳାୟନ କରିବେ ।

30ହେ ଗଲୀମର କନ୍ୟା, ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ ପାଞ୍ଚ କର । ହେ ଲୟିଶ, ଶୁଣ । ଅନାଥୋତ ତାକୁ ଉତ୍ତର ଦିଅ । 31ମଦମେନା ଲୋକମାନେ ପଳାୟନ କରୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ଗେବୀମ ନିବାସୀମାନେ କରୁଛନ୍ତି । 32ସେହିଦନ ସୈନ୍ୟବାହନୀ ମୋବରେ ଅଟକିବେ । ଯିରୁଗାଲମର ସିଯୋନ ପର୍ବତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ଵର୍ଗ ପାଇଁ ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବେ ।

33ଦେଖ! ଆମ୍ବାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଶୁର ମହାନ ବୃକ୍ଷଶବ୍ଦ କାଟି ପକାଇବେ । ସେ ତାଙ୍କର ମହାନ ପରାତ୍ମରେ ଏହା କରିବେ । ମହାନ ଓ ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଛେଦନ କରିବି । ସେହି ଉନ୍ନତମାନେ ନତ ହେବେ । 34ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର କୁଠାର ସାହାଯ୍ୟରେ ଥରଣ୍ୟକୁ କାଟି ପକାଇବେ । ଲିବାନୋନର ମହାନ ବୃକ୍ଷର ପଡ଼ନ ଘଟିବି ।

ଶାନ୍ତିରାଜୀ ଆୟୁତକୀ

11 ଅନନ୍ତର ଯିଶ୍ୱର ଶଶିର ଏକ ଶୁଦ୍ଧ ଶାଖା ବହନ କରିବ, ତା'ର ମୂଳରୁ ଶାଖା ବଢ଼ିବି, 2ସେହି ପିଲାମଧରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆମା ସ୍ଥାନ ପାଇବ । ସେହି ଆମା ଜ୍ଞାନ, ବିବେଚନା ମତ୍ରା ଓ ପରାତ୍ମ ପ୍ରଦାନ କରିବ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେହି ଆମା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନାଶିବାକୁ ଓ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ପିଲାରୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । 3ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉକ୍ତ କରିବେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଭ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ସ୍ଥାନୀ ହେବେ ।

ଏହି ପିଲ ନନ୍ଦ ଦୃଷ୍ଟି ବଳରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଶୁର କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ନନ୍ଦର ଶୁଣିବାନୁସାରେ ଅନୁଯୋଗ କରିବ ନାହିଁ । 4-5ସେ ସାଧୁ ଓ ନିରପେକ୍ଷ ରହିବେ, ଯେତେବେଳେ ଗରୀବ ଏବଂ ଅସହାୟ ଲୋକଙ୍କର ବିଶୁର କରୁଥିବେ । ସେ ଯେତେବେଳେ ଲୋକଙ୍କୁ ଦଶ ଦେବାକୁ ସ୍ଥିର କରିବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦଶିତ ହେବେ । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଦୁଷ୍ଟାରୀମାନଙ୍କୁ ସଂହାର କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିହତ ହେବେ । ଧର୍ମ ଓ ନ୍ୟାୟ ସେ ପିଲାରୁ ଶକ୍ତି ଦେବ । ସେଗୁଡ଼ିକ ତା'ର ଅଶ୍ୱର ବଳୟ ସଦୃଶ ହେବ ।

୬ସେ ସମୟରେ ଗଧିଆମୁଡ଼ିକ ମେଷ ଶାବକମାନଙ୍କ ସହିତ ଶାନ୍ତରେ ବାସ କରିବେ । ଛେଳିରୁଆ ସହିତ ବାସ ଏକତ୍ର ଶାନ୍ତରେ ଶୋଇବେ । ବାହୁରୀ, ସିଂହ ଓ ଶଶୁରୁଡ଼ିକ ଏକତ୍ର ଦୁଃଖ ଶାନ୍ତରେ ବାସ କରିବେ । ଏପରିକି ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ପିଲ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭାଜିବେ । 7ଗାଇ ଓ ଭାଲୁଗୁଡ଼ିକ ଏକତ୍ର ଶାନ୍ତରେ ବାସ କରିବେ । ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିଲାମାନେ ପରସ୍ତରକୁ ଆୟାତ ନକରି ଏକତ୍ର ଶୋଇବେ । ସିଂହମାନେ ଗାଇପର ନଡ଼ା ଖାଇବେ । ଏପରିକି ସର୍ପ ମଧ୍ୟ କାହାରକୁ ଆୟାତ କରିବ ନାହିଁ । 8ଗୋଟିଏ ଶିରୁ ଦିଶଧର ସର୍ପର ଗର୍ଭରେ ଖେଳିବ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ଶିରୁଟି ନର୍ତ୍ତୟରେ ସର୍ପ ଗର୍ଭରେ ହାତ ପୂରାଇବ ।

9କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତ ଅନ୍ୟକୁ ଆୟାତ କରିବ ନାହିଁ । ମୋର ପବିତ୍ର ପର୍ବତରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତ ଅନିଷ୍ଟ ଚିନ୍ତା କରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱରେ ସେମାନଙ୍କର ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ହେବା । ସମୁତ୍ର ଯେପରି ନଳରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଥିବା ସେହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଷୟକ ଜ୍ଞାନରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

10ସେହି ସମୟରେ ଏକ ବିଶେଷ ବ୍ୟକ୍ତ ଯିଶ୍ୱର ପରାବାରୁ ଧନ୍ତା ସ୍ରୂପ ଆସିବେ । ସେହି ଧନ୍ତା ତାଙ୍କ ରତ୍ନିଦିଗରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବାକୁ ଦେଖାଇବେ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ଗୋଣ୍ମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବ । ସେହି ସ୍ଥାନ ତାଙ୍କର ଦିଗ୍ବ୍ୟାମ ସ୍ଥାନ ହେବ ଓ ଗୌରବାନ୍ତି ହେବ ।

11ସେହି ସମୟରେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ପୁନର୍ବାର ଆସିବେ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟମ ଲୋକଙ୍କୁ ନେବେ । ଏହା ଦୃତୀୟ ଥର ଆପଣା ହସ୍ତ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ଏହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଅଶୁର, ଉତ୍ତର ମିଶର, ଦକ୍ଷିଣ ମିଶର, ଉତ୍ଥାପିଆ, ଏଲମ, ବାବଲୋନୀୟ, ହମାଥରୁ ଏବଂ ପୁଥିବୀର ସମସ୍ତ ଦୂର ଦେଶରୁ ଆସିବେ ।

12ପରମେଶ୍ୱର ଏହି “ଧୂନାକୁ” ସମସ୍ତ ନାତିଗଣମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଙ୍କେତ ସ୍ଵରୂପ ଉଠାଇବେ । ଜଣ୍ମାୟେଲ ଓ ଯିହିଦାର ବିଜ୍ଞନ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ର ହେବେ । ଯେଉଁମାନେ ପୁଥିବୀର ଲମ୍ବ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତର ବିଜ୍ଞନ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବେ ।

13ସେ ସମୟରେ ଜପ୍ରୟିମ ଯିହିଦାର ଜଣ୍ମାକୁ ଜଣ୍ମାକୁ ନାହିଁ । ଯିହିଦାର କେହି ଶତ୍ରୁ ରହିବେ ନାହିଁ । ଯିହିଦା ଜପ୍ରୟିମରୁ କଷ୍ଟ ଦେବ ନାହିଁ । 14ମାତ୍ର ଜପ୍ରୟିମ ଓ ଯିହିଦା ଉତ୍ତର୍ୟେ ପଲେସ୍ତିନ ଆକୁମଣ କରିବେ । ଏହି ଉତ୍ତର୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ପକ୍ଷୀ ସଦୃଶ ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରାଣିଙ୍କ ଉପର ଖାପ ମାରିବେ । ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ସେମାନେ ଧନସମ୍ପଦ ଲୁଣନ କରିବେ । ସେ ଉତ୍ତର୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଜଦୋମ, ମୋୟାବ ଓ ଅମ୍ମାନର ସନ୍ଧାନଗଣଙ୍କୁ ଆୟୁତ କରିବେ ।

15ସଦାପ୍ରଭୁ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ମିଶରୀୟ ସମୁତ୍ରର ଭାଗ ଭାଗ କରିବେ । ସେହିପରି ଭାବରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରବଳ ବାୟୁ ଦ୍ୱାରା ଜପ୍ରେଷ୍ଟେ ନଦୀ ଉପରେ ନଦର ହସ୍ତ ହଲାଇବେ । ତାଙ୍କର ପ୍ରହାର ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ସେହି ନଦୀ ସାତଚି ଶୁଦ୍ଧ ନଦୀରେ ଦିତକ ହେବ । ସେଗୁଡ଼ିକର ଗରୀରତା ହ୍ରାସ ହେବ ଓ ଶୁଦ୍ଧ ପାଲାଟିବ । ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ପାଦରେ ଗ୍ରାନ ତାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବେ । 16ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟମ ଲୋକେ ଏହି ରାନପଥରେ ଗମନ କରିବେ । ଏହା ମିଶର ଦେଶରୁ ଲୋକଙ୍କୁ କାରିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପର ହେବ ।

ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତି ପ୍ରଗଂସା ଗାନ୍ଦି

12 ସେହି ସମୟରେ ଭୁମେ କହିବ, ହେ ସଦାପ୍ରଭୋ, “ମୁଁ ଭୁମର ପ୍ରଗଂସା କରୁଛି । ଭୁମେ ଆମ ଉପରେ କୋଧାନ୍ତି ଥିଲ, ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୁମର କ୍ରୋଧ ନିଦ୍ରିତ ହୋଇଥିଲା, ଭୁମେ ଭୁମର ପ୍ରେମ ଆମକୁ ଦେଖାଇଅଛ ।”

ପରମେଶ୍ୱର ମୋର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଦିଗ୍ବ୍ୟାମ କରେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରେ ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ମୋତେ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି । ଯିହୋବା ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ବଳ ଓ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରଗଂସା ଗାନ କରିବ ।

ପରମେଶ୍ୱର ଭୁମର କୁପର ଭୁମେମାନେ ନଳ କାରିବ । ତାହା ହେଲେ ଭୁମେମାନେ ସ୍ଥାନୀ ହେବ ।

ତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରଗଂସା କର । ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ସେ ଯେଉଁ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆଗରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଗଂସା କର ।”

ସଦାପ୍ରଭୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଗଂସା ଗାନ କର । କାରଣ ସେ ମହିମାମୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ତାହା ସମ୍ମ

ପୁଥିବୀରେ ମହିମା ବ୍ୟାପୁ ହେଉ । ସମଗ୍ର ମାନବ ସମାଜ ଏହା କାଣନ୍ତି ।

୬ହେ ସିଯୋନ ନିବାସୀଙ୍କା, ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଗତୀ କର । ଉତ୍ତରାୟେଲ ସେହି ପଦିତ୍ର ଧର୍ମସ୍ଵରୂପ ଭୁମିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଆମନ୍ଦ କର ।

ବାବିଲ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତ

13 ପରମେଶ୍ଵର ଆମୋସଙ୍କ ପୃତ୍ର ଯିଶାଇୟଙ୍କୁ ବାବିଲ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବାର୍ତ୍ତା ଦେଖାଇଲେ । **୧୫** ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ,

“ବୁଝିଲତା ଶୁଣ୍ୟ ପର୍ବତ ଉପରେ ଏକ ଧୂକା ଟେକ । ଦସ୍ତ ହଲଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ଡାକ । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ ଅଧିପତିମାନେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବା ଦ୍ୱାରା ଦେଇ ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତୁ ।”

୩୪ ଶୁଣି ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ,

“ମୁଁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କଠାର ଅଳଗା କରିଥିଲା । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜେ ଆଦେଶ ଦେବି । ମୁଁ କନ୍ତ୍ର । ମୋର ଉତ୍ତର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କରିଛି, ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୟା ଦେବେ । ମୁଁ ଏହି ଶୁଣି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗର୍ଭତ ।

୪“ପର୍ବତମାନଙ୍କରେ ହେଉଥିବା କୋଳାହଳ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ଏହି ବଢ଼ ଲୋକଙ୍କର କୋଳାହଳ ପରି ଶୁଣାଯାଉଛି । ବଢ଼ ରାଜ୍ୟର ଲୋକେ ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇଛନ୍ତି । ସଦାପ୍ରତ୍ବ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ତାଙ୍କର ସୌନ୍ୟବାହନୀକୁ ଏକତ୍ରୀତ ହେବାକୁ ଆହ୍ଵାନ ଦେଇଛନ୍ତି ।

୫ସଦାପ୍ରତ୍ବ ଓ ତାଙ୍କର ଏହି ସୌନ୍ୟବାହନୀ ବହୁଦୂର ଦେଶରୁ ଆସିବେ । ସେମାନେ ଦିଗନ୍ତ ବାହାରୁ ଆସିବେ । ଏହି ସୌନ୍ୟବାହନୀକୁ ସଦାପ୍ରତ୍ବ ତାଙ୍କର ଅସ୍ୱରୂପ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ଓ ତାଙ୍କ କ୍ରୋଧଭାବ ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ଏହି ବାହନୀ ସମଗ୍ର ଦେଶକୁ ଧୂସ କରିବେ ।”

୬ସଦାପ୍ରତ୍ବଙ୍କର ଶୁଭମୂଳ ଦିବସ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ । ତେଣୁ ନିଜେ ନିଜ କ୍ରୂଷନ କର ଓ ବୁଝିତ ହୁଆ । ଏକ ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ଶତ୍ରୁ ଭୁନ୍ତ ଧନକୁ ଲୁଣନ କରିବେ । ପରମେଶ୍ଵର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଏହା ଘଟିବାକୁ ଦେବେ । **୭** ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଥାହସ ହରାଇବେ । ଭୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୂର୍ବଳ କରିଦେବ । **୮** ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଭୟ କରିବେ । ପ୍ରସଦକାଳୀନ ଦ୍ୱାରା ଲୋକର ବେଦନା ପରି ସେମାନଙ୍କର ଭୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୂପ ବେଦନା ଦେବ । ସେମାନଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ନିଆଁ ପରି ଲାଲ ହେବ । ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ଦେଖିବେ ଏବଂ ଆଶ୍ରୟପ୍ରୟେ ହେବେ ।

ବାବିଲ ବିପକ୍ଷରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରାମ

୯ଦେଖ, ସଦାପ୍ରତ୍ବଙ୍କର ସେ ଉତ୍ୟକ୍ରମ ଦିବସ ଆସୁଥାନ୍ତି । ପରମେଶ୍ଵର ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃତ ହେବେ ଓ ଦେଶକୁ ଧୂସ କରିବେ । ପାପୀମାନଙ୍କୁ ଦେଶ ଛାଡ଼ିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିବେ । **୧୦** ଯେତେବେଳେ ସୁର୍ଗ ଅନ୍ତକାରମୟ ହେବେ ଓ ସୁଧ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ତାରାଗଣ ଆଲୋକ ଦେବେ ନାହିଁ ।

୧୧ ପରମେଶ୍ଵର କୁହନ୍ତ, “ପୁଥିବୀରେ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିବାର

ମୁଁ କାରଣ ହେବି । ମୁଁ ମନ୍ଦାରୁରୀଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଲାଗୁ ଦୟା ଦେବି । ଅହଙ୍କାରୀମାନଙ୍କର ଗର୍ଭକୁ ଖର୍ବ କରିବି । **୧୨** ଦୂର୍ଲ୍ଲଭ ସ୍ଵର୍ଗ ପରି ଅନ୍ତରେ କେତେକ ଉତ୍ତରମ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦର୍ଶକ ରୂପ କରିବି । **୧୩** ସଦାପ୍ରତ୍ବ କ୍ରୋଧରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ କମିତି ହେବ ଓ ଦିବସରେ ପୁଥିବୀ ପ୍ଲାନେଟ୍ ପୁଥିବୀ ହେବ ।”

ଯେଉଁଦିନ ସଦାପ୍ରତ୍ବ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ସେହିଦିନ ଏହା ଘଟିବ । **୧୪** ଆହୁତ ହରିଶ ଓ ପାଲକ ହୀନ ମେଘପାଳକମାନଙ୍କ ପରି ବାବିଲର ଲୋକମାନେ ପଳାୟନ କରିବେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ଦେଶ ଓ ଗୋଟ୍ଟା ଆତକୁ ଧାବିତ ହେବେ । **୧୫** ମାତ୍ର ଶତ୍ରୁଗାଣ ବାବିଲନୀୟଙ୍କ ପଶୁଧାବନ କରିବେ ଓ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରିବେ ଖର୍ବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ । **୧୬** ସେମାନଙ୍କର ଗୁହମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦ୍ୱବ୍ୟ ଲୁଣିତ ହେବ । ସେମାନଙ୍କର ଭାର୍ଯ୍ୟମାନେ ଧର୍ଷିତା ହେବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରରେ ସେମାନଙ୍କର ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋରାତ୍ମା ପାଇବେ ।

୧୭ ପରମେଶ୍ଵର କୁହନ୍ତ, “ବାବିଲର ବିପକ୍ଷରେ ଆକ୍ରମଣ ପାଇଁ ମୁଁ ମାଦୀୟମାନଙ୍କୁ ନିଯୋଜିତ କରିବ । ରୌପ୍ୟ ଓ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଲାଞ୍ଛ ପାଇଲେ ମଧ୍ୟ ମାଦୀୟର ସୈନ୍ୟମାନେ କେବେ ଆକ୍ରମଣର ନିବୃତ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ । **୧୮** ସେହି ସୈନ୍ୟମାନେ ବାବିଲ ଆକ୍ରମଣ କରି ତା’ର ଯୁଦ୍ଧକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ । ଏପରିକି ଶିଶୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନେ ଦୟା ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିବେ ନାହିଁ । ବାବିଲ ସଦୋମ ଓ ହମୋରାର ପରି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଧୂସ ପାଇବ । ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିବେ ।

୧୯ “ବାବିଲନୀୟମାନେ ତାଙ୍କ ଦେଶପାଇଁ ଗର୍ଭତ ହୁଅଥାନ୍ତି । କାରଣ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ସବୁ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକ ସୌନ୍ୟପ୍ରୟୋଗାଳୀ । **୨୦** ମାତ୍ର ସେ ଆଉ ସୁନ୍ଦର ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ । ଲୋକମାନେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆଉ ସେଠାରେ ବାସ କରିବେ ନାହିଁ । ଆରବୀୟମାନେ ଆଉ ସେଠାରେ ତମ୍ଭ ପକାଇବେ ନାହିଁ । ମେଘପାଳକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ମେଘମାନଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଚରାଇବା ପାଇଁ ଆଣିବେ ନାହିଁ । **୨୧** ସେହି ମନୁଷ୍ୟରେ କେବଳ କେତେକ ବନ୍ୟଗ୍ରାଣୀ ବାସ କରିବେ । ବାବିଲନୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଗୁହରେ ଆଉ ରହିବେ ନାହିଁ । ସେହି ଗୁହଗୁଡ଼ିକ ପେଟା ଓ ଓପାନୀ ବାସ କରିବେ ଏବଂ ବନ୍ୟକାଗ ସେଠାରେ ନୃତ୍ୟ କରିବେ । **୨୨** ବାବିଲର ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାଚୀଦାମଙ୍କରେ ଶୁଗାଳ ଓ କେନ୍ଦ୍ରୀଆମାନେ ଭ୍ରମିବେ । ବାବିଲ ସମ୍ମର୍ଣ୍ଣ ଧୂସ ହେବ । ସେ ସମୟ ଖୁବ ନିକଟ ଓ ମୁଁ ସେ ଧୂସର ଦିନକୁ ଆଉ ଅଧିକ ବିଲମ୍ବ କରିବି ନାହିଁ ।”

ଉତ୍ତରାୟେଲ ଗୁହକୁ ଫେରିବ

୧୪ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସଦାପ୍ରତ୍ବ ପୁନର୍ବାର ଯାକୁବରୁ ପ୍ରେମ କରିବେ । ସେ ପୁଣି ଉତ୍ତରାୟେଲ ଲୋକଙ୍କୁ ମନୋମାନିତ କରିବେ । ସେହି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ଫେରାଇ ଦେବେ । ତା’ପରେ ବିଦେଶୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ

ସହିତ ସଂମୁକ୍ତ ହେବେ । ଉତ୍ତରେ ଯାକୁବଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକୁଶୁ ହେବେ । ୨ଦିଦେଶୀମାନେ ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦେଶରେ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀର ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀମାନେ ଜଗ୍ରାୟେଲର କୁତ୍ତଦାସ ହେବେ, କାରଣ ଅତୀତରେ ସେମାନେ ଜଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦାସଦାସୀ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଗ୍ରାୟେଲ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବ । ୩ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମର କଷ୍ଟ ଓ କଠୋର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦୂର କରିବେ ଏବଂ ଭୁମରୁ ସେ ବିଶ୍ଵାମ ଦେବେ । କାରଣ ଅତୀତରେ ଭୁମେମାନେ ଦାସ ଥିଲ ଓ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲ । ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମର ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ଦୂର କରିବେ ।

ବାଦିଲ ରାଜାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏକ ସଂଗୀତ

୫ସେହି ସମୟରେ ଭୁମେ ବାଦିଲ ରାଜାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି ଉପହାସ ଗୀତ ଗାନ କରିବ ।

ସେହି ଅତ୍ୟାରୁଣୀ ନିଷ୍ଠୁର ରାଜା କିପରି ଶାସନ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା ଶେଷ ହୋଇଛନ୍ତି ।

୬ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ଦୁଷ୍ଟାରୁଣୀ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜଦଶ୍ରକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷମତା କାହିଁ ନେଇଛନ୍ତି ।

୭ବାଦିଲର ରାଜା କ୍ରୋଧରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପାର କରିଥିଲେ ଓ ସେଥିରୁ କେବେ ନିର୍ବୃତ୍ତ ହେଉ ନ ଥିଲେ । ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆୟାତ କରିବାରୁ ସେ ଦୁଷ୍ଟାରୁଣୀ ଶାସକ ଦୂରେଇ ଯାଉ ନ ଥିଲେ ।

୮ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତ ଦେଶ ବିଶ୍ଵାମ ନେବ । ଦେଶରେ ଏପରି ଶାନ୍ତ ଅବସ୍ଥା ଆସିବ, ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ଉତସି ପାଳନ କରିବେ ।

୯ସପରକ ଲିବାନୋନର ଦେବଦାତା ଓ ଏରସବୁଷ୍ଟର ଆନନ୍ଦ କରିବେ । ସେହି ଗନ୍ଧିରୁଢ଼ିକ ମଧ୍ୟ କହିବେ, “ରାଜା ଆସକୁ ଛେଦନ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ପତନ ଘଟିଛି, ସେ ଆଉ ଆୟ ବିପକ୍ଷରେ ଛିଡ଼ା ହେବେ ନାହିଁ” ।

୧୦ସ୍ତୁର୍ଯ୍ୟର ରାଷ୍ଟ୍ର ପାତାଳ ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇପଡ଼ିବ କାରଣ ଭୁମେ ଆସୁଛ । ପାତାଳ ସମସ୍ତ ଦୀବନ ଶକ୍ତିକୁ କାନ୍ତି କରିବେ । ସେହି ନେତାମାନେ ଭୁମ ପାଇଁ କାମ କରିବେ । ସେମାନେ ଭୁମକୁ ସ୍ଥାଗତ କରିବା ପାଇଁ ସତର୍କ ରହିବେ ।

୧୧ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନଗଣ ପରହାସ କରି କହିବେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୁମେମାନେ ଆୟ ପାଇଁ ମୃତ ପ୍ରାୟ । ଭୁମେମାନେ ଆୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମାନ ।”

୧୨ଭୁମର ବଡ଼ମା ରାସାଳେଗାମୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ଭୁମ ବାଣୀର ଦୂର ଭୁମ ଗର୍ଭତ ଆୟର ଆଗମନ ଘୋଷଣା କରୁଛି । ମାତ୍ର ଭୁମର ଶରୀରକୁ ଉକ୍ଷଣ କରିବ । ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିକ୍ଷଣ ସଦୃଶ ପଡ଼ିବ । କୃତି କମଳ ସଦୃଶ ଭୁମ ଶରୀରକୁ ଆଛାଦନ କରିବ ।

୧୩ଭୁମେ ପ୍ରଭୃତୀ ତାରା ସଦୃଶ ଥିଲ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୁମର ପତନ ଘଟିଛି । ଅତୀତରେ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଭୁମ ନିକଟରେ ନତ ହେଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୁମରୁ ଛେଦନ କରାଯାଇଛି ।

୧୪ଭୁମେ ସର୍ବଦା ନନ୍ଦେ କହି ହେଉଥିଲ, “ଆୟେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି ସ୍ଵର୍ଗରୋହଣ କରିବା । ଆୟେ ସ୍ଵର୍ଗର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଯିବା, ଆୟେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ତାରକାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ସିଂହାସନ ସ୍ଥାପନ କରିବା । ଆୟେ ଉତ୍ତର ଦିନସ୍ତ୍ର ପ୍ରାନ୍ତ ପଦତ୍ର ପରିତ୍ରଣ ଉପରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେବା ଓ ସେହି ପରିତ୍ରଣରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ।

୧୫ଆୟେ ମେଘମାଳାର ଉଚ୍ଚମୁକ୍ତରେ ଉପରକୁ ଉଠିବା ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭୁଲ୍ୟ ସର୍ବୋପରମ ହେବା ।”

୧୬କିନ୍ତୁ ତାହା ଘଟିଲା ନାହିଁ । ଭୁମେ ଜଗ୍ରାତଙ୍କ ସହିତ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଯାଇନଥିଲ । ଭୁମେ ପାତାଳର ଗଭୀରତମ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲି ଯାଇଥିଲ ।

୧୭ଲୋକମାନେ ଭୁମରୁ ଗୁର୍ହିବେ ଓ ଭୁମ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବେ । ସେମାନେ ଦେଖିବେ ଭୁମେମାନେ ମୃତ ସଦୃଶ ପଡ଼ି ରହୁଛ । ଏବଂ କହିବେ, “ଏହା କ’ଣ? ସେମାନେ ସେହି ଲୋକ ଯେ କି ପୁଥିବୀର ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟର ଦୁଃଖର କାରଣ ହୋଇଥିଲେ ।

୧୮କ’ଣ ସେହି ଲୋକ ଯେକି ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୟେ କରିଥିଲେ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମରୁଭୂମିରେ ପରଣତ କରିଥିଲେ । ପୁଣି ଯୁଦ୍ଧରେ ବନୀମାନଙ୍କୁ ନନ୍ଦ ଗୁହକୁ ଛାଡ଼ି ନଥିଲେ ।”

୧୯ପୁଥିବୀର ସମସ୍ତ ରାଜନ୍ୟବର୍ଗ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସମ୍ମାନ ଓ ଗୌରବ ସହ ନନ୍ଦ ନନ୍ଦ ସମାଧିରେ ଦ୍ଵାରା ଦେଇଛନ୍ତି ।

୨୦ମାତ୍ର ଭୁମେ ଦୁଷ୍ଟାରୁଣୀ ରାଜା ନନ୍ଦ ସମାଧିର ନିଷିଦ୍ଧ ହୋଇଛନ୍ତି । ଦୃଷ୍ଟର ଶାଖା ଦୃଷ୍ଟର ବିର୍ଯ୍ୟତ ହୋଇ ବାହାରେ ନିଷିଦ୍ଧ ହେଲାପରି ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧରେ ମୃତ ସେନିକ ଯେପରି ଅନ୍ୟ ସେନିମାନଙ୍କ ଦୂର ପଦଦଳିତ ହେଲାପରି ଭୁମେ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୁମେ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ବସୁରେ ଆଜ୍ଞାଦିତ ହୋଇ ନନ୍ଦ କବର ବାହାରେ ପଡ଼ି ରହୁଛ ।

୨୧ଅନେକ ରାଜା ମୁହୂର୍ତ୍ତର କରିଛନ୍ତି ଓ ନନ୍ଦ ନନ୍ଦ କବରରେ ସମାଧିଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି । ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପରି କବରଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ । କାରଣ ଭୁମେ ଭୁମ ନନ୍ଦ ଦେଶକୁ ଧ୍ୟେ କରିବ । ଭୁମ ନନ୍ଦ ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛ । ଭୁମର ପିଲାମାନେ ଭୁମପର ଧ୍ୟେ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସେହି କୁକାର୍ଯ୍ୟର ନିର୍ବୃତ୍ତ ହେବେ ।

୨୨ସେମାନଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଉଠିବି ଓ ଲଭିବି । ମୁଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବାଦିଲ ନଗର ଧ୍ୟେ କରିବ । ତା’ର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ କରିବି । ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ପୁତ୍ର, ନାତି ଓ ଅଣନାତିମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟେ କରିବି ।” ସଦାପ୍ରଭୁ ନନ୍ଦେ ଏହସବୁ କହିଥିଲେ ।

୨୩ସଦାପ୍ରଭୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପୁଣି କହିଲେ, “ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟର ବାସପୁଲୀ ବାଦିଲକୁ ଝିଙ୍କ ପକ୍ଷୀର ବାସପୁଲୀ ଓ ଜଳାଶୟରେ ପରଣତ କରିବି । ମୁଁ ସଂହାର ରୂପକ ଖାତ୍ର ଧରି ତାକୁ ସମ୍ମର୍ଶୀଲ ସପା କରିଦେବି ।”

ପରମେଶ୍ୱର ଅଗୁରକୁ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ

24ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଶପଥ କରି କହିଲେ, “ମୁଁ ଶପଥ କରୁଛି, ମୁଁ ଯାହା ରୂପିତିଲି ତାହାହିଁ ଘଟିବ। ମୁଁ ଯେପରି ମଦ୍ରଣ କରିଛି ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ଘଟିବ। **25**ମୁଁ ନିଜ ରାଜ୍ୟରେ ଅଗୁରୀୟ ରାଜାକୁ ବିନାଶ କରିବ। ମୋର ପର୍ବତ ଉପରେ ତାକୁ ପଦଦଳିତ କରିବ। କାରଣ ସେହି ରାଜା ମୋର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଦାସ କରିଥିଲା ଓ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଵନ୍ଧରେ ଯୁଆଳିର ଭାବ ରଖିଥିଲା। ସେହି ଯୁଆଳି ଯିହିଦାର ସ୍ଵନ୍ଧରୁ ଦୂରଭୂତ ହେବ। **26**ଏହା ମୋର ଯୋଜନା ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀ ପାଇଁ ଅଛି। ମୁଁ ସମସ୍ତ ଦାତିଗଣମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ପାଇଁ ମୋର ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରିବି।”

27ସେହିଦେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ କୌଣସି ମଦ୍ରଣ କରିନ୍ତି ସେଥିରୁ ତାଙ୍କୁ କେହି ନିବୃତ୍ତ କରିପାଶବେ ନାହିଁ। ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେହିଦେବେଳେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ଉତୋଳନ କରିବେ, ସେଥିରେ ତାଙ୍କୁ କେହି ଅଟକାଇବେ ନାହିଁ।

ପଲେଶ୍ୱୀଯମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

28ଆହ୍ସ ରାଜାଙ୍କ ମୁହୂୟ ବର୍ଷରେ ଏହି ଦୁଃଖ ବାର୍ତ୍ତା ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ।

29ହେ ପଲେଶ୍ୱୀୟ ଦେଶ, ଭୁମ୍ଭେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ଖୁସି ହୁଅ ନାହିଁ । କାରଣ ଯେଉଁ ରାଜା ପ୍ରହାର କରୁଥିଲେ ସେ ଆଉ ନାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ପ୍ରକଟରେ ଭୁମ୍ଭେ ସ୍ଥାଣୀ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଶାସନ ଗେଣ ହୋଇଛି । ମାତ୍ର ସେହି ରାଜାର ସନ୍ଧାନ ଆସି ଶାସନ କରିବ । ଗୋଟିଏ ସର୍ପ ଆଉ ଏକ ଭୟଙ୍କର ସର୍ପକୁ ନଦ୍ରା ଦେଲାପରି ଏହା ସତ ହେବ । ସେହି ନୃତ୍ୟ ରାଜା ଉଡ଼ନ୍ତା ସର୍ପ ପରି ଅନ୍ତରୁ ଭୟଙ୍କର ହେବ ନାହିଁ । **30**ମାତ୍ର ମୋର ଦରତ୍ର ଲୋକମାନେ ଶାନ୍ତରେ ଭୋଜନ କରିବେ । ସେମାନଙ୍କର ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ନିରାପଦରେ ରହିବେ । ମାତ୍ର ମୁଁ ଭୁମ୍ଭର ପରବାରକୁ ଭୋକରେ ଛଟପଟ କରଇ ମାରି ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟାଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସଂହାର କରିବ ।

31ନଗରର ଦୂର ଦେଶର ଲୋକ ଓ ନଗରଙ୍କ ଲୋକ ହାହାକାର କର । ପଲେଶ୍ୱୀୟର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଭୟଭାବ ହେବେ । ମହମ ସଦୃଗ ଭୁମ୍ଭର ସାହସ ତରଳ ଯିବ । ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ ରୁହଁ, ଉତ୍ତରରୁ ଧୂମ ଆସୁଛି । ଅଗୁରର ସୈନ୍ୟ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଗଞ୍ଜାଳୀ ।

32ସେହି ସୈନ୍ୟବାହନୀ ସେମାନଙ୍କର ଦେଶକୁ ଦୂର ପ୍ରେରଣ କରିବେ । ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୂର କି ବାର୍ତ୍ତା ଦେବେ? ସେମାନେ ଘୋଷଣା କରିବେ, “ପଲେଶ୍ୱୀୟ ପରଦିତ ହେଲା । ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ସିଯୋନକୁ ଗଞ୍ଜାଳୀ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦରତ୍ର ଲୋକମାନେ ନିରାପଦା ପାଇଁ ସେଠାକୁ ଗଲେ ।

ମୋଯୁଦ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

15 ମୋଯୁଦ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା । ଅନ୍ୟ ଏକ ରତ୍ନରେ ମୋଯୁଦର ଆର ନଗରରୁ ସୈନ୍ୟମାନେ

ସମସ୍ତ ଧନ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ତାକୁ ମଧ୍ୟ ଧୂମ କଲେ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ଦିନେ ରତ୍ନରେ ସୈନ୍ୟମାନେ ମୋଯୁଦର ବୀର ନଗରରୁ ସମସ୍ତ ଧନ ନେଇଗଲେ ଓ ସେ ନଗରକୁ ମଧ୍ୟ ଧୂମ କଲେ ।

2ରତ୍ନ ପରବାର ଓ ଦୀବୋନର ଲୋକମାନେ ପୂଜା ସ୍ଥଳୀକୁ ରୋଦନ କରିବାକୁ ଯାଇଛନ୍ତି । ମୋଯୁଦର ଲୋକମାନେ ନେବୋ ଓ ମେଦବା ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଭାବ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ମସ୍ତକ ଲଣ୍ଠା କରିଛନ୍ତି ଓ ଦାରି କାଟିଥିଛନ୍ତି ।

3ମୋଯୁଦର ସବୁ ସ୍ଥାନରେ, ଘର ଉଚ୍ଚପ୍ରାନ୍ତ ମାନଙ୍କରେ ଓ ରାସ୍ତାମାନଙ୍କରେ ଚଟପଦସ୍ତ ପରିଧାନ କର କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି ।

4ହିଗବୋନ୍ ଓ ଲଳିଯୁଳି ଅତି ଉଚ୍ଚପ୍ରାନ୍ତରେ କ୍ରୂମନ କରୁଛି । ସେମାନଙ୍କର ରବ ଯହସ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁଣ୍ୟ ଯାଇଛି । ଏପରିକି ମୋଯୁଦର ସୈନ୍ୟମାନେ ଭର୍ଯ୍ୟରେ କର୍ମିତ ହୋଇ ଆର୍ଦ୍ଦନାଦ କରୁଛନ୍ତି ।

5ମୋର ହୃଦୟ ମୋଯୁଦ ପାଇଁ ବିଳାପ କରୁଛି । ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚତ୍ର-ଶଳୀଶୀୟ ଓ ଦୂରପ୍ରାନ୍ତ ସୋଧିରାବୁ ନିରାପଦା ପାଇଁ ପଳାଯନ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ରୋଦନ କର କରି ଲୁହୀତ-ଘାଟୀ ଉପରକୁ ଉଠୁଛନ୍ତି । ହୋଗୋନମ୍ଭିମ ପଥରେ ଯାଉଥିଲା ବେଳେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ବିଳାପ କରୁଛନ୍ତି ।

6ମାତ୍ର ନିମ୍ନମାତ୍ରର ନଳ ସମୁଦ୍ର ଶୁଷ୍କ ହେବ । ସବୁକ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ରହିବନି ।

7ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ନିଜର ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଏକାଠି କରିବେ ଓ ମୋଯୁଦ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ । ସେ ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଧର ସୀମା ଅତିକ୍ରମ କରି ବାଲଣୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୋତ୍ସହିତ ନିକଟକୁ ନେଇଯିବେ ।

8ମୋଯୁଦର ସବୁ ସ୍ଥାନରେ କ୍ରୂମନ ରୋକ ଶୁଷ୍କାଯିବ । ସେହି ହାହାକାର କ୍ରୂମନ ଦୂରପ୍ରାନ୍ତ ଉଚ୍ଚପ୍ରାନ୍ତ ଓ ବେରେଲୀମ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଷ୍କାଯିବ ।

9ଦୀମୋନର ଦଳସମୂହ ରତ୍ନମୟ ହେବ । ମୁଁ ଦୀମୋନ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଦୁଃଖ ଆଣିବି । ମୋଯୁଦର ପଳାତକ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟାଶ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ଏକ ସିଂହ ଆଣିବି ଯେ କି ସେମାନଙ୍କୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବ ।

16 **୧** ଭୁମ୍ଭେମାନେ ସେ ଦେଶର ରାଜାଙ୍କ ନମନେ ଏକ ଉପହାର ପଠାଇ । ଭୁମ୍ଭେମାନେ ସେଲାର ଏକ ମେଷଗାବକ ବିଷ୍ଟ ପ୍ରାନ୍ତର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ସିଯୋନ କନ୍ୟାର ପରିତ୍ୱରୁ ପଠାଇ ।

2ମୋଯୁଦର କନ୍ୟାଗଣ ଅଣ୍ଟେନ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରୁ ଧାଇଁବେ । ପଣୀର ବସା ଭାଙ୍ଗି ତଳେ ପଢ଼ିଲ ପରେ, ପଣୀ ଛୁଆମାନେ ଏଣ୍ଟେତେଣେ ଧାଇଁଲି ପରି ସେମାନେ ଧାଇଁବେ ।

3ସେମାନେ କୁହନ୍ତ, “ଆମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କର, ଆମେମାନେ କ'ଣ କରିବୁ ମଦ୍ରଣ ଦିଅ । ଆମର ଶତ୍ରୁଗାର ଆମମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କର, ଯେପରିକି ଛାଯା ମଧ୍ୟ ସୁର୍ଯ୍ୟ ଭାପୁର ରକ୍ଷା କରିବେ । ଆମମାନଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁଗାର ଲୁଗୁଲ ରଖ । କାରଣ ଆମେମାନେ

ତାଙ୍କୋଠ ପଳାଇ ଆସିଛୁ । ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସମାନଙ୍କୁ ପଠାଥ ନାହିଁ ।

୫ମୋଯୁବର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଘର ଦୋର କରି ତୃତୀ ଦିଆ ପାଇଛି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁମି ଦେଶରେ ବାସ କରିବାକୁ ଦିଅ । ସେମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଠାଠ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୁଗୁଜ ରଖ । କାରଣ ଲୁଣନ ବନ୍ଦ ହେବ । ଶତ୍ରୁ ପରାଜିତ ହେବେ । ଆସାତ କାରୀମାନେ ଦେଶର ବିଦୟା ନେବେ ।

୬ତା'ପରେ ନଶେ ନୃତ୍ୟ ରାନୀ ଆସିବେ । ସେ ରାନୀ ଦାଉଦ ପରିବାରରୁ ହେବେ । ସେ ବିଶ୍ୱାସ, ଦୟାକୁ ଓ ସେହାଁ ହେବେ । ସେ ନ୍ୟାୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଓ ଧର୍ମରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବେ ।

୭ଏହା ଶୁଣା ଯାଉଛି ଯେ, ମୋଯୁବ ଅଭ୍ୟେନ ଗର୍ବୀ ଓ ଅହଙ୍କାରୀ । ସେ କେତେ ଆମୃତିମାନୀ ଗର୍ବୀ ଏବଂ କ୍ରୋଧୀ ମାତ୍ର, ତା'ର ଏ ଅହଙ୍କାର ଅଧିକ ସମୟ ରହିବ ନାହିଁ ।

୮ଏହ ଅହଙ୍କାର ଯୋଗୁଁ ସମଗ୍ର ମୋଯୁବ କଷ୍ଟ ଭୋଗିବ । ମୋଯୁବର ସମସ୍ତ ଲୋକ କୁଦନ କରିବେ । ସେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହେବେ ଅଭିତରେ ତାଙ୍କର ଯାହା ଥିଲା ସେ ଗୁଡ଼ିକ ସେ ଜଞ୍ଚା କରିବେ । ସେମାନେ ହେରସତର ଶୁଣ୍ଟ କିଷମିସର ପିଠା ପାଇଁ ଜଞ୍ଚା କରିବେ । **୯**ଲୋକମାନେ ଦୁଃଖିତ ହେବେ କାରଣ ହଶବୋନର କ୍ଷେତସ୍ବୁ ଓ ଶବମାର ଦ୍ରାଶାଲତା ଆଉ ଦ୍ରାଶା ଉପନ୍ତ କରିବ ନାହିଁ । ଦ୍ରାଶା ରାଷ୍ଟ୍ର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାନୀୟ ପାଇଁ ତିଆର କରାଯାଏ, ମରୁଭୂମିରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ, ଯାହାର ମୂଳ ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତୃତ ହୋଇଛି ।

ମୋଯୁବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶୋକ ଗୀତ

୧୦ମୁଁ ଯାଏର ଓ ଶିଦମାର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଦିଲାପ କରିବ କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ରାଶାଲତା ସବୁ ଧୂସ ପାଇଛି । ହଶବୋନ ଓ ରଲିଯୁଲ ସହିତ ଲୋତକ ଜଳରେ ଡିଲାଇବା, କାରଣ ଭୁମିମାନଙ୍କର ଶସ୍ତ୍ର ଅମଳ ହେବ ନାହିଁ କି ଗ୍ରୀଷ୍ମ କାଳର ଫଳ ପାଇବ ନାହିଁ ଏବଂ ଭୁମିମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ଧରି ରହିବ ନାହିଁ ।

୧୧ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ ଦୂରାତ୍ମକ ହେବ ଏବଂ ଦ୍ରାଶା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗାନ ଓ ଆନନ୍ଦ ଧରି ଶୁଣାଯିବ ନାହିଁ । ଦ୍ରାଶାକୁ ଲୁଣରେ ପଦରେ ରୂପି କେହି ଦ୍ରାଶାରସ ବାହାର କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ବେ ଦ୍ରାଶା ସଂଗ୍ରହର ଆନନ୍ଦ ଧରି ନିର୍ବିତ୍ତ କରିଅଛୁଁ ।

୧୨ତେଣୁ ମୁଁ ଦୁଇଟି ନଗର ମୋଯୁବ ଓ କୀରତେରସ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଦୁଃଖିତ ।

୧୩ମୋଯୁବର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ସ୍ଥଳୀକୁ ଯିବେ । ସେଠାରେ ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଏତେ ଦୁର୍ବଳ ଯେ ସେଥିରେ ସେମାନେ କୁତ୍ରାର୍ଥ ହେବେ ନାହିଁ ।

୧୪ସଦାପ୍ରଭୁ ଅନେକଥର ମୋଯୁବ ବିଶ୍ୱାସରେ ଏହିସବୁ କହିଥିଲେ । **୧୫**ପୁଣି ବର୍ତ୍ତମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, “ତିନ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ସବୁ ଲୋକମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଗର୍ବୀ

କରୁଥିବା ଦିନଶବୁଦ୍ଧିକ ଲୋପ ପାଇବ । ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଏତେ ଅଳ୍ପ ହେବେ ଯେ ଗଣନା ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ ।”

ଦମ୍ଭେଶକ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

୧୭ ଦମ୍ଭେଶକ ପ୍ରତି ଶୋକ ବାର୍ତ୍ତା । ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତ ଯେ ଦମ୍ଭେଶକରେ ଏହିସବୁ ଘଟିବ, “ଦମ୍ଭେଶକ ଆଉ ନଗର ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ । ସେ ଧୂସ ପାଇବ । କେବଳ ଧୂସ ଦିଧୁସ ପ୍ରାପାଦବୁଦ୍ଧିକ ରହିବ ।

୧୮ଅଗୋଧୀର ନଗରକୁ ଲୋକମାନେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ । ସେହି ଶୁଣ୍ୟ ସହରର ମେଷପଲ ସ୍ଥାଧୀନ ଭାବରେ ବିଚରଣ କରିବେ । ଭୟ ଦେଖାଇବାକୁ ସେଠାରେ କେହି ନଥିବେ ।

୧୯ଇଶ୍ଵରୀଯୁଲର ବୁର୍ଜନଗର, ଦମ୍ଭେଶକର ରାଜ୍ୟ ଓ ଅଗ୍ରମର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ ଲୁପ୍ତ ହେବ । ସର୍ବଶକ୍ତିମୟ ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତ ଯେ, ଇଶ୍ଵରୀଯୁଲର ଖ୍ୟାତ ଲୋକଙ୍କେ ପର ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କାହିଁ ନିଆଯିବେ ।”

୨୦ସେହି ସମୟରେ ଯାକୁଦର ଗୌରବ ଲୋପ ପାଇବ । ଯାକୁଦର ସ୍ଥଳୁତା ହ୍ରାସ ପାଇବ ଓ ସେ ଦୁର୍ବଳ ଓ ଶୀଖ ଦେଖାଯିବ ।

୨୧ରପାଜିମ ଉପତ୍ୟକାରେ ଶସ୍ତ୍ର ଅମଳ ବେଳେ ଯେପରି ଘଟିବ ସେହିପର ଘଟିବ । ଶସ୍ତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶସ୍ତ୍ର ସଂଗ୍ରହ କଲାବେଳେ ଶସ୍ତ୍ରୀର ସୀଏ ଶସ୍ତ୍ରୀର କାଟିଲ ବେଳେ ଓ ସୀଏ ଶୁଢ଼ିକୁ ସଂଗ୍ରହ କଲାବେଳେ ସେହିପର ଘଟିବ ।

୨୨ସେହି ସମୟ ଲୋକମାନେ କିତବୁଦ୍ଧର ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କଲାପର ହେବ । ସେମାନେ କିତବୁଦ୍ଧର ଫଳ ତୋଳିବେ, ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟର ଅଗ୍ରଭାବରେ ଦୁଇ ତିନିଶାତି ଫଳ ରହିଯିବ । ଫଳବାନ ଗଛରେ ମଧ୍ୟ ରୂପ ପାଞ୍ଚଟା ଫଳ ତୋଳିଲ ବେଳେ ରହିଯିବ । ସେହିପର ଅବସ୍ଥା ନଗରଗୁଡ଼ିକରେ ଘଟିବ । ସର୍ବଶକ୍ତିମୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହା କହିଥିଲେ ।

୨୩ସେଦନ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଅନାଇବେ । ସେମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟ ପବିତ୍ର ଧର୍ମସ୍ଵରୂପଙ୍କ ପ୍ରତି ପଚିବ । **୨୪**ସେମାନେ ଆପଣା ହସ୍ତକୁତ ପକ୍ଷିବେଦୀ ପ୍ରତି ଦୁଷ୍ଟ ପକ୍ଷିବେ ନାହିଁ । ପୁଣି ଆପଣା ଅଞ୍ଜୁଳିକୁତ ଆଗେର ମୁଣ୍ଡ ଥିବା ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଦେବତାଗଣଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଅନାଇବେ ନାହିଁ ।

୨୫ସେଦନ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଶୁଣ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଅନାଇବେ । ସେମାନଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟ ପବିତ୍ର ଧର୍ମସ୍ଵରୂପଙ୍କ ପ୍ରତି ପଚିବ । **୨୬**ସେମାନେ ଆପଣା ହସ୍ତକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯାଇଛି । **୨୭**ସେମାନେ ଭୁଲେମାନେ ଆପଣା ଭ୍ରାତାକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯାଇଛି । **୨୮**ସେମାନେ ଭୁଲେମାନେ ଆପଣା ଭ୍ରାତାକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯାଇଛି । **୨୯**ସେମାନେ ଭୁଲେମାନେ ଆପଣା ଭ୍ରାତାକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯାଇଛି । **୩୦**ସେମାନେ ଭୁଲେମାନେ ଆପଣା ଭ୍ରାତାକର୍ତ୍ତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯାଇଛି ।

ଭୁଲେମାନେ ବିଦେଶର ସ୍ଥଳର ଭ୍ରାତାଗୁର ଆଶି ଗୋପନ କରୁଛ ମାତ୍ର ତାହା କେବେ ଫଳିବ ନାହିଁ । **୩୧**ଭୁଲେମାନେ ଦ୍ରାଶାଗୁର ଦିନେ ଗୋପନ କରୁଛ ଓ ତା'ର ଶୁରୂପଟେ ବାତ୍ ଦେଇ ଯନ୍ମ ନେଇଛ । ପରଦିନ ପ୍ରାତିକାଳରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପୁଷ୍ଟିତ ହେବାର ଦେଖୁଛ । ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ଫଳ ଅମଳ

ସମୟରେ ଫଳ ତୋଳିବାକୁ ଯାଉଛି, ଦେଖୁଛ ସେବୁଡ଼ିକ ମରିଯାଇଛି। ଗୋଟିଏ ସମସ୍ତ ଗନ୍ଧକୁ ମାରି ଦେଇଛି।

12ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠୀର କୋଳାହଳ ଶୁଣ। ସେମାନେ ସମୁଦ୍ର ଗର୍ଜନ ଭୁଲ୍ୟ ଘୋର ନାଦ କରୁଛନ୍ତି। ବଢ଼ ଦେଶର ଲୋକେ ମାଡ଼ ଆସୁଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଯେପରି ପ୍ରବଳ ବନ୍ୟା କଳ ସଦୃଶ ମାଡ଼ ଆସୁଛନ୍ତି।

13ନାନା ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ସେହି ତରଙ୍ଗ ସଦୃଶ ହେବେ। ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ରୀର ବାଣୀ ଶୁଣାଇବେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ପଳାୟନ କରିବେ। ବାୟୁରେ ଧୂଳି ଉଠିଲା ପର, ଶୁଣ୍ଠିବାତ୍ୟାରେ ଧୂଳି ଉଠିଲା ପର ସେମାନେ ତାଢ଼ିତ ହେବେ।

14ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ହେବେ ଓ ପ୍ରଭାତ ପୁର୍ବରୁ ଲୋପ ପାଇଯାଇଥିବେ। ତେଣୁ ଆମ୍ବର ଶତ୍ରୁ ଓ ଅପହରଣକାରୀ କିଛି ସେଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ ନାହିଁ।

କୁଶଦେଶ ଦେଶ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

18 ନଦୀ ଆରପାରିଷ୍ଟ କୁଶଦେଶ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅ। ସେହି ଦେଶ ପୋକମାନଙ୍କର ପକ୍ଷର ଶବରେ ପରପୁର୍ଣ୍ଣ। **2**ସେ ସମୁଦ୍ର ପଥରେ ନଳ ନମିତ ନୌକାରେ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବେ, କ୍ଷିପ୍ର ଗତିରେ ଶୁଣ୍ଠିବା ଦୂତମାନଙ୍କୁ,

ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଦୀର୍ଘକାୟ ପାଖକୁ ଯାଆ, ସବୁଆତେ ଲୋକମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଦୀର୍ଘକାୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠନ କରନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କର ଦେଶ ନଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ଆସିଥିଲା। **3**ଲକ୍ଷ୍ୟ କର, ସେ ଗୋଷ୍ଠୀ ପ୍ରତି କିଛି ଅଧିକାର ଦାତିବି। ନଗତର ସମସ୍ତ ନବାସୀ ଦେଖିବେ ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀ ଦିନରୁ ହେଉଛି। ସମସ୍ତ ଲୋକ ସ୍ଵର୍ଗ ଭାବରେ ଦେଖି ପାରିବେ ଯେପରି ପରବର୍ତ୍ତ ଉପରେ ଧୂଳା ଉଠି ସଙ୍କେତ ଦିଏ। ସେହି ଦୀର୍ଘକାୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରୁ ଘଟିବି, ଏହା ନଗତବାସୀ ଶ୍ରବଣ କରିବେ। ଯୁଦ୍ଧରେ ଭୂରୀ ବାନ୍ଦି ଘୋଷଣା କଲାପର ସେମାନେ ସ୍ଵର୍ଗ ଭାବରେ ଏହା ଶୁଣିବେ।

4ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ମୋର ବାସ ସ୍ଥାନରେ ରହି ଗାନ୍ତ ଭାବରେ ଏହୁସ୍ବୁ ଘଟିବାର ନରାକ୍ଷଣ କରିବ। **5**ଶ୍ରୀଷ୍ଟକାଳୀନ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟର ପ୍ରତଣ୍ଟ ତାପରେ ଲୋକ ଶିଶ୍ରୀମତ କରିବା ପର, ଶସ୍ତ୍ରୀୟ ଛେଦନକାଳୀନ ଶିଶ୍ରୀର ଯୁଦ୍ଧ ମେଘପରି ଶାନ୍ତ ହୋଇ ନରକଣ କରିବ। ତା'ପରେ ଭୟଭୀତ ଘଟଣା ଘଟିବି। ଯଥା ସମୟରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାଳଭାରେ ଫୁଲ ଫୁଟିବି ଓ ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷା ଲଭା କହିବି। ମାତ୍ର ଫଳ ଅମଳ ପୁର୍ବରୁ ଶତ୍ରୁମାନେ ଆସିବେ ଓ ଗନ୍ଧଗୁଡ଼ିକୁ କାଟି ପକାଇବେ। ସେମାନେ ଶାଖାଗୁଡ଼ିକୁ କାଟି ଫିଲି ଦେବେ। **6**ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକୁ ପରବର୍ତ୍ତର ପକ୍ଷୀଗଣ ଓ ଦଶର ପଶୁଗଣ ଉକ୍ଷେଣ କରିବେ। ଦୂରସ୍ତ ପକ୍ଷୀଗଣ ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାରେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟକାଳ କଟାଇବେ ଏବଂ ବନ୍ୟ ପଶୁଗଣ ସେହି ଦୀର୍ଘକାୟ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଆସିବ। ସବୁ

7ସେହି ସମୟରେ ଏକ ସ୍ଵର୍ଗତ ଉପହାର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଥାଣା ହେବ। ସେହି ନୈବେଦ୍ୟ ସେହି ଦୀର୍ଘକାୟ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଆସିବ। ସବୁ

ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନେ ଏହି ଦୀର୍ଘକାୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଭୟ କରିବେ। କାରଣ ସେମାନେ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଗୋଷ୍ଠୀ। ସେ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ପରାନ୍ତ କରିବେ। ସେହି ଦେଶ ନଦନଦୀ ଦ୍ୱାରା ବିଭକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି। ସେହି ନୈବେଦ୍ୟ ସିଯ୍ୟେନ ପରବର୍ତ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାସ ସ୍ଥାନରୁ ଆସିବ।

ମିଶର ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

19 ମିଶର ଦିଶ୍ୟକ ଶୋକ ବାର୍ତ୍ତା: ଦେଖ! ସଦାପ୍ରଭୁ ଦୁତିଶାଳୀ ମେଘରେ ଆସିଥିଲା। ସେ ମିଶରରେ ପ୍ରଦେଶ କରିବେ ଏବଂ ମିଶରର ସମସ୍ତ ପ୍ରତିମା ଭୟରେ ଥରିବେ। ମିଶର ସାହସୀ ଥିଲ, ମାତ୍ର ତା'ର ସେ ସାହସ ଉତ୍ସପ ମହମ ପର ତରଳ ଯିବ।

2ପରମେଶ୍ୱର କୁହନ୍ତ, “ମିଶରୀୟମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଦ୍ୱାରରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, ମୁଁ ତା'ର କାରଣ ହେବ। ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ବିପକ୍ଷରେ ସଂଗ୍ରାମ କରିବେ। ପଡ଼ୋଶୀ ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ। ନଗର ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଓ ରାଜ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଲଭିବେ। ମିଶରୀୟମାନେ ବିଦ୍ରୋହ ହେବେ। ସେମାନେ କା'ଣ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କୁ ଓ ଶୁଣୀ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ପରାନ୍ତରେ। ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଯାକୁବର ଓ ଶୁଣୀଆମାନଙ୍କର ପରମର୍ଗ ନେବେ। ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ଉପଦେଶ ଅର୍ଥହୀନ ହେବି।”

4ମୋର ପ୍ରଭୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତ, “ମୁଁ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କୁ ଏକ ନର୍ଦୟ ପ୍ରଭୁ ହସ୍ତରେ ସମପର୍ଣ୍ଣ କରିବି ଓ ଏକ ଦୂରନ୍ତ ରାଜ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବେ। **5**ନୀଳନଦୀ ଶୁଣ୍ଠ ହେବ ଏବଂ ନଦୀରୁଷକ ଜଳଶୂନ୍ୟ ହେବ। **6**ସମସ୍ତ ନଦୀ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହେବ। ମିଶରର ସମସ୍ତ ନାଲ ଶୁଣ୍ଠ ହୋଇ ଜଳଶୂନ୍ୟ ହେବ। ସମସ୍ତ ନଳକ ଉଚିଦ ଶୁଣ୍ଠ ମନ୍ତ୍ରିବେ। **7**ନଦୀ ତୀରବତ୍ରୀ ଉଚିଦ ସବୁ ମନ୍ତ୍ରିବେ ଓ ପଦନରେ ଉଠି ଯିବେ। ଏପରିକି ନୀଳନଦୀ କୁଳରେ ଜନ୍ମିବା ଗନ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ମନ୍ତ୍ରିବେ।

8ଯେଉଁ କେବଳମାନେ ବଠଣୀ ସାହ୍ୟରେ ନୀଳନଦୀରୁ ମାଛ ଧରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ଦୁଃଖିତ ହେବେ ଓ କାନ୍ଦିବା ଆରମ୍ଭ କରିବେ। ଯେଉଁମାନେ ବନଶୀ ପକାଇ ନୀଳନଦୀରୁ ମାଛ ଧରୁଥିଲେ, ବିଳାପ କରିବେ। ଯେଉଁମାନେ ପାଣିରେ କାଳ ପକାଉଥିଲେ ହତାଶ ହେବେ। ସେମାନଙ୍କର ନୀଦିକା ପାଇଁ ନୀଳନଦୀ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଶୁଣିଯିବ। **9**ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ କୁଗା ଦୁଶ୍ମନରେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ ହେବେ। କାରଣ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଛଣପଟ ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ର ପାଇଁ ଦରକାର କରନ୍ତି, ନଦୀ ଶୁଣ୍ଠ ଯିବାରୁ ତାହା ଆଉ ଜନ୍ମିବ ନାହିଁ। **10**ଉଗ୍ର ଦୃଶ୍ୟକାଳୀମାନେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସବୁ ମନ୍ଦୁରୀ ପାଇଁ କାମ କରୁଥିଲେ ଦୁଃଖୀ ହେବେ।

11“ସୋୟନର ଅଧିପତିମାନେ ନିତାନ୍ତ ନିର୍ବେଦ୍ୟ। ଫାରୋର ଜ୍ଞାନୀ ଉପଦେଶୁଗଣ କୁପରମର୍ଗ ଦିଅନ୍ତି। ସେହି ଅଧିପତିଗଣ ନିକଟକୁ ଜ୍ଞାନୀ ଏବଂ ବିଦ୍ୟନ ମନେ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀନ ବୈଭବଶାଳୀ ରାଜବଂଶର ଅଂଶ ଅଟନ୍ତି। ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ ଜ୍ଞାନୀ ନୁହଁନ୍ତି।”

12ହେ ମିଶର, ଭୁଲର ଜ୍ଞାନୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ କେଉଁଠାରେ? ସେହି ଜ୍ଞାନୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣଙ୍କୁ ନଶାନ୍ତି ସର୍ବଶକ୍ତିମୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଶର ଦିଶ୍ୟରେ କି ମହାଶା କରିଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଘଟିବ କୁହନ୍ତୁ।

13ବୋଯୁନର ଅଧିପତିମାନେ ନିର୍ବୋଧ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି। ନୋପର ଅଧିପତିମାନେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା କରିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେହି ଅଧିପତିଗଣ ମିଶରକୁ ବିପଥଗାମୀ କରାଇଛନ୍ତି। 14ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରାଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ନନ୍ଦ ବାଉଳା ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ମିଶରକୁ କୁପଥରେ ନେଇଛନ୍ତି। ସେହି ପ୍ରାଚୀନଗଣ ଯାହା ସବୁ କରିଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ କୁକର୍ମ। ମାତ୍ରାଳ ନିନ୍ଦ ବାନ୍ଧରେ ଟଳଟଳ ହେଲାପର ସେମାନେ ମିଶରକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିପଥଗାମୀ କରିଛନ୍ତି। 15ଅଧିପତିମାନେ ମିଶର ପାଇଁ କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ, “ମସ୍ତକ କି ଲଙ୍ଗୁଳ, ତଳାହୁଙ୍ଗା କି ନଳନ ତୃଶ୍ମ ଯାହା କରିପାରେ ସେମାନେ ତାହା କରିପାରିବେ ନାହିଁ।”

16ସେଦନ ମିଶରୀୟଗଣ ସ୍ଵି ସଦୃଶ ହେବେ। ସେମାନେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରିବେ। ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାପାଇଁ ହସ୍ତ ଉତୋଳନ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭୟଭାବ ହେବେ। 17ମିଶର ପ୍ରତି ଯିହୁଦା ଭ୍ରାସଦନକ ହେବ। ମିଶରର ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତ ଯିହୁଦାର ନାମ ଶୁଣିବ ଭୟରେ ଥରିବ। ଏଥବୁ ଘଟିବାର କାରଣ ହେଉଛି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଶରରେ ଭୟକ୍ଷର ଜିନିଷ ଘଟିବ ବୋଲି ମହାଶା କରିଛନ୍ତି। 18ସେ ସମୟରେ, ମିଶରର ପାଞ୍ଚ ନଗରର ଲୋକ କଣାନୀୟ ଭାଷା କହିବେ, ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବେ ବୋଲି ଶପଥ ନେବେ। ସେହି ପାଞ୍ଚ ନଗରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଏକ ନଗର, “ଉପ୍ରାଟନ ନଗର” ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ହେବ।

19ସେହି ସମୟରେ ମିଶରର ମଧ୍ୟ ପ୍ଲାନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଯଙ୍କଦେବୀ ହେବ ଏବଂ ତାହାର ସୀମା ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସମ୍ବାନ୍ଦ ନଶାରବା ପାଇଁ ଏକ ସୁମୁ ରହିବ। 20ସଦାପ୍ରଭୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମୟ ମହାନ ବସ୍ତୁର ସ୍ଥିତିକର୍ତ୍ତା ବୋଲି ଏହା ତା’ର ସଙ୍କେତ ହେବ। ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସାହାୟ୍ୟ ଭିକ୍ଷା କରିବେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ସାହାୟ୍ୟ ପଠାଇବେ। ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକର୍ଷା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବେ। ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଷ୍ଟମ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବ।

21ସେହଦନ ମିଶରୀୟମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ପରଚିଯ ପାଇବେ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ସେବା କରିବେ ଓ ତାଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ ଦେବେ। ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଶପଥ ନେବେ ଓ ସେ ଶପଥ ପାଳନ କରିବେ।

22ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ। ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ କ୍ଷମା ଦେବେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗୁଣ ଆସିବେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେବେ।

23ସେହି ସମୟରେ ମିଶରରୁ ଅଗୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ରାଜପଥ ନମିତ ହେବ। ତା’ପରେ ଅଗୁରର ଲୋକମାନେ

ମିଶରକୁ ଆସିବେ ଓ ମିଶରର ଲୋକମାନେ ଅଗୁରର ପିବେ। ମିଶରର ଲୋକମାନେ ଅଗୁରର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ପୂଜା କରିବେ।

24ସେ ସମୟରେ ଜାଗ୍ରାୟେଲ, ଅଗୁର ଓ ମିଶର ଏକତ୍ରୀତ ହେବେ ଓ ରାଜ୍ୟକୁ ନିଯନ୍ତ୍ରଣ କରିବେ। ଏମାନେ ପୁଥ୍ୟବୀ ପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦର ପାତ୍ର ହେବେ। 25ସଦାପ୍ରଭୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଏ ଦେଶଗୁଡ଼କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ। ସେ କହିବେ, “ହେ ମିଶରୀୟମାନେ, ଭୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ଲୋକ। ଅଗୁର ମୁଁ ଭୁମ୍ଭକୁ ତିଆର କରିଛି। ଭୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଆଶୀର୍ବାଦର ପାତ୍ର ।”

ଅଗୁର ମିଶର ଓ କୁଗର ପରସ୍ତ କରିବ

20 ଅଗୁର ରାଜା ସର୍ଗୋନଙ୍କ ପ୍ରେରଣ ତତ୍ତ୍ଵ ଅସଦୋଦ ନଗର ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। 2ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅମୋସଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିଶାଇୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି କଥା କହିଲେ, “ଯାଆ, ଭୁମ୍ଭ କଟିରୁ ଚଟବସ୍ତୁ କାତ ଓ ପାଦରୁ ପାଦୁକା କାତ ।” ଯିଶାଇୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜା ପାଳନ କରି ଦିବସ୍ତୁ ଏବଂ ଶୁନ୍ୟପାଦ ହୋଇ ଭ୍ରମଣ କଲେ।

3ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଆମୁର ଦାସ ଯିଶାଇୟ ତିନିବର୍ଷ ଧର ଦିବସ୍ତୁ ଓ ଶୁନ୍ୟପାଦ ହୋଇ ଭ୍ରମଣ କଲେ। ଏହା ମିଶର ଓ କୁଗ ପାଇଁ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଅଭୁତ ଲକ୍ଷଣ ସ୍ମରିଥ ଥିଲେ। 4ଅଗୁର ରାଜା ମିଶର ଓ କୁଗର ପରସ୍ତ କରିବ। ମିଶରୀୟମାନେ ଲଦ୍ଦିତ ହେବେ। କାରଣ ମିଶରୀୟ ଆମାଳକୁ ବନୀଙ୍କୁ ଓ କୁଗାୟ ନିର୍ବାଚିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦିବସ୍ତୁ ଓ ଶୁନ୍ୟପାଦ କରି ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଦେଶରୁ ନେଇ ଯିବେ। 5ଲୋକମାନେ କୁଗର ସାହାୟ୍ୟ ପାଇଁ ରହିଲୁ ରହିବେ। ମାତ୍ର ସେମାନେ ନରଶ ହୋଇ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବେ। ମିଶର ଦର୍ଶ ରୂପ ହେବା ଦେଖି ତା’ର ଲୋକମାନେ ଆଶ୍ରୟ ଓ ଲଦ୍ଦିତ ହେବେ ।”

“ସେହି ସମୟରେ ସମୁଦ୍ର ନିକଟସ୍ଥ ନବାସୀ କହିବେ, “ଆୟେମାନେ ଏହି ଦେଶଗୁଡ଼କ ଉପରେ ସାହାୟ୍ୟ ପାଇଁ ଭରିବା ରତ୍ନିଥିଲୁ। ଅଗୁର ରାଜା ନିକଟରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆୟେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଭୂମି ଭାବ ଧାଇଁ ଯାଇଥିଲୁ। ମାତ୍ର ସେହି ଦେଶଗୁଡ଼କ ଅଧିକୃତ ହେଲ, ତେବେ ଆୟେମାନଙ୍କୁ ଆଉ କ୍ଷମା ରକ୍ଷା କରିବ ଓ ଆୟେମାନେ କିପରି ବର୍ତ୍ତିବୁ?”

ବାବିଲ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

21 ପାଗର ସମୀପସ୍ଥ ପ୍ରାନ୍ତର ବିଶ୍ୱରୂପ ଶୋକବାର୍ତ୍ତା। ତାହା ଦ୍ୱାରା ଦିବ୍ରା ଏକ ଭୟକ୍ରିଯା ଭୂର୍ଣ୍ଣବାତ୍ରୀ ଭୁଲ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଏକ ଭୟକ୍ରିଯା ଦେଶରୁ ଆସିଥିଲା।

2୨ ମୁଁ ଦେଖିଥିଲା ଏକ ଭୟକ୍ରିଯା ଦୁଃଖଦୟାୟକ ଘଟଣା ଘଟିବ। ବିଶ୍ୱାସ ଘାତକ ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରୁଥିଲା ଓ ଲୁଣନକାରୀ ଲୁଣନ କରୁଥିଲା। ହେ ଏଲମ୍! ଯାଆ ଯୁଦ୍ଧ କର। ହେ ମାଦୟେ, ଭୁମ୍ଭ ସୈନ୍ୟବାହନୀ ଦ୍ୱାରା ନଗରକୁ ଅବରୋଧ କରି ଓ ପରସ୍ତ କର। ମୁଁ ସେହି ନଗରକୁ ଦୁଃଖ ଓ ହାହାକାର ଦୂର କରିଥିଲା।

୩ସେହି ଭୟକ୍ରମ ଦୂର୍ଘା ଦେଖି ମୋର ପେଟ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏଛି । ସେହି ଯନ୍ତ୍ରଣା ପ୍ରସବକାଳୀନ ସ୍ଥାଲୋକର ବେଦନା ଭୁଲ୍ୟ ମୋତେ କଷ୍ଟ ଦେଉଛି । ମୁଁ ସେ ସମସ୍ତ ଶୁଣି ଭୟଭୀତ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି । ମୁଁ ଏତେ ଭୀତ ଯେ ଭୟରେ ଥରୁଥାଏଇ । ୪ମୋର ହୃଦୟ ଧକାଉଛି । ମହା ଭୟରେ ମୁଁ ଅରହର ହୋଇଥାଏଇ । ମୋର ଆନନ୍ଦ ରୂପକ ସାଂକ୍ଷକାଳ ମହାସତ୍ତିର ଭୟର କାରଣ ହୋଇଛି ।

୫ଲୋକମାନେ ଭାବନ୍ତ ସବୁ ସ୍ଵନ୍ଦର । ତେଣୁ ସେମାନେ, “ମେନ ସଜାନ୍ତ, ତୋକନ ଓ ପାନ କରନ୍ତି” । ସେହି ସମୟରେ ସୈନ୍ୟମାନେ କୁହନ୍ତ, ପ୍ରହର ନିୟମକ କର, “ହେ ଅଧ୍ୟପତିଗଣ ତଠ, ତାଲ ତେଲାନ୍ତ କର ।”

୬ମୋର ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ଯାଆ, ଏକ ଜଣ ପ୍ରହର ନିୟମକ କର । ସେ ଯାହା ଦେଖିବ ତାହା ସେପରି ପ୍ରକାଶ କରିବ । ୭ସେ ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଷଙ୍କ ଅଗ୍ନିଗୋହୀ ସୈନ୍ୟ ଦେଖିବ ଏକ ଦଳ ଗର୍ଭଭାଗୋହୀ ସୈନ୍ୟ ଦେଖିବ କିମ୍ବା ଏକ ଦଳ ଓଟରୋହୀ ସୈନ୍ୟ ଦେଖିବ ସେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରହରୀ ମନୋଯୋଗ ପୂର୍ବକ ଥାବି ଯନ୍ତ୍ରଣେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରିବ ।”

୮ତା'ପରେ ଦିନେ, ସେ ପ୍ରହରୀ କହିଲା, “ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ପ୍ରତିଦିନ ଦିନବେଳେ ମୁଁ ନରନ୍ତର ଭୁର୍ଗରେ ଠିଆ ହୋଇ କରି ରହିଥାଏ ଓ ପ୍ରତି ରତ୍ତିରେ । ମୁଁ ଆପଣା ପହରା ସ୍ଥାନରେ ସତକ୍ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଥାଏ । ୯ଆଉ ଦେଖ, ଏଠି ଏକଦଳ ଲୋକ ଓ ଅଗ୍ନିଗୋହୀ ସୈନ୍ୟ ଆସୁଛନ୍ତି ।”

ତା'ପରେ ନଶେ ଦୂତ କହିଲା, “ବାଦଳ ପରାସ୍ତ ହୋଇଛି ଓ ବାଦଳର ପତନ ହୋଇଛି । ତା'ର ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକ ଭାଙ୍ଗି ଭୁମିପାତ ହୋଇଛି ।”

୧୦ଯିଶାଇୟ କହିଲେ, “ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ମୁଁ ଲଙ୍ଘାଯେଲ ପରମେଶ୍ୱର ସର୍ବଜିତମୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଯାହାସବୁ ଶୁଣିଥାଏ, ତାହା ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ନଶାଉଛି । ଭୁମେମାନେ ଶସ୍ତ୍ର ଖାଲାରେ ଶବ୍ୟପରି ଦଳଦେବ ।”

ଲଦୋମ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱର ବାର୍ତ୍ତା

୧୧ଭୁମା ବିଷୟରେ ଶୋକବାର୍ତ୍ତା । ନଶେ ସେଇରଠାରୁ ମୋତେ ଡାକି କହିଲେ, “ହେ ପ୍ରହର, ଆଉ ରାତ୍ରି କେତେ ରହିଲା?”

୧୨ପ୍ରହର ଉତ୍ତର କଲା, “ପ୍ରଭୁତ ଆସୁଥାଏ, ମାତ୍ର ତା'ପରେ ରାତ୍ରି ଆସିବ । ଯଦି ଭୁମିମାନଙ୍କର କିଛି ପରଗବାର ଥାଏ, ତେବେ ଭୁମେମାନେ ଫେରିଥାଏ ଓ ପରିବର ।”

ଆରବ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱର ବାର୍ତ୍ତା

୧୩ଆରବ ବିଷୟକ ଭୁମିବାର୍ତ୍ତା । ଦଦାନୀୟ ବଣିକ ଦଳ ଆରବ ମରୁଭୂମିଷ୍ଟ ଦନ ମଧ୍ୟରେ ରାତ୍ରି ଯାପନ କଲେ ।

୧୪ସେମାନେ କେତେକ ତୃଷ୍ଣାତ୍ମକ ପଥକମାନଙ୍କୁ ଜଳ ଦେଲେ । ଟେମା ଦେଶବାସୀ କେତେକ ପଳାତକ ପଥକଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଦେଲେ ।

୧୫କାରଣ ସେମାନେ ଉନ୍ନିକ ତରବାରୁ, ଶୁଣିଥା ଧନ୍ତରୁ ଓ କ୍ଲେଶଦାୟକ ଯୁଦ୍ଧରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ପଳାଯନ

କଲେ । ୧୬ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସେବୁଢ଼ିକ ଘଟିବ ବୋଲି କହିଲେ । “ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବେତନ କୀର୍ତ୍ତିର ବର୍ଷ ପ୍ରମାଣେ କେଦରର ସମସ୍ତ ଗୌରବ କ୍ଷମିତ୍ର ହେବ । ୧୭ସେହି ସମୟରେ କେଦରର ବୀରଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବ କେତେକ ଧନୁର୍ଧର ରକ୍ଷା ପାଇବେ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଲଙ୍ଘାଯେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କହ ଅଛନ୍ତି ।”

ପିରୁଗାଲମ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱର ବାର୍ତ୍ତା

୨୨ ଦର୍ଶନ ଉପତ୍ୟକା ସମ୍ମାନୀୟ ଏକ ଭୁମିବାର୍ତ୍ତା: ଭୁମିମାନଙ୍କର କଣ୍ଠ ହୋଇଛି? ଭୁମେମାନେ କାହାଙ୍କି ଛାତ ଉପରକୁ ଯାଇଥାଏ?

୨୩ ଆନନ୍ଦ ଧନ୍ତର୍ମପୁଣ୍ୟ, କୋଳାହଳ ପୁଣ୍ୟ, ଉଲ୍ଲବ୍ଧିତ ନଗରୀ, ଭୁମିର ଲୋକେ ଖର୍ବରେ ନିହତ ହୋଇନାହାଁନ୍ତି କିମ୍ବା ଯୁଦ୍ଧରେ ମର ନାହାଁନ୍ତି ।

୨୪ଭୁମିର ଶାସକକର୍ତ୍ତାଗଣ ଏକତ୍ର ଏକ ସମୟରେ ପଳାଯନ କଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଧନୁର୍ଧରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦା ହେଲେ । ପୁଣି ସମସ୍ତ ପ୍ରାୟ ଲୋକେ ଏକତ୍ର ବନ୍ଦାଗଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଦୂରକୁ ପଳାଯନ କଲେ ।

୨୫ତେଣୁ ମୁଁ କହିଛି, “ମୋତେ ରୂପ୍ତ ନାହାଁ । ମୋତେ କାନ୍ଦିବାକୁ ଦିଅ । ମୋ ଗୋଟ୍ରୀୟ କନ୍ୟାର ସବନୀଶ ବିଷୟରେ ମୋତେ ସାନ୍ତମା ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର ନାହାଁ ।”

୨୬ପାତ୍ର ଏକ ସ୍ତରତ ଦିନ ବାହିକରି । ସେହିଦିନ ସେଠାରେ ବିଦ୍ରୋହ ଓ ବ୍ୟାକୁଳତା ଦେଖା ଦେବ । ଦର୍ଶନ ଉପତ୍ୟକାରେ ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱର ଦଳିବେ । ପ୍ରାଚୀରଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବେ । ସେହି ଲୋକମାନେ ଉପତ୍ୟକାରେ ନଗର ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପର୍ବତ ଉପରେ ଆର୍ତ୍ତମାଦ କରିବେ । ରେଥାଗୋହୀ ଓ ଅଗ୍ନିଗୋହୀ ସୈନ୍ୟମାନେ ଭୁଣୀର ଧର ପୁଷ୍ଟିକୁ ଗଲେ ଓ କୀଲ ତାଲ ଅନାହୃତ କଲେ । ୭ପୁଣି ଭୁମିମାନଙ୍କର ସେହି ବିଶେଷ ଉପତ୍ୟକାରେ ସୈନ୍ୟମାନେ ଭେଟିବେ । ସେହି ଉପତ୍ୟକା ରଥରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ଅଗ୍ନିଗୋହୀମାନେ ନଗର ଦ୍ୱାରରେ ସନ୍ଦିତ ହୋଇ ରହିବେ । ୮ସେହି ସମୟରେ ସେ ଯିହଦାର ଓଡ଼ଶା ଶାରି ପକାଇଲେ ଓ ଭୁମେ ବନଗୁହସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲା ।

୯ଦାଉଦ ନଗରର କାନ୍ଦିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା ଓ ଭୁମେମାନେ ସେହି ଭଗ୍ନାନ ଶୁଢ଼ିକ ଦେଖିଲା । ଭୁମେ ପୁଷ୍ଟଶରୀର ଜଳସ୍ଵରୁ ଏକତ୍ର କର ତଳକୁ ଆଣିଲା । ୧୦ଭୁମେମାନେ ପିରୁଗାଲମସ୍ତ ଗୁହ୍ୟବୁଦ୍ଧିକୁ ଗଣାନ କଲ ଓ ପ୍ରାଚୀର ଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ଗୁହ୍ୟବୁଦ୍ଧିକୁ ଭାଙ୍ଗିଲା । ୧୧ଆଉ ମଧ୍ୟ ଭୁମେମାନେ ପୁରାତନ ପୁଷ୍ଟଶରୀର ଜଳ ସଂଗ୍ରହ ନମିତ ନଗରୀର ଭୁଲ ପ୍ରାଚୀରର ମଧ୍ୟବତ୍ରୀ ସ୍ଥାନରେ ବଡ ଜଳାଶ୍ୟ ଖୋଲିଲା ।

୧୨ଭୁମାନେ ନକର ସ୍ଵରକ୍ଷା ପାଇଁ ଏ ସବୁ କଲା । ମାତ୍ର ଯେ ଏହାକୁ ସାଧନ କଲେ ସେ ସ୍ଵାକ୍ଷରିତାଙ୍କୁ ଭୁମେ ବିଶେଷ କଲ ନାହାଁ । ଦୀର୍ଘକାଳ ଧର ଯେ ଏହାକୁ ଗଛିଲେ, ଭୁମେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଆଦର କଲ ନାହାଁ ।

୧୩ତେଣୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସର୍ବଜିତମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗୋଦାନ ଓ ବିଲାପ, ମସ୍ତକମୁଣ୍ଡଳ ଓ କଟିଦେଶରେ ଚଟବସ୍ତୁ ପରିଧାନ କରିବାକୁ ତାକି କହିଲେ ।

13ମାତ୍ର ଦେଖ! ଲୋକମାନେ ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି:

ଗୋବିଧ ଓ ମେଷମାନଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତନ କର । ମାଁ ତୋନନ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କର । ଆସ ଆୟୋମାନେ ତୋନନ ଓ ପାନ କରିବା କାରଣ କାଳ ଆୟୋମାନେ ମରିବା ।

14ସଦାପ୍ରଭୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସ୍ଵପ୍ନ ମୋର କର୍ଣ୍ଣରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ, “ଭୁମିମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ମୂର୍ଖ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମା ପାଇବ ନାହିଁ ।” ମୋର ପ୍ରଭୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଲେ ।

ଶୀବନ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

15ମୋର ପ୍ରଭୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଲେ, “ଭୁମେ ଶୁଦ୍ଧର ଅଧିକ ଶୀବନ ନିକଟରୁ ଯାଇ କୁହ, **16**ଭୁମେ ଏଠାରେ କ’ଣ କରୁଛ? ଭୁମେ ଭୁମର କାହା ପାଇଁ ଏଠାରେ ଏକ କବର ଖୋଜୁଛ?”

ଯିଶୁ 22:13 କହିଲେ, “ସେହି ଲୋକକୁ ଦେଖ । ସେ ଉଚ୍ଚ ହାନରେ ଆପଣା ପାଇଁ କବର ଖୋଲି ଥାଇ । ଶୈଳରେ ନନ୍ଦ ପାଇଁ ବାସନ୍ତାନ ଖୋଦନ କରିଥାଇ ।

17-18“ହେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମାନବ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମରୁ ଦଳ ଦେବେ । ସେ ଭୁମରୁ ଏକ ପେଣ୍ଟୁ ସଦୃଶ ଗଢ଼ାଇ ଗଡ଼ାଇ ନିନର ବାହୁ ବଳରେ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଦେଶକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେବେ ଯେଉଁଠାରେ ଭୁମେ ମରିବ ।”

“ଭୁମେ ସେଠାରେ ଭୁମର ଶୌରବ ସ୍ଵରୂପ ରଥଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରିବ, ମାତ୍ର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରେ ଏହା ନିକୃଷ୍ଟ ଦୋଳି ପ୍ରମାଣିତ ହେବ । **19**ପୁଣି ମୁଁ ଭୁମରୁ ଭୁମର ପଦରୁ ଡଢ଼ ଦେବ ଏବଂ ସେ ଭୁମରୁ ଭୁମେ ଶ୍ଵାନରୁ ଟାଣି ତଳକୁ ପକାଇବେ । **20**ଆଉ ସେବନ ଆୟେ ଆପଣା ବାସ ହିଲକିଯୁଗର ପୃତ୍ର ଲିଲିଯକିମଙ୍କୁ ତାକିବା । **21**ସେବନ ମୁଁ ଭୁମର ପରଧାନ ନେଇ ତାକୁ ପିନାଇବି । ମୁଁ ଭୁମର କର୍ତ୍ତରୂଧିକାର ତାକୁ ସମର୍ପଣ କରିବ । ତେଣୁ ସେ ଯିରୁଗାଲମ ନିବାସୀ ଓ ଯିଦ୍ବଦ୍ଧିଶାର ପିତା ହେବ ।

22“ପୁଣି ମୁଁ ଦାଉଦ ବଂଶର ଶୁଦ୍ଧ ତାହାର କାନ୍ଦରେ ରଖିବ । ସେ ଦୂର ଖୋଲିଲେ କେହି ବନ୍ଦ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ପୁଣି ସେ ବନ୍ଦ କଲେ କେହି ଖୋଲିବେ ନାହିଁ । ମୋର ସେହି ଦାସ ନନର ପିତ୍ରବଂଶର ଶୌରବର ଦୀହାସନ ସ୍ଵରୂପ ହେବ । **23**ମୁଁ ତାକୁ ଝିଲ ସଦୃଶ ସ୍ଵଦୃତ ଶ୍ଵାନରେ ଦିନ କରିବ । **24**ଲୋକମାନେ ତାହାର ପିତ୍ର ବଂଶର ସକଳ ଶୌରବ ଓ ପ୍ରଧାନ ଦିନିଷ ତାହା ଉପରେ ଟଞ୍ଚାଇବେ । ସମସ୍ତ ବୟସ ଓ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ତା’ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବେ । ସେହି ଲୋକମାନେ ପାନପାତ୍ର ଅବଧ କଳଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷୁଦ୍ର ପାତ୍ର ତାହା ଉପରେ ଟଞ୍ଚାଇବେ ।

25“ସେବନ ସେହି ଝିଲ ଯେ କି ଏକ ସ୍ଵଦୃତ ଶ୍ଵାନରେ ଦିନ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯିବ ଓ ଭାଙ୍ଗି ତଳେ ପଡ଼ିଯିବ । ସେହି ଝିଲ ପଡ଼ିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେଥିରେ ଟଞ୍ଚା ଯାଇଥିବା ଦିନିଷଶୁଦ୍ଧ ତଳେ ପଡ଼ି ନଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ତା’ପରେ ମୁଁ ଯାହା କହୁଛ ଏହା ଘଟିବ ।” କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହ ଥାଇଛନ୍ତି ।

ସୋର ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

23 ସୋର ବିଷୟରେ ଏକ ଦୁଃଖ ବାର୍ତ୍ତା: ହେ ତଣୀଶର ଜାହାନ ସକଳ, ଭୁମେମାନେ ହାହାକାର କର । କାରଣ ଭୁମର ପୋତାଗ୍ରୟ ସମୁର୍ଦ୍ଦ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି । କିମୀମ ଦେଶର ଆସ୍ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହା ବାର୍ତ୍ତା ଥିଲା ।

ଦୁଃଖ ଦୂର ନିବାସୀଗଣ ଭୁମେମାନେ ନୀରବ ହୁଅ ଓ ଦୁଃଖିତ ହୁଅ । ସୋର ଥିଲା “ସୀଦୋନର” ବଣିକ । ସେହି ଦେଶର ବଣିକମାନେ ସମୁଦ୍ର ପାରହୋଇ ଭୁମର ଦେଶରୁ ଧନରେ ପରପୁର୍ବ୍ରୁ କଲେ । **3**ସେହି ଲୋକମାନେ ଶାସ୍ୟ ଖୋଲି ସମୁଦ୍ର ଅଭିନ୍ଦନ କଲେ । ସୋରର ସେହି ବଣିକଗଣ ନୀଳନଦୀର ଶାସ୍ୟ କଣିଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଶରେ ବିକ୍ରି କଲେ ।

4ହେ ସୀଦୋନ, ଭୁମେମାନେ ଲଦ୍ଦିତ ହୁଅ । କାରଣ ସାଗର ଓ ସାଗର ଦୃଢ଼ ଦୁର ଦୁର କୁହନିଃ ମୋର ପିଲ ନାହିଁନ୍ତି । ତେଣୁ ମୁଁ ପ୍ରସବ ଦେବନା ଅନୁଭବ କରିନାହିଁ । ପ୍ରସବ କରି ନ ଥିବାର ଯୁବକମାନଙ୍କର ପ୍ରତିପାଳନ କରି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଯୁବତୀମାନଙ୍କର ଭରଣପୋଷଣ କରିନାହିଁ ।

ମିଶର ସୋର ବିଷୟରେ ଏହା ସମ୍ମାଦ ଶୁଣିବ ଓ ବ୍ୟଥିତ ହେବ ।

ହେ ଜାହାଗଣ, ଭୁମେମାନେ ତଣୀଶକୁ ଫେରିଯାଥ । ହେ ଦୂର ନିବାସୀମାନେ, ଭୁମେମାନେ ହାହାକାର କର ।

7ଅତୀତରେ ସୋର ଭୁମର ଆନନ୍ଦମୟୀ ନଗର ଥିଲା । ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ନଗର ଥିଲା ପ୍ରାରମ୍ଭର ଥିଲା । ସେହି ନଗରର ଲୋକେ ଦୂର ଦେଶରେ ବାସ କରିବାକୁ ଯାଇଛନ୍ତି ।

ସୋର ନଗର ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ ବ୍ୟକ୍ତି ନନ୍ଦ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେତିକାର ବଣିକଗଣ ରାନ୍ଧ ଭୁଲ୍ୟ । ତା’ର ଲୋକ ଯେ କି କିଣା ବିକା କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସବୁ ଶ୍ଵାନରେ ସମ୍ମାନ ଲାଭ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପୁତ୍ରବିର ସମ୍ମାନ ମହାନନ୍ଦ । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ କିଏ ମନ୍ଦଶା କରିଥାଇ ।

9ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁତ୍ରବିର ସମସ୍ତ ଅହଙ୍କାରିମାନଙ୍କର ଗର୍ବ, ସମ୍ମାନମାନଙ୍କର ଶୌରବକୁ ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ମନ୍ଦା କରିଛନ୍ତି ।

10ହେ ତଣୀଶର କନ୍ୟାଗଣ, ଭୁମେ ଫେର ଯାଥ ଏବଂ ନନର ନମିରେ ରୁଷ କର, କାରଣ ଭୁମର ଆଗ୍ରୟପ୍ରଳୟ ଧ୍ୱନ ପାଇଯାଇଛନ୍ତି ।

11ସଦାପ୍ରଭୁ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ବିଶ୍ଵାର କରିଛନ୍ତି । ସେ ସୋର ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରିଛନ୍ତି । ସେ କଣାନର ଦୃଢ଼ ଦୁର ଦୁର ଶୁର୍ଗଶୁଦ୍ଧିକ ଧ୍ୱନ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି ।

12ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନି, “ହେ ଉପୀତନ କରୁଥିବା ସୀଦୋନର କୁଥାଁଗୀକନ୍ୟା, “ଭୁମେ ଆନନ୍ଦ କର ନାହିଁ କାରଣ ଭୁମେ ଧ୍ୱନ ହେବ । ମାତ୍ର ଭୁମେ କିମୀମକୁ ଗଲେ ମଧ୍ୟ, “ସେଠାରେ ଭୁମେ ବିଗ୍ରାମ ପାଇବ ନାହିଁ ।”

13ତେଣୁ ସୋର ଲୋକମାନେ କୁହନି, “ବାବିଲର ଲୋକମାନେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।” ମାତ୍ର କଳେମ୍ବୀମାନଙ୍କର ଦେଶକୁ ଦେଖ । ବାବିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆର ଦେଶ ନୁହେଁ । ଅଗୁରୀୟମାନେ ତାକୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ତା’ର

ଶୁରୁପଠେ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି । ତା'ର ସୌନ୍ଦର୍ୟମାନେ ସେହି ଜମଣୀୟ ପ୍ରାସାଦମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ନିର୍ମିଷ ଲୁଟି ନେଇଛନ୍ତି । ବାବିଲକୁ ଧ୍ୟେ ସୁପରେ ପରିଣତ କରି ତାକୁ ବନ୍ୟ ନନ୍ଦିଙ୍କର ବାସସ୍ଥଳୀରେ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି ।

14ହେ ତର୍ଗିର ଜାହାନସମୂହ, ହାହାକାର କର । କାରଣ ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗ ଧ୍ୟେ ହୋଇଛି ।

15ସୋର ବିଶ୍ୱରେ ଲୋକେ ସଭୁର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ମୃତ ହେବେ । ତାହା ଏକ ରାଜାଙ୍କର ଅଧିକାର ସମୟର ପ୍ରମାଣ । ସଭୁର ବର୍ଷ ପରେ ସୋର ପ୍ରତି ଦେଶ୍ୟାର ଗୀତ ଅନୁଯାୟୀ ଘଟିବ ।

16ହେ ବିସ୍ମୃତ ଦେଶ୍ୟ! ବୀଶା ନେଇ ନଗର ଭ୍ରମଣ କର । ମଧୁର ଭାଳରେ ବଜାଆ ଓ ଅନେକ ଗୀତ ଗାଆ । ତାହାରେଲେ ଭୁମ୍ଭମାନେ ସ୍ଥାନ୍ତି ପଥରେ ଆସିବ ।

17ସଭୁର ବର୍ଷ ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସୋର ବିଶ୍ୱରେ ଦିବେଚନା କରିବେ ଓ ତାଙ୍କର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦେବେ । ସୋର ତା'ର ବାଣିଜ୍ୟ ବୃତ୍ତିକି ଫେରିବ । ସେ ପୃଥିବୀୟ ସମସ୍ତ ଦେଶ ପ୍ରତି ଦେଶ୍ୟା ସଦୃଶ ହେବ । **18**ମାତ୍ର ସୋର ଉପର୍ଦ୍ଵିତୀ ଧନକୁ ସଥୀୟ କରିବ ନାହିଁ । ତା'ର ଭଡ଼ା ଓ ବାଣିଜ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସମର୍ପିତ ହେବ । ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁସରଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେ ସମ୍ମିତ ଧନକୁ ଦିଅଯିବ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଣରେ ଉଷ୍ଣତା କରିବେ ଓ ସେହି ପଇସାରେ ସ୍ଥାନର ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରିବେ ।

ପରମେଶ୍ୱର ଉତ୍ସାହିତ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବେ

24 ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀକୁ ଧ୍ୟେ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଶୁନ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ଦୂର ଶ୍ଵାନକୁ ବିତାଢ଼ିତ କରୁଛନ୍ତି ।

୨ସେତେବେଳେ ସାଧାରଣ ଲୋକ ଓ ଯାନକ, ଦାସ ଓ ତାହାର କର୍ତ୍ତା, ଦାସୀ ଓ ତାହାର କୁର୍ତ୍ତା, କ୍ଲେତା ଓ ଶିକ୍ଷେତା, ଖାତକ ଓ ମହାନନ ଏବଂ ସ୍ଥାଧଗ୍ରାହୀ ଓ ସ୍ଥାଧଦାତା ସମାନ ହେବେ ଓ ସମାନ ଅବସ୍ଥା ଘଟିବ । **3**ସମସ୍ତ ଲୋକ ପୃଥିବୀକୁ ବିତାଢ଼ିତ ହେବେ ଓ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଲୁଣ୍ଠିତ ହେବେ । ଏହା ଘଟିବ କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଛନ୍ତି । **4**ପୃଥିବୀ ଶୁନ୍ୟ ହେବ ଓ ଦୁଃଖିତ ହେବ । ସେ ମ୍ଲାନ ଓ ନମ୍ରେଦ ହେବ, ପୃଥିବୀର ଉଚ୍ଚ ଲୋକମାନେ ଦୁର୍ବଳ ହେବେ ।

5ପୃଥିବୀବାସୀ ପୃଥିବୀକୁ ଅପବତ୍ର କରିଛନ୍ତି । କାରଣ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱର ଶିକ୍ଷାସମୂହକୁ ଉଲାପନ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱର ବିଧ ଓ ବୁଦ୍ଧିକୁ ପାଳନ କରି ନାହାନ୍ତି । ଅନେକାଳୀମ୍ବାୟୀ ଦୁକିତି ଲଞ୍ଚନ କରିଛନ୍ତି । **6**ପୃଥିବୀ ନିବାସୀ ଦୋଷ କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନେ ଅପରାଧୀ, ସେଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ବିନ୍ଦୁ କରିବାକୁ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ ଓ ଅଳ୍ପ କେତେକ ଦର୍ଶି ରହିବେ ।

7ଦ୍ରାଶ୍ଵାଲତା ମ୍ଲାନ ହେଉଛନ୍ତି ଓ ନୃତନ ଦ୍ରାଶ୍ଵାର ଶୀଖ ହୋଇଯାଇଛି । ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦ୍ଵ୍ୟାପ ଶୁଦ୍ଧିତମ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ଯନ୍ମନ୍ଦାରେ ଗୁଣ ଗୁଣ କରୁଛନ୍ତି । **8**ଲୋକମାନେ ଆନନ୍ଦ ଉଲାସରୁ ନିର୍ବତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଆନନ୍ଦ ଧୂମ

ନୀରବ ହୋଇଛି । ତବଳ ଓ ବୀଶାର ମଧୁର ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ବତ୍ତ ହୋଇଅଛି । **9**ଲୋକମାନେ ଶ୍ଵରପାନ କଲବେଳେ ଆଉ ଆନନ୍ଦ ସଙ୍ଗୀତ ଗାଉ ନାହାନ୍ତି । ଶ୍ଵରପାନ ସେମାନଙ୍କୁ ତିକ ବୋଧ ହେଉଅଛି ।

10“ସମସ୍ତ ନଗରଟି ଧ୍ୟେ ହୋଇଅଛି ।” ସମସ୍ତ ଦୂର ରୁଦ୍ଧ । ଲୋକମାନେ ଶୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରେବେଶ କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ସର୍ବତ୍ର ଦିତ୍ତମତା ସୂର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି । **11**ତଥାପି ଲୋକମାନେ ସତ୍କରେ ଶ୍ଵର ପାଇଁ ଚିକାର କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ସ୍ଵର ରୁଦ୍ଧ ଯାଇଛି ଓ ଆମୋଡ ଦୂରୀଭୂତ ହୋଇଛି । **12**କେବଳ ନଗରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯାଗାରେ ଧ୍ୟେତା ଦେଖାଯାଉଛି । ସମସ୍ତ ଦୂର ଭାଗ ଓ ବିନ୍ଦୁ ହୋଇଛି ।

13ଯେପରି ଜୀତ ବୃକ୍ଷର ଜୀତଫଳ ତୋଳିଲ ପରେ କିନ୍ତୁ ଜୀତଫଳ ରହ୍ୟାଏ ଓ ଦ୍ରାଶ୍ଵା ସଗ୍ରହକାରୀ କିନ୍ତୁ ଦ୍ରାଶ୍ଵାଗଛରେ ଛାଡ଼ ଯାଇଥାଏ, ସେହିପରି ପୃଥିବୀର ଗୋଷ୍ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିବ ।

14ଏହ ଅଧିଗିଷ୍ଠ ପୃଥିବୀବାସୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ଗର୍ଜନାରୁ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ ସୂରରେ ଆନନ୍ଦ ଧୂମ କରିବେ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମା ହେଉ ସେମାନେ ଏହା କରିବେ ।

15ସେହି ଲୋକମାନେ କହିବେ, “ହେ ପୂର୍ବ ଦେଶର ଲୋକମାନେ, ଭୁମ୍ଭମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଗଣ୍ଠା କର । ହେ ଦୂରଦେଶର ଲୋକମାନେ, ଜଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗୌରବ ପ୍ରଗଣ୍ଠା କର ।”

16ଆମେମାନେ ପୃଥିବୀର ସର୍ବତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଗଣ୍ଠା ଶୁଣିବୁ । ଏହ ମହିମା ଗାନ ସେହି ମଙ୍ଗଳମୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମନ୍ଧରେ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ କହେ, “ମୁଁ ଶୀଖ ହେଉଅଛି । ମୁଁ ସନ୍ନାପର ପାତ୍ର ବିଶ୍ୱାସାତକମାନେ ବିଶ୍ୱାସାତକତା କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଉତ୍ସାହିତ ବିଶ୍ୱାସାତକତା କରିଛନ୍ତି ।

17ଏହ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିପଦ ରହିଛ ବୋଲି ମୁଁ ଦେଖୁଛି । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୟ, ଗର୍ଭ ଓ ପାନ ରହିଥିବା ମୁଁ ଦେଖୁଛି ।

18ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଉତ୍ସାହ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବେ ଓ ପଳାୟନ କରିବେ, ସେମାନେ ସେତେବେଳେ ଗର୍ଭରେ ପଡ଼ିବେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଗର୍ଭରୁ ଉଠି ଉପରକୁ ଆସିଲେ ପାନରେ ପଡ଼ିବେ ।” କାରଣ ଉତ୍ସାହ ରହିଲୁ ଉଚ୍ଚ ପୃଥିବୀର ମୂଳବୁଥ କମିତ ହେଉଅଛି ।

19ପୃଥିବୀ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଖଣ୍ଡ ବିଶ୍ଵିତ ହେଉଅଛି, ଏହା ଥର ବିତଳିତ ହୋଇ ନଷ୍ଟ ହେଉଅଛି ।

20ପୃଥିବୀର ଅପରାଧ ପାପଭାର ବହୁ ବରି ଯାଇଛି । ସେହି ଭାବରେ ତାହାର ପତନ ଘଟିବ । ପୃଥିବୀ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟେ ପର ପତନ ଓ ଗୋଟିଏ କୁଡ଼ିଆ ଘର ପର ଦୋହଲିବ । ଏହା ଆଉ ତିଷ୍ଠିତ ନାହିଁ ।

21ସେଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ସାହ ସୌନ୍ଦର୍ୟ ସୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହରେ ଓ ପୃଥିବୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବେ ।

22କେନ୍ତମାନେ କୁପରେ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲାପର ସେମାନେ ଏକତ୍ରୀତ ହେବେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବନୀ ଗୁହରେ ରୁଦ୍ଧ ହେବେ । ବହୁଦିନ ପରେ ସେମାନେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ ।

23ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସିଫ୍ଲୋନ ପର୍ବତ ଉପରେ ଯିବୁଶାଳମରେ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ସମୟରେ ରହିଛି କଲାପରି ଶାସନ କରିବେ । ତାଙ୍କର ଗୌରବ ଏପରି ମହମାନିତ ହେବ ଯେ ତମ୍ଭେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବେ ଓ ସ୍ଵାର୍ଥ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରଣୟା ଗାନ

25 ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର । ମୁଁ ତୁମର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବ ଓ ତୁମ ନାମର ପ୍ରଣୟା କରିବ । କାରଣ ତୁମେ ସବୁ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଦନ କରିଛ । ତୁମେ ପୁରୁଷରେ ଯାହା କହିଥିଲ, ତାହା ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ସତ୍ୟରେ ପରିଣାତ ହୋଇଛି । ତୁମେ ଯାହାଏବୁ କହିଥିଲ, ତାହାରୁ ଘଟିଅଛି ।

୨୩ସ୍ତୁତ ପ୍ରାଚୀର ବେଣ୍ଟି ସ୍ଵରକ୍ଷିତ ନଗରକୁ ତୁମେ ଧ୍ୟ କରିଅଛ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାକୁ ଏକ ପଥର ଗଦାରେ ପରିଣାତ କରିଅଛ । ଦିଦେଶୀମାନଙ୍କ ରଜ ପ୍ରାପଦକୁ ବିନଶ୍ରୁ କରିଛ ଓ ତାହା କେବେ ପୁନର୍ବାର ମନ୍ତ୍ରିତ ହେବନାହିଁ ।

୨୪ଲଶାଳୀ ଶକ୍ତିମାନେ ଓ ଜାତିମାନେ ତୁମକୁ ପ୍ରଣୟା ଓ ସମ୍ମାନ କରିବେ । ଆତଙ୍କିତ ନଗରର ଲୋକମାନେ ଭୟ କରିବେ ।

୨୫ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ଦଶତର ନିରାପଦ ସ୍ଥାନ, ଦୀନହୀନ ଲୋକର ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ତାହାର ଦୂର ଦୁର୍ଗ । ବନ୍ୟା ଓ ଉତ୍ତାପରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ତୁମେ ହେଉଛ ସ୍ଵରକ୍ଷିତ ଗୃହ, ବୁଝଗୁପକ ଭୟକ୍ରମ ବତ୍ତାସ ଓ ବର୍ଷା କାନ୍ଦକୁ ଆଘାତ କଲେ ମଧ୍ୟ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକ ସ୍ଵରକ୍ଷିତ ହେଲାପରି ତୁମେ ଏକ ସ୍ଵଦୂତ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟକୁ ।

୨୬ସୁଷ୍ଠ ଦେଶରେ ତାପକୁ ଦୂର କଲାପରି ଦିଦେଶୀମାନଙ୍କର କୋଳାହଳକୁ ତୁମେ ନିବାରଣ କରିବ । ମେଘର ଶାୟ ଯେପରି ଗରମ ଦିନରେ ତାପକୁ କୋମଳ କରେ, ତୁମେ ପରମେଶ୍ୱର ଉତ୍ସଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କର ଗୀତକୁ ବନ୍ଦ କରିବ ।

ତାଙ୍କର ସେବକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବଡ଼ ଭୋଦି

୨୭ସେତେବେଳେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ପର୍ବତ ଉପରେ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ଖାଦ୍ୟର ଏକ ଭୋଦି ଦେବେ । ସେହି ଭୋଦିରେ ଉତ୍ତମ ଖାଦ୍ୟର ଦିତିନ୍ଦ୍ର ପ୍ରକାର, ପାନୀୟ ଦ୍ରାଶ୍ଵରସ କୋମଳ ପ୍ରାଦୟକ ମାସ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦ୍ୱାତ୍ରତ୍ଵ ଦ୍ରବ୍ୟ ।

୨୮ସମୟ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ଓଡ଼ିଶି ପଡ଼ିଅଛ ଓ ସର୍ବଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେଉଁ ବସ୍ତୁ ଆବରଣ ରହିଛି ତାକୁ ସବୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ପର୍ବତରେ “ବିନାଶ” କରିବେ । ୨୯ମାତ୍ର ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ଦୂରୀଭୂତ ହେବ । ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମଣିକରୁ ଲୋତକ ପୋଛି ଦେବେ । ଅତୀତରେ ଲୋକଙ୍କର ଯେଉଁ ଦୁଃଖ ଥିଲ, ପରମେଶ୍ୱର ସେ ସମସ୍ତ ଦୁଃଖକୁ ପୂର୍ବାରୁ ପୋଛି ଦେବେ । ଏ ସମସ୍ତ ଘଟିବ କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଛନ୍ତ ।

୩୦ସେତେବେଳେ ଲୋକେ ଏହି କଥା କହିବେ, “ଏହି ଆମର ପରମେଶ୍ୱର ଯାହାଙ୍କୁ ଆମେମାନେ ବହୁତ ସମୟ ଧରି

ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲୁଁ । ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତାର କରିବାର ଆସିଛନ୍ତ । ତାହାଙ୍କ କୃତ ପରତ୍ରାଣରେ ଆମେମାନେ ଆମନ ଉଲାସ କରିବୁ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆମକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ।”

୩୧୯୬ ପର୍ବତ ଉପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହେବ । ମାତ୍ର ଖତ୍ରିଶ୍ଵରରେ କୁଟୀ ଦଳତ ହେଲାପରି ମୋଯ୍ୟ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଦଳତ ହେବ ।

୩୨ୟଦିଓ ସନ୍ତରଣକାରୀ ପରିହସ୍ତ ପ୍ରସାରଣ କରିବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ବସ୍ତ୍ରର କରିବେ । ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ଗର୍ବ କରନ୍ତ ଓ ଯାହାଏବୁ ତାଙ୍କ ହସ୍ତ ନିର୍ମାଣ କରିଛି, ସେ ସମସ୍ତ ହସ୍ତ ନିର୍ମାଣ କରିଛି, ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତଳକୁ ଆଣି ଦିଏ ।

୩୩୪୩ ସଦାପ୍ରଭୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଚୀର ଓ ନିରାପଦ ସ୍ଥାନପୁଣିକୁ ନିପାତ କରିବେ ଓ ଭୂମିପାତ୍ର କରି ତାକୁ ଧୂଳିରେ ମିଶାଇ ଦେବେ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରଣୟାରୀତି

26 ସେଦିନ, ଯିନ୍ଦ୍ରା ଦେଶରେ ଏହି ଗୀତ ଗାନ କରାଯିବ । ଆମମାନଙ୍କର ଏକ ସ୍ଵଦୂତ ନଗର ଅଛି । ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତିଦାତା । ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମମାନଙ୍କ ଏକ ବଡ଼, ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଚୀର ଓ ଗୋଟିଏ ଦୃଢ଼ ନଗର ତିଆର କରିବେ ।

୨୫ସେହି ଦ୍ୱାର ଉନ୍ନିକ କର ଯେପରି ଧାର୍ମିକ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶିକ୍ଷାସମୂହ ପାଳନକାରୀ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବେ ।

୩୫ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ, ଯେଉଁମାନେ ତୁମୁଁ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତ, ତାହାକୁ ତୁମେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଶାନ୍ତିରେ ରଖିବ ।

୪୫୭ସ୍ତୁତ ତୁମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ସଦାକାଳ ନିର୍ଭର ରଖ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଶୈଳ ଅଛି ।

୫୩୩୩ ସେ ଉନ୍ନିତ ନଗରକୁ ଅବନିତ କରିବେ ଓ ଉତ୍ସର୍ଗିତ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଶ ଦେବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମିପାତ୍ର କର ଧୂଳିରେ ମିଶାଇ ଦେବେ ।

୬୩୪୩’ପରେ ଦଶତ୍ର ଓ ନମ୍ବ ଲୋକମାନେ ସେହି ଧ୍ୟ ସ୍ଥାନ ଉପରେ ବିରାଣ କରିବେ ।

୭୩୪୩ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କର ନାବିନ ଧାରଣର ମାର୍ଗ । ସେମାନେ ସରଳ ଓ ସତ୍ୟପଥ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତ । ପୁଣି ହେ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମେ ସେହି ପଥକୁ ଅନୁସରଣ ପାଇଁ ଅଧିକ ସ୍ଵରମ ଓ ସରଳ କର ।

୮୩୪୩ ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆମେମାନେ ତୁମୁଁ ଶାସନ ମାର୍ଗର ନ୍ୟାୟକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛୁ । ଆମମାନଙ୍କର ଆମା ତୁମର ନାମକୁ ସ୍ଵରମ କରିବ ।

୯୩୪୩ କାଳରେ ମୋର ପ୍ରାଣ ତୁମକୁ ଲଜ୍ଜା କରୁଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟମ୍ଭା ପ୍ରତି ନୂତନ ପ୍ରଭାତରେ ତୁମକୁ ଅନ୍ୟେଶ୍ଵର କରିବ । ଯେତେବେଳେ ତୁମର ଶାସନ ସକଳ ଓ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ, ନିରାକରଣ ଧରି ଶିକ୍ଷା କରିବେ ।

୧୦୩୪୩ ମନ୍ଦ୍ରାଗ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଧର୍ମ ଶିଖିବେ ନାହିଁ । ଧର୍ମ ଓ ନ୍ୟାୟପୁଣ୍ୟ

ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଅନ୍ୟାୟ କରିବେ । ଏପରିକି ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମାକୁ ଅନାଜିବେ ନାହିଁ ।

11ମାତ୍ର ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ! ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ଭୁମିର ଦ୍ୱୟ ଉତ୍ଥିତ ହେବ, ତଥାପି ସେମାନେ ତାହା ଦେଖିବେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଭୁମିର ଅତିଶ୍ୟ ପ୍ରେମକୁ ଦେଖି ସେମାନେ ଲଙ୍ଘିତ ହେବେ ଓ ଭୁମିର ଗଢ଼ିଗଣ ଅଗ୍ରିରେ ଦର୍ଶିତ ହେବେ ।

12ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଭୁମେ ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିଅଛ । ତେଣୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କର ।

ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ସେବକଙ୍କ ନୂତନ ଜୀବନ ଦେବେ

13ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର, ଭୁମିକୁ ଛାଡ଼ି ଆମେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲୁ ଓ ଅନ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ଆମମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜତ୍ତ କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ଆମେମାନେ ଭୁମିର ନାମକୁ କେବଳ ସ୍ଵରଣ କରିବୁ ଓ କୀର୍ତ୍ତନ କରିବୁ ।

14ସେମାନେ ମୃତ, ସେମାନେ ଜୀବନ ଫେର ପାଇବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଭୂତପର ଯେଉଁମାନେ କେବେହେଲେ ଉଠିବେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିବେଚନା କରି ଭୁମେ ସଂହାର କଣ୍ଠ ଏବଂ କେହି ସେମାନଙ୍କୁ ମନେ ରଖିବେ ନାହିଁ ।

15ଭୁମେ ଏ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ି କରିଅଛ । ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଭୁମେ ଏ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ି କରିଅଛ । ଭୁମେ ଗୌରବାନ୍ତିତ ହୋଇଅଛ । ଭୁମେ ଦେଶର ସୀମା ସକଳ ଦସ୍ତାର କରିଅଛ ।

16ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ସେମାନେ ଭୁମିର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେଲ, ସେମାନେ ଭୁମଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଡାକିଲେ ।

17ଅନ୍ୟସତ୍ୟ ନାରୀ ଗର୍ଭ ବେଦନରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ଯେପରି କୁମନ କରେ, ଆମେମାନେ ସେହିପରି ଭୁମି ସହିତ ନିର୍ମଳ ବେଳେ ହୋଇଅଛୁ ।

18ଆମେମାନେ ଗର୍ଭ ବେଦନା ପାଇଅଛୁ, କିନ୍ତୁ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ବାୟୁ କିନ୍ତୁ ଦେଇଛୁ । ଆମେମାନେ ଦେଶର ଉତ୍ତାର ସାଧନ କରି ନାହିଁ କି ଜଗତବାସୀ ଭୂମିଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

19ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତ, “ଭୁମିର ମୃତମାନେ ଜୀବିତ ହେବେ । ମୃତ ଗବୁଡ଼ିକ ପୁଣି ନିଶ୍ଚିନ୍ନ ମେଦା ଆରମ୍ଭ କରିବେ । ହେ ଧୂଳିନବାସୀ ଗଣ, ଉଠ, ଆମନ କର, କାରଣ ଭୁମେମାନେ ପ୍ରଭାତରେ ତୃଣ ଉପର ଶିଶିର ଭୁଲ୍ୟ ଭୂମି ମୃତମାନଙ୍କୁ ନନ୍ଦ ଦେବ ।”

ବିରୁଦ୍ଧ ପୁରସ୍କାର କିମ୍ବ ଦଣ୍ଡ

20ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ଭୁମେମାନେ ଅନ୍ତରଳଯୁରେ ପ୍ରବେଶ କର ଦ୍ୱାର ଭୁଦ କର । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ଶାନ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସମୟ ନିର୍ମଳ ଲୁଗ୍ରି ଶାସ୍ତି ଦେବାକୁ ନିର୍ମଳ ପରିବାରର କରିଛନ୍ତି ।

21ଦେଶ, ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁଅବୀବାସୀଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ଲାଗି ଶାସ୍ତି ଦେବାକୁ ନିର୍ମଳ ପରିବାର କରିଛନ୍ତି । ପୁଅବୀ

ନିର୍ମଳ ରକ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିବ । ସେ ଆଉ ନିହତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଛାଦନ କର ରଖିବ ନାହିଁ ।

27 ସେବନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣାର ଦାରୁଣ, ଦୃହର ଓ ଦୃତ ଶତ୍ରୁ ଦ୍ୱାରା ଦୁର୍ଗମାନୀ ସର୍ବ ଲିବ୍ୟାଥନକୁ ଓ ବକ୍ରଗାମୀ ସର୍ବ ଲିବ୍ୟାଥନକୁ ଶାସ୍ତି ଦେବେ ଓ ସମୁଦ୍ରରେ ଦୀଘକାୟ ନନ୍ଦକୁ ସଂହାର କରିବେ ।

28 ସେବନ ଲୋକେ ଏକ ପ୍ରାକ୍ଷେତ୍ର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କରିବେ ।

3“ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ଉଦ୍ୟାନକୁ ରକ୍ଷା କରିବ । ଯଥା ସମୟରେ ସେଥିରେ ନଳ ସେବନ କରିବ । ଦିବାରାତ୍ର ତାକୁ ନରି ରହିବ ଯେପରି କେହି ତା'ର କିଛି ଶାନ୍ତ କରିବେ ନାହିଁ ।

4ମୋତାରେ କ୍ରୋଧ ନାହିଁ । ଯଦି ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ ଓ କେହି ନଶେ କଣ୍ଠାକର ବାଢ଼ ଦିଏ, ଆମେ ଆକ୍ରମଣ କରିବୁ ଓ ପୋଡ଼ି ପକାଇବୁ ।

5ମାତ୍ର ଯଦି କେହି ନିରାପଦ ପାଇଁ ମୋ ସହିତ ଶାନ୍ତ ପ୍ରାପନ କରେ, ତେବେ ସେ ଶାନ୍ତ ପ୍ରାପନ କରୁ ।

6ଲୋକମାନେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିବେ । ସେମାନେ ଯାକୁବକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବେ ଯେପରି ପ୍ରହାର କରିବେ । ସେମାନେ ଯେପରି ବହୁ ଲୋକଙ୍କୁ ନିହତ କରିଥିଲେ ସେହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ନିହତ କରିବେ ।

ପରମେଶ୍ୱର ଲଗ୍ନାୟେଲକୁ ଦୂରକୁ ପଠାବେ

7ସଦାପ୍ରଭୁ କିପରି ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବେ । ଯେପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅତୀତରେ ଗଢ଼ିଗଣ ପ୍ରହାର କରିଛି ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହିପରି ପ୍ରହାର କରିବେ । ସେମାନେ ଯେପରି ବହୁ ଲୋକଙ୍କୁ ନିହତ କରିଥିଲେ ସେହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ନିହତ କରିବେ ।

8ସଦାପ୍ରଭୁ ଲଗ୍ନାୟେଲର ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ ତାକୁ ଦୂରକୁ ପଠାଇ ତାହା ସହିତ ବିବାଦ କରିବେ । ସେ ପୁରୀୟ ବାୟୁ ଦିନରେ ନିଦର ପ୍ରବଳ ବାୟୁଦୟର ଶ୍ରାନ୍ତରତ କରିବେ ।

9ତେଣୁ ଏହିପରି ଭାବରେ ଯାକୁବର ଦୋଷ ପରମାଦିତ ହେବ ଓ ତାହାର ପାପ ଦୂରୀଭୂତ ହେବ । ସେ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ପ୍ରସର ସବୁ ଧୂଳିଶାତ ହେବ ଓ ସେହି ଆଗେର ମୂର୍ତ୍ତି ଓ ପୁର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିମା ସବୁ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ।

10ସେବନ ସେହି ସ୍ଵଦୂତ ନଗର ପ୍ରାନ୍ତର ଭୁଲ୍ୟ ନିରଗୁନ୍ୟ ହେବ । ଏହା ଏକ ମରୁଭୂମିରେ ପରଶତ ହେବ । ନିର୍ଦ୍ଦନ ଓ ପରତ୍ୟକ ବସନ୍ତ ପ୍ରାପନ ହେବ । ସେ ପ୍ରାପନରେ ଗୋରୁପଳ ଚରିବେ ଓ ଶାନ୍ତନ କରିବେ ଏବଂ ପ୍ରାକ୍ଷାର ଶାଖା ଭାଙ୍ଗି ଖାଲିବେ । **11**ପ୍ରାକ୍ଷାଗଛରେ ତାଳ ଶୁଷ୍କ ହେଲେ ଭଜାଯିବ । ସ୍ଵ ଲୋକମାନେ ତାକୁ ନାଲେଣି ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ।

କାରଣ ଲୋକମାନେ ବୁଦ୍ଧିହୀନ । ପରମେଶ୍ୱର ଯେ କି ତାଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଗିକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟା କରିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ଗର୍ଭିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ନାହିଁ ।

12ସେବନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାର ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ

ଅଳଗା କରିବେ । ଫରାତ ନଦୀଠାରୁ ଆରମ୍ଭକର ମିଶର ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କରିବେ ।

ପୁଣି ହେ ଜାଗ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନଗଣ, ଭୁଯେମାନେ ଗୋଟି ଗୋଟି ହୋଇ ଫଂଗୁହୀତ ହେବ । 13ସେବନ ଗୋଟିଏ ବଢ଼ ମେଷର ଶିଖା ବାଦିବ । ଅଶୁର ଦେଶରେ ହଦି ଯାଇଥିବା ଲୋକ ଏବଂ ମିଶରକୁ ବିଭାଗିତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ସେବନ ଆସିବେ । ଯିରୁଗାଲମର ପଦିତ୍ର ପର୍ବତରେ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିବା ପାଇଁ ଏକତ୍ରୀତ ହେବେ ।

ଉତ୍ତର ଜାଗ୍ରାୟେଲକୁ ସତର୍କଦାଣୀ

28 ଶମରଯ୍ୟାକୁ ରହିଁ ଜାପ୍ରେୟିମର ମତ ଲୋକମାନେ ନିଜ ନଗରୀ ପାଇଁ ଗର୍ଭିତ । କାରଣ ପର୍ବତ ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ ଓ ଫଳଶାଳୀ ଉପତ୍ୟକା ବେଶ୍ମିତ ସେହି ନଗରୀକୁ ଶମରଯ୍ୟାମାନେ “ରମଣୀୟ ପୁଷ୍ପର ମୁକୁଟ” ସଦୃଶ, ମାତ୍ର ସେହି ଭୁଷଣ ସ୍ଵରୂପ ସ୍ଥନର ପୁଷ୍ପ ମ୍ଲାନ ହେବ ।

୨ଦେଖ, ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କର କଣେ ବଳବାନ ଓ ସାହସୀ ଲୋକ ଅଛି । ସେ ଶିଳାୟକ ଝଡ଼ ଓ ପ୍ରଳୟକାଳର ବର୍ଣ୍ଣ ବିଭାସ ପର ଆସିବ, ଦୁଇ ଧାରିତ ବନ୍ୟାନଳ ସଦୃଶ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହସ୍ତରେ ତାକୁ ଭୁମିରେ ନିଶ୍ଚପ କରିବ ।

୩ଜାପ୍ରେୟିମର ମତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ “ଦର୍ଶରୂପ ମୁକୁଟ” ପଦ ତଳେ ଦଳିତ ହେବ ।

୪ପର୍ବତ ଉପରସ୍ତ ଫଳଶାଳୀ ଉପତ୍ୟକା ବେଶ୍ମିତ “ମୁକୁଟ ସଦୃଶ ସ୍ଥନର ସ୍ଵରୂପ ଦେଶ ମ୍ଲାନ ପୁଷ୍ପ ପାଲଟିବ ।” ସେହି ନଗର ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳର ପ୍ରଥମ ପକ୍ଷ ଉତ୍ତରି ଫଳ ସଦୃଶ ହେବ । ଯେବେହି ତାକୁ ଦେଖିବ ଶୀଘ୍ର ତାକୁ ତୋଳିବ ଓ ଗ୍ରାସ କରିବ ।

୫ସେବନ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ “ବହୁତ ସ୍ଥନର ମୁକୁଟ” ସଦୃଶ ହେବେ । ୬ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ବିଶୁର ନମନେ ବିଶୁରକଙ୍କୁ ବିଶୁର ନନ୍ଦକ ଆମା ଓ ଯେଉଁମାନେ ନଗରଦ୍ୱାରରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଫେରଇ ଦିଆନ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବଳସ୍ଵରୂପ ହେବେ । ୭ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ପ୍ରାଚୀନ ବ୍ୟକ୍ତିଶାଖ ଦ୍ରାକ୍ଷାରଥରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ସ୍ଵରାପାନରେ ଦିପଥଗାମୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ଯାନକ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତା ସ୍ଵରାପାନ ଦ୍ୱାରା ବିଭାନ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଦ୍ରାକ୍ଷାରଥ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିଅଛି ଓ ସେମାନେ ସ୍ଵରାପାନ ଦ୍ୱାରା ବିପଥରେ ଯାଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଦର୍ଶନରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ହୃଥନ୍ତ ଓ ବିଶୁରରେ ଝୁଣ୍ଡି ପଡ଼ନ୍ତ । ୮ସମୟ ମେନ ବାନ୍ଧିରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ । ସେଠାରେ ମଇଳା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ କୋଠାରୀ ନଥିଲା ।

ପରମେଶ୍ଵର ତାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ସାହାୟ୍ୟ

କରିବାକୁ ଜଙ୍ଗାକରନ୍ତି

୯ସଦାପ୍ରଭୁ ଜ୍ଞାନ ଶିଖା ଦେବାକୁ ଜଙ୍ଗା କରନ୍ତି । ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ଵାସମାର୍ଗ ବୁଝାଇବାକୁ ଜଙ୍ଗା କରୁଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ଦୁର୍ଗ ପୋଷ୍ୟ ଶିର୍ଷ ସଦୃଶ ବୁଝିବାକୁ ଅନ୍ତର । ୧୦ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଶିରୁମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଜଙ୍ଗରେ କୁହନ୍ତ, କାରଣ ଏ ତି:

ବିଧ ଉପରେ ବିଧ, ବିଧ ଉପରେ ବିଧ,
ଧାର୍ତ୍ତ ଉପରେ ଧାର୍ତ୍ତ, ଧାର୍ତ୍ତ ଉପରେ ଧାର୍ତ୍ତ,
ଏଠି ଅଳ୍ପ ସେଠି ଅଳ୍ପ ।

11ସପାପ୍ରଭୁ ଅଭୁତ ସ୍ଵରରେ ଓ ଥାନ୍ୟ ଭାଷାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଥା କହିବେ ।

12ଅଭୀତରେ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ “ଏଠାରେ ଏକ ବିଶ୍ଵାମସ୍ତଳ ଅଛି । ଏହି ଶାନ୍ତିମୟ ସ୍ଥାନରେ ଯେଉଁମାନେ ଆରାମ ରହିଛି ଆସି ଆରାମ କର ।”

ମାତ୍ର ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲେ ନାହିଁ । 13ତେଣୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ବିଦେଶୀ ଭାଷାରେ କୁହାୟାଏ:

ବିଧ ଉପରେ ବିଧ, ବିଧ ଉପରେ ବିଧ,
ଧାର୍ତ୍ତ ଉପରେ ଧାର୍ତ୍ତ; ଧାର୍ତ୍ତ ଉପରେ ଧାର୍ତ୍ତ,
ଏଠି ଅଳ୍ପ ସେଠି ଅଳ୍ପ ।

କାରଣ ଲୋକମାନେ ଜଙ୍ଗାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ପଛକୁ ପଡ଼ି ଭର୍ତ୍ତ ହେଲେ । ସେମାନେ ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ିଲେ ଓ ଧୃତ ହେଲେ ।

ପରମେଶ୍ଵର ବିଶୁରରେ କେହି ଛାତ ପାଇବେ ନାହିଁ

14ହେ ଯିରୁଗାଲମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶାସନକାରୀ ନନ୍ଦକମାନେ, ଭୁଯେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ।

15ଭୁଯେମାନେ କହିଅଛି, “ଆମେମାନେ ମୁଭୁୟସହିତ ସନ୍ଧି କରିଛୁ ଓ ପାତାଳ ସହିତ ରୂପି କରିଛୁ । ତେଣୁ ନଳ ପ୍ରଳୟରୂପୀ କୋରତା ଆସମାନଙ୍କ ନକଟକୁ ଆସିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଆମେମାନେ ମିଥ୍ୟାର ଆଗ୍ରହୀ ନେଇଅଛୁ ଓ ଅସତ୍ୟ ପଛରେ ନିଜକୁ ରାଗୁଇ ରଖିଛୁ ।”

16ଏଥାପାଇଁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତ, “ଦେଖ, ମୁଁ ସିଯେନରେ ଏକ ଭିତ୍ତିମୂଳ ପ୍ରସ୍ତର ସ୍ଥାପନ କରୁଛି, ଏହା ଏକ ପରାମାର୍ବିଦ୍ର ପ୍ରସ୍ତର ଓ ବହୁମୂଳ୍ୟବାନ କୋଣ ପ୍ରସ୍ତର । ଏହା ଉପରେ ସବୁକିଛି ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପର୍ବତ ଉପରେ ନିର୍ମିତ ହେବ । ଯେ କେହି ଏହି ପ୍ରସ୍ତର ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ ସେ ହତାଶ ହେବନାହିଁ ।

17“ଲୋକେ କାନ୍ଦୁର ସଳମତ ନଶିବା ପାଇଁ ଯେପରି ଓଳମ୍ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ମୁଁ ସେହିପରି ସତ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟ ଓ ଧାର୍ମିକତାକୁ ପ୍ରୟେଗ କରିବ ।

“ଆଉ ଶିଳାବୁନ୍ଧୁ ମିଥ୍ୟାରୂପୀ ଆଗ୍ରହୀ ବିନାଶ କରିବ । ଏହା ନଳରତି ଭୁଲ୍ୟ କୁଳକୁ ମଧ୍ୟ କରିବ । 18ମୁଭୁୟ ସହିତ ଭୁଯେମାନଙ୍କର ରୂପି ରହିତ ହେବ, ପାତାଳ ସହିତ ସନ୍ଧି କିଛି କାମ ଦେବ ନାହିଁ ।

“କେତେକ ଲୋକ ଭୁଯେମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବାକୁ ଆସିବେ । ପ୍ରଳୟରୂପୀ ନଳ କୋରତା ସଦୃଶ ଭୁଯେମାନଙ୍କୁ ପାଦରେ ଦଳ ଦେବେ । 19ଏହା ବହୁ ସମୟ ଆସି ଭୁଯେମାନଙ୍କୁ ନେବ । ଏହା ସକାଳେ, ମଧ୍ୟାହ୍ନ୍ତି, ସଂଧାବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଭୁଯେ ବୁଝ, ତାହା ଅତି ଭୟଙ୍କର ହେବ ।

20“ଭୁମକୁ ଆବୃତ କରିବା ପାଇଁ, ଭୁମ ଶାସ୍ୟା ଛୋଟ ହେବ । କୌଣସି କମ୍ଲି ଭୁମକୁ ଆବୃତ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।”

21ସଦାପ୍ରଭୁ ପରିଷୀମ ପର୍ବତରେ ଉଠିଲପର ଉଠିବେ । ଗିରିଯୈନ ଉପର୍ଯ୍ୟକାରେ ଯେପର କ୍ରୋଧାନ୍ତି ହୋଇଥିଲେ, ସେହିପର କ୍ରୋଧ କରିବେ । ସେତେବେଳେ ସେ ଅଭୂତକାର୍ଯ୍ୟ ସମାଦନ କରିବେ । ପୁଣି ସେ ନିର କାର୍ଯ୍ୟ ତଥା ଅଲୋକକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମ କରିବେ । 22ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ ଭୁମେମାନେ ହିନ୍ଦୁକ ହୃଥ ନାହିଁ । ଯଦି ଭୁମେ ତାହା କର, ଭୁମ ରୂପ ପାଖରେ ଥିବା ବନ୍ଧନ ରହୁ ଦୂର ହେବ ।

କାରଣ ସର୍ବର୍ଗକମାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆମେ ଯାହା ଶୁଣିଛୁ ତାହା ଅନ୍ୟଥା ହେବ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ସେ ସମଗ୍ର ଦିଗ୍ବିର ଶାସନକର୍ତ୍ତା, ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତରୁପେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ଆଉ ସେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଧ୍ୟେ କରିବେ ।

ସଦାପ୍ରଭୁ ନ୍ୟାୟରେ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତ

23ଭୁମେମାନେ ମନୋଯୋଗ ସହକାରେ ଆୟର ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ଓ ଶ୍ରୀଦିଵିଷ କର । 24କୃଷକ କ'ଣ ବିପନ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ନିମିକୁ କର୍ଷଣ କରେ? ସେ କ'ଣ ସର୍ବଦା ଭୁମିକୁ ଶିଆର କର ଟେଲା ଭାଙ୍ଗେ? 25କୃଷକ ନିମିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ସମାନ କଲାପରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ବାନ ଦିଭିନ୍ନ ଭାବରେ ବିପନ କରେ । କଲାଜିରା ବିଶ୍ଵ ଦିଏ ଓ ନିର ବୁଣି ଦିଏ । ଧାର୍ତ୍ତ ଧାର୍ତ୍ତକର ଗହମ ଓ ନିରୁପିତ ଶ୍ରାନରେ ଯବ ଏବଂ ଶୈତର ସୀମାରେ ଜହା ବୁଣିଥାଏ ।

26ଆମର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ଭୁମମନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଏପର କରୁଛନ୍ତ । ସେ ଆୟମାନଙ୍କୁ ଏହ ଦୃଶ୍ୟାନ ଦେଖାଇ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତ । 27କୃଷକ କ'ଣ କଲାଜିରାକୁ କୌଣସି ତୀର୍ତ୍ତ ମହାରେ ପେଷେ? ସେ କ'ଣ ଜିରା ଅମଳ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତ ଚକ୍ର ବୁଲାଏ? ସେ ଯଷ୍ଟି ବ୍ୟବହାର କର ସେମାନଙ୍କୁ ଅମଳ କରେ ।

28ଦଶେ ସ୍ମୀଲୋକ ପାଣି ଅଟା ସହି ମିଶାଏ ଏବଂ ଗୋଟି କରିବା ପାଇଁ ହାତରେ ଦଲେ, ମାତ୍ର ସେ ତାହା ଚିରକାଳ କରେ ନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହିପର ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତ । ସେ ଯଦିଓ ଶକ୍ତ ଚକ୍ର ପୁଣ୍ୟ କରନ୍ତ ନାହିଁ । 29ସର୍ବର୍ଗକମାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଏହ ଶିକ୍ଷା ମିଳିଥାଏ । ସେ ଆସୁଧ୍ୟ ନନକ ମହାରୀ ଦିଅନ୍ତ ଓ ପ୍ରକୃତରେ ସେ ଜ୍ଞାନରେ ମହାନ ।

ଶିରାଳୟ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵର ପ୍ରେମ

29 ପରମେଶ୍ଵର କୁହନ୍ତ, “ହାୟ ଅରୀଯୈଲ, ଅରୀଯୈଲ, ଦାଉଦର ଛାଉଣୀ ନଗର । ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଯୋଗ କର । ପର୍ବତୁଳକ ପାଳ ଅନୁକୁମେ ଆସ । 2ତେବେ ମୁଁ ଅରୀଯୈଲକୁ ଦୁଃଖ ଦେବ । ନଗରଟି ଶୋକ ଓ ବିଳାପରେ ପୁର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ମାତ୍ର ତାହା ଆମ ପ୍ରତି ଦାହସ୍ତାନ ଭୁଲ୍ୟ ହେବ । ଶୁଣି ମୁଁ ଚର୍ବିଶରେ ଭୁମ ବୁଦ୍ଧରେ ଛାଉଣୀ ଶ୍ରାପନ କରିବ । ଭୁମ ଦିପକରେ ଗଡ ସୁର୍ତ୍ତ କରିବ ଯେ କି ଭୁମକୁ ବେଶ୍ଟନ କରିବ ଓ ଭୁମ ପ୍ରତିକୁଳରେ ତାହା ଭୁମକୁ

ଅବରୋଧ କରିବ । 4ସଥରେ ଭୁମେ ଅବନତ ହେବ ଓ ଭୁମିର କଥା କହିବ । ଧୂଳ ଉପର ଭୁମର ସୂର ଶୀଶ ହେବ ଓ ତାହା ଭୂତ ସୂର ଭୁଲ୍ୟ ହେବ । ଭୁମର ସୂର ଧୂଳ ଉପର ଫୁସ୍ତୁସ ଶବ୍ଦ ସୂରରେ କହିଲ ପର ହେବ ।”

5ଭୁମର ଶତରଣ ସୁଶ୍ରୁଧୂଳ ସଦୃଶ ଅଗଣିତ ହେବେ । ନିଷ୍ଠୁର ଲୋକମାନଙ୍କର ଗହଳ ଭୁଷ ଭୁଲ୍ୟ ହେବ ଓ ଏସବୁ ନମିଷକରେ ଘଟିବ । ୬ସର୍ବର୍ଗକମାନ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମିକମ୍ପ, ଘଟିଯତି, ଭୟକ୍ରମ ଗର୍ଜନ ହେବ, ପୁଣ୍ୟବାୟୁ ଓ ଗ୍ରାସକାଗୀ ଅଗ୍ରିଶିଖ ସହି ଆସିବେ ଏବଂ ତାକୁ ଧ୍ୟେ କରିବେ । ୭ବହୁକାତିଗଣ ଅରୀଯୈଲ ଦିପକରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, ଏବଂ ତାହାର ସ୍ତରୁତ ଦୁର୍ଗ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବେ, ତାହା ରତ୍ନିକଳନ ସ୍ଵପ୍ନ ଓ ଦର୍ଶନ ଭୁଲ୍ୟ ହେବ । ୮ସେପର ସ୍ଵପ୍ନରେ ଶୁଧାର୍ତ୍ତ ଶାଏ ଏବଂ ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତ ପିଏ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସେହି ସ୍ଵପ୍ନକ ଲୋକମାନେ ଶୁଧାର୍ତ୍ତ ଏବଂ ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତ ଥାନ, ତିକ ସେହିପର ସେହି ଜାତିଗଣ ସିଯୈନ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଜଙ୍ଗ ଅନୁସାରେ କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ସେହିପର ସିଯୈନ ପର୍ବତର ଦିପକରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ବହୁ ଗୋଷ୍ଠୀଗଣ ନିଜ ଜଙ୍ଗ ଅନୁସାରେ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

9ଭୁମେମାନେ ଅଜ୍ଞାନ ଓ ଚମକ୍ତ ହୃଥ । ଭୁମକୁ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ କର ଏବଂ ଥାନ ହୃଥ । ଚଳିଠଳ ହୃଥ, କିନ୍ତୁ ସ୍ଵରାପାନରେ ନୁହେଁ ।

10କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମମନଙ୍କ ଉପରେ ଘୋର ନଦ୍ରାନମକ ଆମା ଭାଳିଛନ୍ତ । ସେ ଭୁମମନଙ୍କର ଭଦ୍ରଷ୍ୟଦବକାଗଣଙ୍କ ସଦୃଶ ଚକ୍ର ମୁଦ୍ରିତ କରିବେ । ପୁଣି ଭଦ୍ରଷ୍ୟଦବକାଙ୍କ ପରି ଭୁମମନଙ୍କର ମସକକୁ ଆଜ୍ଞାଦନ କରିବେ ।

11ସେବବୁ ଦିନଶର ଦୃଶ୍ୟ ବନ୍ଦ ପୁସ୍ତକ ପର! ଯଦି ଭୁମେ ତାକୁ କୌଣସି ନଶକୁ ଦେବ ଯିଏ ପଢ଼ିପାରିବ ଏବଂ କହିବ, “ଏହାକୁ ପଢ଼ । ସେ କହିବ, ମୁଁ କରିନମାରେ, ଏହା ବନ ଥାନ ।” 12ସବ ଭୁମେ କୌଣସି ଅଗିନ୍ତି ଲୋକକୁ ପଢ଼ିପାକୁ ଦେବ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ଭାବରେ କହିବେ, “ସେଗୁଡ଼ିକ ଥାନରେ ଛିପା ହୋଇଛି । ମୁଁ ପଢ଼ିପାରିବ ନାହିଁ ।”

13ମୋର ପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତ, “ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ ସହି ଏହ ଲୋକମାନେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତ । ସେମାନେ ନିନର ଓଷ୍ଠୁଧାରରେ ମୋର ସମ୍ମାନ କରନ୍ତ । ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ ମୋଠାର ବହୁ ଦୂରେଇ ରହନ୍ତ । ମୋ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଭୟ ଓ ପ୍ରେମ ଥାନ କିନ୍ତୁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ମାନବକ ଶିକ୍ଷା ଓ ଦେଲେବେଳେ ଉପଦେଶ ।

14ତେଣୁ ଏହ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକିତ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଅଭୁତ ଓ ଆଶ୍ୟ କର୍ମମାନ କରି ରାଜିବ । ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଦିନଶ୍ରୁ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବିଦେବୀ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନୁହି ହରଇଲେ ।”

15ସେଇମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ନିଜ ନିଜ ମହାଶାରୁ ଲୁଗିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତ ସେମାନେ ଦୁଃଖ ପାଆନ୍ତ । ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ନିଜ ନିନର କୁକର୍ମ କରନ୍ତ ଓ କୁହନ୍ତ, “କେହି ଆୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁନାହିଁ କି କେହି ଆୟମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍ତ ନାହିଁ ।”

16ଭୁମେମାନେ ବିଷୟକୁ ଓଲଟାଇ ପକାଇବ । କୁମ୍ବକାର କ'ଣ ମାଟିର ଭୁଲ୍ୟ ହେବ ? ନର୍ମିତ ବସ୍ତୁ କ'ଣ ନର୍ମାଶ କର୍ତ୍ତା ବିଷୟରେ କହିବ, “ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋତେ ନର୍ମାଶ କର ନାହିଁ” । ପୁଣି ଗଢାବସ୍ଥ କ'ଣ ଗଢିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଷୟରେ କହିବ, “ଏ ବ୍ୟକ୍ତିର ବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ” ।

ପୃଷ୍ଠମୟ ଆପ୍ରତିକ

17ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଅତି ଅଳ୍ପ ସମୟ ପରେ ଲିବାମୋନ ଫଳପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରିଣତ ହେବ ଓ ଫଳବତୀ କ୍ଷେତ୍ର ଅରଣ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେବ । **18**ପୁଣି ସେହି ଦିନରେ ବଧର ପୁସ୍ତକର ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବ ଓ ଅନ୍ତକାର ଏବଂ କୁହୁଡ଼ି ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତ ଦେଖିବ । **19**ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଟାରେ ଦଶତ୍ର ନମ୍ର ଲୋକମାନେ ଆନନ୍ଦ ବଜାଇବେ । ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦଶତ୍ରମାନେ ଜଣ୍ମାଯେଲର ଧର୍ମ ସ୍ଵରୂପଙ୍କଟାରେ ଉଲ୍ଲାସ କରିବେ ।

20ନମ୍ରୁର ଲୋକ ଦୟା ଭୋଗିବେ । ନଦ୍ୟୁକମାନେ ଶାନ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି ଓ ଅଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଧୂମ ହୋଇଛନ୍ତି । **21**ସେମାନେ କଥାରେ ଉତ୍ତମ ଲୋକଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରନ୍ତି । ନଗର ଦ୍ୱାରରେ ଦୋଷୟକୁ କରିବାକୁ ଫାନ୍ଦ ବସାନ୍ତ ଓ ଅକାରଣରେ ଧାର୍ମିକ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରନ୍ତି ।

22ତେଣୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବର ମୁକିକର୍ତ୍ତା ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାକୁବ ବଂଶ ବିଷୟରେ ଏହପର କୁହନ୍ତି, “ହେ ଯାକୁବ, ଭୁମେ ଏବେ ଲକ୍ଷିତ ହେବନାହିଁ କିମ୍ବା ଭୁମେ ମୁଖ ମଳିନ କରିବ ନାହିଁ” । **23**ସେ ଯେତେବେଳେ ମୋର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ସ୍ଵରୂପ ତାହାର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୋର ନାମକୁ ପବିତ୍ର ବୋଲି ମାନିବେ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ଯାକୁବର ଧର୍ମସ୍ଵରୂପକୁ ପବିତ୍ର ବୋଲି ମାନିବେ ଓ ଜଣ୍ମାଯେଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଓ ଉଚ୍ଚି କରିବେ । **24**ଦୃଢ଼ ମନ କରିବିରେ ଲିପୁ ଭ୍ରାନ୍ତମନାମାନେ ବୁଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ଓ ଅଭିଯୋଗକାରୀ ଉତ୍ସବକାରୀ ଭାବରେ ଶିଖିବେ ।”

ଜଣ୍ମାଯେଲ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଉଚ୍ଚିତ ମାତ୍ର ମିଗରକୁ ନୁହେଁ

30 ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଏହି ବିଶ୍ୱାସୀ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଦେଖ । ସେମାନେ ମନ୍ତ୍ରଣା କରନ୍ତି ମାତ୍ର ସାହାୟ୍ୟ ରୂପାନ୍ତିକ ନାହିଁ । ସେମାନେ ପାପ ଉପରେ ପାପ କରି ରୁଲନ୍ତି ମାତ୍ର ମୋର ଆମା ଦ୍ୱାର ନୁହେଁ । ତେଣୁ ସେମାନେ ସନ୍ତାପର ପାତ୍ର । **31**ଏହି ସନ୍ତାନଗଣ ମୋତେ ନ ପରିବ ପାଗୋଙ୍କ ବଳରେ ବଳୀଯୁନ ହେବାକୁ ଓ ମିଗରରେ ଆଶ୍ରୟ ନେବାକୁ ମିଗର ଯାତ୍ରା କରନ୍ତି ।

32ମାତ୍ର ପାଗୋର ବଳ ଭୁମ୍ବମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥରକା ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ କି ମିଗର ଭୁମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ ଦେଇପାରିବ ନାହିଁ । **33**କାରଣ ଭୁମ୍ବମାନଙ୍କର ଅଧିପତିଗଣ ଘୋଷନରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ଭୁମ୍ବର ରାଜଦୂତଗଣ ହାନେଷକୁ ଆସିଛନ୍ତି । **34**ସେମାନେ ହତାଗ ହେବେ କାରଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେମାନେ ସାହାୟ୍ୟ ପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ସେମାନେ ସାହାୟ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏବଂ କଳଙ୍କ ପାଇବେ ।”

ଯିତ୍ତଦା ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

ଦେଖିଶର ପଶୁଗଣଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୁଃଖ ବାର୍ତ୍ତା:

ଯିତ୍ତଦାର ଦେଖି ପ୍ରାନ୍ତ ଅତି ଉତ୍ସବଙ୍କର ସ୍ଥାନ । ସେ ସ୍ଥାନ ସିଂହ, ବିହୀ, କାଳସର୍ପ ଓ ଉତ୍ତ୍ରୀୟମାନ ଅଗ୍ରିମୟ ସର୍ପରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ । ସେହି ସଙ୍କଟମୟ ଓ ଯତ୍ନଶାମୟ ଗୋଟ୍ଟ ଉପକାର କରିବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଏପର ଏକ ଗୋଟ୍ଟ ନିକଟକୁ ସେମାନେ ଯୁବା ଗର୍ଭଗଣଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ନିଜ ନଦିର ଧନ ଓ ଓଟମାନଙ୍କ ପତି ଉପରେ ନିଜ ନଦିର ସମ୍ପର୍କ ବହନ କର ନିଅନ୍ତ । **7**ସେହି ମିଶର ବୁଝା ଓ ମିଥ୍ୟାରେ ସାହାୟ୍ୟ କରେ । ତେଣୁ ମୁଁ ତାକୁ “ନିଷ୍ଠମା ରହାବ” ବୋଲି ନାମକରଣ କରିଛି ।

8ଏବେ ଯାଆ, ସେମାନଙ୍କ ସାହାତରେ ଏକ ଫଳକରେ ତାହା ଲେଖ । ଏକ ପୁସ୍ତକରେ ତାହା ଲିପିବଦ୍ଧ କର ଯେପରି କି ତାହା ଆସନ୍ତକାଳ ଓ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ ।

9ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀ ଗୋଟ୍ଟ, ମିଥ୍ୟାବାସୀ ସମ୍ମାନ ।

ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷାସମ୍ମାନକୁ ଅସମ୍ପତ ।

10ସେମାନେ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ କୁହନ୍ତି, “ଭୁମେମାନେ ଦର୍ଶନ କର ନାହିଁ ଓ ଭବିଷ୍ୟତବକାମଙ୍କୁ କୁହନ୍ତି ଭୁମେମାନେ ଆୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ବିଶ୍ୱାସ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଗର କର ନାହିଁ । ଆୟମାନଙ୍କୁ କୋମଳ କଥା କୁହ ଓ ଭ୍ରାନ୍ତନକ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଗର କର । **11**ଭୁମେମାନେ ପଥର ବାହାର ଯାଆ, ବାଟ ଛାଡ଼ି ଦିଅ । ଜଣ୍ମାଯେଲର ଧର୍ମସ୍ଵରୂପଙ୍କୁ ଆୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଦୂର କରାଥା ।”

ଯିତ୍ତଦାର ସାହାୟ୍ୟ କେବଳ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଟାରୁ ଆସେ

12ଜଣ୍ମାଯେଲର ଧର୍ମସ୍ଵରୂପ ଏହି କଥା କୁହନ୍ତି, “ଭୁମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଭୁକ୍ତ କରିଛ । ପୁଣି ଉପଦ୍ରବ ଓ କୁଟିଲତାରେ ଦିଶ୍ୟ କର ତହିଁ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛ ।

13ସେହି ପାପ ପତନ ହେବ, ଠିକ ଯେପର ଉଚ୍ଚ କାନ୍ଦୁରେ ପାଠ ହୋଇ ପାଣି ପ୍ରଦେଶ କରିବ ଏବଂ ଶାତ୍ର ପତନ ଘଟିବ । **14**ଭୁମେମାନେ ଗୋଟିଏ ମାଟିର ପାତ୍ର ପର ଭାଙ୍ଗି ରୂପ ବିରୂପ ହୋଇଯିବ । ତାହା ଏପର ଅଦରକାରୀ ହେବ ଯେ ସେଥିରୁ ଖଣ୍ଡ ହେଲେ ଖପର ମିଳିବ ନାହିଁ ଯେଉଁଥିରେ ରୁଲୀରୁ ନାହିଁ ଆଣି ହେବ ନାହିଁ କି କୁଣ୍ଡରୁ ପାଣି ନେଇ ହେବ ନାହିଁ ।”

15ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଜଣ୍ମାଯେଲର ଧର୍ମସ୍ଵରୂପ କୁହନ୍ତି, “ଭୁମେମାନେ ଯଦି ମୋ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସିବ ତେବେ ଭୁମେମାନେ ପରତ୍ରାଣ ପାଇବ । ହୃଦ୍ୟିର, ଶାନ୍ତ ହେଲେ ଓ ଦିଶ୍ୟ ରଖିଲେ ବନ୍ଦ ହେବ ।”

ମାତ୍ର ଭୁମେମାନେ ଅସମ୍ପତ ହେଲ, “ନା, ଆୟମାନେ ଅଗ୍ରିର ପଳାଇବୁ ।” ମାତ୍ର ଗତମାନେ ଭୁମ୍ ପଶୁଭାବନ କରିବେ । ଭୁମେମାନେ ଦୁତଗାମୀ ବାହନରେ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଧାବନକାରୀ ଆହୁର ଦୁତଗାମୀ ହେବେ ।

17ଦଶ ବ୍ୟକ୍ତିର ଧମକରେ ଭୁମ୍ବର ସହସ୍ର ଲୋକ ପଲାୟନ କରିବେ । ପାଞ୍ଚଦଶଙ୍କ ଧମକରେ ଭୁମେମାନେ ସମୟେ ପଲାୟନ କରିବ । କେବଳ ଭୁମେମାନେ ପରତ୍ର ଗୁଙ୍ଗରେ ଏକ ଚନ୍ଦ ସ୍ଵରୂପ ଓ ଉପପର୍ବତରେ ପତାକାର ଦଶସରୂପ ହୋଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବ ।

18ସେଥି ସକାଗେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମିନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିବେ । ସେ ମଧ୍ୟ ଭୁମିନଙ୍କୁ ଦୟା କରିବାକୁ ଉନ୍ନତ ହେବେ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ନ୍ୟୋପ୍ତ ଦ୍ଵାରକାରୀ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତେ ଧନ୍ୟ ।

19ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସନ୍ନାମଶର ଯିରୁଶାଲମର ସିଯେନ ପର୍ବତରେ ବାସ କରିବେ । ଭୁମେମାନେ ଆଉ କ୍ରୂଦ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମିନଙ୍କର ରୋଦନ ଶୁଣିବେ ଓ ଭୁମିନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରିବେ । ସେ ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ ଭୁମିନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ସନ୍ନାମଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ

20ମୋର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯଦିଓ ଭୁମିନଙ୍କୁ ଦୁଃଖରୂପକ ଖାୟ ଓ କ୍ରୋଧରୂପକ ନଳ ଦେଇଥିଲେ ତଥାପି ସେ ଭୁମିନଙ୍କର ଶିକ୍ଷକ । ସେ ଆଉ ଭୁମିନଙ୍କ ନକଟରେ କୁଠି ରହିବେ ନାହିଁ । ଭୁମେମାନେ ଭୁମିର ଖାଲ ଚକ୍ଷୁରେ ତାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ପାଇବ । **21**ଶୁଣି ଭୁମେମାନେ ଯଦି ଭୁଲ କର କିମ୍ବା ଭୁଲ ବାଟରେ ଯାଆ, ଦିଶିଣକୁ କିମ୍ବା ବାମରେ ଗଲାବେଳେ ପଛରୁ ଏକ ସ୍ଵର ଶୁଣିବ, “ଏ ହେଉଛି ପଥ, ଏହି ପଥରେ ଗମନ କର ।”

22ଭୁମିନଙ୍କର ଗୌପ୍ୟ ଓ ସ୍ଥବର୍ଷ ଆଜ୍ଞାଦିତ ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକ ଭୁମିନଙ୍କୁ ପାପାଗନ୍ତି ବା ଅଶୁଭ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଭୁମେମାନେ ସେହି ମିଥ୍ୟା ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଆଉ ସେବା କରିବ ନାହିଁ । ଆଉ ଭୁମେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅଶୁଭ ବସ୍ତୁ ଭୁଲ୍ୟ ଦିଲ୍ଲିଜି ଦେବ ଏବଂ କହିବ ଏଠାରୁ ବାହାର ଯାଆ ।

23ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମିରେ ବୀନ ଭୁଣିବା ପାଇଁ ବୁଝି ଦେବେ । ଭୁମେମାନେ ଶାୟ ବୁଣିବ ଓ ଭୁମିରେ ପ୍ରଭୁର ଖାୟ ଉପରେ ହେବ । ଭୁମିନଙ୍କର ପର୍ମ୍ୟୁପଳ ପାଇଁ ବସୁତ ରୂପର ଭୂମି ହେବ । **24**ଭୁମିନଙ୍କର ରୂପ କରୁଥିବା ବଳଦ ଓ ରାର୍ଦ୍ଦଭାନେ ଗୁରୁତି ଓ କୁଳରେ ପରିଷ୍କାର ସ୍ଥାନିତ୍ରିତ ଖାୟ ଖାଇବେ । **25**ଯେଉଁଦିନ ଶର୍ଦ୍ଦର୍ଦ୍ଦ୍ରୀ ହେବ ଓ ଦୁର୍ଗର୍ଭବୁ ପଢ଼ିବ ହେବ । ସେହିଦିନ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତ ଓ ପାହାଡ଼ମାନଙ୍କରେ ଫରଣା ଓ ନଳର୍ଷୋତ୍ର ପ୍ରବାହିତ ହେବ ।

26ଯେଉଁଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କର ନାତ ସ୍ନାନରେ ପଢ଼ି ବାନ୍ଧିବେ ଓ ପ୍ରହାର ନନ୍ତ ଆପାତରୁ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ସେହିଦିନ ଚନ୍ଦ୍ରର ଦୀପି ସ୍ଥାପନ ଦୀପିପର ଉନ୍ନଳ ହେବ । ଶୁଣି ସ୍ଥାପନ ଦୀପି ସାତଦିନର ଦୀପିଭୁଲ୍ୟ ସାତଗୁଣ ଉନ୍ନଳ ଦେଖାଯିବ ।

27ଦେଖ! ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନାମ କୋଧରେ ପ୍ରଦଳିତ ଓ ନିଦିତ ଧୂମରାଶି ହୋଇ ଦୂରରୁ ଆସୁଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଓଶ୍ଵଧାର କୋଧରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ତାଙ୍କର ନିହାଁ ସର୍ବଗ୍ରାସକ ଅଗ୍ନି ଭୁଲ୍ୟ । **28**ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆମ୍ବା ନଦୀର ମ୍ଲାଦିତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭୁଲ୍ୟ ସର୍ବଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ‘ଅସାରତା ରୂପକ ଗୁରୁଣିରେ’ ଚଲାଇବା ନମନେ ତାହା କଣ୍ଠ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଠୁଥାନ୍ତି । ଆଉ ସେହି ଗୋଟୀ ସମୂହର ମୁଖରେ ଭ୍ରାନ୍ତଦିନକ ଲଗାମ ଦିଆଯିବ ।

29ସେହି ସମୟରେ ପବତ୍ର ଉତ୍ସବ ପାଳନ ରାତ୍ରିପରି

ଭୁମେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ଗାନ କରିବ । ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପର୍ବତକୁ, ଲଗ୍ନାୟେଲର ଶେଳ ନକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବଂଶ ବିନାଇ ଗମନ କରନ୍ତି, ସେହିପରି ଭୁମିନଙ୍କର ଶିତ ଆନନ୍ଦିତ ହେବ ।

30ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ କୋଧର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଉଚ୍ଚସ୍ଥରରେ ଶୁଣାଇବେ ଓ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହସ୍ତ କୋଧରେ ଅବଗୋହନ କରିବ । ତାହା ଅଗ୍ନିଭୂଲ୍ୟ ସମସ୍ତ ଦିନଶ ଭାସୁ କରିଦେବ । ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କୋଧ ଝତ, ତୋପାନ ଓ ଶିଳାଦ୍ଵାରୀ ଭୁଲ୍ୟ ହେବ । **31**ସଦାପ୍ରଭୁ ରବ ଶୁଣି ଅଶୁଭ ଭୟଭୀତ ହେବ । ସେ ତାକୁ ଏକ ଦଣ୍ଡରେ ଆଘାତ କରିବେ । **32**ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଶୁଭରୁ ଭବଲ ଓ ବିଶାରେ ଆପାତ କଲାପର ପିଟିବେ । ତାଙ୍କର ମହାଶକ୍ତିରେ ସେ ଅଶୁଭର ପତନ ଘଟାଇବେ ।

33ତୋପର ବହୁକାଳର ନିର୍ମିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ତାହା ରାନୀ ନିର୍ମିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ସେ ତାହାକୁ ଅତି ଗଭୀର ଓ ପ୍ରଶର୍ପ କରିଛନ୍ତି । ସେଥିରେ ସ୍ଥାପି ଥିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିକାଳ କାଠ ଅଛି । ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆମ୍ବା ଗନ୍ଧକ ସ୍ରୋତପର ପ୍ରଦ୍ଵଳିତ ହୋଇ ପୋଡ଼ି ପକାଏ ।

ଲଗ୍ନାୟେଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଉପରେ

ନିର୍ଭର କରିବ ଉପରେ

31 ମିଶରକୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଯାଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖ । ସେମାନେ ଅଶୁଭମଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଆଶା କରନ୍ତି ଅଗ୍ରନଶ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବେ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଭାବନ ଅଭ୍ୟଧିକ ରଥ ଓ ବହୁ ବଳବାନ ଅଗ୍ନିଗୋହୀ ସୈନ୍ୟ ଥିବାରୁ ସେମାନେ ସ୍ଥାରିଛି । ସେମାନେ ଲଗ୍ନାୟେଲର ପବତ୍ର ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଛନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅନେକଣ କରନ୍ତ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେମାନେ ସନ୍ନାପର ପାତ୍ର । **2**ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ଜ୍ଞାନବାନ । ସେ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟାଇବେ । ସେ ନନ୍ଦର ବାକ୍ୟକୁ ଅନ୍ୟଥା କରିବେ ନାହିଁ । ସେ ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୁଳରେ ଓ ଅଧମିର୍ଗୀମାନଙ୍କ ସହାୟକଶଙ୍କ ବିବୁଦ୍ଧରେ ଉଠିବେ ।

3ଶିରାଳୟମାନେ ଶାରୀରକାରୀ ମାନବ କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ନୁହେଁନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରନଶ ମଧ୍ୟରୁ ଏବଂ ହାତରୁ ତିଆର ମାତ୍ର ଆମ୍ବା ନୁହେଁନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ପ୍ରସାରଣ କରିବେ, ସମର୍ଥକମାନେ ହୁଣ୍ଟି ପଢ଼ିବେ । ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିର ମଧ୍ୟ ପତନ ଘଟିବ । ଉତ୍ସବ ଏକତ୍ର ଧ୍ୟାନ ହେବେ ।

4ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ଯେତେବେଳେ ସିଂହ ଓ ମୁବା ସିଂହ ଶିକାର ଧରେ ଓ ସେହି ମୃତ ପ୍ରାଣୀ ଉପରେ ସେତେବେଳେ ବହୁ ମେଷପାଳକ ତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗର୍ଜନ କଲେ ହେଁ ସେ କେବେ ଉତ୍ସବୀତ ହୃଦୟ ନାହିଁ ।”

ସେହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ସର୍ବଗକ୍ଷମାନ ସିଯେନ ପର୍ବତରେ ଓ ତା'ର ଉପପର୍ବତରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବେ । **5**ସେପରି ପଶୀମାନେ ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ବସାକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ । ସେହିପରି ସର୍ବଗକ୍ଷମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ରକ୍ଷା କରିବେ । ସେ ତାକୁ “ଉଦ୍ଧାର ଓ ନୟାର” କରିବେ ।

୬ହେ ଉତ୍ତରାଯ୍ୟଲର ସନ୍ତାନଗଣ, ଭୁମେମାନେ ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦ୍ଵାରାଚରଣ କର ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦିମୁଖ ହୋଇଅଛି, ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସ । ୭କାରଣ ଭୁମେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ଗୌପ୍ୟ ନିର୍ମିତ ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକୁ ପୁଜା କରି ପାପ କରିଛ । ତେଣୁ ସେବୁଡ଼ିକୁ ଭୁମେମାନେ ପକାଇ ଦେବ ।

୮ହା ସତ୍ୟ ସେବନ ଅଶ୍ୱର ଖତ୍ତରେ ପଡ଼ିଛି ହେବ । ମାତ୍ର ତାହା ମନୁଷ୍ୟର ଖତ୍ତ ନୁହେଁ । ଅଶ୍ୱର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନଶ୍ଚ ହେବ ମାତ୍ର ତାହା ମନୁଷ୍ୟ ଖତ୍ତରେ ନୁହେଁ । ପୁଣି ସେ ଖତ୍ତ ସମୁଖର ପଳାୟନ କରିବ । ତା'ର ଯୁଦ୍ଧକମାନେ କ୍ଲୀତଦାସ ହେବ । ୯ଆଉ ତା'ର ଶୈଳ ଅନ୍ତର୍ହର୍ତ୍ତ ହେବ । ତା'ର ଅଧିପତିମାନେ ଧୂନା ଛାଡ଼ି ପଳାୟନ କରିବେ ।

ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ସବୁ କୁହନ୍ତି, “ତାଙ୍କର ଅଗ୍ରି ସିଯୋନରେ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଯିରୁଶାଲମରେ ଅଛି ।”

ଅଧିପତିଗଣ ଉତ୍ତମ ଓ ନ୍ୟାୟପ୍ରଦାୟଣ ହେବା ଉଚିତ

32 ଦେଖ, କଣେ ରାଜା ଧର୍ମାନୁସାରେ ରାଜତ୍ତ କରିବେ ଓ ଅଧିପତିଗଣ ନ୍ୟାୟରେ ଶାସନ କରିବେ । ୨ୟଦି ଏହା ଘଟିବ, ତେବେ ସେହି ମାନବ ବତ୍ତାସୁର ଆଗ୍ରାୟସ୍ଥାନ ଓ ଝତ୍ତ ବର୍ଷାରୁ ଆଶ୍ୱର, ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରେ ନଳସ୍ତୋତ ଓ ଉତ୍ତପ୍ତ ଭୂମିରେ ଶୀତଳ ଛାୟା ପ୍ରଦାୟକ ଶୈଳ ସଦୃଶ ହେବ । ପୁଣି ଦର୍ଶକମାନଙ୍କର ଚକ୍ର ମୁଦ୍ରିତ ହେବ ନାହିଁ ଓ ଶ୍ରୋତମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ଅବଧାନ କରିବ । ୩ଦୟରେ ପଡ଼ିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜ୍ଞାନ ଲଭ କରିବେ । ନିର୍ବାକମାନେ ସ୍ଵାକ୍ଷ୍ର କଥା କହିବେ । ୫ନରୋଧମାନେ ମହାମା ଓ ଖଳଲୋକ ଉଦାର ବୋଲି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେବେ ନାହିଁ ।

କାରଣ କଣେ ମୁଢ ନିର୍ବୋଧ କଥା କହିବ ଓ ତାହାର ହୃଦୟରେ ଅଧର୍ମ କଥା କଲ୍ପନା କରିବ । ସେ ସବଦା ଭ୍ରାନ୍ତମୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତିକୁଳରେ ମନକଥା କହିବ । ସେ ଶୁଦ୍ଧତିକୁ ଖାଦ୍ୟ ଦେବ ନାହିଁ କି ତୃଷ୍ଣିତକୁ ନଳଦାନ କରିବ ନାହିଁ । ୭ଆଉ ମଧ୍ୟ ଖଳ ଲୋକର ଉପାୟ ସବୁ ମନ୍ଦ । ସେ ଦରତ୍ରତୀରୁ ସମସ୍ତ ଅପହରଣ କରିବାକୁ ଯୋଜନା କରେ । ସେ ଦରତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟା ଅଭିଯୋଗ ସାହାଯ୍ୟରେ ଧୂପ କରିବାକୁ ଶପଥ ମନ୍ତ୍ର, ଯଦିବା ସେତେବେଳେ ସେହି ଦରତ୍ର ଲୋକ ଯାହା କହେ, ତାହା ସଠିକ୍ ।

୮ମାତ୍ର କଣେ ମହାମା ଉତ୍ତମ କଥା କଲ୍ପନା କରେ ଓ ସେହି ଉତ୍ତମ ଆଚେରଣରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀର ରହେ ।

କଠୋର ସମୟ ଆସ୍ତି

୯ହେ ସ୍ତ୍ରୀମୀ ସ୍ତ୍ରୀଗଣ, ଭୁମେମାନେ ମୋ କଥା ଶୁଣ । ହେ ବିଶ୍ୱାସ ନାରୀଗଣ, ମୋ ବାକ୍ୟରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର । ୧୦ହେ ନିର୍ମୃତା ନାରୀଗଣ, ଭୁମେମାନେ ବର୍ଷକ ପରେ ଉଦ୍ଦିଗ୍ନୀ ହେବ । କାରଣ ଦୁଷ୍କାଳର ଅଭାବ ହେବ, ଫଳ ଅମଳର ସମୟ ଆସି ନାହିଁ ।

୧୧ହେ ଶାନ୍ତବାସୀ ନାରୀଗଣ, ଭୁମେମାନେ କମିତା ହେବ । ହେ ନିର୍ମୃତା ନାରୀଗଣ, ଭୁମେମାନେ ଉଦ୍ଦିଗ୍ନୀ ହେବ । ଭୁମେମାନଙ୍କର ବସ୍ତୁ କାହିଁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ହୁଅ ଓ କଟି ଦେଶରେ

ଚଟ ବାନ୍ଧ । ୧୨ସେହି ମନୋରମ ଫଳ କ୍ଷେତ୍ର ଓ ଫଳବତୀ ଦ୍ରାଶ୍ଵଳତା ନମନେ ଦୁଃଖରେ ଛାତିକୁ ମାର ହେବେ ।

ରୋଦନ କର କାରଣ ଭୁମିର କ୍ଷେତ୍ର ଶୁନ୍ୟ ଓ ଦ୍ରାଶ୍ଵଳତା ଫଳହୀନ । ୧୩ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କ ଭୂମି କଣ୍ଠକ ଓ କାନକୋଳିକୁ ବସ୍ତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ନମନେ ଓ ନଗରର ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁରୁତ୍ୱକ ପାଇଁ ବିଳାପ କର ।

୧୪ମୋର ଲୋକମାନେ ରାଜନଗରୀ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ ଓ ଜନାକୀଶ୍ଵର ନଗର ନମନ୍ଦିନ୍ୟ ହେବ । ଗିରି ଓ ପ୍ରହର ଦୂର୍ଘ ଚରିକାଳ ଗୁହାମୟ, ବନ ଗର୍ଭଭମାନଙ୍କର ଉଲ୍ଲାସ ଭୂମି ଓ ପଶୁପଳର ଚରପ୍ଲାନ ହେବ ।

୧୫ଆମ୍ବା ଦ୍ରବ୍ରି ଆସିବା ପ୍ରୟେନ ଏହସବୁ ଗୁରୁ ରହିବ । ବଦ୍ରମାନ ଏହା ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ପାଇଁ ମରୁଭୂମି ହୋଇଛି, ତା'ପରେ ମରୁଭୂମି ଠିକ୍ ବିଶୁରରେ ପାଇବେ ଏବଂ ଫଳ ବଗିରୁ ଜଙ୍ଗଳରେ ପରିଣତ ହେବ । ୧୬ସେତେବେଳେ ପ୍ରାନ୍ତରେ ନ୍ୟାୟ ବିଶୁର ବାସ କରିବ ଓ ଉତ୍ତର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଧାର୍ମିକତା ବସନ୍ତ ପ୍ରାପନ କରିବ । ୧୭ପୁଣି ସେହି ଧାର୍ମିକତାର କାର୍ଯ୍ୟ ଶାନ୍ତମୟ ହେବ ଓ ଧାର୍ମିକତାର ଫଳ ଚରିକାଳ ସ୍ତ୍ରୀରତା ଓ ନିର୍ଭୟତା ହେବ । ୧୮ମୋର ଲୋକମାନେ ଶାନ୍ତମୟ ବସନ୍ତ ପ୍ରତି ସ୍ତ୍ରୀନରେ, ନରପଦ ତମ୍ଭରେ ଓ ସ୍ତ୍ରୀର ବିଶ୍ୱାସ ସ୍ତ୍ରୀନରେ ବାସ କରିବେ । ୧୯ମାତ୍ର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ ଅରଣ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନପତିତ ହେବ ଓ ନର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୁପେ ଧୂପ ପାଇବ । ୨୦ଭୂମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟର କେତେକ ସନଳ ସ୍ତ୍ରୀନରେ ବୀଦି ବୁଣ୍ଣିତ ଓ ଗୋରୁ ଗର୍ଭଭମାନଙ୍କୁ ବାହାରେ ଚରିବାକୁ ଛାଡ଼ିବୁ, ସେଥିପାଇଁ ଭୁମେମାନେ ଧନ୍ୟ ।

ମନ କେବଳ ଅଧିକ ମନର କାରଣ

33 ଦେଖ, ଭୁମେମାନେ ଲୁଟିତ ନ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଲୁହୁଅଛ । ଅନ୍ୟମାନେ ଭୁମେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସାତକତା ନ କଲେ ମଧ୍ୟ ଭୁମେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସାତକତା କରୁଅଛ । ତେଣୁ ଭୁମେମାନେ ସନ୍ତାପର ପାତ୍ର । କାରଣ ଭୁମେମାନେ ଲୁଟିବା ସମାପ୍ତ କଲାପରେ ଅନ୍ୟମାନେ ଭୁମକୁ ଲୁଟିବେ । ପୁଣି ଭୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସାତକତା ସମାପ୍ତ କଲାପରେ ଅନ୍ୟମାନେ ଭୁମପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସାତକତା କରିବେ ।

୨ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ କହିବେ, “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା କର । ଆୟମାନେ ଭୁମର ଅନୁଗ୍ରହକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛୁ । ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ପ୍ରତି ପ୍ରଭାତରେ ଭୁମେ ଆୟମାନଙ୍କର ବାହସ୍ତରୁପ ହୁଅ । ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ଆୟମାନଙ୍କର ଭାଣକର୍ତ୍ତା ହୁଅ ।

୩ଭୂମି ଶକ୍ତିଶୀଳ କୋଳାହଳରେ ଗୋଷ୍ଠୀନଶ ପଳାୟନ କଲେ । ଭୂମି ମହାନତା ଗୋଷ୍ଠୀଗୁଡ଼ିକୁ ଛିନ୍ନତିନ୍ କଲା ।”

୪ପଞ୍ଜ ଗ୍ରୀବ୍ ସଂଗ୍ରହ କଲାପର ଭୁମମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଲୁଟିତ ସଂଗୁହିତ ହେବ । ଯେପରି ପଞ୍ଜମାନେ ଛାଁଁ ମାରନ୍ତି, ସେହିପରି ବହୁଲୋକ ତା ଉପରେ ଛାଁଁ ମାରିବେ ।

୫ସଦାପ୍ରଭୁ ଉନ୍ନତ, କାରଣ ସେ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଵ ଲୋକରେ ବାସ କରନ୍ତି । ସେ ସିଯୋନକୁ ନ୍ୟାୟ ବିଶୁର ଓ ଧାର୍ମିକତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଅଛନ୍ତି ।

ହେ ଯିରୁଗାଲମ, ସେ ଭୁବନ ପାଇଁ ନିରାପଦ ଆଣିବେ । ସେ ଭୁବନ ମୁକ୍ତ, ଦୁଷ୍ଟ ଓ ଜ୍ଞାନରେ ଧନୀ କରିବେ । ସଂତ ଧନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭୟର ବିଷୟକ, ତାହା ସେ ଦିଅନ୍ତ ।

7ମାତ୍ର ଶୁଣ, ସେମାନଙ୍କର ପରକ୍ରମଗାଲୀମାନେ ବାହାରେ କ୍ରୂଦନ କରିଛନ୍ତି । ଗାନ୍ଧିକାମୀ ଦୂତମାନେ ଅଭିଶୟ ଗୋଦନ କରିଛନ୍ତି । 8ରାଜପଥ ଧୂସପ୍ରାୟ ହୋଇଛି । ସେଠାରେ କେହି ପଥକ ଦେଖାଯିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଭୁକ୍ତ ଭଳେ କରିଛନ୍ତି । ନଗର ସବୁକୁ ଭୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ କେହି ହେଲେ ସମ୍ମାନ ହୋଇ ନାହିଁନ୍ତି । 9ଦେଶ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମସ୍ୟା ଏବଂ ଅବସନ୍ନ ରୂପ ପରଧାନ କରିଛି । ଲିବାନୋନ ଲକ୍ଷ୍ମି ଓ ଶୁଣ୍ଡ ଦେଖା ଯାଉଛି, ଗାରୋଣ ଅରଣ୍ୟ ଭୁଲ୍ୟ ଦେଖା ଯାଉଛି । ବାଶନ ଓ କର୍ମିର ପତ୍ର ଖାତ ହୋଇଛି ।

10ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, “ଆମେ ଏବେ ଉଠିବା, ଆମେ ଏବେ ଆପଣାକୁ ଉଠାଇବା, ଆମେ ଏବେ ଉନ୍ନତ ହେବା । 11ଭୁବେମାନେ ଭୁଷ ସଦୃଶ ଗର୍ଭାରଣ କରି ନଢ଼ି ପ୍ରସବ କରିବ । ଭୁବେମାନଙ୍କର ଅଭିସଦୃଶ ଆମା ଭୁବେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବ । 12ପୁଣି ଲୋକମାନେ ଭୁନ୍ପର ଭୁଷିଭୂତ ହେବେ ଓ ଅଗ୍ରିରେ ଲଟା ଓ କଶୁକପର ଶୀଘ୍ର ଦର୍ଶିଭୂତ ହେବେ ।

13“ହେ ଦୂରବତ୍ରୀ ଲୋକଗଣ, ଦୟାକର ଭୁବ କାନ ଆଣି ମୋ କୃତକର୍ମର କଥା ଶୁଣ ଏବଂ ମୋ ନିକଟବତ୍ରୀ ସମ୍ମଦ୍ଦିତ, ଏହାକୁ ମୋର ପରକ୍ରମ ସ୍ଵିକାର କର ।”

14ସିଯ୍ରେନର ପାପିରଣ ଭୟଭାବୀ, ମଦାଗୁରୀରଣ ହୀଠରେ କରିଛନ୍ତି । “ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ସର୍ବଗ୍ରାସୀ ଅଗ୍ରିରେ ବାସ କରିପାରିବ? ପୁଣି କେହି କେବେ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂରନ ଅଗ୍ରିରେ ବାସ କରିପାରିବ?”

15ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଧର୍ମ ପଥରେ ଚାଲନ୍ତି ଓ ସରଳ କଥା କୁହନ୍ତି, ସେମାନେ ଉପତ୍ରବନାଟ ଲଭ ଭୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଲାଞ୍ଛ ଧରିବା ବିଷୟରୁ ଆପଣା ହାତ ଖାତି ଦିଅନ୍ତ । ରକ୍ତପାତ କଥା ଗ୍ରବଣ୍ଟା ଆପଣା କର୍ଣ୍ଣ ଗୋଧ କରିଛନ୍ତି ଓ ଦୁଷ୍ମନ୍ ଦର୍ଶନରୁ ଚକ୍ର ମୁଦ୍ରିତ କରିଛନ୍ତି । 16ସେହି ଲୋକମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରିବେ । ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ଶେଳ ନିର୍ମିତ ଦୂରଗରେ ସ୍ଥରନ୍ତି ହେବେ । ସେମାନଙ୍କର ଭକ୍ଷ୍ୟ ଓ ନଳର ଅଭାବ ରହିବ ନାହିଁ ।

17ଭୁବର ଚକ୍ର ରନ୍ଦାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଶୌଭିଯ୍ୟରେ ଦରଗନ୍ଧ କରିବ । ଏକ ବହୁଦୂରବ୍ୟାପୀ ଦେଶକୁ ଦେଖିବ । 18ଭୁବର ଦ୍ଵୟାକ ଅଭ୍ୟରେ ଥରିବେ । ଭୁମେ ଭାବିବ, “ସେହି ଗଣନାକାରୀ କାହାଁ? ସେହି ଲୋକ କାହାଁ ଯିଏ ଓଜନ କରୁଥିଲା? ସେହି ଲୋକ କେଉଁଠାରେ ଯିଏ ଦୂର୍ଗ ଗଣନା କରୁଥିଲା? 19ସେହି ଦୂରନ ନାତିଗଣ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଗତୀର ଭାଷା ଭୁମେ ଜାଣିପାରିଲ ନାହିଁ ଓ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଦିଦେଶୀୟ ଭାଷାର ଗତୀରତା ଭୁମେ ଦୁଷ୍ଟ ପାରିଲ ନାହିଁ, ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଆଉ ଦେଖିବ ନାହିଁ ।”

ପରମେଶ୍ୱର ଯିରୁଗାଲମର୍କ ସ୍ତରକ୍ଷା ଦେବେ

20ଆମମାନଙ୍କ ପଦକ୍ରିତ ଧର୍ମପ୍ଲାନ ସିଯ୍ରେନ ନଗର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କର; ଶାନ୍ତମୟ ବସତିପ୍ଲାନ ଯିରୁଗାଲମ ପ୍ରତି ଲକ୍ଷ୍ୟ

କର, ତାହା ଅଟଳ ତମ୍ଭୁ ସ୍ଵରୂପ ଓ ତାହାର କିଳାଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ସ୍ଵର୍ଦ୍ଧ ତାହା ଉପରେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଦରତ୍ତ ଶୁଦ୍ଧି ଛଣ୍ଡିବ ନାହିଁ । 21-23କାହାଙ୍କି ଏସବୁ ହେବ? କାରଣ ପ୍ରବଳ ଗନ୍ଧମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମମାନଙ୍କର ସହାୟକ ହେବେ । ସେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଗମ୍ଭ ନଦନଟୀ ଓ ସ୍ରୋତ ସମୁଦ୍ରର ସ୍ଥାନ ହେବେ । କିମ୍ବା ସେହି ନଦୀମାନଙ୍କରେ ଆହୁଲୀ ଯୁକ୍ତ କୌଣସି ନୌକା ଗତି କରିବ ନାହିଁ କି ଭୟଙ୍କର ନାହାନ ତାହାକୁ ଅଭିକ୍ରମ କରିବ ନାହିଁ । ଭୁମେମାନେ ସେହି ପୋତର ରକ୍ତ ଛାଡ଼ି ଦେବ । ଭୁମେମାନେ ନାହାନର ମାସୁଲକୁ ଶକ୍ତ କରିବ ନାହିଁ । ଭୁମେମାନେ ଭୟଙ୍କର ନାହାନକୁ ଶୋଲିବାକୁ ଶମ ହେବନାହିଁ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମମାନଙ୍କର ବିଗୁରକାରୀ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମମାନଙ୍କର ରାଜା, ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପରତ୍ରାଣ କରିବେ । ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ବିପୁଳ ସମ୍ପଦ ଦେବେ । ଏପରିକି ଶୋଠା ଲୋକ ମଧ୍ୟ ଲୁଟିତ ସମ୍ପଦ ପାଇବ । 24“ମୁଁ ପୀତିତ” ବୋଲି ସେଠାକାର ନିବାସୀ କହିବ ନାହିଁ । ସେଠାକାର ନିବାସୀମାନଙ୍କର ପାପ କରିଯିବ ।

ପରମେଶ୍ୱର ଭାଙ୍ଗର ଶତକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ

34 ହେ ସମ୍ମ ଦେଶୀୟଗଣ, ନିକଟକୁ ଆସି ଗ୍ରବଣ କର । ହେ ଗୋଷ୍ଠୀସମ୍ମହ, ଭୁମେମାନେ ଧ୍ୟାନର ସହତ ଶୁଣ । ପୁଥିବୀ ଓ ତଦୁପର ସମ୍ମ ଗ୍ରବଣ କରନ୍ତି କଗତ ଓ ସେଥିରୁ ସ୍ଥିତ ସମ୍ମ ପଦାର୍ଥ ଗ୍ରବଣ କରୁ । 2କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦେଶୀୟ ସମ୍ମଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଓ ସମ୍ମ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ଭାଙ୍ଗର ପ୍ରତଣ୍ଟ କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବେ ଓ ସେ ମଧ୍ୟ ସେ ସମ୍ମଙ୍କର ବିନାଶର କାରଣ ହେବେ । 3ସେହି ନିହତ ଲୋକମାନେ ବାହାରେ ନିଷ୍ପିତ ହେବେ । ସେମାନଙ୍କ ଶବ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଦେବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ପରଦର୍ଶକରେ ବୋହ ଯିବ । 4ପୁଣି ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ସମ୍ମ ସୈନ୍ୟ ଶୂନ୍ୟପ୍ରାୟ ହେବେ ଏବଂ ମୋତା ବାଗନ ଭଳ ସେ ଶୁଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବେ । ଦ୍ରାଶୁଳତାର ଓ ତମ୍ଭିର ବୃକ୍ଷର ଦୂରଗରେ ସମ୍ମ ସୈନ୍ୟ ବିହୀନ ହେବେ ଏବଂ ପଞ୍ଚମିବେ । 5ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, “ଏହା ଘଟିବ ଯେତେବେଳେ ଆମର ଖାତ୍ର ପରତ୍ର ରୂପେ ପାନ କରିଛି ।”

ଦେଖ, ବିଗୁର ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ତାହା ଲଦୋମର ଓ ଆମର ଅଭିଶପୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିବ । ସେଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଖାତ୍ର ରକ୍ତରେ ପରତ୍ରପୁ ଓ ମେଦରେ ଓ ଛାଗଗଣର ଶୁରୁଦାର ମେଦରେ ପୁଷ୍ଟ । କାରଣ ବସ୍ତୁରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏକ ଯକ୍ଷ ଓ ଲଦୋମ ଦେଶରେ ଏକ ମହା ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ହେବ । 7ତେଣୁ ମେଷ, ବନ୍ୟଗୋର, ବୃକ୍ଷର ଏବଂ ଯୁବା ବୃକ୍ଷର ଆସିବେ । ସେମାନଙ୍କ ରକ୍ତରେ ପରପୁଣ୍ଡ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ରବ୍ଦରେ ଭୂମି ଆଛାଦିତ ହେବ ।

8କାରଣ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନ । ଏହା ସିଯ୍ରେନର ଦିବୀ ସମ୍ମାନ୍ୟ ପ୍ରତିଫଳର ବର୍ଷ । 9ଆଉ ମଧ୍ୟ ତହିଁର ଶ୍ରୋତସବୁ ଝୁଣାରେ ଓ ତହିଁର ଧୂଳି ଗନ୍ଧକରେ ପରଶତ ହେବ । ସେହି ଭୂମି ପ୍ରଦ୍ଵାଳିତ ଝୁଣା ହେବ ।

10ସେହି ଥଣ୍ଡି ଦିବାରାତ୍ର ପ୍ରଦୂଳିତ ହେବ ଓ ତାହା କେବେ ନିର୍ବାପିତ ହେବ ନାହିଁ । ସେଥିରୁ ଚିରକାଳ ଧୂମ ନିର୍ଗତ ହେବ । ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ତାହା ମରୁଭୂମି ହୋଇ ରହିବ । ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ମଧ୍ୟ ଦେଇ କେହି ଗମନ କରିବେ ନାହିଁ । **11**ପାଣି ଭେଳା ଓ ଛିଙ୍କ ତାହା ଅଧିକାର କରିବେ । ଆଉ ପେଣ୍ଠି ଓ ତାମରକାନ୍ତ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବେ । ପୁଣି ସେ ସ୍ଥାନ “ଶୁନ୍ୟ ମରୁଭୂମି” ବୋଲି ଉକାହେବ । **12**ସେମାନେ ତହିଁର କୁଳୀନମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରିବାକୁ ତାକିବେ । ମାତ୍ର କେହି ସେଠାରେ ନଥିବେ ଓ ତହିଁର ଅଧିପତି ସମସ୍ତେ ଲୁପ୍ତ ହେବେ ।

13ସେଠାରେ ଥିବା ଅଜାଲିକାଗୁଡ଼ିକ କଣ୍ଠୁକ ଦ୍ୱାରା ଓ ଦୁର୍ଗପୁଡ଼ିକ ବିଛୁଆତି ଓ କଣ୍ଠକଳତା ଦ୍ୱାରା ଆଜାଦିତ ହେବ । ତାହା ଶୁନ୍ୟାନୁକ୍ରମ ବାସଶ୍ଵାନ ଓ ଓଚପକୀମାନଙ୍କର ରଶଶ୍ଵାନ ହେବ । **14**ସେଠାରେ ବନ୍ୟପଶୁଗଣ ଖଖାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ବାସ କରିବେ । ବନ୍ୟକ୍ଷାତା ତା'ର ସାଥୀମାନଙ୍କୁ ତାକିବ ଓ ନିଶାଚରମାନେ ସେଠାରେ ବାସ କରିବେ ଓ ଦିଗ୍ରାମ ଶ୍ଵାନ ଲାଭ କରିବେ । **15**ପେଣ୍ଠିଗଣ ସେଠାରେ ବାସ କରିବେ ଏବଂ ପରମାରକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବେ । ଚିଲମାନେ ନିଦର ସଞ୍ଜିନୀ ସହିତ ମିଳିତ ହେବେ ।

16ଭୁମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୁଷ୍ପକରୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ପାଠ କର । ସେଥିରେ ଲିଖିତ ଅଛି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଅନୁପସ୍ଥିତ ରହିବେ ନାହିଁ । କେହି ନିଦର ସଞ୍ଜିନୀରୁ ଛାଡ଼ିବ ନାହିଁ । କାରଣ ମୋର ମୁଖ୍ୟର ଏହି ଆଜା କରିଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କର ଆମ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଘର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି । **17**ପରମେଶ୍ଵର ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶୁନ୍ୟାନ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ପରମାପକ ରନ୍ଦୁଦ୍ୱାରା ତାହା ଦିତ୍ତାଗ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛି । ସେମାନେ ତାହା ଚିରକାଳ ଅଧିକାର କରିବେ, ସେମାନେ ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବେ ।

ପରମେଶ୍ଵର ତାଙ୍କର ସନ୍ନାମଗଣଙ୍କୁ ଶୁଣ ପ୍ରଦାନ

35 ଶୁଷ୍କ ମରୁଭୂମି ଆନନ୍ଦିତ ହେବ । ପୁଣି ମରୁଭୂମି ଉଲ୍ଲାସିତ ହୋଇ ପୁଷ୍ପଭୂମି ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ ହେବ । **ଭା'ର** ଅପାର ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ ନୃତ୍ୟ ଓ ଗାନ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ । ଲବାନୋନର ପରାକ୍ରମ, କର୍ମିଲି ଓ ଶାରୋଣର ଶୋଭା ସେ ପ୍ରାୟ ହେବ । ଏସବୁ ଘଟିବି, କାରଣ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହମା ଏବଂ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶୋଭା ଦେଖିବେ ।

ଭୁମେମାନେ ଦୁର୍ବଳ ହାତକୁ ସବଳ କର ଓ କମିତ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥାପିତ କର । **4**ଭୀତଗ୍ରୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଭ୍ୟ ଦେଇ କୁହ, “ସାହସୀ ହୁଅ, ଭୟ କର ନାହିଁ ।” ଦେଖ, ଭୁମ୍ବ ପରମେଶ୍ଵର ଦିପକାମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ଆସିବେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରତିଫଳ ସହିତ ଆସି ଭୁମ୍ବମାନଙ୍କୁ ପରତ୍ରାଣ କରିବେ । **5**ସେତେବେଳେ ଅନ୍ତମାନେ ଚକ୍ଷୁଶ୍ଵାନ ହୋଇ ଦେଖିପାରିବେ ଓ ବଧମାନେ ମୁକ୍ତ କରୁଗେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଶରୀର କରିବେ । **6**ଶ୍ରୀଲୋକ ହରଣ ଭୁଲ୍ୟ ଉଠାଁ ମାରିବ ଓ ମୁକ୍ତ ଆନନ୍ଦରେ ଶାନ କରିବ । କାରଣ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଜଳ ଓ ମରୁଭୂମିରେ ଝରଣାର ସ୍ତୋତ ବାହାରିବ । **7**ମରଚିକା ଜଳାଶ୍ୟ

ହେବ । ଶୁଷ୍କ ମରୁଭୂମି ନିର୍ଦ୍ଦରମୟ ହେବ । ଶୁନ୍ୟାନୁକ୍ରମଙ୍କ ବାସ ସ୍ଥାନରେ ନଳ ଓ ଭଣ୍ଡିଦଶ ଜନ୍ମିବ ।

8ପୁଣି ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ ରାଜଦଶ୍ୟ ଓ ପଥ ହେବ ଯାହାକି “ପବିତ୍ରତାର ପଥ” ବୋଲି ବିଖ୍ୟାତ ହେବ । ତାହା ଉପରେ କେବଳ ଧାର୍ମିକମାନେ ଗମନ କରିବେ । କୌଣସି ଅଶୁର, ମନ୍ଦାଗୁରୀ ଓ ଅଜାନମାନେ ସେ ପଥରେ ଯିବେ ନାହିଁ । **9**ସେ ପଥରେ କୌଣସି ଦିପଦ ନ ଥିବ । ଫିର କିମ୍ବା ହଂସ୍ରକ ଜନ୍ମ ଆୟାତ ଦେବାକୁ ସେଠାରେ ନ ଥିବେ । ସେମାନେ ସେଠାରେ ଦେଖାଯିବେ ନାହିଁ । କେବଳ ମୁକ୍ତପ୍ରାପୁ ଲୋକମାନେ ତା'ଉପରେ ବିଚରଣ କରିବେ ।

10ପୁଣି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନସ୍ତିଗତ ଲୋକମାନେ ଫେରି ଆସିବେ । ସେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ଗାନ କର କର ସିଯ୍ୟେନରେ ଉପରସ୍ଥିତ ହେବେ । ଚିନନ ଆନନ୍ଦ ସେମାନଙ୍କର ମସ୍ତକର ଭୂଷଣ ହେବ । ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆନନ୍ଦ ଓ ଆହ୍ୱାନ ଲାଭ କରିବେ । ପୁଣି ଶୋକ ଓ ଆର୍ତ୍ତସ୍ଵର ଦୂରକୁ ପଳାଇଯିବି ।

36 ରାଜା ହିନ୍ଦକିଯୁଙ୍କ ଚତୁର୍ବର୍ଷ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ର କାଳରେ ଅଶୁରର ରାଜା ସମ୍ବେଦୀବ ସ୍ଥାନ୍ତ୍ର ପ୍ରାଚୀର ବେଷ୍ଟିତ ଯିହୁଦାର ନଗର ସବୁକୁ ଆକ୍ରମଣ କର ତାକୁ ଅଧିକାର କଲେ । **2**ଅଶୁରର ରାଜା ସମ୍ବେଦୀବ ତାଙ୍କର ସେମାଧନଙ୍କୁ ଏକ ବିଶାଳ ସେନ୍ୟବାହନୀ ଦେଇ ଲଖିଗଠାରୁ ଯିରୁଗାଲମକୁ ହିନ୍ଦକିଯୁ ରାଜା ନିକଟକୁ ପଠାଇଲା । ଆଉ ସେ ରଜକର ପ୍ରେତ ପଥରସ୍ଥିତ ଉପର ପୁଷ୍ପଗଣୀର ନାଳ ନିକଟରେ ଠିଆ ହେଲା ।

3ଯିରୁଗାଲମର ତିନିଦଶ ବ୍ୟକ୍ତ ସେମାଧ୍ୟନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଗଲେ । ସେମାନେ ହେଲେ ହିନ୍ଦକିଯର ପୁତ୍ର ରାଜମୁହୁ ରକ୍ଷୀ ଲକ୍ଷ୍ୟକୀୟ, ଲେଖକ ଶିରନ ଓ ଆସଫର ପୁତ୍ର ଲିତିହାସ ଲେଖକ ଯୋଗ୍ୟ ।

4ଆଦେଶକର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା,

“ଏବେ ଭୁମେମାନେ ହିନ୍ଦକିଯୁଙ୍କୁ କୁହ, ଅଶୁର ମହାରାଜା ଏହି କଥା କୁହନ୍ତି, ଭୁମେମାନେ କଣ ପାଇଁ ଏତେ ଆମ୍ବନର୍ତ୍ତର ଶାଳ ।

5ମୁଁ କହିଲୁ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଭୁମ୍ବମାନଙ୍କର ଏହି ଯେଉଁ ବିନ୍ଦୁ ଓ ମନ୍ଦଶା ବୁଥା କଥା, ଭୁମେମାନେ କାହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ମୋ ବିଶ୍ୱାସରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିଛନ୍ତି? ଭୁମ୍ବ ଭାଗୀ କରିବାକୁ ନାହିଁ । ମିଶର ଉପରେ ନିର୍ଭାର କରୁଛନ୍ତି? ତାହା ଯଦି କରୁଥାଏ ତେବେ ସେ ହାତରେ ଫୋଡ଼ି ହୋଇଯାଇ କଣା କରିବେ । ମିଶରର ରାଜା ପାଗେ ଉପରେ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ରକ୍ଷଣାତି ଦେଖିବେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କିଛି ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

6ମାତ୍ର ଭୁମେ ମୋତେ କହିପାର, “ଆମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥାଏ ।” ମାତ୍ର ମୁଁ ନାଶ ହିନ୍ଦକିଯୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୁନାପୁଲୀ ଯଜବେଦୀ ଓ ଉଚ୍ଚପୁଲୀ ଧ୍ୟାନ କର

ଦେଇଛି । “ଆଉ ଯିହୁବା ଓ ଯିରୁଗାଲମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଯିରୁଗାଲମର ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିକଟରେ ପୂଜା କରିବାକୁ କହିଅଛନ୍ତି ।”

୫େହା ସତ୍ରେ ଯଦି ଭୁମେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗୁଡ଼ିଛନ୍ତି, ଅଶୁରର ରାଜକୁ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ କର, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଦି ଅଶୁ ଆଗୋହଶକାରୀମାନଙ୍କୁ ଖୋଦି ପାରିବ, ତେବେ ମୁଁ ଭୁମଙ୍କୁ 200 ଅଶୁ ଦେବ । ୬ମାତ୍ର ଭୁମେ ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶ୍ଵରତମ ସେମାପିତ୍ତଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପରାସ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଭୁମେ କିପରି ମିଶରର ଅଶୁଗୋହୀ ଓ ରଥ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଣ୍ଡ?

୧୦ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୁମେ କ’ଣ ଭାବୁଛ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିନା ସାହାଯ୍ୟରେ ଏହି ପ୍ଲାନକୁ ଧ୍ୟାପ କରିପାରବି? ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, “ଏହି ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଇ ତାକୁ ଧ୍ୟାପ କର ।”

୧୧ତା’ପରେ ଲକିଯୁକିମ୍, ଶିବନ ଓ ଯୋଝୁହ ରବଶାକିରି କହିଲେ, “ଦୟାକର ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ ଅଶୁମୀଯୁ ଭାଷାରେ କୁହନ୍ତୁ । କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେ ଭାଷା ଦୁଇ ପାରୁଛୁ । ପୁଣି ପ୍ରାଚୀର ଉପରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗୋଚର ନିମନ୍ତେ ଯିହୁଦୀଯୁ ଭାଷାରେ କୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ ।”

୧୨ମାତ୍ର ରବଶାକି କହିଲୁ, “ମୋର ପ୍ରଭୁ କ’ଣ ମୋତେ ଭୁମମାନଙ୍କୁ ଓ ଭୁମର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ ପଠାଇଛନ୍ତି? ସେ କ’ଣ ମୋତେ ଭୁମମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବିଷ୍ଣୁ ଖାତ୍ରକୁ ଓ ମନ୍ତ୍ର ପାନ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ନାହିଁନ୍ତି?”

୧୩ତା’ପରେ ରବଶାକି ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ ଯିହୁଦୀଯୁ ଭାଷାରେ କହିଲେ । ୧୪“ମହାରାଜା ଅଶୁରର ରାଜକୁ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ମୁଣ୍ଡ:

ଭୁମମାନଙ୍କୁ ଭୁଲଇବା ପାଇଁ ହନ୍ଦକିଯୁଙ୍କୁ ଦିଅ ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ଭୁମମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ୧୫ହନ୍ଦକିଯୁଙ୍କ କଥା ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ । ‘ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖ । ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଏହି ନଗର ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ ।’

୧୬ହନ୍ଦକିଯୁଙ୍କ କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ । କାରଣ ଅଶୁ ରାଜା ଏହିକଥା କୁହନ୍ତି, “ଭୁମେମାନେ ମୋ ସହିତ ରୁକ୍ଷ କର । ଭୁମେମାନେ ନଗରରୁ ବାହାର ମୋ ନିକଟକୁ ରୁକ୍ଷିଲାଏ । ତା’ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନନ୍ଦ ନନ୍ଦ ପୁହକୁ ଯିବାକୁ ମୁକ୍ତ ଅଟ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ଆପଣା ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ଓ ତମିର ଫଳ ତୋଜନ କର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନନ୍ଦ ନନ୍ଦ କୁପରୁ ଜଳ ପାନକର । ୧୭ଭୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵଦେଶକୁ ନେଇଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁମେମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କର । ସେହି ନୂତନ ଦେଶରେ ଭୁମେମାନେ ଉତ୍ତମ ଶାସ୍ୟ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଏବଂ ରୁଷୀ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷା ଶ୍ରେତ୍ରମୟ ଲଭ କରିବ ।”

୧୮ହନ୍ଦକିଯୁ ଭୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେପରି ଦୁଃଖ ନ ମଣାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ସେ କୁହନ୍ତି, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ।” ମାତ୍ର କୌଣସି ଗୋଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କର ଦେବତାଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଦେବତା କ’ଣ ଅଶୁରୀଯୁ ରାଜକୁ ହସ୍ତରୁ ଆପଣା ଦେଶକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛନ୍ତି? ନା । ୧୯ହନ୍ଦାତ ଓ ଅର୍ପଦର ଦେବତାମାନେ କାହାନ୍ତି? ସେମାନେ କ’ଣ ମୋତ୍ତାର ଶମରଯାକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଛନ୍ତି? ୨୦ସହିତ ଦେଶର ଦେବତାଗଣ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ ଦେବତା ମୋ ହସ୍ତରୁ ନନ୍ଦ ନନ୍ଦ ଦେଶ ଉଦ୍ଧାର କରିଅଛନ୍ତି ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ ହସ୍ତରୁ ଯିରୁଗାଲମକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ।”

୨୧ମାତ୍ର ଯିରୁଗାଲମର ଲୋକମାନେ ନୀରବ ରହିଲେ । ତାହାକୁ ପଦେମାତ୍ର ଉତ୍ତର କଲେ ନାହିଁ । “କାରଣ ରାଜା ହନ୍ଦକିଯୁ ଉତ୍ତର ନ ଦେବାପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।”

୨୨ତା’ପରେ ହଲକିଯୁର ପୁତ୍ର ରାଜଗୁହାଧ୍ୟକ୍ଷ ଲକିଯୁକିମ୍ । ଲେଖକ ଶିବନ ଓ ଆସପର ପୁତ୍ର ଜତିହାସ ଲେଖକ ଯୋଝୁହ ଆପଣା ଆପଣା ବସ୍ତୁ ଚର ହନ୍ଦକିଯୁ ନିକଟକୁ ଆସି ରବଶାକିର କଥାସବୁ ତାକୁ ଜଣାଇଲେ ।

ହନ୍ଦକିଯୁଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବାହାୟ ତିକ୍ଷା

37 ରାଜା ହନ୍ଦକିଯୁ ସେ ସମସ୍ତ ଶୁଣିଲ ପରେ ନନ୍ଦର ବସ୍ତୁ ଚର ଓ ଅଖା ଘୋଡ଼ ହୋଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଗଲେ । ୨୩ତା’ପରେ ନିକଟକୁ ରାଜା ଗୁହାଧ୍ୟକ୍ଷ ଲକିଯୁକିମ୍, ଲେଖକ ଶିବନ ଓ ଯାଦକମାନଙ୍କର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କୁ ଅଖା ପିନ୍ଧାଇ ଆମୋସଙ୍କ ପୁତ୍ର ଉଦ୍ଧାରିତବକ୍ତା ଯିଶ୍ରାବ୍ୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ ।

୩୬ସମାନେ ଯିଶ୍ରାବ୍ୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହନ୍ଦକିଯୁ ଏହା କହିଅଛନ୍ତି । ଆଦି ଦିନ ଆପଦ ଅନୁଯୋଦ ଓ ଅପମାନର ଦିନ, କାରଣ ନନ୍ଦ ହେବାକୁ ବସିଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ପ୍ରସବ କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ୪ହୋଇପାରେ ନୀବନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧକ୍କାର କରିବା ପାଇଁ ଆପଣା ପ୍ରଭୁ ଅଶୁରୀଯୁ ରାଜା ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରେରତ ରବଶାକିର ସମସ୍ତ କଥା ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମ ପରମେଶ୍ଵର ଶୁଣିବେ, ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ କଥା ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି, ତାହାପାଇଁ ଅନୁଯୋଦ କରିବେ । ଏଣୁ ଯେଉଁ ଅବଶିଷ୍ଟାଶ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୁମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।”

୫-ରାଜା ହନ୍ଦକିଯୁଙ୍କର ଦାସମାନେ ଯିଶ୍ରାବ୍ୟଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଯିଶ୍ରାବ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି କଥା ଭୁମର ପ୍ରଭୁ ହନ୍ଦକିଯୁଙ୍କୁ ଦିଅ । ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, ‘ଅଶୁର ରାଜାର ଦାସମାନେ ‘ବାଲକମାନଙ୍କୁ’ ନିମା କରିବାର ଯେଉଁ କଥା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି! ତହିଁରେ ଉତ୍ୟାତି ହୃଦ ନାହିଁ ।’ ୭ଦେଖ, ଆମେ ଅଶୁରୀଯୁ ରାଜା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆମା ପ୍ରବେଶ କରିବା ଓ କୌଣସି ନନ୍ଦର ଶୁଣି ନନ୍ଦ ଦେଶକୁ ଫେରିଯିବ । ସେତେବେଳେ ତାହାର ନନ୍ଦ ଦେଶରେ ଆମେ ତାକୁ ଖର୍ତ୍ତରେ ନିପାତ କରିବା ।’”

ଅଗୁରୀୟ ସେନ୍ୟବାହନୀ ଯିରୁଗାଲମ ତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି

୫ପ୍ରଧାନ ସେନାପତି ଫେରିଗଲେ ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ, ଅଗୁରର ରାଜା ଲଖିଗା ସେନା ଛାଡ଼ିଥାଇ ଛାଡ଼ିଛନ୍ତି । ସେନାପତି ଲିବନାରେ ରାଜା ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବାର ଦେଖିଲା । ୬ଅଗୁରର ରାଜା ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ, “ରାଜା ତିର୍ହକ କୁଣ ଦେଶରେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି,” ଯେତେବେଳେ ଅଗୁରର ରାଜା ଏକଥା ଶୁଣିଲେ,

ସେ ହନ୍ଦକିଯୁ ପାଖକୁ ଦୂତଗଣ ପଠାଇଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ୧୦ହନ୍ଦକିଯୁକୁ ଏହିକଥା କହିବାପାଇଁ ସେ ଦୂତଗଣ ପଠାଇଛନ୍ତି,

“**ଯିରୁଗାଲମ ଅଗୁରୀୟ ରାଜାଙ୍କର ହସୁଗତ ହେବନାହିଁ । ଏହିକଥା କହି ଭୁମି ବିଶ୍ୱାସଭୂତି ପରମେଶ୍ୱର ଭୁମକୁ ଯେପରି ନ ଭୁଲାଇ ।**”

୧୧ଦେଖ, ଅଗୁରୀୟ ରାଜାମାନେ ଯେପରି ଭାବରେ ସମସ୍ତ ଦେଶକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଧ୍ୟୁ ବିଧ୍ୟୁ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ଭୁମେମାନେ ଶୁଣିଥାଇ । ଆଉ ଭୁମେମାନେ କ’ଣ ଉତ୍ତାର ପାଇବ? ୧୨ମୋର ପୁର୍ବପୁରୁଷଗଣ ଯେଉଁ ଗୋପନ, ହାରୋଣ ଓ ରେତଗଣ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତଳିଶର ନବାସୀ ଏଦନ-ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଦେବତାମାନେ କ’ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତାର କଲେ? ୧୩ହମାତ୍, ଅର୍ପଦ, ସଂବନ୍ଧିମ ନଗର, ହେନା ଓ ଅବବାର ରାଜା କାହାଁନ୍ତି? ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ବିନାଶ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ହନ୍ଦକିଯୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ

୧୪ହନ୍ଦକିଯୁ ଦୂତଙ୍କଠାରୁ ଏକ ଲେଖା ନେଲେ ଓ ପାଠ କଲେ । ତା’ପରେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କର କହିଲା । ୧୫ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର କହିଲା,

୧୬“ହେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଜଗାଯେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଯେ କି କରୁବିବା ଉପରେ ଉପଚିଷ୍ଟା ଭୁମେ କେବଳ ପୃଥିବୀପୁ ସମୁଦ୍ରାୟ ରାଜ୍ୟର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ । ଭୁମେ ଏହି ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀ ମର୍ମାଣ କରିଥାଇ । ୧୭ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଦୟାକର କର୍ତ୍ତା ଦେଇ ଶୁଣ, ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଚଶ୍ମା ଖୋଲ ଦେଖ । ପୁଣି କୀରନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧୃକ୍କାର କରିବା ପାଇଁ ସନ୍ତାନରେ ଯାହା କହି ପଠାଇଛନ୍ତି, ତାହାର ସେହି ସବୁକଥା ଶୁଣ ।

୧୮ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଅଗୁରୀୟ ରାଜାମାନେ ସମସ୍ତ ଦେଶକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଭୁମିକୁ ଧ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି । ୧୯ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସେହି ଦେଶର ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରିରେ ନିଷେପ କରିଛନ୍ତି । କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତ ଦେବତା ନୁହୁନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ହସ୍ତ ନିର୍ମିତ କାଷ୍ଟ ଓ ପାଷାଣ ପ୍ରତିମା । ତେଣୁ ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବିନାଶ କରିଛନ୍ତି । ୨୦ମାତ୍ର ଭୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆସନ୍ତାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର । ତେଣୁ ଦୟାକର ଆସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଅଗୁରୀୟ ରାଜାଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ତାର

କର, ତାହାହେଲେ ଭୁମେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ଏକମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର, ଏକଥା ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀବାସୀ ନାଶିବେ ।

ହନ୍ଦକିଯୁ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉତ୍ତାର

୨୧ତା’ପରେ ଆମୋସଙ୍କ ପ୍ରତି ଯିଶୁରୀୟ ହନ୍ଦକିଯୁ ନିକଟକୁ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା କହ ପଠାଇଲେ । ସେ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଜଗାଯେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହିକଥା କୁହନ୍ତ, ‘ଭୁମେ ଅଗୁରର ରାଜା ସନ୍ତାନରେ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।’

୨୨“ସନ୍ତାନରେ ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କୁହନ୍ତ, ‘ସିଯେନର କୁଆଁରାକନ୍ୟା ଭୁମକୁ ଭୁକ୍ତ କରିଛି ଓ ଭୁମକୁ ପରିହାସ କରିଛି । ଯିରୁଗାଲମର କନ୍ୟା ଭୁମକୁ ହୀନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିଛି ।

୨୩ମାତ୍ର ଭୁମେ କାହାକୁ ଅପମାନିତ ଓ ନମା କରିଛି? କାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭୁମେ ନିଦର ଅଭିଯୋଗ ବାହିଛି? ପୁଣି ଗର୍ବରେ ଦୃଷ୍ଟି ଉତ୍ତରକୁ କରିଥାଇ । ଏସବୁ ଜଗାଯେଲ ପଦତ୍ର ସବୁପ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନୁହେଁ କି?

୨୪ଭୁମେ ଭୁମର ଦାସମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଲଞ୍ଛିତ କରିଥାଇ । ଭୁମେ କହିଛ, “ମୁଁ ଅତି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ମୋର ଅପାର ରଥ ସାହାଯ୍ୟରେ ମୁଁ ଲିବାନୋନକୁ ପରାସ୍ତ କରିଛି, ତାହାର ଉଚ୍ଚତମ ପର୍ବତ ଶିଖରକୁ ଉଠିଥାଇ, ତା’ର ଏରସ ଓ ଦେବଦାର ବୃକ୍ଷପଦ୍ମକୁ କାଟି ପକାଇଛି । ପୁଣି ତା’ର ଦୂରଭାର୍ତ୍ତ ଉଚ୍ଚପ୍ଲାନରେ ଓ ଫଳପୂର୍ଣ୍ଣ ନିବିତ ଅରଣ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛୁ ।

୨୫ଆୟେ କୁପ ଖୋଲ ଜଳପାନ କରିଥାଇ । ପୁଣି ମିଶରର ନଦୀସବୁକୁ ଶୁଷ୍କ କରଇ ତା ଉପରେ ପଦଗୁରଣୀ କରିଥାଇ ।

୨୬ଏସବୁ ଭୁମେ ସିନା କହିଲ, ମାତ୍ର ଭୁମେ କ’ଣ ଶୁଣି ନାହିଁ, “ବଢ଼କାଳ ପୂର୍ବରୁ ଏହା ନିରୂପଣ ଓ ତ୍ରିର କରିଥାଇ । ଭୁମେ ପ୍ରାଚୀର ବେଶ୍ଟିତ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୟେ କର ତିପି କରିବ, ଏହା ଆୟେ ଏବେ ସଫଳ କରିଥାଏଁ ।

୨୭ଏସୁ ସେହି ନଗର ବାସିମା ଅଳ୍ପଶକ୍ତ ବିଶିଷ୍ଟ ହେଲେ । ସେମାନେ ହତାଶ ଓ ବିଭ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ । ସେମାନେ କ୍ଷେତ୍ରର ଘାସ ଓ ନବାନ ଭୁଣି କରିବାର ସଦୃଶୀ ମୁହଁ ଶାତର ଉପରିଷ୍ଟ ଘାସ ଓ ଅପକ୍ରମ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଲେ ।

୨୮ମାତ୍ର ଭୁମେ କେବେ ଉଠିବ, ବସିବ, ବାହାରକୁ ଯିବ, ଭିତରକୁ ଆସିବ, ପୁଣି ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ, ଏସବୁ ଆୟେ ନାଶ ।

୨୯ହୁଁ, ଭୁମେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୋଧ କରିଥାଇ । ଭୁମେ ଦମ ଓ ଗର୍ବତ କଥା ଆମର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର ହୋଇଥାଇ । ଏଣୁ ଆମେ ଭୁମ ନାକରେ ଅଙ୍ଗୁଶୀ ଓ ୩୦ରେ ଲଗାମ ଦେବ । ପୁଣି ଭୁମେ ଯେଉଁ ବାଟରେ ଆସିଥିଲ, ସେହି ବାଟରେ ଭୁମେମାନେ ଫେରିଯିବ ।””

ହନ୍ଦକିଯୁ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

୩୦ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ହନ୍ଦକିଯୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହା ଭୁମ ପାଇଁ ଏକ ଚିତ୍ତ ହେବ । ଏହି ବର୍ଷ ସମ୍ଭାବ ଉପରେ ଗର୍ବନ୍ତ ଏକଥାରେ ନାହିଁ ।

ଦିତୀୟ ବର୍ଷ ତହିଁର ଅଙ୍କୁରିତ ଶଥ୍ୟରୁ ତୋକନ କରିବ । ପୁଣି ତୃତୀୟ ବର୍ଷ ବାଜ ଦୂଣି ପ୍ରଭୁର ଶଥ୍ୟ ଅମଳ କରିବ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର କରି ତାହାର ଫଳ ତୋଗ କରିବ ।

31“ଯିତ୍ତବା ବଂଶର ରକ୍ଷାପାଇଥିବା ଅବଶିଷ୍ଟଗ ଲୋକେ ପୁନର୍ବାର ବଢ଼ିବେ । ସେମାନେ ବୃଷପର ତଳକୁ ଚେର ମାତ୍ରବେ ଓ ଉପରେ ଫଳ ଫଳିବେ । 32କାରଣ ଯିରୁଶାଲମରୁ ରକ୍ଷାପାପୁ ଏହି ଅଳ୍ପ କେତେକ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକ ସିଯ୍ୟୁନ ପର୍ବତରୁ ବାହାରିବେ । ସର୍ବଶିକ୍ଷମାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗରୀର ପ୍ରେମ ସିଦ୍ଧ ଦାର ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହେବ ।”

33ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଗୁରୀୟ ରାଜା ବିଷୟରେ ଏହିକଥା କହୁନ୍ତି,

“ସେ ଏହି ନଗରକୁ ଆସିବ ନାହିଁ କି ଏହି ନଗରକୁ ତାର ମାଶବ ନାହିଁ । ପୁଣି ତା ସମୁଖୀକୁ ଜାଲ ଧର ଆସିବ ନାହିଁ କି ତାହା ଦିନୁଦିନେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ବନ୍ଦ ବନ୍ଦିବ ନାହିଁ ।

34ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ସେ ଯେଉଁ ବାଟଦେଇ ଆସିଥିଲ ସେହି ବାଟରେ ଫେରିଯିବ । ସେ ଏ ନଗରକୁ ଆସିବ ନାହିଁ ।

35ମୁଁ ମୋ ନମନେ ଓ ମୋର ଦାସ ଦାଉଦ ନମନେ ଏହି ନଗରକୁ ରକ୍ଷା କରିବ ଓ ଏହାର ସପକ୍ଷରେ ରହିବ ।”

36ଏହାପରେ ସେହି ରକ୍ତିରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ବାହାର ଅଗୁରୀୟମାନଙ୍କ ଛାଡ଼ିରେ 1,85,000 ଲୋକଙ୍କୁ ସଂହାର କଲେ । ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁରେ ଲୋକମାନେ ଉଠିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ କେବଳ ଶବମାନ ଦେଖିଲେ । 37ତେଣୁ ଅଗୁର ରାଜା ସନ୍ତେରୀବ ନୀନବୀକୁ ପ୍ରସ୍ତାନ କଲା ଓ ସେଠାରେ ବାସ କଲା ।

38ଦିନେ ସନ୍ତେରୀବ ନିଷ୍ଠୋକ ନାମକ ଦେବତାର ଶୁଭରେ ପୁନା କଲାଦେଲେ ତା’ର ଦୂର ପୁତ୍ର ଅତ୍ରମ୍ଭୁଲକ ଓ ଶରେତ୍ସର ତାକୁ ଶତ୍ରୁରେ ବଧ କଲେ । ତା’ପରେ ସେମାନେ ଅଗରଟ ଦେଶକୁ ପଲାୟନ କଲେ । ତେଣୁ ତାହାର ପୁତ୍ର ଏସରହିଦୋନ ଅଗୁରର ରାଜତ୍ତ କଲା ।

ହଦକିମ୍ବର ପୀତିବଦ୍ୱୀ

38 ସେହି ସମୟରେ ହଦକିମ୍ବ ସାଧାରିତିକ ରୋଗରେ ପୀତି ହେଲେ । ତେଣୁ ଆମୋଦଙ୍କ ପୁତ୍ର ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତା ଯିଶ୍ଵାରୀ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ,

“ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଏହିକଥା କହିଛନ୍ତି, ‘ତୁମେ କେବେ ଆଗୋଗ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ, ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ । ତେଣୁ ତୁମେ ଭୁମିର ଗହର ସନାତ ହେବ ।’”

୩୫ଥିରେ ହଦକିମ୍ବ ମନ୍ତ୍ରି ଆଡ଼େ ମୁହଁ ଫେରଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲା, ୩“ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଦିନୟ କରି କହୁଥିଲି, ମୁଁ ଦିଶ୍ୟ ଦୂଷିତ ଭାବରେ ସର୍ବଜ୍ଞକରଣରେ ଭୁମିର ଉପାସନା କରିଥିଲି ଓ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତମ କର୍ମ କରିଥିଲି, ତାହା ତୁମେ ସ୍ଵରଣ କର ।” ଏହା କହି ହଦକିମ୍ବ ଅତିଶ୍ୟ ଗୋଦନ କଲା ।

୪ସେତେବେଳେ ଯିଶ୍ଵାରୀ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାର ଲାଭ କଲେ । ୫“ତୁମେ ହଦକିମ୍ବ ନିକଟକୁ ଯାଆ ଓ ଏହିକଥା

କୁହ, ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୂରୁଷ ଦାଉଦଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କୁହନ୍ତି, ‘ଆମେ ତୁମର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଅଛୁ ଓ ତୁମର ଲୋତକ ଦେଖିଅଛୁ । ଆମେ ତୁମର ଆୟୁ ପନ୍ଦରବନ୍ତ ବଜାଇବା ।’” ୬ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଓ ତୁମର ନଗରକୁ ଅଗୁରୀୟ ରାଜା ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା କରିବ ଓ ଏହି ନଗରର ସପକ୍ଷ ନେବି ।

୭ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସଫଳ କରିବେ ତୁମ୍ଭକୁ ତାଙ୍କଠାର ଏହି ଚିତ୍ତ ହେବ । ୮“ଦେଖ, ମୁଁ ଆହସର ସ୍ଵପ୍ନ ଘଟିକାରେ ସ୍ଵପ୍ନର ଛାୟା ଯେତେ ଆଗରୁ ଯାଇଥିଲି, ତାହାକୁ ଦଶପାହଣ୍ଡ ପଛକୁ ପେଇଲ ଆଣିବ ।”

୯ସଦାପ୍ରଭୁର ରାଜା ହଦକିମ୍ବ ପୀତିବଦ୍ୱୀର ସ୍ଵପ୍ନ ହେଲାପରେ ଏହା ଲେଖାଗଲା ।

୧୦ମୁଁ ନିଦକୁ କହିଲ ମୁଁ ଆପଣା ଆୟୁର ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟରେ ପାତାଳପୁର ଦ୍ୱାରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ । ମୁଁ ନିଦର ନୀବନ ସମୟର ଅବଶିଷ୍ଟଗ ପ୍ରାଣିର ବଞ୍ଚିତ ହେଲି ।

୧୧ତେଣୁ ମୁଁ କହିଲ, “ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନୀଦିତମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ଦେଖିବ ନାହିଁ । ପୁଣି ଏ ନଗରରେ ନୀଦିତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବ ନାହିଁ ।

୧୨ମେଶ୍ୱାଳକର ତମ୍ଭକୁ ତା’ଠାର ସ୍ଥାନାଳଗତ କଲାପର ମୋର ଆୟୁରୁ ମୋଠାର ଦୂରୀକୃତ କରିଯାଇଛି । ମୋର ନୀବନକୁ ତନ୍ତ୍ରପର ଗୁଡ଼ାଳ ଅଛି । ସେ ମୋତେ ତନ୍ତ୍ରର କଟି ପକାଇବେ । ଏକ ଦିବାରୁ ସଲ୍ଲ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଶେଷ କରିବ ।

୧୩ମୁଁ ସାହାୟ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଲାନ କଲି । ଯେପରି ଦୀର୍ଘ ମୋର ଅସ୍ତ୍ରସବୁ ରୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲା । ଏକ ଦିବାରୁ ସଲ୍ଲ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଶେଷ କରିବ ।

୧୪ମୁଁ କପୋତ, ରୁତିକ ଓ ସାରସ ପକ୍ଷୀପର ଶବ କଲି । ଉପରକୁ ଦୃଷ୍ଟି କରି କରି ମୋର ଚକ୍ର କାଳ ହୋଇଗଲା । ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସାହାୟ୍ୟ କର ।”

୧୫ମୁଁ କ’ଣ କହିବ? ଯେତେବେଳେ ସେ ମୋତେ କହି ଅଛନ୍ତି ଓ ତାହା ନିଜେ ସାଧନ କରିଛନ୍ତି । ମୋର ଆମା ତିକତା ସକାଶେ ମୁଁ ବର୍ଷଯାକ ଧୀରେ ଧୀରେ ଗୁଲିବି ।

୧୬ହେ ପ୍ରତୋ, ଏହିଦୁଷ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଲୋକେ ବଞ୍ଚିନ୍ତି । ଆଉ ସେଥିରେ ସମ୍ମର୍ଶୁରୁପେ ମୋର ଆମାର ନୀବନ ଅଛି । ଏହି ଭୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସ୍ଵପ୍ନ କର ପୁନ୍ଧରନ୍ଦ୍ରିବନ ଦିଅ ।

୧୭ଦେଖ, ମୋର ଦୁଃଖ ରୁକ୍ଷୀଯାଇଛି, ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋର ଶାନ୍ତ ଆସିଛି । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରି ବିନାଶ କପର ମୋର ପ୍ରାଣକୁ ଉତ୍ତାର କଲ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କ୍ଷମା କରି ମୋର ସମସ୍ତ ପାପକୁ ପଛକୁ ପକାଇ ଦେଇଛି ।

୧୮ପାତାଳ ତୁମ୍ଭକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ମୁହଁ ଭୁମିର ପ୍ରଣାମୀବାନା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମର୍ତ୍ତିଗାମୀମାନେ ଭୁମିର ବିଶ୍ୱାସ ଘୋଷଣା କରିବେମ ।

୧୯ମୁଁ ଯେପରି କରୁଥିଲା ସେହିପରି ନୀଦିତ ଲୋକେ ଭୁମିର ପ୍ରଣାମୀ କରିବେ । ନଶେ ପିତା ତା’ର ସନ୍ନାମଣଙ୍କୁ ଭୁମିର ସତ୍ୟତା ଜ୍ଞାନ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇବେ ।

20ତେଣୁ ମୁଁ କହିବି, “ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ପରିତ୍ରାଣ କଲେ। ତେଣୁ ଆମେମାନେ ଜୀବନସାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ତାରୟକ ଯତ୍ତ ସହିତ ସଙ୍ଗାତ ଶାନ କରନ୍ତୁ।”

21ତା’ପରେ ଯିଶ୍ଵାସ ହିନ୍ଦକିଯୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୁମେ ତମିରିକୁ ଏକତ୍ର ଛେତ ଏବଂ ଭୁମର କ୍ଷତରେ ଲଗାଆ। ତାହାହେଲେ ଭୁମେ ଆଗୋଗ୍ୟ ଲଭ କରିବ।”

22ମାତ୍ର ହିନ୍ଦକିଯୁ ଯିଶ୍ଵାସ ପ୍ରଗ୍ରହିତ କଲେ, “ମୁଁ ଭଲ ହେବ ସଦାପ୍ରଭୁ କି ସଙ୍କେତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣ କରିବେ। ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଯିଦି କେଉଁ ସଙ୍କେତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହେବ।”

ବାଦିଲର ଦୃତଗଣ

39 ସେହି ସମୟରେ ବାଦିଲ ରାଜା ବଲଦନର ପୁତ୍ର ମରୋଦକ-ବଲଦନ ହିନ୍ଦକିଯୁ ନିକଟକୁ ପଡ଼ି ଓ ଦର୍ଶନୀ ପଠାଇଲା। କାରଣ ହିନ୍ଦକିଯୁଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରାବଳୀ ଓ ଆଗୋଗ୍ୟ ଲଭ ସେ ଶୁଣିଥିଲା। **୧**ଏଥରେ ହିନ୍ଦକିଯୁ ଅତିଶ୍ୟୁଦ୍‌ଧର୍ମ ପରିଚାରକ ହୋଇ ନିଦର ବହୁମୂଳ୍ୟ ପଦାର୍ଥର ଗୁଡ଼, ରୁପା, ସୁନା, ସ୍ତରନ୍ଧିତ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ବହୁମୂଳ୍ୟ ତେଲ, ନିଦର ଅସ୍ତ୍ରାବଳୀ ଓ ଆପଣା ଭଣ୍ଟାର ବ୍ରିତ ସମସ୍ତ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ। ହିନ୍ଦକିଯୁ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ନ ଦେଖାଇଲା ତାହା ତା’ର ଗୁହରେ କିମ୍ବା ସମ୍ଭାବନା କରିବାକୁ ନ ଥିଲା।

୨ସେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟତବକ୍ତା ଯିଶ୍ଵାସ ରାଜା ହିନ୍ଦକିଯୁ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ପରିଶଳେ, “ଏହି ଲୋକମାନେ କ’ଣ କହିଲେ? ସେମାନେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲେ?”

ହିନ୍ଦକିଯୁ କହିଲେ, “ସେମାନେ ଭୁମ ଗୁହରେ କ’ଣ ଦେଖିଅଛନ୍ତି?”

୩ସେତେବେଳେ, “ସେମାନେ ଭୁମ ଗୁହରେ କ’ଣ ଦେଖିଅଛନ୍ତି?” ହିନ୍ଦକିଯୁ ଉତ୍ତର କଲେ, “ମୋ ଗୁହରେ ଯାହା ସବୁ ଥିଲ ମୁଁ ସେ ସମସ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲା। ଏପର କୌଣସି ଜିନିଷ ମୋ ଭଣ୍ଟାରରେ ନାହିଁ ଯାହାକି ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ନାହିଁ।”

୪ଏଥରେ ଯିଶ୍ଵାସ ହିନ୍ଦକିଯୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣ। **୫**ଦେଖ, ଏକ ସମୟ ଆସୁଛି ଯେତେବେଳେ ଭୁମ ଗୁହାରେ ସମସ୍ତ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଓ ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହସ୍ତି ଭୁମ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ବାଦିଲକୁ ନାହିଁବ।” ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି କୌଣସି ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଛଡ଼ାଯିବ ନାହିଁ। **୬**ଭୁମ ଓ୍ରେରସରୁ ନାତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାଦିଲମାନେ ନେଇଯିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଦିଲମାନେ ରାଜାଙ୍କ ଅଙ୍ଗଳିକାରେ ନମ୍ବୁସକ କର ରଖିବେ।” **୭**ସେତେବେଳେ ହିନ୍ଦକିଯୁ ଯିଶ୍ଵାସ କହିଲୁ, “ଭୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଅଛ ତାହା ଉତ୍ତରମା।” ସେ ପୁଣି କହିଲୁ, “କାରଣ ମୋ ସମୟରେ ଶାନ ଓ ସତ୍ୟତା ବିରଦ୍ଧିତ ହେବ।”

ଗ୍ରେସ୍‌ଲ ଦୃତ ସମ୍ପି

40 ଭୁମର ପରମେଶ୍ଵର ଏହା କୁହନ୍ତି, “ମୋ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ଵନା ଦିଅ, ସାନ୍ତ୍ଵନା ଦିଅ।

ଭୁମେମାନେ ଯିଶ୍ଵାଲମକୁ ଦୟାପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧୁର ବାକ୍ୟ କୁହି। ‘ତାହାର ସଂଗ୍ରାମ ଶେଷ ହୋଇଛି ଓ ତାହାର ପାପରୁ କ୍ଷମା କରାଯାଇଛି।’” ସେ ନିଦର ପାପପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁରୁ ଦୁଇଶୁଣ ଦଣ୍ଡ ପାଇଅଛ ବୋଲି ପ୍ରଗ୍ରହିତ କର।

୩ୱକ ବ୍ୟକ୍ତର ଉଚ୍ଚସ୍ଥ ଶୁଣ, “ଭୁମେମାନେ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର। ମରୁଭୂମିରେ ଆୟମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ରାଜପଥ ସଳଖ ଓ ଚକ୍ରଶ କର।

୪ସମସ୍ତ ଉପତ୍ୟକାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଉଚ୍ଚ କର, ପର୍ବତ ଓ ଉପପର୍ବତଗୁଡ଼ିକୁ ସମାନ କର। ବକ୍ର ରାସ୍ତାକୁ ସଳଖ କର ଓ ରଗଡ଼ା ଝାନଗୁଡ଼ିକୁ ମସିଣ କର।

୫ତାହାହେଲେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହମା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ସମସ୍ତ ମାନବ ସମାଜ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୌରବ ଦେଖିବେ। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ମନେ ଏହା କହିଛନ୍ତି।”

୬ପୁଣି ଏକ ସୂର ଶୁଣାଇଲା, “ପ୍ରଗ୍ରହ କର।” ନଶେ ବ୍ୟକ୍ତ କହିଲୁ, “କ’ଣ ପ୍ରଗ୍ରହ କରିବା?” ସେ ସୂରଟି କହିଲୁ, “ମନୁଷ୍ୟ ଚିରଦିନ ପାଇଁ ବନ୍ଧିବ ନାହିଁ। ସେମାନେ ତୁଣଗୁଲ୍ୟ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶୋଭା କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ପୁଷ୍ଟ ଭୁଲ୍ୟ।

୭ତୁଣ ଶୁଷ୍କ ହୃଦୀ ଓ ପୁଷ୍ଟ ମାନ ହୃଦୀ। କାରଣ ତାହା ଉପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶୁଷ୍ମବାୟୁ ବହେ।” ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ନିର୍ମିତ ତୁଣ ସରୁପ।

୮“ତୁଣ ସିନା ଶୁଷ୍କ ହୃଦୀ ଓ ପୁଷ୍ଟ ସିନା ମଳନ ହୃଦୀ, ମାତ୍ର ଆୟମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନନ୍ତକାଳପ୍ରାୟୀ।”

ପରମେଶ୍ଵର ପରମେଶ୍ଵର ସ୍ଵସମ୍ମଦ

୯ହେ ଲୋକମାନେ, ସିଯେନରେ ସ୍ଵସମାଗ୍ରର ପ୍ରଗ୍ରହ କର, ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତକୁ ପାଥ। ଉଚ୍ଚ ସୂରରେ କୁହ, ହେ ଲୋକମାନେ ଯିଶ୍ଵାଲମ ନିକଟରେ “ସ୍ଵସମାଗ୍ରର ପ୍ରଗ୍ରହ କର।” ନୋରରେ କୁହ, ଭୟ କର ନାହିଁ। ଯିହୁଦା ନିରାକୁ କୁହ, “ଦେଖ, ଏହିଠାରେ ଭୁମର ପରମେଶ୍ଵର।

୧୦ଦେଖ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ପରକୁମ ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କର ବାହୁ ବଲରେ ସେ କର୍ତ୍ତ୍ତୁ କରିବେ। ଦେଖ, ତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ଅଛି ଓ ତାଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଫଳ ଅଛି।

୧୧ମେଷଶାବକ ମେଷମାନଙ୍କୁ ରାଜାଙ୍କର ପରି ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେବେ। ମେଷ ହୁଆମାନଙ୍କୁ ସେ ନିଦର ବାହୁ ବଲରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ ଓ ନିଦର କୋଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବହ ନେବେ। ସେମାନଙ୍କର ମାଆମାନେ ପଛେ ପଛେ ଯିବେ।

ପରମେଶ୍ଵର କରତ ପୁଣ୍ଡ କଲେ; ସେ ଏହାକୁ ଶାପନ କରନ୍ତି

୧୨କିଏ ନିଦର ହସ୍ତ ପାପୁଲରେ ସମୁଦ୍ର ନଳଗାତି ମାପିଅଛି? କିଏ ନିଦର ହସ୍ତ ଗଣଶୁରେ ଅନନ୍ତ ଆକାଶକୁ କଳନା କରିଅଛି? ପୁଣି କିଏ ଗୌଣୀରେ ପୂର୍ବବୀର ସମସ୍ତ ଧୂଳଗାତିକୁ ଭର ପାରିଛି? କିଏ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକୁ ନିକିତିରେ ଓ ଉପପର୍ବତକୁ ଭରନ୍ତରେ ଉତ୍ତରିତ ଅଛି?

13କେହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆମାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଅଛି କି? ପୃଣି ମହୀ ହୋଇ କେହି ତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଅଛି କି?

14ସଦାପ୍ରଭୁ କାହାର ସହି ମହାଶା କରିଥିଲେ କି? କେହି ତାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲା କି? କିଏ ତାଙ୍କୁ ବିଗୁରର ପଥ ଶିଖାଇଲା? କିଏ ତାଙ୍କୁ ଜୀବ ଶିକ୍ଷା ଦେଲା? ନା, ସଦାପ୍ରଭୁ ବିବେଚନାର ସମସ୍ତ ମାର୍ଗ ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ।

15ଦେଖ, ପୂଥିବୀର ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏକ କଳସର ଏକ କଳଦିନୁ ସଦୃଶୀ ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ନେଇ ତାଙ୍କ ତରଦୂରେ ରଖନ୍ତି, ତେବେ ସେ ସବୁ ନିକିତିରେ ଧୂଳିକଣା ଭୁଲ୍ୟ ହେବ। ସେ ଦ୍ୱୀପସମୁହକୁ ଅତି ଶୁଦ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭୁଲ୍ୟ ଦିତାନ୍ତ।

16ପୃଣି ଲିବାନୋନର ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜାଳ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ପଶୁ ହୋମବଳି ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ।

17ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭୁଲନାରେ ଅତି ନଗଣ୍ୟ ଭୁଲ୍ୟ। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଲମ୍ବୁ ଓ ଅସାର ଭୁଲ୍ୟ ଗଣ୍ୟ ଅଟନ୍ତି।

ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକଙ୍କୁ ଅଗୋଚର

18ତେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୁଲେ କାହା ସହି ଭୁଲନା କରିପାରିବ? ତାଙ୍କର ଏକ ମୂର୍ତ୍ତି ଭୁଲେ ଗଛି ପାରିବ? ନା।

19କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି କାଠ ଓ ପଥରରେ ମୂର୍ତ୍ତି ରଖନ୍ତି ଓ ଦେଗୁଡ଼ିକୁ ଦେବତା ବୋଲି କୁହନ୍ତି। କେତେନଶ ଏହାକୁ ଉର୍ବର ମୂର୍ତ୍ତିକାରେ ଏବଂ ବଣିଆ ତାହା ସ୍ଥନାରେ ଛାଡ଼ଣୀ କରେ ଆଉ ତାପାଇଁ ରୂପା ଜଞ୍ଜିର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ।

20ସେ ଖଣ୍ଡିଏ କାଠ ସଂଗ୍ରହ କରେ ତାହା ଯେପରି ଯିବ ନାହିଁ। ସେ ଜଣେ ନିଷ୍ଠାଶ କାରିଗର କରିବାର ବାଛେ। ଗୋଟିଏ “ପ୍ରତିମା” ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ପାହାକି ପଢ଼ିବ ନାହିଁ।

21ଭୁଲେମାନେ କ'ଣ ଜାଣି ନାହିଁ। ଭୁଲେମାନେ କ'ଣ ପୃଣି ନାହିଁ? ଆଦ୍ୟକାଳରୁ ଭୁଲେମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ। ଏ ଜଗତର ସୃଜିକର୍ତ୍ତା କିଏ ଭୁଲେ ନିଷ୍ଠାୟ କାରିଛି।

22ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରକୃତ ପରମେଶ୍ୱର। ସେ ଭୁଲଣ୍ଟି ଉପରେ ଉପବିଷ୍ଟ। ତାଙ୍କ ଭୁଲନାରେ ପୁଥିବା ନିବାସୀ ପତଙ୍ଗ ସଦୃଶୀ। ସେ ଚାନ୍ଦୁଆ ଭୁଲ୍ୟ ଆକାଶକୁ ପ୍ରସାର କରନ୍ତି ଓ ବସନ୍ତ ପାଇଁ ତମ୍ଭୁ ଭୁଲ୍ୟ ତାକୁ ନିୟାର କରନ୍ତି।

23ତାଙ୍କ ସୁଷ୍ଠୁ ରାଜାମାନଙ୍କୁ ସେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତ ନାହିଁ। ପୂଥିବୀରେ ତାଙ୍କ ସୁଷ୍ଠୁ ବିଗୁରକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ସେ ମୂଲ୍ୟହୀନ କରନ୍ତି।

24ସେହି ଶାସକରଣ ଗୋପିତ ବୃକ୍ଷ ସଦୃଶୀ। ସେମାନଙ୍କ ଚେର ମାଟିକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ପରମେଶ୍ୱର “ରୂରକୁ” ଫୁଲ୍କି ଦିଅନ୍ତ। ସେଥିରେ ସେ ମରିଯାଇ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଯାଏ ଓ ଘୁଣ୍ଣିବାୟ ତାକୁ ନଦ୍ଧାପର ଉଡ଼ାଇ ନାଏ।

25ତେଣୁ ସେହି ପଦିତ ସୁରୂପ କୁହନ୍ତ, “ଆମେ କ'ଣ କାହା ସହି ଭୁଲନୀୟ ହୋଇପାରିବା? କାରଣ କେହି ଆମ ସହି ସମାନ ନୁହେଁନି।

26ଆକାଶକୁ ଦେଖ! କିଏ ସେହି ନିଷ୍ଠାମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି

କରିଛନ୍ତି? କିଏ ସେହି ସମସ୍ତ ନିଷ୍ଠାମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଧର ସେମାନଙ୍କୁ ତାକନ୍ତି। ତାଙ୍କର ପ୍ରବଳ ଶକ୍ତି ଓ ଅମାପ ଶକ୍ତି ଯୋଗୁଁ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ହଦେ ନାହିଁ।

27ହେ ଯାକୁବ, ଭୁଲେ କାହିଁକି ଅଭିଯୋଗ କରୁଛି? ହେ ଜଣାଯେଲ, ଭୁଲେ କାହିଁକି ଏହା ପ୍ରଗ୍ରହ କରୁଛି? ମୋର ପଥ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ବୋଲି ଓ ମୋର ବିଗ୍ରହ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଜୀବନ ଅଭୀତ ବୋଲି କହୁଅଛି।”

28ଭୁଲେ କ'ଣ ଜାଣିନାହିଁ? ଭୁଲେ କ'ଣ ଶୁଣି ନାହିଁ? ସେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ସୃଜିକର୍ତ୍ତା। ଅନାଦି ଅନନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱର। ସଦାପ୍ରଭୁ କ୍ଲାନ୍ ହୃଥନ୍ ନାହିଁ କି ଶ୍ରାନ୍ ହୃଥନ୍ ନାହିଁ। ତାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ବୋଧର ଅଗମ୍ୟ।

29ସେ ଦୁର୍ବଳକୁ ବଳ ଦିଅନ୍ତ ଓ ଶକ୍ତିହୀନକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି।

30ଭୁଲେମାନେ କ୍ଲାନ୍ ଓ ଶ୍ରାନ୍ ହେବେ ଓ ଯୁବକମାନେ ଟଳି ପଡ଼ିବେ।

31ମାତ୍ର ଯେତେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତ, ସେମାନେ ନୂତନ ବଳ ପାଆନ୍ତ। ସେମାନେ ଚିଲ ପକ୍ଷୀପତି ଆକାଶରେ ଉତ୍ତନ୍। ସେମାନେ କ୍ଲାନ୍ ନହୋଇ ସେମାନେ ଗମନ କରିବେ।

ସଦାପ୍ରଭୁ ଶାଶ୍ଵତ ସୃଜିକର୍ତ୍ତା

41 ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତ, “ହେ ଦୀପ ସମୁଦ୍ର, ନୀରବ ହୃଥା। ମୋ ନିକଟକୁ ଆସ, ଲୋକମାନେ ବଳପ୍ରାୟ ହୃଥନ୍, କଥା କୁହନ୍ନୁ। ଆୟେମାନେ ଏକତ୍ରିତ ବିଗ୍ରହ କରୁ।

୫େ ଧର୍ମରେ ଯାହାକୁ ନିଦ ଚରଣ ନିକଟକୁ ତାକନ୍ତ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତ ଯେକି ପୂର୍ବ ଦିଗର ଆସିଛନ୍ତ, ତାଙ୍କୁ ଶିଏ ଉପନ୍ନ କରିଛି? ସେ ନାମା ଦେଶପ୍ରସାଦ ଲୋକଙ୍କୁ ତାହା ସମୂହରେ ସମର୍ପି ଦିଅନ୍ତ ଓ ରାଜାମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାହାରୁ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିଛନ୍ତ। ସେ ଶତ୍ରୁପୁର ସେହି ଦେଶ ସମୂହକୁ ଧୂଳ ଭୁଲ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ଧନ୍ ସାହାଯ୍ୟରେ କୁଟୀପର ଉଡ଼ାଇ ଦିଅନ୍ତ।

୩େ ସେମାନଙ୍କ ପଶୁଧାବନ କରେ ଓ ନରପଦରେ ଅଗ୍ରପର ହୃଥା। ସେ କେବେ ନଯାଇଥିବା ପଥରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାନକୁ ପାଏ।

୪କିଏ ଆଦ୍ୟର ପୁରୁଷକୁ ପୁରୁଷ ଧର ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିଅଛି? ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଦି ଓ ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଙ୍ଗରେ ଥାଉ, ଆମେ ସେହି ଅଛୁ।

୫ଦୀପ ସମୁଦ୍ର ଦେଖି ଭୟଭୀତ ହେଲେ, ପୂଥିବୀର ପ୍ରାନ୍ତ ସକଳ କମିତ ହେଲେ, ସେମାନେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଆସିଲେ।

୬ସେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ଓ ସାହସା ହେବାକୁ ପରସ୍ପରକୁ ଉତ୍ସାହିତ କଲେ। ୭ସହର ସ୍ତରଧର ସୃଷ୍ଟିକାରକୁ ସାହସ ଦେଲ ଓ ହାତୁଡ଼ିରେ ସମାନ କରିବା ଲୋକ ଯୋଡ଼ି କର୍ମ ଉତ୍ତମ ହୋଇଛି ବୋଲି କହି ନେହାଇରେ ପିଟିବା ଲୋକକୁ ଆଗ୍ରାସ ଦେଲ, ‘ପୃଣି ପ୍ରତିମାଟି

ଯେପରି ଟଳମଳ ନହୁଁ, ଏଥିପାଇଁ ସେ କଣ୍ଠରେ ତାହା ଦୂର କଲା ।”

ସଦାପ୍ରଭୁ ହଁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ରଖା କରିବେ

୫“ହେ ମୋର ଦାସ ଜଗ୍ରାଯେଲ, ମୋର ମନୋନୀତ ଯାକୁବ ଓ ମୋର ବନ୍ଧୁ ଅବ୍ରହମର ପରିବାରବର୍ଗ ।

୬ଆମେ ଭୁମକୁ ଧର ପୁଥବୀର ପ୍ରାନ୍ତକୁ ଆଣିଥାଇଁ ଓ ପୁଥବୀର ସୀମାର ତାହାଙ୍କୁ ଆମ୍ବର ଦାସ ବୋଲି ଆହୁନ କର କହିଥାଇଁ । ଆମେ ଭୁମକୁ ଦୂରେଇ ନଦେଇ ମନୋନୀତ କରିଥାଇଁ ।

୧୦ଭୁମେ ଭୟ କର ନାହିଁ, କାରଣ ଆମେ ଭୁମ ସଙ୍ଗରେ ଅଛୁ । ନିରାଶ ହୁଅ ନାହିଁ କାରଣ ଆମେ ଭୁମର ପରମେଶ୍ଵର । ଆମେ ଭୁମକୁ ସବଳ କରିବା, ଆମେ ଭୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା । ପୁଣି ଆମେ ଆପଣା ଧର୍ମସ୍ଵରୂପ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଭୁମକୁ ଧର ରଖିବା ।

୧୧ଦେଖ, କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତ ଭୁମ ଉପରେ କ୍ଳୋଧ ହୋଇଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଲକ୍ଷିତ ଓ ଅପମାନିତ ହେବେ । ଯେଉଁମାନେ ଭୁମ ସହିତ ବିଗୋଧ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଭୁମ ବସ୍ତୁରଳି ବିନ୍ଦୁ ହେବେ ।

୧୨ଯେଉଁମାନେ ଭୁମ ସହିତ ବିଗୋଧ କରନ୍ତି, ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କର ଅନେକଣ କରିବ । ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ଧାନ ପାଇବ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଭୁମ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଅଥବା ଭୁଲ୍ୟ ଭୁଲ୍ୟ ହେବେ ।

୧୩କାରଣ ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମର ପରମେଶ୍ଵର, ଭୁମର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଧର କହିବା ଭୟ କର ନାହିଁ । ଆମେ ଭୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ।

୧୪ହେ କୀଟରୂପୀ ଯାକୁବ ଓ ହେ ଜଗ୍ରାଯେଲୀୟ ନରଶରୀ, ଭୟ କର ନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, ଆମେ ଭୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା” ଓ ଜଗ୍ରାଯେଲର ଧର୍ମସ୍ଵରୂପ ଭୁମର ପୁକ୍ତଦାତା ଅଟନ୍ତି ।

୧୫“ଦେଖ, ମୁଁ ଭୁମକୁ ତୀଣ୍ଟ ଛୁଟିକା ବିଚିଷ୍ଟ ଏକ ନୂଆ ଶାସ୍ତ୍ର-ମର୍ଦନ ଯତ୍ନ ସ୍ଵରୂପ କରିବି, ଭୁମେ କୃଷକ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ମର୍ଦନ କଲାପର ପର୍ବତଭୂତକୁ ମର୍ଦନ କରି ରୂପ୍ତ କରିବ ଓ ଉପପର୍ବତଭୂତକୁ ଭୂଷି ଭୁଲ୍ୟ କରିବ ।

୧୬ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁଳରେ ଉଡ଼ାଇଲେ ବାୟୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଡ଼ାଇ ନେବ ଓ ଘୁଣ୍ଡିଗାୟୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କରି ପକାଇବ । ପୁଣି ଭୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଉଲ୍ଲାସ କରିବ ଓ ଜଗ୍ରାଯେଲର ଧର୍ମସ୍ଵରୂପଙ୍କଠାରେ ଗର୍ବ କରିବ ।”

୧୭“ଦରତ ଓ ଦିନହାନମାନେ କଳ ଅନେକଣ କରନ୍ତି, ମାତ୍ର ସେମାନେ କଳ ପାଆନ୍ତ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ଦିହା ତୃଷ୍ଣାରେ ଶୁଣିଯାଏ । ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବା । ଆମେ ଜଗ୍ରାଯେଲର ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିବା ନାହିଁ ।

୧୮ଆମେ ବୃଷ୍ଟଗୁଣ୍ୟ ଉତ୍ତରଭୂମିରେ ନଦନଦୀ ସୁଣ୍ଠି କରିବା, ଉପତ୍ୟକାର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଝରଣାମାନ ଫିଟାଇବା, ପ୍ରାନ୍ତରୁ କଲାଶ୍ୟ ଓ ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରେ ନିର୍ଝର କଳ ପ୍ରବାହତ କରଇବା ।

୧୯ଆମେ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଏରସ, ବାବଲ, ମେହେମି, ତୈଳବୁନ୍ଦ ରୋପଣ କରିବା ଓ ମରୁଭୂମିରେ ଦେବଦାରୁ, ତିଧର, ତାହୁର ବୃକ୍ଷ ଏକତ୍ର ଲଗାଇବା ।

୨୦ଲୋକମାନେ ଏହା ଦେଖି ବୁଝିବେ ଓ ଜାଣିବେ ଏବଂ ବିବେଚନା କରିବେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତ ଏହିକାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ଓ ଜଗ୍ରାଯେଲର ପରମେଶ୍ଵର ଧର୍ମସ୍ଵରୂପ ଏହା ସ୍ଥାନ କରିଥାନ୍ତି ।”

ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଥ୍ୟା ଦେବତାଗଣଙ୍କୁ ଆହୁନ କରିବି

୨୧ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, ଭୁମେମାନେ ନିଜ ନିଜ ବିବାଦ ଉପତ୍ରିତ କରି; ଯାକୁବର ରାଜା କୁହନ୍ତି, “ଭୁମେମାନେ ନିଜର ଦୂର ପ୍ରମାଣ ଉପତ୍ରାପନ କର । **୨୨**ଭୁମର ପ୍ରତିମାଗଣ ଆସନ୍ତୁ ଓ ଯାହା ଯାହା ଘରୁଅଛି, ଆସ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ।

“ଆଦ୍ୟରେ କ’ଣ ଘଟିଥିଲ ଓ ଉଦ୍ଧିଷ୍ଟ୍ୟତରେ କ’ଣ ଘଟିବ, ଆୟକୁ କୁହ । ତାହାହେଲେ ଶେଷଫଳ କ’ଣ ହେବ ଆମେ ବିବେଚନା କରିବା ।

୨୩“ଏହାପରେ କ’ଣ ଘଟିବ ଭୁମେମାନେ ପ୍ରକାଶ କର । ତାହାହେଲେ ଆମେ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଭୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଦେବତାଗଣ । କେଉଁଠି ଯଦି ଆମେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଭୟ କିମ୍ବା ଭୟଭାବ ହେବା ଯେବେ ଭୁମେ ଉତ୍ତମ କିମ୍ବା ମନ୍ଦ ବିଷୟ ଆମଙ୍କୁ କହିବ ।

୨୪“ଦେଖ, ଭୁମେମାନେ ଉତ୍ତମେବତା ଓ ଭୁମେମାନେ କୌଣସି କାଯ୍ୟର ନୁହଁ । ଯେଉଁମାନେ ଭୁମେମାନଙ୍କୁ ପୁନା କରନ୍ତି ସେମାନେ ଘୃଣାର ପାତ୍ର ।”

ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରମାଣ କରନ୍ତି ଯେ, ସେ ଏକମାତ୍ର ପରମେଶ୍ଵର

୨୫“ଆମେ ଉତ୍ତର ଦିଗ୍ରୁ ନଶକୁ ଉପନ୍ତ କରିଥାଇଁ ଓ ସେ ଉପତ୍ରିତ । ସେ ପୂର୍ବ ଦିଗ୍ରୁ ଆମ୍ବର ଆହୁନ କରେ । ସେ ଗାନ୍ଧନୀର ମସଲ ଓ କୁମର ପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବ୍ହରିତ ମନ୍ତ୍ରିତ ମୃତ୍ତିକା ପର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶାସକକୁ ଦଳିତ କରିବ ।”

୨୬କିଏ ଆଦ୍ୟର ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତି? ତାହା ହେଲେ ଆମେମାନେ ପରମେଶ୍ଵର ବୋଲି ଜାଣିବା । ଭୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ କେହ ନଶେ ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତି କି? ଆମେ ଭୁମକୁ ଧାର୍ମିକ ବୋଲି କହିବୁ । ନା, ପ୍ରକାଶକାରୀ କେହ ନାହିଁ କି ଦେଖାଇବା ଲୋକ କେହ ନାହିଁ । ଭୁମେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ଲୋକ ମଧ୍ୟ କେହ ନାହିଁ ।

୨୭ଆମେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏବଂ ପ୍ରଥମେ ସିଯେନକୁ କହିବା, “ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖ । ଏବଂ ପୁଣି ଯିରୁଶାଲମକୁ ସ୍ଥିତାଗର ଦେଇ ଆମେ ନଶେ ଦୂର ପଠାଇବା ।”

୨୮ଆମେ ଅନାଜିଲ ଦେଲେ କେହ ନାହିଁ । ପୁଣି ପ୍ରମି କଲାବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହ ନଶେ ମନ୍ଦଶା ଦାତା ସ୍ତରା ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ନାହିଁ ।

୨୯ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଅସାର ଓ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମଧରୁ ଭୁକ୍ତ । ସେମାନେ ଛାଅରେ ଜଳା ବାୟୁଗୁଣ୍ୟ ପ୍ରତିମାଗଣ ମାତ୍ର ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସ୍ଵତ୍ତ ଦାସ

42 “ମୋର ଦାସରୁ ଦେଖ। ମୁଁ ତାକୁ ମନୋନୀତ କରଛି। ମୋର ଚିତ୍ତ ତହାଠାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ। ମୁଁ ତାହା ଉପରେ ନିଜର ଆମାକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛି। ସେ ଅନ୍ୟଦେଶ ପ୍ରତି ନ୍ୟାୟ ବିରୂପ କରିବ।

୫ସେ ରଧପଥରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥରେ କହିବ ନାହିଁ କି ସେ ଚିକାର କରିବ ନାହିଁ।

୩ସପରିକ ସେ ଗୋଟିଏ ଛେତାନଳ ଭାଙ୍ଗିବେ ନାହିଁ, ଏପରିକ ଗୋଟିଏ ନିଷ୍ଠୁର ବଳିତା ଲଭିଲାବେ ନାହିଁ। ସେ ନ୍ୟାୟ ବିରୂପ କରିବେ ଓ ସତ୍ୟ ଉଦୟାଠନ କରିବେ।

୪ସେ ପୃଥିବୀରେ ନ୍ୟାୟ ବିରୂପ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିସ୍ତ୍ରେନ କିମ୍ବା ହୀନବଳ ହେବେ ନାହିଁ। ଆଉ ଦ୍ୱିପନିବାସୀ ତାଙ୍କର ପ୍ରଚାରରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିବେ।”

ସଦାପ୍ରଭୁ ନଗତର ସ୍ଵତ୍ତିକର୍ତ୍ତା ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତା

୫ସେ ନବମଶୁଳ ସୃଷ୍ଟି କରି ଭୂମଶୁଳ ଉପରେ ବିସ୍ତାର କଲେ, ଯେ ପୃଥିବୀର ସକଳଦୟ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ଯେ ସକଳ ଲୋକଙ୍କୁ ନିଃଶ୍ଵାସ ପ୍ରଶ୍ଵାସ ଦିଅନ୍ତ ଓ ସକଳ ଆତ୍ମ୍ୟାତ ବ୍ୟକ୍ତମାନଙ୍କୁ ନୀବନ ଦିଅନ୍ତ, ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରକୃତ ପରମେଶ୍ଵର ଏହି କଥା କୁହନ୍ତି।

୬“ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଭୂମକୁ ଧାର୍ମିକରେ ଆହ୍ଵାନ କରୁଛି। ଭୂମର ହସ୍ତ ଧରି ମୁଁ ଭୂମକୁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବି। ଜାତିଶାଖଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଆଲୋକପର ମୁଁ ଭୂମକୁ ଗୋଟିଏ ନିୟୁକ୍ତ ଚିତ୍ତ ଦେବି, ଯାହା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟିଏ ରୁକ୍ଷ ଅଛି।

୭ଭୁମେ ଅନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଚକ୍ରସ୍ଥାନ କରିବ, କାରାଗାରରୁ ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବ ଓ ଅନ୍ତକରରେ ସରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦମ୍ଭ ଶୁଦ୍ଧ ବାହାରକୁ ଆଣିବ।

୮“ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ତାହାହିଁ ମୋର ନାମ। ମୋର ପ୍ରଗଞ୍ଚା ଓ ମହମା ମୁଁ ସେହି ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମାଗଣକୁ ଦେବି ନାହିଁ।

୯ଦେଖ, ଆଦ୍ୟ ବିଷୟ ସିଦ୍ଧ ହେଲା। ଆଉ ଆମେ ନୃତନ ବିଷୟମାନ ପ୍ରକାଶ କରୁ। ଭବିଷ୍ୟତରେ କ’ଣ କ’ଣ ଘଟିବ, ତାହା ଭୂମକୁ ନଶାତି।”

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରଗଞ୍ଚା ଗୀତ

୧୦ହେ ଦ୍ୱିପଶିଷ୍ଟ ଓ ତନ୍ତ୍ରିବାସୀମାନ, ହେ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣଗୋମାନେ ଓ ସମ୍ପୁର୍ବାସୀମାନେ ଏବଂ ପୃଥିବୀରୁ ଦୂରଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ, ଭୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଗଞ୍ଚା ଗାନ କର। ଏକ ନୃତନ ସଙ୍ଗୀତ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଗାନ କର।

୧୧ପ୍ରାନ୍ତର ଓ ତା’ର ନଗର ସମସ୍ତ, ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମ, ଯେତୋରେ କେଦାର ବାସ କରେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଗଞ୍ଚାଗାନ କର। ଶେଳ ନିବାସୀମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ଓ ଶାନ୍ତିରେ ବାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗୁଣଗାନ ପର୍ବତ ଶିଖିବାରୁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥରେ ଗାନ କରନ୍ତି।

୧୨ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମହମା ଦିଅନ୍ତ ଓ ଦ୍ୱିପ ସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଗଞ୍ଚା ପ୍ରଚାର କରନ୍ତି।

୧୩ସଦାପ୍ରଭୁ ମହାନ ବୀର ରୂପେ ବିନ୍ଦେ କରିବେ, ସେ ଯୋଦ୍ଧା ଭାବରେ ନିଜକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରିବେ ଓ ସେ ଘୋର ଗର୍ଜନ କରିବେ। ନିଜର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ପ୍ରତିକୁଳରେ ପ୍ରବଳ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ।

ପରମେଶ୍ଵର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଘୋଷଣାଗୀଳ

୧୪“ଦୀର୍ଘକାଳ ଧରି ମୁଁ ନୀରବ ରହ ଆସୁଥିଲା। ମୁଁ ତଥାପି ନୀରବ ଅଛି। ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ପ୍ରସବକାଶଣୀ ସ୍ମୃତି ପର ଚିକାର କରିବୁ। ଆମେ ଦୀର୍ଘ ନିଃଶ୍ଵାସ ଏବଂ ଆକାଶ ହେବୁ।

୧୫ଆମେ ପର୍ବତ ଓ ଉପପର୍ବତଗୁଡ଼ିକୁ ଧାସ କରିବୁ ଓ ତହିଁରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଗୁରୁଲଭାକୁ ଶୁଷ୍କ କରିବୁ। ନଦନଦୀରୁ ଦ୍ୱିପରେ ପରଶତ କରିବୁ ଓ ଦଳାଶୟକୁ ଶୁଷ୍କ କରିବୁ।

୧୬ତା’ପରେ ଆମେ ଅନ୍ତମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଙ୍କାତ ପଥ ଦେଇ ଆଣିବୁ ଓ ଯେଉଁ ପଥ ସେମାନେ ନାହିଁ, ସେହି ପଥରେ ସେମାନଙ୍କୁ କରାଇ ନେବୁ। ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପଦରେ ଅନ୍ତକାରୁ ଆଲୋକର ଓ ବକ୍ର ଶ୍ଵାମକୁ ସଳଖରେ ପରଶତ କରିବୁ। ଏହିପଦ୍ମ କାର୍ଯ୍ୟ କର ଆମେ ନିଜ ସନ୍ନାମାନଙ୍କୁ ପରତ୍ୟାଗ କରିବୁ ନାହିଁ।

୧୭କିନ୍ତୁ କେତେକ ଲୋକ ମୋର ଅନୁସରଣ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ। ଯେଉଁମାନେ ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମାଗଣଙ୍କୁ କିମ୍ବା ମୁତ୍ତର୍କିରାରେ ମର୍ମିତ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ହତାଶ ହୋଇ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ।

ଲଗ୍ନ୍ୟେଲ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଶୁଣିବାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲା

୧୮“ହେ ବଧୁରମାନେ ଶୁଣ! ହେ ଅନ୍ତମାନେ, ଭୁମେମାନେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅିବୁ।”

୧୯୬ ନଗତରେ ମୋର ଦାସଠାର ଅନ୍ତ କିଏ? ପୁଣି ମୋ ପ୍ରେରିତ ଦୂତଠାର ବଧୁର କିଏ? ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ମିଳିତ ହୋଇଥିବା ଦାସ ସବୁଠାର ଅଧିକ ଅନ୍ତ।

୨୦ମୋର ଦାସ ଯଦିଓ ସବୁ ଦେଖୁଥିଲା, ତଥାପି ସେ ମନୋଯୋଗ କରୁ ନାହିଁ। ତା’ର କର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ ଅଛି, ମାତ୍ର ସେ ଶୁଣ ନାହିଁ।”

୨୧ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଜର ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ମହିତ ଓ ସମ୍ମାନ କର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ।

୨୨ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖ। ସେମାନେ ଅପହୃତ ଓ ଲୁହିତ। ସେମାନେ ଗର୍ଜରେ ପାଶବଦ୍ଧ ଓ କାରାଗାରରେ ଲୁହିତ ଯାଇଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତାର କରିବାକୁ କେହି ନାହାନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କୁ ଲୁହିତ ପ୍ରବ୍ୟକୁ “ଫେରଇ ଦେବା” ପାଇଁ କହିବାକୁ ମଧ୍ୟ କେହି ନାହିଁ।

୨୩ସେ କଥାକୁ ଶୁଣିବାକୁ ଓ ଶୁଣିବା କରି ଭବିଷ୍ୟତ ନମନେ ମନୋଯୋଗ କରିବାକୁ ଭୂମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଲୋକ କେହି ଅଛି କି? ୨୪ଯାକୁବକୁ ଲୁହିତ ହେବା ପାଇଁ ଓ ଲଗ୍ନ୍ୟେଲକୁ ଅପହୃତ କରିବା ପାଇଁ କିଏ ଅପହୃତକାରୀଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମରପଣ କଲେ? ଏବୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ହିଁ କରଇଲେ। କାରଣ ଆମେମାନେ ତାଙ୍କ ବିରାଜରେ ପାପ

କରିଥିଲୁ ଓ ତାଙ୍କ ଦର୍ଶିତ ପଥରେ ଗମନ କର ନାହିଁ । ଜଗାଯେଲର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ନାହାନ୍ତି । 25ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତା ଓ ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରବଳତା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭାଲି ଦେଲେ । ଫଳରେ ତା'ର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଅଗ୍ରି ଜଳି ଉଠିଲା । ସେ କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ଦାଣି ପାରିଲା ନାହିଁ । ଅଗ୍ରିରେ ଦର୍ଶିତ୍ବୁ ହେଲା । ଏହା କାହାଙ୍କି ଘଟିଲା ତଥାପି ସେ ମନୋଯୋଗ କଲା ନାହିଁ ।

ପରମେଶ୍ୱର ସର୍ବଦା ତାଙ୍କ ସନ୍ନାନଙ୍କ ସହଦର୍ତ୍ତା

43 ହେ ଯାକୁବ, ଯେଉଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମିକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ, ହେ ଜଗାଯେଲ, ଯେଉଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମିକୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କୁହନ୍ତି, “ଉୟୁ କର ନାହିଁ, କାରଣ ଆମେ ଭୁମିକୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲୁ । ଆମେ ଭୁମିର ନାମଧର ଆସ୍ତନ କରୁଥିଲୁ, ଭୁମିର ଭୁମିର ଆମିର । 2ଭୁମି ଯେତେବେଳେ ଦୂଃଖରେ ପଡ଼ିବ, ଆମେ ଭୁମିର ସହଦର୍ତ୍ତ ହେବୁ । ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କଲାବେଳେ ଆମେ ଭୁମିର ସଙ୍ଗୀ ହେବୁ । ଫଳରେ ଭୁମି ଜଳରେ ମଞ୍ଚ ହେବ ନାହିଁ । ଅଗ୍ରିରେ ଗମନ କଲାବେଳେ ଦର୍ଶିତ୍ବୁ ହେବ ନାହିଁ ଓ ଅଗ୍ରିଖା ଭୁମିର କରିବ ନାହିଁ । 3କାରଣ ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମିର ପରମେଶ୍ୱର, ଜଗାଯେଲ ଧର୍ମସ୍ଵରୂପ ଭୁମିର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା । ଆମେ ଭୁମିର ମୂଳ୍ୟ ସ୍ଵରୂପରେ ମିଶର ଓ ଭୁମିକୁ ପାଇବା ପାଇଁ କୁରି ଓ ଶିବାଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ । 4ଭୁମେ ଆମ୍ବପାଇଁ ଅତି ମୂଳ୍ୟାନ୍ତ, ତେଣୁ ଆମେ ଭୁମିକୁ ଅତି ସମ୍ମାନ ଦେଉଥିଲୁ, ଭୁମିକୁ ପ୍ରେମ କରୁଛୁ ଏବଂ ଭୁମି ପରିବାରରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଭୁମିର ପ୍ରାଣର ବଦଳରେ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ଦେବା ।”

ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ସନ୍ନାନଗଣଙ୍କ ଶୁହରୁ ଆଣିବେ

5“ଉୟୁ କର ନାହିଁ, କାରଣ ଆମେ ଭୁମି ସହିତ ଥିଲୁ । ଆମେ ପୂର୍ବ ଦିଗର ଭୁମିର ସନ୍ନାନଗଣଙ୍କୁ ଆଣିବା ଓ ପୂର୍ବଦିଗର ଭୁମିକୁ ଆଣିବା । 6ଆମେ ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ କହିବା ଛାଡ଼ି ଦିଅ ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗକୁ କହିବା ସେମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଅ ନାହିଁ । ଆମ୍ବର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ଦୂରରୁ ଓ କନ୍ୟାଗଣଙ୍କୁ ପୁଅବୀର ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଆଣି ଦିଅ । 7ଆମ୍ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ଓ ଯାହାକୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଶା । ଆମେ ତାହାକୁ ଗଢ଼ିଥିଲୁ ଓ ଆମେ ତାହାକୁ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲୁ ।”

ଜଗାଯେଲ ପୁଅବୀକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ

8ପରମେଶ୍ୱର କୁହନ୍ତି, “ଶୁଥାଇ ଅନ୍ତିମ ଓ କର୍ଣ୍ଣ ଥାଇ ବଧୁର ସେହି ଲୋକଙ୍କୁ ବାହାର କରିଥାଣ । 9ସବୁ ଦେଶର ଓ ସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀର ଲୋକମାନେ ଏକତ୍ରୀତ ହୁଅନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିପାରେ ଓ ଆଦ୍ୟ ଦିଶ୍ୟମାନ ଦେଖାଇ ଦେଇପାରେ? ସେମାନେ ଦେଖିମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ନନ୍ଦ ନନ୍ଦର ସାକ୍ଷୀ ଆଶନ୍ତୁ ଓ ସେମାନେ ଶୁଣି ଏହା ସତ୍ୟ ବୋଲି କୁହନ୍ତୁ ।”

10ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, “ଭୁମେମାନେ ଆମ୍ବର ସାକ୍ଷୀ ଓ ଭୁମେମାନେ ମୋର ମନୋନୀତ ଦାସ । କାରଣ ଭୁମେମାନେ

ମୋତାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଲୁ ବୋଲି ପ୍ରଗ୍ରହ କରିବ ଓ ଆମ୍ବେ ସେହି ଅଟ୍ଟୁ ବୋଲି ସେମାନେ ଯେପରି ବୁଝିବେ । ଆମ୍ବେ ପ୍ରକୃତ ପରମେଶ୍ୱର, ପୂର୍ବରୁ କେହି ପରମେଶ୍ୱର ନ ଥିଲେ କି ପରେ କେହି ଜିଶ୍ଵର ହେବେ ନାହିଁ । 11ଆମ୍ବେ ହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ଆମ୍ ବ୍ୟତୀତ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା କେହି ନାହାନ୍ତି । 12ଆମ୍ବେ ତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ଆମ୍ବେ ପରିତ୍ରାଣ କରିଥିଲୁ, ଭୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ବିଦେଶୀୟ ଦେବତା ନ ଥିଲେ, ଆମ୍ବେ ଦେଖିଥିଲୁ । ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, ଭୁମେମାନେ ଆମ୍ବର ସାକ୍ଷୀ ଅଟ୍ଟ ଓ ଆମ୍ବେ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ୍ଟ ।” 13“ଆମ୍ବେ ସର୍ବଦା ଅନନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱର ହୋଇ ରହିବୁ । ଆମ୍ବେ ଯାହା କରିବୁ, କେହି ତାହା ଅନ୍ୟଥା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଆମ୍ ପରାକ୍ରମ ନିକଟରେ କେହିହେଲେ ଅନ୍ୟଦିଶକୁ ରଖି କରିପାରିବ ନାହିଁ ।”

ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ପୁନର୍ବର ରଖି କରିବେ

16ସଦାପ୍ରଭୁ ସମୁଦ୍ରରେ ପଥ ନିର୍ମାଣ କରିବେ । ଏପରିକି ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଶାନ ଜଳରାଗି ମଧ୍ୟରେ ମାର୍ଗ ତିଆର କରିବେ । ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, 17“ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ରଥ, ଅଗ୍ନ, ସୈନ୍ୟ ଓ ବୀରଗଣଙ୍କୁ ନେଇ ମୋ ବିପକ୍ଷରେ ଲାଭିବ, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କର ପତନ ଘଟିବ, ସେମାନେ କେବେ ଉଠିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଧଂସ ହେବେ ଓ ଛଣପଟ ପର ଲିଜିଯିବେ । 18ତେଣୁ ଆଦ୍ୟରେ ଘଟିଥିବା ବିଷୟକୁ ସ୍ଵରଣ କର ନାହିଁ କିମ୍ବୁ ବହୁବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଘଟିଥିବା ବିଷୟକୁ ବିବେଚନା କର ନାହିଁ । 19କାରଣ ଆମ୍ବେ ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ । ଏବେ ଭୁମେ ଅଙ୍କୁରିତ ହେବ । ଭୁମେ ଏହା ସତ୍ୟ ବୋଲି ନଶୀତ ନାଶିବ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବେ ପ୍ରାନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ପଥ ଓ ମରୁଭୂମିରେ ନଦନଦୀ କରିବା । 20ଏପରିକି ଷେତ୍ରର ପଶୁଗଣ, ଶୁନ୍ଦର ଓ ଉଷ୍ଣ ପଶୁଗଣ ଆମ୍ବର ଗୌରବାର୍ଥ ସେମାନେ ଆମ୍ବର ଗୌରବ କରିବେ । 21ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ବର ପ୍ରାଣସାଗାନ କରିବାକୁ ଆମ୍ବେ ପୁଣି କରିଥିଲୁ ।

22“ତଥାପି ହେ ଯାକୁବ, ଭୁମେ ଆମ୍ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ନାହିଁ । ହେ ଜଗାଯେଲ, ଭୁମେ ଆମ୍ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହୋଇଥାଇ । 23ଆମ୍ ନମନେ ନିକର ଉତ୍ସର୍ଗ ମେଷରୁଦ୍ଧିଲୁ ଆମ୍ ନିକଟକୁ ଆଣି ନାହିଁ । କିମ୍ବୁ ବଳଦାନ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ବର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କର ନାହିଁ । ଆମ୍ବେ ନେଇବେଦ୍ୟ ନମନେ ଭୁମୁ ଦାସ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କର ନାହିଁ କିମ୍ବୁ ଧୂପ ନମନେ ଭୁମୁ କ୍ଲାନ କର ନାହିଁ । 24ଭୁମେ ଆମ୍ବର ସମ୍ମାନ ନମନେ ପୁଣନ୍ତି ଦ୍ୱାର୍ଥୀ କରିବାକୁ ଗୌପ୍ୟ ମୁଦ୍ରା ଦେଇ ନାହିଁ ।

କିମ୍ବା ଭୁଷ ବଳର ମେଦରେ ଆମ୍ବରୁ ତୃପ୍ତ କର ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆପଣା ପାପଦ୍ଵାର ଆମ୍ବରୁ ଦାସ୍ୟ କରନ୍ତି ଓ ଆପଣା ନାମା ଅଧିମରେ ଆମ୍ବରୁ କ୍ଲାନ୍ଟ କରିଅଛି ।

25“ମୁଁ ଏକମାତ୍ର ପବତ୍ର ଯେ କି ଭୁଷର ସମସ୍ତ ଦୋଷକୁ ନଥପତ୍ରରୁ ପାଞ୍ଚିଦିଏ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ଭୁଷର ସମସ୍ତ ପାପକୁ ମୁଁ ଭୁଲିଯାଏ । ମୋର ଗାରମାରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଏପର କରେ । **26**ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭୁଷର ମକଦମା କର । ଆସ ଏକାଠି ଭୁଷରୁ ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରଶାମ କରିବା ପାଇଁ ଯାହା କାଶ କୁହ । **27**ଭୁଷର ଆଦି ପିତା ପାପ କଲେ ଓ ଭୁଷର ଅନୁବାଦକ ଆମ୍ବର ପ୍ରତିକୂଳରେ ଗଲେ । **28**ଏଣୁ ଆମ୍ବେ ପବତ୍ର ସ୍ଥାନର ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ଅପବତ୍ର କରିବା । ଆମ୍ବେ ଯାକୁବକୁ ଅଭିଶାପ ଦେବା ଓ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ନମିତ କରିବା ।”

ସଦାପ୍ରଭୁ ହଁ ପରମେଶ୍ୱର

44 “ହେ ଆମ୍ବର ଦାସ ଯାକୁବ ଓ ଆମ୍ବର ମନୋନୀତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଆମ୍ବର ଯାହା କଥାତ ପୁଣି । **2**ଆମ୍ବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେ କି ଭୁଷକୁ ଗଡ଼ିଲେ ମାତ୍ର ଗର୍ଭରୁ ଭୁଷକୁ ଯେ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ଯିଏ ଭୁଷକୁ ସାହାୟ୍ୟ କଲେ, ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, ହେ ଆମ୍ବର ଦାସ ଯାକୁବ, ହେ ଆମ୍ବର ମନୋନୀତ ଯିଶ୍ଵରୁଣ, ଭୟ କର ନାହିଁ ।

3“ଆମ୍ବେ ତୃଷିତ ଭୂମି ଉପରେ ଜଳ ଓ ଶୁଷ୍କ ଭୂମି ଉପରେ ଜଳପ୍ରୋତ ଭାଳିବ । ଆମ୍ବେ ଭୁଷ ବଂଶ ଉପରେ ଆପଣା ଆମ୍ବା ଓ ଭୁଷ ସନ୍ନାନଗଣ ଉପରେ ଆପଣା ଆଶୀର୍ବଦ ବର୍ଷିବା । **4**ତେଣୁ ସେମାନେ ଜଳପ୍ରୋତ ନିକଟସ୍ଥ ବାଲଶବ୍ୟ ଭୁଲ୍ୟ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିବେ ।

5“ନଶେ କହିବ, ‘ଆମ୍ବେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର,’ ଅନ୍ୟ ନଶେ ‘ଯାକୁବ’ ବୋଲି ନିଜକୁ କହିବ; ଆଉ କେହି ‘ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର’ ସ୍ମରନ ନିଜ ହାତରେ କରିବ ଓ ଅନ୍ୟ କେହି ‘ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ନାମରେ ନିଜକୁ ପରିଚୟ ଦେବ ।’”

ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କର ରାଜା । ସେହି ସର୍ବଶକ୍ତିମୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କର ଭୂମି, “ଆମ୍ବେ ଆଦି ଓ ଅନ୍ତ, ଆମ୍ବ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ନାହାନ୍ତି । **7**ଆମ୍ବ ଭୁଲ୍ୟ ଅନ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ନାହାନ୍ତି । ଯଦି ଆଆନ୍ତ ତେବେ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆସି କୁହନ୍ତୁ । ସେ ଯଦି ଆମ୍ବପର, ତେବେ ଆସି ପ୍ରମାଣ କରନ୍ତୁ । ସେ ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତରେ କ'ଣ ଘଟିବ ତାହାର ସଙ୍କେତ ଦିଅନ୍ତୁ । **8**ତୁମେମାନେ ଭୀତି ଓ ବିଦ୍ୱତ ହୃଦୟ ନାହିଁ । ଆମ୍ବେ ସର୍ବଦା କହିଛୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କର କ'ଣ ଘଟିବ । ଭୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ବର ସାକ୍ଷୀ । ଆମ୍ବ ଭିନ୍ନ ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ନାହାନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଶୈଳ ନାହିଁ । ଆମ୍ବେ ନାଶୁ ଆମ୍ବେ ହଁ ଏକମାତ୍ର ।”

ନରଥକ ମିଥ୍ୟା ଦେବତା

9ଯେଉଁମାନେ ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମା ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି, ସେ ସବୁ ଅସାର, ଯଦିଓ ଲୋକେ ସେବୁଛିକୁ ଆଦର କରନ୍ତି । ସେବୁଛିକୁ ଉପକାରୀ ନୁହାନ୍ତି । ସେହି ଲୋକମାନେ ସାକ୍ଷୀ ହେଲେ ବି

ସେମାନେ ଲାନ୍ତି ହେବେ । ସେମାନେ କିଛି ଦେଖନ୍ତ ନାହିଁ କି କିଛି ନାଶନ ନାହିଁ ।

10କିଏ ଏପର ଦେବତା ନିର୍ମାଣ କରିଛି ଯିଏ ଅଦରକାରୀ ଏବଂ ହାନିକାରକ? କିଏ ଏପର ପ୍ରତିମା ଗଠନ କରିଛି?

11ଯେଉଁ ଗ୍ରମିକଗଣ ସେହି ପ୍ରତିମା ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱର ନୁହାନ୍ତି । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯଦି ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇ ଆଲୋଚନା କରିବେ, ତେବେ ସେମାନେ ସପୂର୍ଣ୍ଣ ଲାନ୍ତି ହେବେ ଏବଂ କମିତି ହେବେ ।

12କର୍ମକାର ପ୍ରତିମା ଗତିଲ ବେଳେ ଲାଲ ଉତ୍ତର ଅଙ୍ଗାରରେ କର୍ମ କରେ ଓ ନିଜର ବଳିଷ୍ଠ ବାହୁ ସାହାୟ୍ୟରେ ହାତୁଡ଼ିରେ ତାହାର ଆକାର ତିଆର କରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଶ୍ରୀରାମ ହୃଦୟ, ତା'ର ଶକ୍ତି ହରାଏ ଓ ଜଳପାନ ନକଳେ ଶୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଏ ।

13ଅନ୍ୟ ନଶେ ଗ୍ରମିକ ସ୍ଵତାଧର ସିଦ୍ଧରେ ଚିତ୍ତ ହୋଇ କାଠ ଉପରେ ରନା ଦୁଲାଲ ପ୍ରତିମାର ଆକୃତି କରେ । ସେ ତା'ର ହତିଆର ଓ ମାପ ଯନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରି ଟିକ ମନୁଷ୍ୟ ଆକୃତିର ପ୍ରତିମା ଗଢେ । ସେ ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକ ଘରେ କିମ୍ବା ମନ୍ଦିରରେ ରହିବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ଵନ୍ଦରତାରେ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରତିମାରେ ତିଆର ହୋଇଛି ।

14ସେ ନିଜ ପାଇଁ ଏରସ, ତର୍ପା ଓ ଆଲୋନବୁଝ କାଠେ । ସେ ସେବୁଛିକ ନିଜଲ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଢ଼ାଇଥାଏ । ମାତ୍ର ସେ ଦେବଦାର ଗୋପଣ କରେ, ତେବେ ବର୍ଷା ତାକୁ ବରାଜମାରେ ସାହାୟ୍ୟ କରେ । **15**ସେହି ବ୍ୟକ୍ତ ଏରସକୁ ଦାଳେଣି ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରେ । ସେ ତାକୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ଖଣ୍ଡ କରି ସେଥିରେ ଅଗ୍ରି ସଂଯୋଗ କରି ତାପ ପାଏ । ସେ ସେହି ନିର୍ମାଣ ରୋଟି ତିଆର କରେ, ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେହି କାଠର କିଛି ଅନ୍ତରେ ଦେବତା କରି ତାକୁ ପୁନା କରେ ଓ ଏକ ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମା କରି ତାହା ସମୂହରେ ଦଣ୍ଡବଡ଼ କରେ । **16**ଆଧା କାଠ ସେ ଅଗ୍ରିରେ ପୋଡ଼େ ଓ ଅନ୍ୟ ଅନ୍ଦେକରେ ସେ ମାସ ରାତ୍ରି ଭୋଜନ କରେ । ସେଥିରେ ସେ ତୃପ୍ତ ହୃଦୟ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେ ଅଗ୍ରି ନାଳି ତାପ ପାଏ ଓ କହେ, “ଆମ୍ବେ ଉତ୍ସୁ ହେଲୁ ଓ ଆମ୍ବେମାନେ ଆଲୋକ ଦେଖି ପାରନ୍ତି ।” **17**ଯେଉଁ ଅନ୍ତୁ କିଛି ଅବଶିଷ୍ଟଙ୍ଗ ରହେ ସେ ସେଥିରେ ଏକ ଦେବତା, ଆପଣାର ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମା ନିର୍ମାଣ କରେ ଓ ତାକୁ ଦେବତା ବୋଲି କହେ । ସେ ତାହା ଆଗରେ ଦଣ୍ଡବଡ଼ ହୋଇ ପୁନା କରେ । ଏବଂ ତାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହେ, “ତୁମେ ଆମ୍ବର ଦେବତା, ଆମ୍ବକୁ ରକ୍ଷା କର ।”

18ସେହି ଲୋକମାନେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ନାଶନ ନାହିଁ କି ବିରାମ କରନ୍ତ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଯେପର ଦେଖି ନପାରିବେ ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ର ଓ ସେମାନେ ଯେପର ବୁଝି ନ ପାରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଚତ ସେ ମୁହଁତ କରିଛନ୍ତି । **19**ସେହି ଲୋକମାନେ ଭାବ ନଥାନ୍ତ । ସେମାନେ ଏହା କରିବା ପାଇଁ ବୁଦ୍ଧି ଜ୍ଞାନ ହରାଇ ଆନ୍ତ । ସେମାନେ ବୁଝନ୍ତ ନାହିଁ ଯେ, “ଆଧା କାଠ ପୋଡ଼ି ଆମ୍ବେ ଉତ୍ସୁମ ପାଇଲୁ, ଉତ୍ସୁମ ହେଲେ ବିଜ୍ଞାନରେ ରୋଟି ସେବି ଓ ମାସ ରାତ୍ରି ଖାଇଲୁ ଓ

ଅବଶିଷ୍ଟଗରେ ପ୍ରତିମା ଗଢ଼ିଲୁ ଯାହାକି ଥିଥାର ଓ ଘୃଣା ଯୋଗ୍ୟ । ପୁଣି ସେ କାଠ ଆଗରେ ଦଶ୍ଵବତ ହେଲା ।”

20ଯେ ଉସ୍ତୁ ଭୋଦନ କରେ, ସେ ନିଦର ଜୀବନକୁ ରଖା କରିପାରେ ନାହିଁ । ମୋ ଦଶିଣ ହସ୍ତରେ ଏହି ସମସ୍ତ ଦିଷ୍ଟଯୁଗେ କଣ କୌଣସି ମିଥ୍ୟା ନାହିଁ? କହିପାରେ ନାହିଁ । “ଏହୁ ତା’ର ଭ୍ରାନ୍ତ ଚତ ତାକୁ ବିପଥଗାମୀ କରନ୍ତି ।”

ସଦାପ୍ରଭୁ, ପକ୍ଷତ ପରମେଶ୍ୱର, ଲଗ୍ରାୟେଲକୁ ସାହାୟ୍ୟ କରନ୍ତି

21“ହେ ଯାକୁବ, ହେ ଲଗ୍ରାୟେଲ, ଭୁମେମାନେ ଏହିପଦ୍ମ କଥା ସ୍ଵରଣ କର । ଭୁମେମାନଙ୍କୁ ଆମେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଭୁମେମାନେ ଆମର ଦାସ । ହେ ଲଗ୍ରାୟେଲ, ଆମରୁ ଭୂଲିବ ନାହିଁ ।

22ମେଘ ସଦୃଶ ଭୁମର ପାପକୁ ଓ କୁହଳ୍ତି ସଦୃଶ ଭୁମର ପାପକୁ ଆମେ ମାରନା କରିଥାନ୍ତି । ପଦମରେ ମେଘ ରୁକ୍ଷିଗଲ ପର ଭୁମର ପାପପଦ୍ମ ଦୂରୀଭୂତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଭୁମେ ଆମ ନିକଟକୁ ଫେରିଆସ, କାରଣ ଆମେ ଭୁମକୁ ପୁକ୍ତ କରିଥାନ୍ତି ।”

23ହେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ, ଗାନ କର, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା ସାଧନ କରିଛନ୍ତି । ହେ ପୁଥିବୀର ଭୂତଳମୁନ ସକଳ ଆନନ୍ଦଧିନ୍ମ କର । ହେ ପର୍ବତ ଗଣ, ହେ ଅରଣ୍ୟ ଓ ତତ୍ତ୍ଵଧୟ ବୃକ୍ଷ ସମ୍ବ୍ରଦ, ଭୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଗଂଧା ଗାନ କର; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାକୁବରୁ ମୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଓ ଲଗ୍ରାୟେଲକୁ ଗୌରବାନ୍ତି କରିବେ ।

24ଭୁମର ତ୍ରଣକର୍ତ୍ତା ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମକୁ ମାତ୍ର ଗର୍ଭରୁ ହଁ ଗଢିଛନ୍ତି । ସେ ଏହା କୁହନ୍ତି, “ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ସମସ୍ତ ସାଧନ କରିଥାନ୍ତି । ଆମେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳକୁ ବସ୍ତାର କରୁ ଓ ଏକାକୀ ପୁଥିବୀରୁ ପ୍ରସାରିବ କରୁ । ଆମର ସହିତ କେହି ନାହିଁ ।”

25ଆମେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀମାନଙ୍କର ମିଥ୍ୟାକୁ ପ୍ରମାଣ କରୁ । ଆମେ ନରୋଧମାନଙ୍କର ଯାତୁକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଫଳ କରୁ । ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରତିହତ କରୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନକୁ ଅଜ୍ଞାନତାରେ ପରିଣତ କରୁ । 26ଆମେ ଆମ ଦାସର ବାକ୍ୟ ଦୂର କରୁ ଓ ଆମ ଦୂରମାନଙ୍କର ମନ୍ଦଶା ସିଦ୍ଧ କରୁ । ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଉତ୍ତମ ବୋଲି ଆମେ ଦେଖାଇ ଦେଉ ।

ଯିହୁଦାକୁ ପୁନଃନର୍ଣା କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ୱର କୋରସରୁ ମନୋନୀତ କଲେ

ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିରୁଶାଲମ ଦିଷ୍ଟଯୁଗେ କୁହନ୍ତି, “ତାହା ପୁଣି ବସନ୍ତ ଦଶିଷ୍ଠ ହେବ ଓ ଯିହୁଦାର ନଗର ଦିଷ୍ଟଯୁଗେ ସେ କୁହନ୍ତି, ସେ ସବୁ ପୁନଃନର୍ଣାତ ହେବ । ପୁଣି ଧଂସପ୍ରାୟ ନଗରଗୁଡ଼ିକ ପୁଣି ଗଢ଼ ଉଠିବ ।”

27“ଆମେ ଗରୀର ଜଳକୁ ଶୁଣୁ ହେବାକୁ କହୁ ଓ ଭୁମର ନଦନପୀରୁତିକ ଶୁଣୁ କରିଦେଉ ।”

28ଆମେ କୋରସ ଦିଷ୍ଟଯୁଗେ କହୁ, “ଭୁମେ ଆମ ମଞ୍ଜଳ କରିବ । ଭୁମେ ଯିରୁଶାଲମ

‘ପୁନଃନର୍ଣାତ ହେବ ବୋଲି କହିବ ।’ ପୁଣି ମନ୍ଦିରର ‘ମୂଳଭୂତୀ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ବୋଲି ଭୁମେ କହିବ ।’”

ଲଗ୍ରାୟେଲକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ୱର କୋରସରୁ ମନୋନୀତ କଲେ

45 ସଦାପ୍ରଭୁ ନନ୍ଦ ଅଭିଷିକ ବ୍ୟକ୍ତର, ଅର୍ଥାତ୍ କୋରସ ଦିଷ୍ଟଯୁଗେ ଏହିକଥା କୁହନ୍ତି, “ଆମେ ତାହା ସମୁଖରେ ନାମା ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ତାହାର ଦଶିଣ ହସ୍ତ ଧରିଥାନ୍ତି ଓ ଆମେ ରାଜମାନଙ୍କର କଟିବନନ୍ଦ ଫିଟାଇବା । ପୁଣି ତାହା ସମୁଖରେ କବାଟସବୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ଓ ନଗରଦୟାର ସବୁ ଦିବ ରହିବ ନାହିଁ ।”

2“ହେ କୋରସ, ଆମେ ଭୁମ୍ବ ଆଗେ ଆଗେ ଯିବା, ଉଚ୍ଚପ୍ଲାନକୁ ସମାନ କରିବା, ବ୍ରୋଞ୍ଜର କବାଟସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବା ଲୋହ ଅର୍ଗଲସବୁ କାଟି ପକାଇବା ।

3ପୁଣି ଆମେ ଅନ୍ଧକାରବୃତ୍ତ ଧନତଣ୍ଟର ଓ ରୁପ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ସମ୍ମିତ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ଭୁମକୁ ଦେବା । ତାହାରେଲେ ଭୁମେ ନାଶିବ ଯେ ଆମେ ଭୁମର ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ଆମେ ଭୁମର ନାମ ଧର ଆହୁନ କରୁଥାନ୍ତି । ଆମେ ଲଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏହା ମଧ୍ୟ ଭୁମେ ନାଶି ପାରିବ ।

4ଆମେ ଆମର ଦାସ ଯାକୁବ ନମନେ ଓ ଆମ ମନୋନୀତ ଲଗ୍ରାୟେଲ ନମନେ ଏହିକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଆମେ କୋରସ ନାମଧର ତାକୁଥାନ୍ତି । ଭୁମେ ଆମରୁ ନ ନାଶିଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଭୁମକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବା ।

5ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆମେ ଅଦିତୀୟ । ଆମ ବ୍ୟତୀତ ପରମେଶ୍ୱର କେହି ନାହାନ୍ତି । ଭୁମେ ଆମରୁ ନ ନାଶିଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଭୁମକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବା ।

6ଆମେ ଆଲୋକ ସୃଷ୍ଟିକରୁ ଓ ଆମେ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁ । ଆମେ ଶାନ ରଚନା କରୁ ଓ ଅନ୍ତରୁ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁ । ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ଅଦିତୀୟ ଆଉ କେହି ନାହିଁ ।

7ଆମେ ଆଲୋକ ସୃଷ୍ଟିକରୁ ଓ ଆମେ ଅନ୍ଧକାର ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁ । ଆମେ ଶାନ ରଚନା କରୁ ଓ ଅନ୍ତରୁ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁ । ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ସମସ୍ତ ସାଧନ କରୁ ।

8“ହେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ, ଭୁମେ ବିଦୟ, ଧର୍ମ ଓ ନ୍ୟାୟ ମେଘ ଆକାରରେ ବର୍ଣ୍ଣନ କର । ହେ ପୁଥିବୀ, ଭୁମେ ବିଦୀର୍ଘ ଦୂର୍ଥ; ପରତ୍ରାଣ, ଧାର୍ମିକତା ଅଙ୍କୁରିତ ହେଉ; ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତି ।

ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତି

9“ଯେ ନିଦର ସୃଷ୍ଟିକରୀଙ୍କ ଦିଗୋଧରେ ଯାଏ ସେ ସନ୍ନାପର ପାତ୍ର । ଗୋଟିଏ ଭର୍ତ୍ତର ଭୁମେ ଏକ ଖପର ସତ୍ତ୍ଵ । ମୁଣ୍ଡିକା କ’ଣ ତା’ର ନିର୍ମାଣକର୍ତ୍ତା ସହ ମୁକ୍ତ କରିବ, ‘ମୋତେ କାହିଁକି ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି?’ ସେହିପର ଭୁମର କର୍ମ କ’ଣ କହିବ ଭୁମର ହାତ ନାହିଁ । 10ପିତା ସନ୍ନାନମାନଙ୍କୁ ନଦ୍ରା ଦିଖାଇ କରିବାକୁ ପିତାକୁ ପ୍ରଶନ୍ନ କରୁଛନ୍ତି । ‘ଭୁମେ ଆମରୁ କାହିଁକି ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି?’ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ମାଆକୁ ‘କାହିଁକି ପ୍ରସବ କରୁଥାନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରଶନ୍ନ

କରନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯେ ପ୍ରଗ୍ନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସନ୍ତାପର ପାତ୍ର ।”

11ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେ ଉତ୍ତରାୟେଲର ଧର୍ମସୂରୂପ ଓ ନରୀଶ କର୍ତ୍ତା, ସେ ଏହି କଥା କୁହନ୍ତି,

“ହେ ମୋର ସନ୍ତାନଗଣ, ଭୁମେମାନେ ଆଗାମି ଘଟଣାର ଦିଷ୍ଟି ଆୟକୁ ପରୁର; ଭୁମେମାନେ ଆମ ସନ୍ତାନଗଣ ଦିଷ୍ଟିରେ ଓ ଆମ ହସ୍ତକ୍ତ କର୍ମ ବିଷୟରେ ଆୟକୁ ଆଦେଶ ଦିଅ ।

12ଆମେ ପୃଥିବୀ ନରୀଶ କରିଥିଲୁ ଓ ପୃଥିବୀପୁ ସମସ୍ତ ବାସିଦାଙ୍କୁ ସୁଷ୍ଟି କରିଥିଲୁ । ଆମ ସୁହସ୍ତ ନିର୍ମିତ ଆକାଶମଣ୍ଡଳକୁ ଦିଦ୍ୱାରା କରିଥିଲୁ ଓ ତହିଁରେ ସକଳ ସୈନ୍ୟାମନଙ୍କୁ ଆମେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲୁ ।

13ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଜାଗରିତ କରୁ, ସେ ଆମର ନଗର ନରୀଶ କରିବ । ସେ ଆମର ନିର୍ବାସିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବ । ସେଥିପାଇଁ ସେ କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ବା ପୁରସ୍କାର ଆମଠାର ନେବ ନାହିଁ ।” ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କୁହନ୍ତି ।

14ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, “ମିଶର ସମ୍ପଦ, କୁଶର ବାଣିଜ୍ୟର ଲାଭ ଓ ଦୀର୍ଘକାୟ ସବାୟୀଯମାନେ ଭୁମି ନିକଟରୁ ଆସିବେ ଓ ଭୁମିର ହେବେ । ସେମାନେ ଭୁମିର ଅନୁସରଣ କରିବେ । ସେମାନେ ହସ୍ତରେ ଶୁଖ୍ଲାବନ୍ଧ ହୋଇ ଆସିବେ, ପୁଣି ସେମାନେ ଭୁମିକୁ ପ୍ରଶାମ କରିବେ ଓ ନିବେଦନ କରିବେ, ପ୍ରକୃତରେ ଉତ୍ତରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଭୁମି ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ବିନା ଆଉ କେହି ପରମେଶ୍ୱର ନାହାନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ମଧ୍ୟ ନାହାନ୍ତି ।”

15ହେ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା, ଉତ୍ତରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର, ଭୁମେ ମନ୍ଦିର ଆମ୍ବା ଗୋପନକାରୀ ପରମେଶ୍ୱର ଅଟ ।

16ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଲହିତ ଓ ଲଞ୍ଚିତ ହେବେ । ପ୍ରତିମା ନରୀଶକାରୀ ସମସ୍ତେ ଏକା ସଙ୍ଗେ ଅପମାନତ ହେବେ ।

17ମାତ୍ର ଉତ୍ତରାୟେଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଭକ୍ତିମାନ୍ୟାୟ ପରତ୍ରାଣ ପାଇବ; ଭୁମେମାନେ ଯୁଗ ଯୁଗାନ୍ତ ଯାଏ ଲକ୍ଷ୍ମିତ କିମ୍ବା ବିଦ୍ରୋହ ହେବ ନାହିଁ ।

18ସଦାପ୍ରଭୁ ହିଁ ପରମେଶ୍ୱର; ସେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ସୁଶ୍ରୀକର୍ତ୍ତା, ସେ ପୃଥିବୀର ମଧ୍ୟ ନରୀଶକାରୀ, ସେ ଏହାକୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ, ସେ ତାକୁ ଶୁନ୍ୟପର ସୁଷ୍ଟି କଲେ ନାହିଁ । ସେ ତାକୁ ବସନ୍ତ ପାଇଁ ସ୍ଥାପନ କଲେ । “ତେଣୁ ତାଙ୍କ ବିନା ଅନ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର କେହି ନାହାନ୍ତି ।

19ଆମେ ଗୋପନରେ କର ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅନ୍ତକାରମଧ୍ୟ ଦେଶର କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ କହ ନାହିଁ । ଏହା ଆମେ ଯାକୁବ ପରିବାରକୁ କହ ନାହିଁ; ଭୁମେ ମୋତେ ନିର୍ଗଣ୍ୟ ଭାବରେ ଅନୁସରଣ କର । ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ସତ୍ୟ କହେ, ମୁଁ ନ୍ୟାୟ କହେ ଏବଂ ସରଳ କଥା କହେ ।”

ସଦାପ୍ରଭୁ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରମାଣ କରନ୍ତି

20“ହେ ନାନା ଦେଶୀୟ ଜ୍ଞାନପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନେ, ଭୁମେମାନେ ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇ ଆସ । ଏକ ସଙ୍ଗେ ନିକଟରୁ ଆସ । ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମାର କାଠ ବହନ କରି

ବୁଲନ୍ତି ଓ ପରତ୍ରାଣ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ଦେବତା ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କିଛି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । **21**ଭୁମେମାନେ ଆସ ଓ ତାହା ଉପର୍ତ୍ତି କର; ସେମାନେ ପରସ୍ତ ମଦଶା କରନ୍ତି ।

ବହୁକାଳରୁ “କିଏ ଏହା ଜଣାଇ ଅଛି? ପୁରାତନ କାଳରୁ କିଏ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିଅଛି? ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ କ’ଣ ଏହା କର ନାହିଁ? ଆମ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ନାହାନ୍ତି । ଆମେ ଧର୍ମଶାଳୀଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା, ଆମ ଛଡ଼ା ଆଉ କେହି ନାହିଁ । **22**ହେ ପୃଥିବୀ ପ୍ରାନ୍ତୀ ସମସ୍ତ ଲୋକ, ଭୁମେମାନେ ଆମସ୍ତ୍ରି ଦୁଷ୍ଟି କର ଓ ପରତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ । କାରଣ ଆମେ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଆମ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର ନାହିଁ ।

23“ଆମେ ଆପଣା ନାମ ଦେଇ ଶପଥ କରିଥିଲୁ ଓ ଯେଉଁ ଧର୍ମଶାଳୀଙ୍କ ଆମ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣତ ହୋଇଛି, ତାହା ଅନ୍ୟଥା ହେବ ନାହିଁ । ଆମ ସମୂଖରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନତକାନ୍ତ ହେବେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିହ୍ୟ ଶପଥ କରିବ । **24**ତାହାହେଲେ ଲୋକେ କହିବେ, ‘କେବଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଧାର୍ମିକତା ଓ ଗଞ୍ଜ ଅଛି ।’

ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ସେମାନେ ଆସିବେ । ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ଉପରେ କୋଧ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଲକ୍ଷ୍ମି ହେବେ । **25**ଉତ୍ତରାୟେଲର ସମୂଦ୍ର ବଂଶ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଧର୍ମପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ଓ ଦର୍ପ କରିବେ ।

ନରଧର୍ମ ମିଥ୍ୟା ଦେବତା

46 ବେଲ ଓ ନବୋ ଆମ୍ବ ସମୂଖରେ ଅବନତ ହେବେ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକ ନନ୍ଦ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥୁଆ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏପରି ଭୁମେମାନେ ବହ ଗୁଲିଲ, ତାହା କୁଳ ପଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ଭାର ହୋଇଅଛି । **2**ସେମାନେ ଅବନତ ହୁଅନ୍ତ, ସେମାନେ ଏକତ୍ର ନତ ହୁଅନ୍ତ । ସେମାନେ ଭାର ରକ୍ଷା କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ନିଜେ ନିଜେ ବନୀ ହୋଇଗଲେ ।

3“ହେ ଯାକୁବର ପରିବାର, ହେ ଉତ୍ତରାୟେଲର ଅବଶିଷ୍ଟାଶ ଆମ କଥା ଶୁଣ! ଆମେ ଭୁମାନଙ୍କୁ ବହନ କର ଆସିଥିଲୁ । ଭୁମେମାନେ ଗର୍ଭସ୍ତ ହେବା ଦିନଠାର ଆମଦ୍ୱାରା ବାହିତ ହୋଇଅଛି । **4**ଭୁମି ନନ୍ଦ ସମୟରେ ଆମେ ବହନ କରିଥିଲୁ । ପୁଣି ବାର୍ଦକ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁମି ବହନ କରିବୁ । କାରଣ ଆମେ ଭୁମି ସୁଷ୍ଟି କରିଛୁ । ତେଣୁ ଆମେ ବହନ କରିବା ଓ ଭୁମି ଉତ୍ତରାୟେଲର କରିବା ।

5“ଭୁମେ ଆମିକୁ କାହା ସହି ଭୁଲନା କର ପାରିବ କି? ନା, କାରଣ କୌଣସି ଲୋକ ଆମ ସହି ସମାନ ନୁହେଁ । ଭୁମେ ଆମ ଦିଷ୍ଟିରେ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି । ଆମ ସହି କେହି ନାହିଁ । **6**ସେମାନେ ଥଳିରୁ ସ୍ଥାନ ଭାଲନ୍ତି ଓ ନିକଟରେ ରୂପା ତୋଲନ୍ତି । ସେମାନେ ସ୍ଥାନରକୁ ଗୋଟିଏ ଦେବତା ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟ ଦିଅନ୍ତ ଓ ସେ ଗୋଟିଏ ଦେବତା ନିର୍ମାଣ କରେ । ସେମାନେ ତାକୁ ପ୍ରଶାମ କର ପୁନା କରନ୍ତି । **7**ସେମାନେ ତାହାକୁ ସ୍ଥାନରେ ବହନ କରି ନିଅନ୍ତ । ତାକୁ

ନେଇ ତା'ର ସ୍ଥାନରେ ରଖନ୍ତି । ସେ ସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହୁଏ ମାତ୍ର ନିଜେ ନିଜ ସ୍ଥାନରୁ ପୁଅଁ ନାହିଁ । ଡାକିଲେ ସେ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଦେବ ନାହିଁ କିମ୍ବା କାହାରକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ କରିବ ନାହିଁ ।

8“ଭୁମେମାନେ ଏହା ସ୍ଥାନର କର ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଅ । ତେ ଭୁମେମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଅପରାଧ କର, ଏବିଷୟରେ ଚନ୍ଦା କର । **9**ପୁରୁଷନ କଥାକୁ ସ୍ଥାନର କର, କାରଣ ଆମେ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଅଦ୍ଵିତୀୟ, ଆମ ଭୁଲ୍ୟ ଅନ୍ୟ କେହି ନାହିଁ ।

10“ଶେଷରେ କ'ଣ ଘଟିବ ଆମେ ଆଦ୍ୟର କରିଥାଉଁ । ପୂଣି ଯାହା ଘଟି ନାହିଁ ତାହା ଆମେ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ କଣାଇଥାଉ ଓ କହ । ଆମ୍ବର ଉଦେଶ୍ୟ ସାଧୁତ ହେବ ଓ ଆମେ ନିଜର ସକଳ ମନୋରଥ ସିଦ୍ଧ କରିବ । **11**ଆମେ ପୂର୍ବଦିଗ୍ନ୍ନ ଦୂରଦେଶରୁ ଏକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆସନ କରୁ । ସେହି ମନୁଷ୍ୟଟି ଉକ୍ତାଶ ପକ୍ଷୀ ସଦୃଶ । ଆମେ ଯାହା ମନ୍ତ୍ରାଶ କରୁ ସେ ତାହାରୁ କରିବ । ଆମେ କଳନା କରିଅଛୁ ଓ ଆମେ ତାହା ସଫଳ କରିବ ।

12“ହେ ଧର୍ମରୁ ବିରତ କଠିନ ଦୂରୟ ଲୋକେ, ଆମ୍ବର କଥା ଶୁଣ । **13**ଆମେ ପରତ୍ରାଶ ଓ ଧର୍ମ ଆଣିଛୁ, ତାହା ଦେଖି ଦୂର ନୁହେଁ । ଆମ ପରତ୍ରାଶ ବିଳମ୍ବ ଘଟିବ ନାହିଁ; ଆମ୍ବର ଗୌରବ ସ୍ଵରୂପ ଜଗାଯୈଲ ପାଇଁ ଆମେ ସିଯେନ୍ ପ୍ରତି ପରତ୍ରାଶ ଆଣିବା ।”

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାଦିଲପ୍ରତି ବାର୍ତ୍ତ

47 “ଆଗୋ ବାଦିଲର ଅନୁଭା କନ୍ୟେ, ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଦ ଆସି ଧୂଳିରେ ବସ; ଆଗୋ କଳଦୀୟର କନ୍ୟେ, ହିଂହାସନ ଛାଡ଼ି ଭୁମିରେ ବସ । କାରଣ ଭୁମେମାନେ ଆଉ କୋମଳା ଓ କୁଆଁରୀକନ୍ୟା ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହୋଇବ ନାହିଁ ।

୫ପରମା ପଥରରେ ଶଥ୍ୟ ପେଶ, ଭୁମର ଓହ୍ଲାଦ କାର, ଭୁମର ଜାମା କାଢି ପକାଅ, ପାଦ ଅନାହୁତ କର । ନଦୀ ଓ ଛୋଟ ନଦୀରେ ରୁଲିକର ଯାଅ ।

୬ଭୁମର ଉଲଜିତା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ଓ ଭୁମର ଲଜ୍ଜାର ବିଷୟ ଦୃଶ୍ୟ ହେବ; ଆମେ ପ୍ରତିଶୋଧ ମେଲବେଳେ କେହି ଭୁମର ସ୍ଵରକ୍ଷା ନମନେ ଆସିବେ ନାହିଁ ।

4“ମୋର ସନ୍ତାନଗଣ କୁହନ୍ତ, ‘ଆମମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତିଦାତା ଜଗାଯୈଲର ଧର୍ମସ୍ଵରୂପ ସରବରତ୍ତିମୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ନାମ ।’”

5“ଆଗୋ କଳଦୀୟ କନ୍ୟାଗଣ, ଭୁମେମାନେ ଅନ୍ଧାରକୁ ଯାଇ ନୀରବରେ ବସ । କାରଣ ଭୁମେମାନେ ‘ରାଜ୍ୟର ଆଉ ରାଣୀ’ ବୋଲି କଥ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।

6“ଆମେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ କୋଧିତ ହେଲୁଁ । ଆପଣା ଅଧିକାରକୁ ଅପବିତ୍ର କଲୁଁ ଓ ଭୁମ ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲୁଁ । ଭୁମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦିଦ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କଲ ନାହିଁ । ଭୁମେ ଦୃଢ଼ଲୋକ ଉପରେ ଯୁଆଳ ବଡ଼ ଭାର କର ଥୋଇଲ ।

7ଭୁମେ କହିଲ, ‘ଆମେ ଚରଦିନ ବର୍ଷିଲୁ ଓ ସଦାକାଳ ସାଆନାଣୀ ହୋଇ ରହିବୁ ।’ ଏଣୁ ଭୁମେ ଏସବୁ ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗ କଲ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତା'ର ଶେଷଫଳ କ'ଣ ହେବ ସ୍ଵରଣ କଲ ନାହିଁ ।

8ହେ ସ୍ଥାନଭୋଗିନୀ! ଏବେ ଏହା ଶୁଣ, ଭୁମେମାନେ ନିରାପଦରେ ବାସକର ନିଜେ ନିଜେ କହୁଅଛ, ‘ଆମେ ମହାନ, ଆମ ଛିଡ଼ା ଆଉ କେହି ନାହିଁ । ଆମେ ବିଧବାପରି ବସିବା ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆମେ ସନ୍ତାନ ବିଜେଦ ଜାଣିବା ନାହିଁ ।’

9 ଉତ୍ତୟ ଘଟଣା ସହସା ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଘଟିବ । ପ୍ରଥମେ ସନ୍ତାନ ବିଜନ୍ତ ଓ ପରେ ବୈଧବ୍ୟ ଭୁମପ୍ରତି ଘଟିବ । ଭୁମର ଅପାର ଶକ୍ତିଶାଳୀ କୌଶଳ ଓ ମାୟବୀତ୍ତ କିନ୍ତି ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ । ଏ ଦୁଇଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରମାଣୁରେ ଭୁମି ପ୍ରତି ଘଟିବ ।

10ଭୁମେ ଭୁମର ଦୁଷ୍ଟତା ଓ ମନକର୍ମ ଉପରେ ନିର୍ଭର କର ନିଜକୁ ନିରାପଦ ମଶୁଷ; ଭୁମେ ଭାବୁଛ, ‘କେହି ଭୁମକୁ ଦେଖୁ ନାହିଁ; ଭୁମର ଜାନ ଓ ବିଦ୍ୟା ଭୁମକୁ ବିପଥମାମୀ କରିଅଛି; ଭୁମେ ନିଜକୁ ମହାନ ବୋଲି ଭାବୁଛ, ଆମ ଛିଡ଼ା କେହି ନାହିଁ ଗୋଲି କହୁଅଛ ।’

11“ତେଣୁ ଭୁମ ପ୍ରତି ଦୁର୍ଦଶା ଘଟିବ; ଭୁମେ ଜାଣିବ ନାହିଁ ଏହା କେତେବେଳେ ଘଟିବ । ଭୁମ ଉପରେ ବିପଦ ପଡ଼ିବ । ମାତ୍ର ଭୁମେ ତାହା ଦୂର କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଭୁମେ ଏତେ ଗୀତ୍ର ବିନାଶ ହେବ, ତାହା ଭୁମେ ଜାଣିବ ନାହିଁ ।

12ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୁମେମାନେ ମାୟବୀ ଯାଦୁବିଦ୍ୟା ଉପରେ ନିର୍ଭର କର, ଯାହ ଭୁମେମାନେ ଶିଖିବାକୁ ବଢ଼ିବ ପରଶ୍ରମ କର । ଭୁମେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାରରେ ଲଗାଇପାର କିମ୍ବା ସେଥିପାଇଁ ଭୁମେମାନେ ନିତିପାର ।

13ଭୁମରତ ବଢ଼ ଉପଦେଶ୍ୟ ଅଛନ୍ତ । ଭୁମେ ଆପଣାର ଅପାର ମନ୍ତ୍ରାଶରେ କ୍ଲାନ୍ ହୋଇଅଛ । ଏବେ ସେହି ଦେୟାତିଷ୍ମାନେ, ନିଷ୍ଠାଦିଶିମାନେ, ମାସିକ ଶୁଭଗୁରୁ ଗଣମାକାରୀମାନେ ଛିଡ଼ା ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ଭୁମ ପ୍ରତି ଯାହା ଘଟିବ, ତହିଁର ଭୁମକୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ।

14“ସେମାନେ ତ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନେ କୁଟାପରି ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧିଭୂତ ହେବେ । ସେମାନେ ଅଗ୍ନିଶାର ବିଳର ନିଜକୁ ଉଦ୍ଦାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତାହା ଏପର ଦଗ୍ଧିଭୂତ ହେବ ଯେ କୌଣସି ଅଙ୍ଗର ରହିବ ନାହିଁ, ଫଳରେ ଉଷ୍ଣ ହେବାକୁ ତାହା ରହିବ ନାହିଁ ।

15ଯେଉଁ ବିଷୟ ପ୍ରତି ଭୁମେ ପରଶ୍ରମ କରିଅଛ, ସେ ସବୁ ଭୁମପ୍ରତି ଏହପର ଘଟିବ । ଯେଉଁମାନେ ଯୌବନର ଭୁମ ସହିତ ବାଣିଜ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତ, ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭୁମଣ କରି ଆପଣା ଅପଣା ସ୍ଥାନକୁ ଯିବେ, ଭୁମକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ କେହି ରହିବେ ନାହିଁ ।

ପରମେଶ୍ୱର ନଗତର ଶାସନ କରନ୍ତ

48 ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତ, “ହେ ଯାକୁବର ପରବାର, ଯିହିଦାର କଟିର କନ୍ତୁ, ଲଜ୍ଜାଯୈଲ ପର ଖ୍ୟାତ, ଦୟାକର ମୋ କଥା ଶୁଣ । ଭୁମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଗପଥ କରୁଅଛ ଓ ଲଜ୍ଜାଯୈଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଗଣ୍ଠ ଗାନ କରୁଅଛ । କିନ୍ତୁ ଭୁମେମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ସତ୍ୟ ଓ ଧାରିକାତରେ କରୁ ନାହିଁ ।”

କାରଣ ସେମାନେ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର ନଗରର ଲୋକ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ କରନ୍ତି ଓ ଲଜ୍ଜାଯୈଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ

ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି; ତାଙ୍କର ନାମ ସର୍ବଶକ୍ତିମୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ।

୩“ପୂର୍ବକାଳରେ ଯାହା ଘଟିଲା ଆମେ ତାହା ବଢ଼ୁ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତୁ । ତାହା ଆମ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ଗତ ହେଲା ଓ ତାହା ଆମେ ପ୍ରକାଶ କଲୁ । ଆମେ ତାହା କଲୁ ଓ ଅକ୍ଷୟାତ୍ମ ତାହାସବୁ ଘଟିଲା ।

୪କାରଣ ମୁଁ ନାଶେ ଭୁଲେ ଅବାଧ୍ୟ; ମୋର ବାକ୍ୟ ଭୁଲେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଅସମ୍ଭବ । ଭୁମ୍ଭର ଗ୍ରୀବା ଲୌହନଳୀ ଓ ଭୁମ୍ଭର କପାଳ ପିତଳ ସ୍ଵରୂପ ବୋଲି ଆମେ ନାଶିଲୁ ।

୫ତେଣୁ ପ୍ରାଚୀନକାଳରୁ ଭୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ତାହା ଘଟିବ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କଲୁ; ତାହା ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ ଭୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇଲୁ । ତାହା ନହେଲେ ଭୁଲେ କହିଥାନ୍ତ, ‘ଆମ୍ଭର ଦେବତା ଏହା କରିଥାନ୍ତନ୍ତ’; ପୁଣି କହିଥାନ୍ତ ‘ଆମ୍ଭର ଶୋଦିତ ଓ ଛାଞ୍ଚରେ ଭଲା ପ୍ରତିମା ଏହା ଆଜା କରିଥାନ୍ତନ୍ତ’ ।

ଲଙ୍ଘାୟେଲକୁ ପବତ୍ର କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତ

୬“ଭୁଲେମାନେ ପୁଣିଥାନ୍ତ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୁଲେ ଦେଖି! ଭୁଲେମାନେ କ’ଣ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବ ନାହିଁ? ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୁମ୍ଭକୁ ଆମେ ବଢ଼ ଶୁଭ୍ରତର କଷି ଭୁମ୍ଭକୁ ଦେଖାଇଦେବୁ, ଯାହାକି ଭୁମ୍ଭର ଅଙ୍କାତ ଥିଲେ ।

୭ପୂର୍ବକାଳରୁ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଏବେ ସେସବୁ ସୁଷ୍ଠୁ ହେଲା । ଆଜି ଦିନର ପୂର୍ବରୁ ଭୁଲେ ସେସବୁ ଶୁଣି ନଥିଲା । ‘ନଚେତ ଭୁଲେ ନାଶିଥିଲ ବୋଲି କହିଥାନ୍ତ ।’

୮“ବାସୁଦିବ ଭୁଲେ ଶୁଣିଲ ନାହିଁ; ଭୁଲେ ନାଶିଲ ନାହିଁ; ବଢ଼କାଳରୁ ଭୁମ୍ଭର କାନ ମୁଦ୍ରିତ ଥିଲ; କାରଣ ଭୁଲେ ଅତି ବିଶ୍ୱାସଧାତ କରିଥିଲ; ନନ୍ଦରୁ ଭୁଲେ ଅଧର୍ମଗୁରୀ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହୋଇଥିଲ; ଆମେ ନାଶିଲି ।

୯ମାତ୍ର ଆମେ ନିନର ପ୍ରଣସା ପାଇଁ କ୍ରୋଧ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବା । ଏଥିପାଇଁ ଭୁମ୍ଭକୁ ଉଚ୍ଛନ୍ନ କରିବା ନାହିଁ । ଭୁଲେ ଆମ୍ଭର ଶାନ୍ତ ଯୋଗୁଁ ପ୍ରଣସା କରିବ ।

୧୦“ଦେଖ, ଆମେ ଭୁମ୍ଭକୁ ପରିଷ୍ଵାର କରିବୁ । ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ଯେପରି ରୂପାକୁ ଅଗ୍ରିରେ ପକାଇ ପରିଷ୍ଵାର କରନ୍ତ ସେପରି ନୁହେଁ । ଆମେ ଭୁମ୍ଭକୁ ପୁଣିଶୁରୂପକ ଉଚ୍ଛନ୍ନରେ ପକାଇ ପରିଷ୍ଵାର କରିବୁ ।

୧୧ଆମେ କେବଳ ନିଜ ପାଇଁ, ନିଜ ସକାଶେ ଏହା କରିବା । କାରଣ ଆମ୍ଭର ନାମକୁ ଅପଦିତ୍ର କାହିଁକି କରିବା? ପୁଣି ଆମେ ନିନର ମହମା ଅନ୍ୟକୁ ଦେବା ନାହିଁ ।

୧୨“ହେ ଯାକୁବ, ଆମ ଆହୁତ ଲଙ୍ଘାୟେଲ, ଭୁଲେମାନେ ଆମ କଥାକୁ ଶ୍ରବଣ କର । ଆମେ ହେଉଛୁ ଆଦ୍ୟ ଓ ଅନ୍ତ ।

୧୩ଆମ୍ଭ ହସ୍ତ ପୃଥବୀର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତ ଓ ଆମ୍ଭର ଦଶିଣ ହସ୍ତ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ବିପ୍ରାର କରିଥାନ୍ତ । ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାକିଲେ ସେମାନେ ଏକତ୍ର ଆମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଛିଡ଼ା ହୁଅନ୍ତ ।

୧୪“ଭୁଲେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇ ଆମ କଥା ଶ୍ରବଣ କର; ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ଏହିଶୁଭ ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତ? ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିଥାନ୍ତ । ସେ

ବାବିଲ ଉପରେ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଫଳ କରିବେ ଓ କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କର ବାହୁ ରହିବ ।

୧୫“ଆମେ ନିଜେ ତାଙ୍କୁ କହିଥାନ୍ତ, ନିଜେ ତାଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ କରିଛୁ, ନିଜେ ତାଙ୍କୁ ଆଣିଥାନ୍ତ; ସେ ନିଜ ପଥରେ କୃତ୍ତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ।

୧୬ଭୁଲେମାନେ ଆମ ନକଟକୁ ଆସି ଏହିକଥା ଶୁଣ । ଆଦ୍ୟର ଆମେ ଗୋପନରେ କଷି କହ ନାହିଁ । ବଢ଼ କାଳରୁ ଆମେ ସେଠାରେ ଅଛୁ ।”

ପୁଣି “ଏବେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଓ ତାଙ୍କର ଆମାକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତ । **୧୭**ସଦାପ୍ରଭୁ, ଭୁମ୍ଭର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା, ଲଙ୍ଘାୟେଲର ଧର୍ମସ୍ଵରୂପ ଏହି କଥା କୁହନ୍ତ,

“ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଭୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର, ଭୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଭୁମ୍ଭକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଁ ଓ ଭୁମ୍ଭକୁ ଉଚ୍ଛିତ ମାର୍ଗରେ ଗମନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଁ ।

୧୮ଭୁଲେ ଯଦି ଆମ୍ଭର ଆଜା ପାଳନ କରିଥାନ୍ତ, ତେବେ ଭୁମ୍ଭର ଶାନ୍ତ ନଦୀଭୁଲ୍ୟ ଓ ଭୁମ୍ଭର ଧାର୍ମିକତା ସମୁଦ୍ରର ତରଙ୍ଗ ଭୁଲ୍ୟ ଭୁମ୍ଭ ନକଟକୁ ଆସିଥାନ୍ତ ।

୧୯ପୁଣି ଭୁଲେ ଯଦି ଆମ୍ଭର ଆଜାକୁ ଅବଧାନ କରିଥାନ୍ତ । ତେବେ ଭୁମ୍ଭର ବଂଶ ବାକୁକା ଭୁଲ୍ୟ ଓ ଭୁମ୍ଭର ସମ୍ବନ୍ଧମଣି ବାକୁକା କଣ୍ଠ ଭୁଲ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତ । ତାହାର ନାମ ଆମ ସମ୍ବନ୍ଧର ଉଚ୍ଛନ୍ନ କିମ୍ବା ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ନ ଥାନା ।”

୨୦ହେ ମୋର ସମ୍ବନ୍ଧମଣି, “ଭୁଲେମାନେ ବାବିଲରୁ ବାହାର ଯାଆ, କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ପଳାୟନ କର; ଭୁଲେମାନେ ଆନନ୍ଦ ଧୂମ କର ଜଣାଆ, ପୃଥବୀର ପ୍ରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ବିଷ୍ୟାତ କର; ଭୁଲେମାନେ କୁହ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ନିନର ଦାସ ଯାକୁବକୁ ମୁକ କରିଥାନ୍ତ ।

୨୧ସଦାପ୍ରଭୁ ଯଦିଓ ମରୁଭୂମିରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଲେ, ସେମାନେ ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ । ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୈଲରୁ ନଳିଷ୍ଟ୍ରୋତ ବୁହାଇଲେ; ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେ ଗୈଲରୁ ବଦୀର୍ଣ୍ଣ କଲେ ଓ ତହିଁରୁ ନଳ ନିର୍ଗତ ହେଲା ।”

୨୨ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତ, “ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତ ନାହିଁ ।”

ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଦାସଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ କରନ୍ତ

୪୯ହେ ଦୀପ ସମୁଦ୍ର ଲୋକମାନେ ମୋ କଥା ଶୁଣ । ହେ ଦୂରସ୍ତ ଗୋଟ୍ରୀ ସମୁଦ୍ର ଲୋକମାନେ, ମୋ କଥାକୁ ଅବଧାନ କର । ମୁଁ ମାତ୍ର ଗର୍ଭରୁ ଭୂମିଶୁଦ୍ଧ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ସେବା ପାଇଁ ମୋତେ ଆହ୍ଵାନ କରିଛନ୍ତ । ମୁଁ ମାତ୍ରଗର୍ଭରେ ଥିବା କାଳରୁ ସେ ମୋର ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତ ।

୨୩ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପ୍ରଗ୍ରହ ପାଇଁ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତ । ତେଣୁ ସେ ମୋର ମୁଖ୍ୟ ତୀର୍ଣ୍ଣ ଖଣ୍ଡ ସ୍ଵରୂପ କରିଥାନ୍ତ । ନିନର ହସ୍ତ ଛାଯାରେ ସେ ମୋତେ ଲୁଗୁର ରଜିଷ୍ଟରର ଓ ସେ ମୋତେ ଶାନ୍ତି ବାଣସ୍ବରୂପ କର ନିନର ଭୀରରେ କୁମ୍ଭର ରଜିଷ୍ଟର ।

୩୫ସେ ପୁଣି ମୋତେ କହିଲେ, “ଭୁଲେ ମୋର ଦାସ, ଭୁଲେ ଲଙ୍ଘାୟେଲ, ଭୁମ୍ଭଦ୍ୱାରା ଆମେ ମହମାନିତ ହେବା ।”

୫ମାତ୍ର ମୁଁ କହିଲି, “ମୁଁ ବୁଝା ପରିଗ୍ରମ କରଅଛି । ମୁଁ ନିରାର୍ଥକ ଓ ଅସାରତାରେ ମୋର ଶକ୍ତି ବ୍ୟୟ କରଅଛି । ତଥାପି ନଶ୍ଶୀଯ ମୋର ଦିଗ୍ବୂର ସଦାପ୍ରତ୍ରୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଓ କର୍ମଫଳ ମୋର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଅଛି ।

୬ପୁଣି ମୋତେ ତାଙ୍କର ସେବକ ହେବାପାଇଁ, ଯାକୁବଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଶିବା ପାଇଁ ଓ ଜଗ୍ରାଯେଲ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ସେ ମୋତେ ମାତୃଗର୍ଭରେ ସ୍ଥିତି କଲେ । ସେହି ସଦାପ୍ରତ୍ରୁଙ୍କ ମୋତେ ଏବେ କୁହନ୍ତି, “କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ରତ୍ରୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆଦରଣୀୟ ଅଟେ ଓ ମୋର ପରମେଶ୍ଵର ମୋର ବଳସ୍ଵରୂପ ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି ।”

୭ପୁଣି ସଦାପ୍ରତ୍ରୁଙ୍କ କହିଲେ, “ଭୁମେ ଯାକୁବର ପରିବାରବର୍ଗରୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର କରିବା ପାଇଁ ଓ ଜଗ୍ରାଯେଲର ରକ୍ଷିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବର ଆଶିବା ପାଇଁ ଆମର ସେବକ ହେବ; ଏହା ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର ବିଷୟ; ଭୁମେ ଯେପରି ପୁନର୍ବର ଶେଷ ପୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ କୃତ ପରିତ୍ରାଣ ସ୍ଵରୂପ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ଭୁମକୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ଦୀପ୍ତିସ୍ଵରୂପ କରିବା ।”

୮“ଯାହାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଅବଜ୍ଞା କରେ, ଯାହାକୁ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ଯେ ଶାସକ କର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ଦାସ,” ତାକୁ ଜଗ୍ରାଯେଲର ମୁକ୍ତଦାତା ଓ ତା’ର ଧର୍ମସ୍ଵରୂପ ସଦାପ୍ରତ୍ରୁ ଏହକଥା କୁହନ୍ତି । ପୁଣି ବିଶ୍ୱାସନୀୟ ଓ ଜଗ୍ରାଯେଲର ଧର୍ମସ୍ଵରୂପ ଯେଉଁ ସଦାପ୍ରତ୍ରୁ ଭୁମକୁ ମନୋମୀତ କରଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ସକାଗେ ରାଜାମାନେ ଭୁମକୁ ଦେଖିଲେ ଉଠିବେ, ଅଧିପତିମାନେ ଭୁମକୁ ପ୍ରଣାମ କରିବେ ।

ପରିଶର ଦିନ

୯ସଦାପ୍ରତ୍ରୁ କୁହନ୍ତି, “ଆମେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଦିନ ଦେଖାଇବା କଥା ସେହି ସମୟରେ ଭୁମକୁ ଉତ୍ତର କରଅଛୁ । ପରିତ୍ରାଣ ଦିନରେ ଆମେ ଭୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରଅଛୁ । ଆମେ ଭୁମକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଓ ଦେଶର ଉନ୍ନତି ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଉତ୍ସର୍ଘକାର ଭୋଗ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆମେ ଭୁମକୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଚୁକ୍ତି ସ୍ଵରୂପ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ।

୧୦ଭୁମେ ବନୀଗଣଙ୍କୁ ବାହାର ଯାଥ ବୋଲି, ‘ଅନ୍ଧକାରଟ୍ଟି’ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଅ ବୋଲି କହିବ । ସେମାନେ ପଥରେ ଚରିବେ ଓ ଦୃଷ୍ଟିମୁନ୍ୟ ଉଚ୍ଚପୁଣୀ ସକଳ ସେମାନଙ୍କର ରାସ୍ତାନ ହେବ ।

୧୧ସେମାନେ ଶୁଧାର୍ତ୍ତ କି ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତ ହେବେ ନାହିଁ । ଗ୍ରୀଷ୍ମ କିମ୍ବା ସୁଧ୍ୟତାପ ସେମାନଙ୍କୁ କାଟିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ଦିନ କରନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚଳାଇବେ; ନଳ-ନର୍ତ୍ତର ଦେଇ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କତାଇ ଦେବେ ।

୧୨“ପୁଣି ଆମେ ଆମର ପର୍ବତସୁନ୍ଦର ଏକ ପଥ କରିବା ଓ ଆମର ରାଜପଥରୁଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କରାଯିବେ ।

୧୩“ଦେଖ, କେତେକ ଲୋକ ଦୂର ଦେଶର ଆସିବେ ଓ ଆଉ କେତେକ ପୀମୀମ ଦେଶର ଆସିବେ ଓ ଆଉ କେତେକ ପୀମୀମ ଦେଶର ଆସିବେ ।”

୧୪ହେ ସ୍ଵର୍ଗମଣ୍ଡଳ, ଗାନ କର; ହେ ପୁନର୍ବାର, ଉଲ୍ଲବ୍ଧି

ହୁଅ; ହେ ପର୍ବତଗଣ, ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ଆନନ୍ଦ ଧୂମ କର; କାରଣ ସଦାପ୍ରତ୍ରୁ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ଵନା କରିଛନ୍ତି ଓ ନିଜର ପାଇଁତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କରାଯା କରିଛନ୍ତି ।

ସିଯେନ, ଏକ ପରିଚ୍ୟକା ନାରୀ

୧୫ମାତ୍ର ସିଯେନ କହେ, “ସଦାପ୍ରତ୍ରୁ ମୋତେ ପରତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି । ମୋର ପ୍ରତ୍ରୁ ମୋତେ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି ।”

୧୬“ନଶେ ସ୍ଵା ଲୋକ ତା’ର ଗର୍ଭକାତ ସନ୍ତାନକୁ ସେହି ନକରି କ’ଣ ଭୁଲ ପାରିବ? ସେ କ’ଣ ତାହାରେ ସୁନ୍ୟପାଇୟ ସନ୍ତାନକୁ ଦିନ୍ମ ନ ଦେଖାଇ ପାଦୋର ପାରିବ? ଏମାନେ ତାହା କରିପାରନ୍ତି, ତଥାପି ଆମେ ଭୁମକୁ ପାଦୋରିବା ନାହିଁ ।

୧୭ଦେଖ, ଆମେ ଭୁମର ନାମକୁ ଆମର ହସ୍ତ ଦୟର ପାପୁଲିରେ ଲେଖି ଅଛୁ । ଭୁମର ଆକୃତି ସର୍ବଦା ଆମୁ ସମୁଖରେ ଅଛି ।

୧୮ଭୁମର ସନ୍ତାନମାନେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁ ଅଛନ୍ତି । ଭୁମର ଉପାଟକାରୀମାନେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଭୁମକୁ ଉତ୍ତର ଉତ୍ସର୍ଘକାର ଦେଖିବେ ।

୧୯ଭୁମେ ନଷ୍ଟ ଓ ଶୁନ୍ୟ ଅଟେ । ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ସେହି ଭୁମି ଲୋକାରଣ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ ସେତୋରେ ବାପ କରିବେ । ସେହିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଭୁମମାନଙ୍କୁ ଖାଇବ ଦୂରେଇ ଯିବେ ।

୨୦କିଛିଦିନ ପିଲମାନେ ଭୁମ ଚିନା କଲେ, ଭୁମେ ହରାଇଥିଲ ବୋଲି କହିବେ, ‘ମୋ ପାଇଁ ଏହି ସ୍ତ୍ରୀ ଅତି ଫଳୀର୍ଣ୍ଣ । ମୋତେ ସ୍ତ୍ରୀ ଦିଅ, ମୁଁ ବାପ କରିବ ।’

୨୧ସେତେବେଳେ ଭୁମେ ମନେ ମନେ କହିବେ, ‘ମୋର ସନ୍ତାନଗଣ ଅପହୁତ ହୋଇଥାଇନ୍ତି, ମୁଁ ଏକାକିନୀ ନିର୍ବାସିତା ହୋଇ ଏଣେ ତେଣେ ତ୍ରମଣ କରୁଥାଇନ୍ତି । ମୋର ଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କିଏ ନନ୍ଦ ଦେଇଛନ୍ତି? କିଏ ଏମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କରିଥାଇନ୍ତି? ଦେଖ, ମୁଁ ଏକାକିନୀ ଅବଶିଷ୍ଟ ଥିଲି, ଏମାନେ କେଉଁଠାରେ ଥିଲେ?’

୨୨ସଦାପ୍ରତ୍ରୁ, ମୋର ପ୍ରତ୍ରୁ କୁହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଆମେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆପଣା ହସ୍ତ ଉଠାଇବା ଓ ଗୋଣୀୟମହୁର ପ୍ରତି ଆମର ଧୂନା ଟେକିବା । ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ଭୁମର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ କୋଳରେ ଆଶିବ ଓ ଭୁମର କନ୍ୟାଗଣ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଵନ୍ଦରେ ବୁହୁଯିବେ ।

୨୩ପୁଣି ରାଜାମାନେ ଭୁମର ପାଳିତ ପିତା ହେବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ରାଜୀମାନେ ଭୁମର ପାଳିତ ମାତା ହେବେ, ସେମାନେ ନତମୁଖ ହୋଇ ଭୁମକୁ ପ୍ରଣାମ କରିବେ ଓ

ଭୁମର ପାଦର ଧୂଳି ରୁଚିବେ; ତେଣୁ ଆମେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ଯେ ଆମ ଉପରେ ଦିଗ୍ନ୍ୟ ରଖନ୍ତି, ସେ ଲକ୍ଷ୍ମି ହେବେ ନାହିଁ, ଏହା ଭୁମେ ଜାଣିବ ।”

24ଦଶେ ବୀରଠାରୁ ଲୁଣ୍ଡିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ହରଣ କରାଯାଇ ପାରିବ କି? କିମ୍ବା ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ପାରିବ କି?

25ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କୁହନ୍ତି, “ବୀରବୁଦ୍ଧ ବନୀଲୋକ ଅପହୃତ ହେବେ ଓ ଉତ୍ସଙ୍କର ଲୋକର ଲୁଣ୍ଡିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ମୁକୁଳା ଯିବ; କାରଣ ଭୁମର ବିରୋଧକାରୀଙ୍କୁ ଆମେ ବିରୋଧ କରିବା ଓ ଭୁମର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଆମେ ରଖା କରିବା ।

26“ପୁଣି ଆମେ ଭୁମର ଉପତ୍ରବକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ମାସ ତୋନ କରାଯାଇ; ସ୍ଵର୍ଗିଷ୍ଠ ଦ୍ରାକ୍ଷର ସେମାନେ ମନ୍ତ୍ର ହେଲାପରି ସେମାନେ ନିଜ ଗଢ଼ରେ ମନ୍ତ୍ର ହେବେ; ତାହା ହେଲେ ଆମେ ଯେ ଭୁମର ସଦାପ୍ରଭୁ, ଭୁମର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଓ ଭୁମର ମୁକ୍ତଦାତା, ପାକୁବର ବଳଦାତା, ଏହା ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଜାଣିବେ ।”

ଜଗାଯୈଲ ସେମାନଙ୍କ ପାପାଳୀ ଦଣ୍ଡିତ ହେଲ

50 ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କୁହନ୍ତି, “ହେ ଜଗାଯୈଲର ପୁତ୍ରଗଣ, ଭୁମେମାନେ ଭାବୁଛ ଆମେ ଭୁମର ମାତା ଯିରୁଗାଲମକୁ ଡ୍ୟାଗ କରିଥିବୁ । ପ୍ରମାଣ ସ୍ଵରୂପ ସେ ଛାଡ଼ିପତ୍ର କାହିଁ ଥିଥାବା ଆମ ମହାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହା ନିକଟରେ ଭୁମମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିଥିବୁ? ଏଠାରେ ଦେଖ, ଭୁମେମାନେ ନିଜର ଅପରାଧ ପାଇଁ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିଲ ଏବଂ ଭୁମମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ଭୁମମାନଙ୍କର ମାତା ଭୁମମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଆମେ ଆସିଲବେଳେ କାହିଁକି କେହି ଉପସ୍ଥିତ ନ ଥିଲ? ଆମେ ତାକିଲବେଳେ କେହି ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ କାହିଁକି ନ ଥିଲ? ଆମର ହସ୍ତ କ'ଣ ଛୋଟ ଯେ ତାହା ମୁକ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ? କିମ୍ବା ଉତ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ଆମର କ'ଣ ପରକ୍ରମ ନାହିଁ? ଦେଖ, ଆମର ଆଦେଶରେ ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧ ଶୁଣ୍ୟକାରେ ଓ ନଦନପୀରୁ ପ୍ରାନ୍ତର କରିଦେଇ ପାରୁ । ସେଥିରେ ଥିବା ମସି କଳ ଅଭାବରୁ ତୃଷ୍ଣାର୍ଥ ହୋଇ ମରିଯିବେ ଓ ଦୂର୍ଗନ୍ଧ ହେବ ।

ଆମେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳକୁ କାଳମା ପିନ୍ଧାର ଓ ଚଟବସ୍ତୁରେ ସେହି ସବୁର ଆଜ୍ଞାଦନ କରୁ ।”

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକ ପ୍ରକାର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ନର୍ଜିଗୀଳ

4ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି ମୁଁ ଯେପରି ଜ୍ଞାନ ଦୁର୍ଲମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟିର କରିପାରିବ, ସେ ପ୍ରତି ପ୍ରଭାତରେ ମୋତେ ନାଗ୍ରତ କରିନ୍ତି ଓ ବିଦ୍ୟାଧୀପର ଶୁଣିବା ପାଇଁ ମୋର କର୍ଣ୍ଣକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିନ୍ତା । **5**ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର କର୍ଣ୍ଣକୁ ମୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି; ପୁଣି ମୁଁ ତାଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହୋଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପଛକୁ ଫେର ନାହିଁ । ମୁଁ ପ୍ରହାରକ ଦେବା ପାଇଁ ମୋର ପିଠି ଦେଖାଇ ଦେବି, ମୋର

ଦାତି ଉପାଦିବା ପାଇଁ ମୋର ଗାଲ ଦେଖାଇ ଦେବି, ପୁଣି ଅପମାନିତ ହେବାକୁ ଛେପ ପକାଇବାକୁ ମୋର ମୁହଁ କୁରୁଇବ ନାହିଁ । **7**ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ; ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଅପମାନ ମୋତେ ବାଧୁବ ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ କମଳ ପଥର ପର ମୋର ମୁଖକୁ ରଖିଥିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଜାଣେ ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ମି ହେବ ନାହିଁ ।

8ସେ ମୋତେ ଧର୍ମାର୍ଗୀ କରନ୍ତି ସେ ମୋ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ । ତେଣୁ ମୋତେ କିଏ ବିରୋଧ କରିବ? ଆସ ଆମେମାନେ ଏକତ୍ର ଛାଡ଼ା ହେବା, କିଏ ମୋର ଦିପକରେ ଯିବ ସେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସ । **9**ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ତେଣୁ କିଏ ମୋତେ ଗୋଷ୍ଠୀ କରିବ? ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଜୀବ୍ରି ବସ୍ତୁ ସଦୃଶ ହେବେ ଓ କୀଟ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରାସ କରିବ ।

10ଭୁମେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କିଏ ଅଛି ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭୟ କରେ ଓ ତାଙ୍କ ସେବକର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରେ? ପୁଣି ଯେ ଆଲୋକ ଦିନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଗମନ କରେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ଉପରେ ଦିଗ୍ନ୍ୟ କର ଓ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଗୀଳ ହେଉ ।

11“ଦେଖ, ଭୁମେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପଥରେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ରହୁଛ । ଭୁମେମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ଅଗ୍ନି କାଢ଼ାଇଛ ଓ ଅଗ୍ନି ଖୁଣ୍ଟାରେ ନିଜକୁ ବେଶ୍ମନ କରୁଥିଛ । ପୁଣି ଭୁମେମାନେ ନିଜ ଅଗ୍ନିଶିଖା ଓ ନିଜ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ଅଗ୍ନିଶିଖା ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କରା । ମୋ ହସ୍ତର ଏହା ଭୁମେମାନେ ପାଇବ, ଭୁମେମାନେ ଶୋକରେ ଗ୍ରାମ କରିବ ।”

ଜଗାଯୈଲ ଅବ୍ରହାମ ସଦୃଶ ହେବା ଉଚିତ

51 “ହେ ଧର୍ମାର୍ଗୀଗଣ, ହେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନ୍ଦେଶଶ କାରୀଗଣ । ଭୁମେମାନେ ଆମର କଥା ଶୁଣି; ଭୁମେମାନେ ଯେଉଁ ଗେଲକୁ କଟା ହୋଇଥିଲ ଓ ଯେଉଁ ଗର୍ଭର ଛେଦରୁ ଖୋଲା ହୋଇଥିଲ, ତାହା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କର । **2**ଭୁମେମାନଙ୍କ ପିତା ଅବ୍ରହାମ ଓ ଜନ୍ମଦାତ୍ରୀ ସାର ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅ । ସେ ଯେତେବେଳେ ଏକାକୀ ଥିଲ ଆମେ ତାହାକୁ ଆହୁନ କଲୁ । ଆମେ ଆଶୀର୍ବାଦ କର ତାକୁ ବଢ଼ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବେ ।

3ସେହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ସିଯୋନକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ; ସେ ତାହାର ଉପଦ୍ରତ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଦୁଃଖିତ ହେବେ । ସେ ତାହାର ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଏଦନ ଭୁଲ୍ୟ ଓ ତାହାର ମରୁଭୁମିକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ୟାନ ଭୁଲ୍ୟ କରିବେ । ତାହାର ଲୋକମାନେ ଆନଦିତ ଓ ଉଲ୍ଲୟିତ ହେବେ ଏବଂ ସଙ୍ଗୀତ ଧୂମ କର ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବେ ।

4“ହେ ଆମର ଲୋକମାନେ, ଆମ ବାକ୍ୟରେ ଅବଧାନ କର; ହେ ଆମର ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ, ଆମ କଥାରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ କର । ଆମରାର ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିର୍ଗତ ହେବ ଓ ଆମେ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ଦୀପି ନିମନ୍ତେ ଆମର ବିଗ୍ରହ ସ୍ଥାପନ କରିବା ।

5ଆମର ଧର୍ମ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ଆମର ପଶତ୍ରାଶ ନିର୍ଗତ ହୋଇଥିଛନ୍ତି ଓ ଆମର ବାହୁ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗ ବିଗ୍ରହ କରିବ ।

ଦ୍ୱାପଣ ଆମ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିବେ ଓ ଆମ୍ବର ପରାକ୍ରମରେ ଆଶା ରଖିବେ ।

୭ତୁମେମାନେ ସ୍ଵର୍ଗମଣ୍ଡଳ ପ୍ରତି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵଶ୍ରୀ କର ଓ ଅଧ୍ୟସ୍ତିତ ଭୂମଣ୍ଡଳ ପ୍ରତି ନିରୀକ୍ଷଣ କର । କାରଣ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଧୂମ ଭୂଲ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ହେବ ଓ ଭୂମଣ୍ଡଳ ବସ୍ତୁ ଭୂଲ୍ୟ କିର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ପୁଥିବୀବାସୀ ସେହିପରି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ । ମାତ୍ର ଆମ୍ବର ପରିତ୍ରାଣ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ହେବ ଓ ଆମ୍ବର ଧର୍ମାବ୍ରତ କ୍ଲପୁ ହେବ ନାହିଁ ।

୮ତୁମେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ଜାଣ । ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମୋର ଶିକ୍ଷା ହୃଦୟରେ ଧର ରଖନ୍ତ, ଦୟାକରି ମୋ କଥା ଶୁଣ, ତୁମେମାନେ ବୁଝୁ ଲୋକଙ୍କ ଅପମାନରେ ଭୟଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ ।

୯କାରଣ ସେମାନେ କୀର୍ତ୍ତ ବସ୍ତୁ ସଦୃଶ ଓ କୀଠ ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଲ ପକାଇବ ଓ ଘୋକ ପଶମ ବସ୍ତୁକୁ ଖାଲି ପର ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଲ ପକାଇବ । ମାତ୍ର ଆମ୍ବର ଧର୍ମ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ହେବ ଓ ଆମ୍ବର ପରିତ୍ରାଣ ଚିରକାଳ ବିରାଜିତ ହେବ ।”

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ଵରାକ୍ରମ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ରଖା କରିବ

୧୦ହେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାହୁ, ଉଠ, ଉଠ, ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ । ବଳ ଧାରଣ କର । ଯେପରି ପୂର୍ବକାଳରେ ଓ ପ୍ରାଚୀନକାଳରେ ପୂରୁଷ ପରମର ସମୟରେ ଉଠିଥିଲ, ସେହିପରି ଜାଗ । ରାହଦବ୍କୁ ଯେ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କର କାଟିଥିଲେ ଓ ନାଗକୁ ଯେ ଦତ୍ତ କରିଥିଲେ, ସେହି ପ୍ରଭୁ ତୁମେ ନୁହଁ କି?

୧୧ଯେ ସମୁଦ୍ରରୁ ଓ ଗଭୀରତମ ବାଶଧର ଜଳରଣିକୁ ଶୁଷ୍କ କଲେ, ଯେ ମୁକ୍ତପ୍ରାୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ପାର ହେବା ପାଇଁ ସମୁଦ୍ରର ଗଭୀରତମ ପ୍ଲାନ ପଥ କଲେ, ସେହି ପ୍ରଭୁ ତୁମେ ନୁହଁ କି?

୧୨ସଦାପ୍ରଭୁ ନିସ୍ତାରିତ ଲୋକମାନେ ଫେର ଆସିବେ, ଆନନ୍ଦ ଗାନ କରି ସିଯୋନରେ ଉପର୍ତ୍ତି ହେବେ । ତିର ଆନନ୍ଦ ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକର ଭୂଷଣ ହେବ । ସେମାନେ ଆନନ୍ଦ ଓ ଉଲାସ ପ୍ରାୟ ହେବେ ଏବଂ ଦୁଃଖ ଶୋକ ସ୍ଵଦୂରଗାଁ ହେବ ।

୧୩ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେ ଏହି ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ବିଶ୍ୱାର କର ଅଛନ୍ତ, ପୁଥିବୀର ଭିତ୍ତିମୂଳ ପ୍ଲାନେ କରିଅଛନ୍ତ ଓ ତୁମ୍ଭର ନିର୍ମାଣକର୍ତ୍ତା, ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲିଅଛ । ତେଣୁ ତୁମେ ଦିନଯାକ ନିରନ୍ତର ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଛ ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହୋଇ କୋପ କରିଛନ୍ତ । ମାତ୍ର ସେହି ଉପଦ୍ରବକାରୀ ଏବେ କାହାଁନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କର କୋପ କାହାଁ?

୧୪ନିବାସିତ ବନୀ ଶାଶ୍ଵତ ମୁକ୍ତ ହେବ । ପୁଣି ସେ ମର ଗର୍ଭରୁ ଯିବନାହିଁ । କିମ୍ବା ତାହାର ଶାଦ୍ୟର ଅଭାବ ହେବ ନାହିଁ ।

୧୫“ତେଣୁଗୁଡ଼ିକୁ ଗର୍ଦନ କରିବାକୁ ଯେ ସମୁଦ୍ରକୁ ଆଲୋଡ଼ିବେ

କରନ୍ତ । ଆମେ ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ ।” ତାଙ୍କର ନାମ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ।

୧୬“ହେ ମୋର ସେବକ ଜଗାଯୈଲ, ଆମେ ତୁମ୍ଭ ମୁଖରେ ଆମ୍ବର ବାକ୍ୟ ରଖିଅଛୁ ଓ ଆମ୍ବର ହସ୍ତ ଛାଯାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞାଦନ କରିଅଛୁ । ତୁମେ ସିଯୋନକୁ ଏହା କହିବ ଯେ ଆମେ ସ୍ଵର୍ଗମଣ୍ଡଳ ରୋପଣ କରିଅଛୁ ଓ ପୁଥିବୀର ଭିତ୍ତିମୂଳ ପ୍ଲାନ କରିଅଛୁ, ‘ତୁମେମାନେ ମୋର ସନ୍ନାନ ।’”

ପରମେଶ୍ୱର ଜଗାଯୈଲକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ

୧୭ହେ ଯିରୁଗାଲମ, ଉଠ, ଜାଗ, ଛିଡ଼ାହୁଆ, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ କୋପ କରିଛନ୍ତ । ତେଣୁ ସେ ତୁମ୍ଭ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଛନ୍ତ । ସେ ଦଣ୍ଡ ଏକ ମଦପାତ୍ର ସଦୃଶ ଓ ତୁମ୍ଭେ ତାହା ପାନ କରିଛ । ତୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତରୁ କୋପରୁପ ପାନପାତ୍ର ନେଇ ତାହାକୁ ଶେଷ କରିଅଛ ।

୧୮ଯିରୁଗାଲମ ଅନେକ ସନ୍ନାନ ନଦ୍ଦୀ ଦେଇଛନ୍ତ, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାକୁ ବାଟ କରାଇ ନେବାକୁ କେହି ନାହାନ୍ତ । ପୁଣି ସେ ଯେଉଁ ସନ୍ନାନଗଣଙ୍କୁ ପାଳନ କରିଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ତାହା ହାତଧର ନେବା ପାଇଁ ନାହାନ୍ତ । **୧୯**ତୁମୁକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଘଟିଅଛି, ଶୁନ୍ୟତା ଓ ବିନାଶ ଏବଂ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଓ ଖର୍ତ୍ତ୍ତମ ।

ତେଣୁ କିଏ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଦିଲାପ କରିବ? କିଏ ତୁମ୍ଭ ପାନ୍ଧନା ଦେବ? **୨୦**ତୁମ୍ଭ ସନ୍ନାନଗଣ ମୁକ୍ତି ହୋଇଥାନ୍ତ । ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତ୍ତକ ମୁଣ୍ଡରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତ ସେପରି ହରଣ ଦାଳ ପାଶରେ ଆବନ୍ଧ ହୁଏ । ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କୋପରେ ଓ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଧମକରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ।

୨୧ସୁକର ଦୟାକରି ଏହା ଶୁଣ, ହେ ଯିରୁଗାଲମ, ତୁମେ ତ୍ରାକ୍ଷରସର କୁହକରେ ମାତ୍ର ନୁହଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ମତ୍ତୁଥାଳ ଅଟ ।

୨୨ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେ କି ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କର ସପଶରେ ସେହି ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କଥା କୁହନ୍ତ, “ଦେଖ, ଆମେ “କୋପରୁପ ପାନପାତ୍ର” ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତର କାଢି ନେଇ ଅଛୁ । ତୁମେ ଆଉ ପାନ କରିବ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବୁ ନାହିଁ । **୨୩**ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ କେବଳ ଦେଇଛନ୍ତ, ସେହିମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଆମେ ଯିବା । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଛନ୍ତ, ‘ତୁମେ ନଳପାତ୍ର, ଆମେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଗମନ କରିବୁ ।’ ପୁଣି ତୁମେମାନେ ଭୂମି ଓ ସତ୍ତକପର ପିଠି ପାତ୍ର ଦେଇଛନ୍ତ ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗମନାଗମନ କରିଛନ୍ତ ।’

ଜଗାଯୈଲ ସ୍ଵରକ୍ଷିତ ହେବ

୫୨ହେ ସିଯୋନ, ଉଠ, ଜାଗ, ଆପଣା ବଳ ପରଧାନ କରିବ । ହେ ପଦିତ୍ର ନଗରୀ, ଯିରୁଗାଲମ! ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ଵରକ୍ଷିତ ବସ୍ତୁରୁ ପରଧାନ କର । କାରଣ ଏହା ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରୁ ଅନୁନ୍ତ ଓ ଅଗୁଣ ଲୋକ ଆସିବେ ନାହିଁ ।

୨ଭୁଷେ ନନ୍ଦ ଦେହର ଧୂଳି ଖାଡ଼ ଦିଅ, ସେ ସିଯୋନର ବନ୍ଦୀମୀ କନ୍ୟା ଯିରୁଶାଲମ! ଉଠ, ଭୁଷ ଗଲାର ସେ ଦନ୍ତନକୁ ଛିଲ କର।

୩ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କୁହନ୍ତ, “ଭୁଷେମାନେ ବନା ମୂଳ୍ୟରେ ବିକ୍ରିତ ହୋଇଥିଲ, ଆଉ ବନା ମୂଳ୍ୟରେ ମୁକ୍ତ ହେବ”।

୪ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତ, “ଆମ୍ବର ଲୋକମାନେ ପ୍ରବାସ କରିବାରୁ ମିଶର ଯାଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ଅଶ୍ଵରୀୟମାନେ ବନା କାରଣରେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାରୁ କଲେ ।

୫ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖ, କ'ଣ ସବୁ ଘଟୁଅଛି । ବନା କାରଣରେ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଆ ଯାଉଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ଶାସକଗଣ ଗର୍ଜନ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଆମ୍ବର ନାମକୁ ଦିନସାର ନିରନ୍ତର ନିମା କରୁଛନ୍ତି ।”

୬ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତ, “ଏହି କାରଣରୁ ଆମ୍ବର ଲୋକମାନେ ଆମ୍ବର ନାମ ନାଶିବେ । ଏଥିପାଇଁ ଯେ କଥା କୁହନ୍ତ, ସେହି ଯେ ଆମ୍ବେ ଅଟ୍ଟୁ, ଏହା ସେମାନେ ସେହିବନ ନାଶିବେ । ହଁ ଦେଖ, ଆମ୍ବେ ସେହି ।”

୭ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତ ସ୍ତୁପମାର୍ଗର ଆଶୁଷ୍ଟନ୍ତ, ଯିଏ ଶାନ୍ତ ପ୍ରଗ୍ରହ କରୁଅଛି, ଯିଏ ମଙ୍ଗଳ ସ୍ତୁପମାର୍ଗର ଆଶୁଷ୍ଟନ୍ତ, ଯିଏ ପଶତ୍ରାଶ ପ୍ରଗ୍ରହ କରୁଅଛି ଓ ଯିଏ ସିଯୋନକୁ “ଭୁଷ ପରମେଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟ କରନ୍ତି ବୋଲି କହୁଅଛି, ସେହି ଶାନ୍ତଦୂର ଚରଣ ପର୍ବତଗଣ ଉପରେ ପ୍ରାଣ ଯୋଗ୍ୟ ।”

୮ଶୁଣ, ଭୁଷ ପ୍ରତିରଗଣ ଉଚ୍ଚସ୍ଥରରେ ଚକାର କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏକତ୍ର ଆନନ୍ଦଧୂନି କରୁଛନ୍ତି । କାରଣ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତୁତ୍ସୁରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସିଯୋନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ଦେଖୁଛନ୍ତି ।

୯ହେ ଯିରୁଶାଲମର ଧ୍ୟାବଦିଶେ ଶ୍ଵାନସବଳ, ଉଚ୍ଚସ୍ଥରେ ଆନନ୍ଦଧୂନି କର । ଏକତ୍ର ଗାନ କର, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ନିନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ଧ୍ଵନା କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ଯିରୁଶାଲମକୁ ମୁକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ।

୧୦ସଦାପ୍ରଭୁ ସର୍ବଦେଶୀୟଙ୍କ ସମ୍ମନରେ ତାଙ୍କର ପଦ୍ମତ୍ର ବାହୁ ଅନାବୃତ କରିଛନ୍ତି ଓ ପୃଥ୍ବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ତାଙ୍କର ପଶତ୍ରାଶ ଦେଖିବେ ।

୧୧ଭୁଷେମାନେ ପ୍ରସ୍ତାନ କର, ପ୍ରସ୍ତାନ କର । ବାଦିଲୁର ବାହାର ଯାଥ, ଅଶୁଚ ବସ୍ତୁ ଛୁଅଁ ନାହିଁ । ଭୁଷେମାନେ ତା'ମଧ୍ୟରୁ ଗୁଣ୍ୟାଥ । ହେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯାଦକଗଣ, ଭୁଷେମାନେ ଶୁଣି ହୁଅ ।

୧୨ଭୁଷେମାନେ ତରତର ହୋଇ ଯାଅ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଭୁଷେମାନେ ପଳାତକପର ପଳାୟନ କରିବ ନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁଷେମାନଙ୍କର ଆଗେ ଆଗେ ଗମନ କରିବେ, ଲଗ୍ନାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଭୁଷେମାନଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିବେ ।

ପରମେଶ୍ୱର ଦୁଃସ୍ତ ସେବକ

୧୩“ଆମ୍ବର ଦାସକୁ ଦେଖ, ସେ ପୃଷ୍ଠବେଚନା ପୂର୍ବକ ବ୍ୟବହାର କରିବେ । ସେ ଉନ୍ନତ, ଉଚ୍ଚପଦ ପ୍ରାପୁ ଓ ମହିମାନ୍ତି ହେବେ ।

୧୪“ଆମେକ ଆମ୍ବର ସେବକକୁ ଦେଖି ଦିନ୍ତ ହେବେ । କାରଣ ତାଙ୍କର ଆକୃତି ମନୁଷ୍ୟ ଆକୃତିରୁ ଏପର ବିକୃତ ହେବ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ ବୋଲି ଚିହ୍ନିବେ ନାହିଁ ।

୧୫ତେଣୁ ସେ ଅନେକ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ଚମକାଇ ଦେବେ । ରାଜମାନେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମନରେ ନନ୍ଦ ନନ୍ଦ ମୁଖ ବନ୍ଦ ରଖିବେ । କାରଣ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇ ନ ଥିଲ, ତାହା ସେମାନେ ଦେଖିବେ ଓ ଯାହା ସେମାନେ ଶୁଣି ନ ଥିଲେ ତାହା ସେମାନେ ଦୁଇବେ ।”

53 ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ସମ୍ମଦ କିଏ ଦିଶ୍ୟ କରିଅଛି? ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାହୁ କାହା ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି?

୨କାରଣ ସେ ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗୁରୁ ଭୁଲ୍ୟ ଓ ଶୁଷ୍କ ଭୁମିରେ ଉପନ୍ଦ ମୂଳଭୁଲ୍ୟ ବଢିଲେ । ତାଙ୍କର ଏୟେଶ୍ୱର୍ୟ କି ରୂପ, ଯାହାକୁ ଆମେ ଦେଖି ପାରିବା, ତାଙ୍କର ଶୌଦୟ୍ୟ ନାହିଁ, ଯାହା ଆମେକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିବ । ୩ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଘୃଣା କଲେ ଓ ବନ୍ଦୁମାନେ ତାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ । ସେ ଦୁଃଖ ଓ ଶୋକ ସହିତ ପରିଚିତ ହେଲେ । ସେ ଲୋକମାନଙ୍କାରୁ ନନ୍ଦ ମୁଖ ଲୁଗଲ ରଖିଲେ । ସେ ଘୃଣିତ ହେଲେ ଏବଂ ଆମ୍ବମାନେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଲୁ ନାହିଁ ।

୪ମାତ୍ର ସେ ଆମ୍ବର ଦୁଃଖ ଯାତନା ସବୁ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ବ୍ୟଥାମୁଦ୍ରିକୁ ବହନ କରିଛନ୍ତି । ତଥାପି ଆମ୍ବମାନେ ତାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ ଓ ଦୁଃଖଗ୍ରସ୍ତ ବୋଲି ଭାବିଛି । ୫ମାତ୍ର ସେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ପାପ ଏବଂ ଅପରାଧ ନମନେ କ୍ଷତିବନ୍ଧତ ହେଲେ ଓ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଭୁଲ କାଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେ ରୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ । ସେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତଦନକ ଶାସ୍ତ୍ରିକୁ ଆପଣାର କରିଦେଲେ । ତାଙ୍କର କ୍ଷତରେ ଆମ୍ବମାନେ ଆଗୋଗ୍ୟ ଲଭ କଲା । ୬ମାତ୍ର ଆମ୍ବମାନେ ସମସ୍ତେ ମେଷପଲ ସଦ୍ବୁଦ୍ଧ ଦିପଥରେ ହୁଲିକୁ । ଆମ୍ବମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନନ୍ଦ ନନ୍ଦ ପଥରେ ଯାଇଅଛୁ । ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ବ ସମସ୍ତଙ୍କର ପାପର ବୋଲ ମୁଣ୍ଡରେ ନେଇ ପାଇଛନ୍ତି ।

୭ସେ ଆହାତ ହେଲେ ଓ ପ୍ରହାରିତ ହେଲେ, ତଥାପି ସେ ନମ୍ର ହୋଇ ନୀରବ ରହିଲେ । ବଧଭୂମିକୁ ନିଆ ଯାଉଥିବା ମେଷ ଶାବକ ଭୁଲ୍ୟ ଓ ଲୋମ ଛେଦନକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମନରେ ନରାହ ମେଷ ଭୁଲ୍ୟ ସେ ନନ୍ଦର ମୁଖ ଫିଟାଳେ ନାହିଁ । ୮ଲୋକମାନେ ବଳପୂର୍ବକ ତାଙ୍କୁ ଦିଗ୍ବୁର ପାଇଁ ଧରିନେଲେ ଓ ଉପସୁକ ବିଗୁର ତାଙ୍କ ପାଇଁ କରଗଲ ନାହିଁ । ପୁଣି ସେ ନୀବିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦେଶରୁ ଦଣ୍ଡିତ ହେଲେ ଓ ସେ ସମୟରେ କିଏ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ତ୍ରୀବେଚନା କଲା? ଆମ୍ବ ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ସେ ପ୍ରହାରିତ ହେଲେ ।

୯ସେ ମୁଖ୍ୟବେଚନ କଲେ ଓ ଧନୀମାନଙ୍କ ସହ କବର ନେଲେ । ପୁଣି ଦୁଷ୍ଟଗଣଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର କବର ନିରୂପଣ କରଗଲ । ଯିଦିଓ ତାଙ୍କର କିଛି ଛଳ ନ ଥିଲ ଓ ସେ ମିଥ୍ୟା କହ ନ ଥିଲେ, ତଥାପି ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହିପରି ଦୌରମ୍ୟ କରଗଲ ।

୧୦ତଥାପି ତାକୁ ରୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସ୍ତ୍ରୀର କଲେ । ସେ ତାହାକୁ ଦୁଃଖଗ୍ରସ୍ତ କଲେ । ତେଣୁ ଭୁଷେ ତାଙ୍କ ପ୍ରାଣକୁ ପାପାର୍ଥକ ବଳ କଲେ ସେ ଆପଣ ବଂଶ ଦେଖିବେ, ସେ

ଦୀର୍ଘୀୟ ହେବେ ଓ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସିଦ୍ଧ ଦେବ ।

11ଉଦ୍‌ଘନର ଯାତନା ପରେ ମଧ୍ୟ ସେ ତୃପୁ ହେବେ । ସେ ନିଦର ଜୀବି ବଳରେ ପରିତ୍ରୟ ହେବେ । ନିଦର ଧାର୍ମିକ ଦାସ ଅନେକଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକ କରିବେ ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ବହନ କରିବେ । **12**ଏହି କାରଣରୁ ଆମେ ମହତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ଭାଗି କରାଇବା ଓ ସେ ପରାକ୍ରମୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଲୁଟ ଭାଗ କରି ନେବେ । କାରଣ ସେ ମୂର୍ଖ ମୂଖରେ ତାଙ୍କର ଜୀବନ ଦେଇଦେଲେ ଓ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ହତତ ପରିଗଣିତ ହେଲେ ।

ତଥାପି ସେ ଅନେକଙ୍କ ପାପଭାର ବହନ କଲେ ଓ ଅଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ।

ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ଲୋକଙ୍କୁ ଗୁମ୍ଫରୁ ଆଶନ୍ତି

54 ହେ ବନ୍ୟା, ଅପ୍ରସ୍ତୁତି ନାରୀ! ଭୁମେ ଗାନ କର । ହେ ଗର୍ଭବେଦମାରହତ ନାରୀ! ଭୁମେ ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ ଗାନକର ଆନନ୍ଦଧନ୍ତ କର । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁବନ୍ତ; “ବିବାହତା ଭ୍ରାତ୍ୟାର ସନ୍ତାନ ଅପେକ୍ଷା ଅନାଥର ସନ୍ତାନ ଅଧିକ ।”

ଭୁମେ ନିଜ ତମ୍ଭୁର ବସୁତି ବଜାଅ ଓ ସେମାନେ ଭୁମ୍ଭର ବାସ ସ୍ଥାନର ଯଦନକା ସବୁ ବିଶ୍ୱାର କରନ୍ତା । ବ୍ୟୟର ଆଶଙ୍କା କର ନାହିଁ । ଭୁମ୍ଭର ଦଦତ୍ ସବୁ ଲମ୍ବାଇ ଦିଅ ଓ କିଳାଗୁଡ଼କୁ ସ୍ଥାନ କରାଇ ।

3କାରଣ ଭୁମେ ଦକ୍ଷିଣ ଓ ବାମରେ ବ୍ୟାପି ଯିବ ଓ ଭୁମ୍ଭର ବଂଶ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର କରିବେ ଏବଂ ଜନଶୂନ୍ୟ ନଗରଗୁଡ଼କୁ ନିଦର ବସନ୍ତ ଶ୍ଵାନ କରାଇବେ ।

4ଉଁ କର ନାହିଁ, କାରଣ ଭୁମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀତ ହେବ ନାହିଁ; କିମ୍ବା ଦିଷ୍ଟଶ୍ଵମନା ହୃଥ ନାହିଁ; କାରଣ ଭୁମ୍ଭର ଲକ୍ଷ୍ମୀତ କରାଯିବ ନାହିଁ । ଭୁମେ ଯୌବନକାଳର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଭୁଲାଯିବ ଓ ବିଧବାବସ୍ଥାର ଦୁର୍ମାନ ଆଗ ମନେ କରିବ ନାହିଁ ।

5କାରଣ ଭୁମ୍ଭର ସୁଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଭୁମ୍ଭର ସ୍ଥାନୀ ଅଟେନ୍ ଓ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ନାମ । ପୁଣି ସେ ଜଣ୍ମାଯେଲର ପରିତ୍ରୟ ସ୍ଵରୂପ ଭୁମ୍ଭର ମୁକ୍ତିଦାତା; ସେ ସମଗ୍ର ପୃଥବୀର ପରମେଶ୍ୱର ବୋଲି ବନ୍ୟାତ ହେବେ ।

6କାରଣ ଭୁମେ ପରମେଶ୍ୱର ଭୁବନ୍ତ, ତ୍ୟକା ଓ ମନୋଗୁଣୀ ଭ୍ରାତ୍ୟା କିମ୍ବା ଯୌବନକାଳୀନ ପରତ୍ୟକା ଭ୍ରାତ୍ୟାପର ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମ୍ଭର ଆହୁନ କରିଅଛନ୍ତ ।

7“ଆମେ ଅଳ୍ପଶଶ ପାଇଁ ଭୁମ୍ଭର ପରତ୍ୟାଗ କରିଅଛୁ, ମାତ୍ର ମହାକୁଣ୍ଡାରେ ଭୁମ୍ଭର ପୁନର୍ବର ସଂଗ୍ରହ କରିବା ।

8ଅତି କ୍ରୋଧରେ ନମିଷକ ନମିତ ଆମ୍ଭର ମୁଖ ଭୁମ୍ଭାରୁ କୁରୁଲାଇ; ମାତ୍ର ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ଦୟାରେ ଆମେ ଭୁମ୍ଭ ପ୍ରତି କରୁଣା କରିବା । ଭୁମ୍ଭର ମୁକ୍ତିଦାତା ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା ଭୁବନ୍ତ ।”

ପରମେଶ୍ୱର ସର୍ବଦା ତାଙ୍କର ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି

9“କାରଣ ଏହା ଆମ୍ଭ ପ୍ରତି ମୋହ ସମୟର ଜଳ ସଦୃଶ ଅଟେ; ମୋହ ସମୟର ଜଳ ଆର ଯେପର ପୃଥବୀରୀ ମ୍ଲାଦିତ କରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଆମେ ଶପଥ କରିଅଛୁ,

ସେହିପର ଆମେ ଭୁମ୍ଭ ପ୍ରତି କ୍ରୋଧ କିମ୍ବା ଭର୍ତ୍ତା କରିବା ନାହିଁ ବୋଲି ଶପଥ କରିଅଛୁ ।”

10ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେ କି ଭୁମ୍ଭପ୍ରତି କରୁଣା କରିଅଛନ୍ତ କୁହନ୍ତ; “ଯଦିଓ ପରତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିକଳତ ହୋଇ ଘୁମ୍ଭିଯିବେ; ଉପପରତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଟଳି ପଡ଼ିବେ, ତଥାପି ଆମ୍ଭର ଦୟା ଭୁମ୍ଭାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆମ୍ଭର ଶାନ୍ତିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଟଳିବ ନାହିଁ ।”

11“ହେ ଭୁଗଣୀ, ତୋପାନ ବିଧ୍ୟୁତ ଓ ସାନ୍ତାନ ବିରହତ ନଗରୀ! ଦେଖ, ଆମେ ନାମା ସ୍ଥାନର ବର୍ଣ୍ଣରେ ଭୁମ୍ଭର ପ୍ରସ୍ତର ବସାଇବା ଓ ନୀଳମଣିଘରୁ ଭୁମ୍ଭର ପ୍ରସ୍ତର କରିବା ।

12ଆମେ ପଦ୍ମରାଗ ମଣିରେ ଭୁମ୍ଭ ସୁମର ରୂପୀ, ସ୍ଥାର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତ ମଣିରେ ଭୁମ୍ଭ ନଗରର ଦୂର ସକଳ ଓ ମନୋରାମ ପ୍ରସ୍ତରରେ ଭୁମ୍ଭ ସମଗ୍ର ସୀମା ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରିବା ।

13ଭୁମ୍ଭର ସନାମମାନେ ସମସ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କପ୍ରାଚୀର ଶିଖିତ ହେବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପରମ ଶାନ୍ତି ହେବ ।

14ଭୁମ୍ଭ ଧାର୍ମିକତାରେ ପ୍ରିଣ୍ଟିକ୍ଟ ହେବ; ଭୁମ୍ଭ ଅତ୍ୟାଗରୂ ଦୂରେଇ ରହିବ; କାରଣ ଭୁମ୍ଭ ଭୟଭୀତ ହେବ ନାହିଁ, ପୁଣି ଭୟଭୀତ ଦୂରେଇ ରହିବ, କାରଣ ତାହା ଭୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବ ନାହିଁ ।

15ଏଠାକୁ ଦେଖ, ଲୋକମାନେ ଭୁମ୍ଭ ବିରତରେ ଏକମତ ହୋଇପାରନ୍ତ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମୋ ପ୍ରତି ଯେ କେହି ଭୁମ୍ଭ ବିରତରେ ଯାଏ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ପଢ଼ିବୁ ଦହନ କରିବେ ।

16“ଦେଖ, ଯେଉଁ କମାର କୋଇଲାରେ ଅଗ୍ରିଦେଇ ତାର କରେ ଓ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ଅସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରେ, ଆମେ ତାହାର ସ୍ରଷ୍ଟା । ‘ବିନାଶପାଇଁ’ ବିନାଶକକୁ ହଁ ଆମେ ସ୍କ୍ରୁଟ କରିଅଛୁ ।

17“ଭୁମ୍ଭ ବିପକ୍ଷରେ ନିର୍ମିତ କୌଣସି ଅସ୍ତ୍ର ସାର୍ଥକ ହେବ ନାହିଁ । ଭୁମ୍ଭ ପ୍ରତିକୁଳରେ କହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତ ଦୋଷୀ ବୋଲି ଦିଗ୍ଭବିତ ହେବ ।”

ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତ, “ଆମ୍ଭ ଦାସମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଓ ଆମ୍ଭ ଦତ୍ ଧାର୍ମିକତା ଏହା ଅଟେ ।”

ପରମେଶ୍ୱର ଦର ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରକଟ ସନ୍ତୋଷ ଦିଏ

55 “ହେ ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତରାଗ, ଭୁମେମାନେ ଜଳ ନିକଟକୁ ଆସ, ପୁଣି ଅର୍ଥଶୂନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ ମଧ୍ୟ ଆସ । ଭୁମେମାନେ ଆସ, କିଣ ଓ ତୋନନ କର । ହଁ, ଆସ, ଅର୍ଥ ଓ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଓ ଦୁର୍ବୁ କିଣ ।

ଅଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଭୁମେମାନେ କାହିଁକି ରୂପା ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଥିଲା । ପୁଣି ଯାହା ତୃପ୍ତିକର ନୁହେଁ ସେଥିପାଇଁ କାହିଁକି ପରଶ୍ରମ କରୁଥିଲା । ତେଣୁ ମନୋଯୋଗ ସହକାରେ ଆମ୍ଭକଥା ଶୁଣ ଓ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରବ୍ୟ ତୋନନ କର । ପୁଣି ପୁଷ୍ଟିକର ଦ୍ରବ୍ୟରେ ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆମାରୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଦିଅ ।

ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତର ଶୁଣ ଓ ଆମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସ । ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତ ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆମା ବଞ୍ଚିବ । ଆମେ ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଶରକାଳ ରୂପ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାଉଦଙ୍କ ପ୍ରତି ନିର୍ମିତ ଦୟା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ।

୫ଦେଖ, ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗର ସାନ୍ଧିରୂପେ, ଗୋଷ୍ଠୀବର୍ଗରେ ଶାସକ ଓ ଆଜ୍ଞାଦାତା ରୂପେ ନୟୁକ କରିଅଛୁ ।”

୬ଆଜ୍ଞାତ ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ଭୁଲେ ଆହ୍ଵାନ କରିବ ଓ ଭୁମକୁ ନ କଣିଥିବା ଗୋଷ୍ଠୀ ଭୁମ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ିବେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଜଗାଯୈଲର ଧର୍ମସ୍ଵରୂପଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଘଟିବ । କାରଣ ସେ ଭୁମକୁ ଗୌରବାନ୍ତି କରିଅଛନ୍ତି ।

୭ତେଣୁ ଭୁମେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନେକଣ କର, ଯେହେତୁ ତାଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମିଳିଅଛି । ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।

୮ଭୁଷାଗୁରୀ ତା’ର ମନ୍ଦିରାର୍ୟ ଓ ଅଧାରିକ ତା’ର ମନ୍ଦିର ଚିନ୍ତା ପରିଚ୍ୟାଗ କରୁ । ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଆୟ ଏବଂ ସେ ତାକୁ ଦୟା କରିବେ । ସେ ତାକୁ କ୍ଷମା କରିବେଦେ । ତାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିବାକୁ ଛାତିଦିଅ । ସେ ତାକୁ ବଢ଼ିଲ ଭାବରେ କ୍ଷମା କରିବେ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଲୋକେ ବୁଝିବେ ନାହିଁ

୯ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, “ଆମ୍ର ସଂକଳ୍ପ ସକଳ ଭୁମମାନଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ପରି ନୂହେଁ ଏବଂ ଭୁମମାନଙ୍କର ମାର୍ଗସ୍ଵରୁ ଆମ୍ରମାନଙ୍କ ମାର୍ଗପରି ନୂହେଁ ।”

୧୦“ବୃକ୍ଷ ଓ ହିମ ଯେପରି ଆକାଶର ପୃଥିବୀକୁ ଆସେ, ପୂନର୍ଭାର ଫେର ଯାଏ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଭୂମିକୁ ସିକ୍ତ କରେ ଓ ତାକୁ ଫଳଦତ୍ତୀ ଓ ତୃଣ ଆଦି ଉତ୍ସନ୍ନ କରାଏ, କଷ୍ଟକାରୀକୁ ବୀଜ ଦିପନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ଓ ତୋଜନକାରୀକୁ ଗସ୍ତ ଯୋଗାଏ ।

୧୧ସେହିପରି ଆମ୍ର ମୁଖ ନିଃସ୍ଵତ୍ତ ବାକ୍ୟ ନିଷ୍ଠା ହୋଇ ଆମ୍ର ନିକଟକୁ ଫେର ଆସିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଆମ୍ର ଜଳନ୍ତୁସାରେ ଆମ୍ରର ବାକ୍ୟ ସିଦ୍ଧ ହେବ ଏବଂ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆମେ ପ୍ରେରଣ କରିଛୁ, ତାହା ସଫଳ ହେବ ।

୧୨ସ୍ତୁ ଭୁମେମାନେ ଆନନ୍ଦର ସହିତ ବାହାର ଶାନ୍ତରେ ଆଗେ ଆଗେ ଯିବ । ପର୍ବତ ଓ ଉପପର୍ବତଗୁଡ଼ିକ ଭୁମ ସମ୍ମଶେରେ ଉତ୍ସବରରେ ଗାନ କରିବେ ଓ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ କରିଭାଲ ଦେବେ ।

୧୩କଣ୍ଠକ ବୃକ୍ଷ ପଶିବରେ ଦେବଦାରୁ ବୃକ୍ଷ ଜହିବ । ପୂନର୍ଭ ତାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହମା ସ୍ଵରୂପ ହେବ ଓ କେବେ ଧ୍ୟେ ହେବ ନାହିଁ ।”

ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବେ

୧୪ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହିଅଛନ୍ତି, “ଭୁମେମାନେ ନ୍ୟୁନ ପଥ ଏବଂ ଭୁମର କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଧର୍ମନ୍ତ୍ଵାରେ ଅନୁସରଣ କର । କାରଣ ଆମ୍ର ପରତ୍ରାଣର ଆଗମନ ଓ ଆମ୍ର ଧର୍ମର ପ୍ରକାଶ ସଂକଟ ଜନକ ।”

୧୫ୟେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତ ଏହା କରେ ଓ ଯେଉଁ ମାନବ ସନ୍ନାମ ଏହା ନିଷ୍ଠାର ସହିତ ଅବଲମ୍ବନ କରେ; ପୁଣି ବିଶ୍ୱାମିବାର ପାଳନ କରି ତାହା ଅଶୁଭ ନ କରେ ଓ ସବୁପ୍ରକାର କୁକମ୍ଭ ନିଜକୁ ନିଷ୍ଠା ରଖେ, ସେ ଧନ୍ୟ । ୩ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଆସକ ବିଦେଶୀ ନ କହୁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଆପଣା ଲୋକଠାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ପୃଥିକ ରଖିବେ । ପୁଣି ନଶେ ନମ୍ବୁସକ ନ କହୁଯେ, “ଦେଖ, ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଶୁଷ୍କ ବୃକ୍ଷ, ମୁଁ ଫଳବତୀ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।”

୧୬କାରଣ ନମ୍ବୁସକମାନଙ୍କ ଦିଷ୍ଟାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କୁହନ୍ତି, “ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ର ବିଶ୍ୱାମିନ ପାଳନ କରନ୍ତି ଓ ଆମ୍ର ଭୂଷିତ ବିଷୟ ମନୋମୀତ କରନ୍ତି, ପୁଣି ଆମ୍ର ରୁକ୍ଷ ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି, ୫ସେମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ର ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଓ ଆମ୍ର ପ୍ରାଚୀର ଭିତରେ ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ସମ ଶୁଣାରଥକ ସ୍ମୃତି ଓ ନାମ ଦେବା ।”

୧୭କେତେ ବିଦେଶୀୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପରିଚ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମକୁ ପ୍ରେମ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦାସ ହେବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଆସକ ହୁଅନ୍ତି । ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାମିନ ପାଳନ କରି ତାହା ଅଶୁଭ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ରୁକ୍ଷ ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି ।

୧୮“ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମ୍ର ପଦତ୍ତ ପରିତ୍ତକୁ ଆଣିବା ଓ ଆମ୍ର ପଦତ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଗୁହରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦିତ କରିବା । ସେମାନଙ୍କର ନେବେଦ୍ୟ ଓ ଉସର୍ଗ ବଳଦାନକୁ ଆମ୍ର ଗ୍ରହଣ କରିବା; କାରଣ ଆମ୍ର ମନ୍ଦିର ସର୍ବଗୋଷୀର ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ମନ୍ଦିର ଭାବରେ ଖ୍ୟାତ ହେବ ।” ୧୯ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହିଅଛନ୍ତି,

“ଆମେ ଜଗାଯୈଲର ଦୂରିକ୍ଷତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତାହା ନିକଟରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବୁ ।”

ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ସେବା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆହ୍ଵାନ କରନ୍ତି

୨୦ସେହିପରି ସମସ୍ତ ପଶୁ ଓ ବନସ୍ତ୍ର ପଶୁଗଣ । ଭୁମେମାନେ ଆସ ଓ ଉତ୍ସବ କରିବ ।

୨୧ତାହାର ପ୍ରଦରଶନ ଅନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନହୀନ, ସେମାନେ ନିର୍ବାକ ଶୁନ, ସେମାନେ ଭୁକପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ସ୍ଵପ୍ନଦର୍ଶୀ, ନିଦ୍ରାକୁ ଓ ଶୋଇ ରହିବାକୁ ଭଲ ପାଥାନ୍ତି ।

୨୨ସେମାନେ ପେଣୁ କୁକୁର ସଦୃଶ କେବେ ତୃପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ବିଗୁରଶୁନ୍ୟ ମେଷପାଳକ । ସେମାନେ ଶୁଣିଥୁବୁ ଆପଣା ଆପଣା ଲାଭ ଚେଷ୍ଟାରେ ଆପଣା ଆପଣା ବାଟ ଆଡ଼େ ଫେରିଅଛନ୍ତି ।

୨୩ପ୍ରେୟେକ କୁହନ୍ତି, “ଆସ, ଆମେ ଦ୍ରାଶ୍ଵାରସ ଆଣିବା ଓ ସ୍ଵରପାନରେ ମତ ହେବା; ପୁନର୍ଭ ଆଦି ଯେପରି ହେବ କାଲ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହେବ ଏବଂ ତାହା ଅପରମିତ ମହାଦିନ ହେବ ।”

ଲଗ୍ନୀୟିଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରେ ନାହିଁ

57 ଧାର୍ମିକ ଲୋକମାନେ ଦିନଶୁ ହେଉଥିଲା, ମାତ୍ର ସେ ବିଷୟରେ କେହି ମନୋଯୋଗ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ପୂନଶ୍ଚ ଭକ୍ତମାନେ ନିଆ ଯାଉଛିଥିନ ଓ ଧାର୍ମିକମାନେ ଆସନ୍ତା ଦିପଦୂର ନିଆ ଯାଉଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ କେହି ବିବେଚନା କରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୨ମାତ୍ର ସେମାନେ ଶାନ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମ ନିଷ୍ଠାରେ ଗୁଲକ୍ଷ, ସେମାନେ ନିଜର ଶୟାରେ ଶାନ୍ତିରେ ଦିଗ୍ରାମ କରିବେ ।

୩“ହେ ଯାଦୁକାର ଓ ବ୍ୟଭିରୂଣି ଓ ବ୍ୟଭିରୂଣିର ସନ୍ତାନଗଣ ନିକଟରୁ ଆସ ।

୪ଭୁମେମାନେ କାହାକୁ ଉପହାସ କରୁଥିଲା? ଭୁମେମାନେ କାହା ଆଡ଼େ ମୁଖ ମେଲଇ ଦିହୁ ବାହାର କରୁଥିଲା? ଭୁମେମାନେ କ’ଣ ଅଧର୍ମାଗୁରୀର ସନ୍ତାନ ଓ ଅନାଗୁର ବଂଶ ନୁହଁ?

୫ଆଲୋନବୃଷ ତଳେ ଭୁମ୍ବ କ’ଣ ଶାରିରାକ ମୟନ୍ତି କରିନାହାନ୍ତି? ପ୍ରତ୍ୟେକ ହରତ୍ବରୁ ତଳେ ଭୁମ୍ବ କ’ଣ ନିଜକୁ ଉପଭୋଗ କରୁନାହାନ୍ତି? ଭୁମେମାନେ ଉପତ୍ୟକାଗୁଡ଼ିକର ଶୈଳଗୁଡ଼ିକର ପର୍ବତ ତଳେ ସନ୍ତାନଗଣକୁ କ’ଣ ବଳିଦାନ କରୁ ନାହାନ୍ତି?

୬ଉମ୍ଭେ ଉଚ୍ଚ ଓ ଉନ୍ନତ ପର୍ବତ ଉପରେ ନିଜର ଶୟାର ସତିଅଛି ଓ ସେମ୍ବାନକୁ ମଧ୍ୟ ବଳିଦାନ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲା । ଏଥବୁରେ ଆୟେ କ’ଣ ଶାନ୍ତ ହେବା?

୭ଭୁମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ଓ ଉନ୍ନତ ପର୍ବତ ଉପରେ ନିଜର ଶୟାର ପାତିଅଛି ଓ ସେମ୍ବାନକୁ ମଧ୍ୟ ବଳିଦାନ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲା ।

୮ପୁଣି କବାଟ ଓ ରୌକୀଠର ପଛରେ ଭୁମ୍ବେ ଭୁମ୍ବ କବାଟ ସ୍ଵତ୍ତ୍ସୁମ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା; କାରଣ ଭୁମ୍ବେ ଆମକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟପ୍ରତି ନିଜକୁ ଅନାବୁଦ୍ଧ କର ଉପରକୁ ଯାଇଥିଲା । ଭୁମ୍ବେ ନିଜର ଶୟାର ବଢାଇ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରୁକ୍ଷ କରିଥିଲା । ଭୁମ୍ବେ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ଶୟାର ଦେଖିଲ ତାହା ଭଲ ପାଇଥିଲା । ୯ଭୁମ୍ବେ ଡେଲ ନେଇ ରାଜା ନିକଟରୁ ଯାଇଥିଲା ଓ ନିଜର ସ୍ଵଗନ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ ବୃକ୍ଷ କରିଥିଲା । ଭୁମ୍ବେ ଦୂର ଦେଶକୁ ନିଜର ଦୂରଶୈଳଙ୍କ ପଠାଇଥିଲା ଓ ନିଜକୁ ପାତାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ଥାନ ହତଗର୍ବ କରିଛି ।

ଲଗ୍ନୀୟିଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା

ଉଚ୍ଚ, ପ୍ରତିମାକୁ ନୁହଁ

୧୦“ଭୁମ୍ବେ ଦୀର୍ଘପଥ ଯାତ୍ରା ଯୋଗୁଁ ଯଦିଓ କ୍ଲାନ୍ ହୋଇଥିଲ, ତଥାପି ଭୁମ୍ବେ ଭରଷା ନାହିଁ ବୋଲି କହ ନ ଥିଲ । ଭୁମ୍ବେ ନୂତନ ବଳ ପାଇ ସତେଜ ହେଲ, ତେଣୁ ଭୁମ୍ବେ କ୍ଲାନ୍ ଅନୁଭବ କଲ ନାହିଁ ।

୧୧କାହାର ସକାଗୁ ଏପର କ୍ଲେଶ ଓ ଭୀତା ଯେ, ଭୁମ୍ବେ ମିଥ୍ୟା କହୁଥିଲା ଓ ଆମକୁ ଭୁଲି ଯାଇଛି? ଭୁମ୍ବେ ସେଥିରେ ନିଜର ମନ୍ୟାଗ କରୁନାହାନ୍ତି । ଆୟେ କ’ଣ ଦୀର୍ଘକାଳ ପାଇଁ ନୀରବ ରହ ନାହିଁ, ଭୁମ୍ବେ କ’ଣ ଆମକୁ ଭୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି ।

୧୨ଆୟେ ଭୁମ୍ବ ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରକାଶ କରିବା । ପୁଣି ଭୁମ୍ବ ସକଳ କର୍ମ ଭୁମ୍ବ ଉପକାରରେ ଆସିବ ନାହିଁ ।

୧୩ଭୁମ୍ବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲ, ସେମାନେ ଭୁମ୍ବେ କାହିଲା ବେଳେ ଭୁମ୍ବକୁ ଉପାର କରନ୍ତୁ । ମାତ୍ର ବାପୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଡ଼ାଇ ନେବ । ଗୋଟିଏ ନିଃଶ୍ଵାସ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ଆୟେ ଶାରଣ ନାହିଁ, ସେ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବ ଓ ଆସ ପବତ୍ର ପର୍ବତରେ ଅଧିକାରୀ ହେବ ।

ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ରଖା କରିବେ

୧୪ପୁଣି ସେ କହିବେ, “ଉଜକର, ଉଜକର, ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ଆସ ଲୋକମାନଙ୍କ ପଥର ବାଧାବିଘ୍ନ ଦୂର କର ।”

୧୫କାରଣ ଯେ ଅନନ୍ତକାଳ ନିବାସୀ, ଯାହାଙ୍କର ନାମ ପରମେଶ୍ୱର, ସେହି ଉଚ୍ଚ ଓ ଉନ୍ନତ ପୁରୁଷ ଏହି କଥା କୁହନ୍ତି; ଆୟେ ଉଚ୍ଚ ଓ ପଦ୍ଧତ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରୁ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆମାକୁ ସନୀବ ଓ ରୁଣ୍ଣିମା ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟକରଣକୁ ସନୀବ କରିବା ପାଇଁ ଆୟେ ରୁଣ୍ଣ ଓ ନମ୍ରମମା ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ବାସ କରୁ ।

୧୬ଆୟେ ସବଦା ବିରୋଧ କରିବା ନାହିଁ କିମ୍ବା ନିରନ୍ତର କୋଧ କରିବା ନାହିଁ । ଯଦି କରିବା ତାହାହେଲେ ମାନବର ଆମା ଓ ଆସ ନିର୍ମିତ ପ୍ରାଣୀସକଳ ଆସ ସମୁଖରେ ଛୀଣ ହେବେ ।

୧୭ଆୟେ ତାହାର ଲୋଭରୂପ ଅପରଧ ହେଉ କୃତ୍ତ ହୋଇ ତାହାକୁ ଆପାତ କଲୁଁ, ଆୟେ ନିଜର ମୁଖ ଲୁଗର କୁତ୍ର ହେବୁ; ତେହିଁରେ ସେ ଅବାଧ ହୋଇ ଆପଣା ମନର ମାର୍ଗରେ ରୁକ୍ଷିଲ ।

୧୮ଆୟେ ତାହାର ଗତି ଦେଖିଅଛୁଁ ଓ ଆୟେ ତାକୁ ସଠିକ୍ ରୂପେ ଗଢିବା, ମୁଁ ତାକୁ ସତ୍ୟର ପଥ ଦେଖାଇବି ଏବଂ ତାହାର ଶୋକାଲୁଳ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ସାନ୍ତ୍ଵନା ଦେବି ।

୧୯ଆୟେ ଓଷ୍ଠୁଧାରର ଫଳ ସୁଷ୍ଟି କରୁ । ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, ଦୂରବର୍ତ୍ତ ଓ ନିକଟବର୍ତ୍ତ ଲୋକପ୍ରତି ‘ଶାନ୍ତି’ ହେଉ ଓ ଆୟେ ତାହାକୁ ସ୍ଥାନ କରିବା ।

୨୦ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟମାନେ ତରଙ୍ଗାୟିତ ସମୁଦ୍ର ଭୁଲ୍ୟ, କାରଣ ତାହା ସ୍ଥିର ହୋଇପାରେ ନାହିଁ ଓ ତାହାର ନଳରେ ପଙ୍କ ଓ କାବୁଥ ଉପରେ । ୨୧“ଆୟେ ପରମେଶ୍ୱର କୁହନ୍ତି; ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର କିନ୍ତୁ ହିଁ ଶାନ୍ତି ନାହିଁ ।”

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ହେବାକୁ ଲୋକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅଯିବ

୫୮ ଉଜସ୍ଵରରେ ଘୋଷଣା କର, ସ୍ଵର ଛୀଣ କର ନାହିଁ । ଭୂରୀପର ଶିକ୍ଷାର କର । ଆସ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିର୍ମ ବିଶ୍ୱାସରେ ଓ ଯାକୁବ ବଂଶକୁ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ସମୟରେ ଦଶାଥ ।

୨ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ଆୟେ ଅନ୍ୟଶର କରିବେ ଓ ମୋର ପଥ ବିଷୟରେ କାଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା

କରିବେ । ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଲୋକେ ପୁନା କରିଛନ୍ତି ଓ ନିଜର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦିଧାନ ତ୍ୟାଗ କର ନାହାଁନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପର ସେମାନେ ପୁନାଦିଧାନ ବିଷୟ ଆମକୁ ପରିଚାଳନା ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ।

ସେମାନେ କୁହନ୍ତି, “ଆମେ ଭୁମକୁ ଭକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଉପବାସ କରିଥାଏ, ମାତ୍ର ଭୁମେ କାହିଁକି ଦୃଷ୍ଟି କରୁନାହାଁ? ଆମେମାନେ କାହିଁକି ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ କ୍ଲେଶ ଦେଇଥାଏ ଓ ଭୁମେ ମନୋଯୋଗ କରୁ ନାହାଁ?”

ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, “ଦେଖ, ଭୁମେମାନେ ନିଜର ସ୍ଵର୍ଗପାଇଁ ଉପବାସ ଦିନ ଉପବାସ କରିଥାଏ ଓ ବଳପୂର୍ବକ ନିଜର ଦାସମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେଇଥାଏ । ୫ଦେଖ, ଭୁମେମାନେ ଦିବାଦ ଓ କଳହ ନମନେ ଏବଂ ଭୁମୁତ୍ତାରୁପକ ସ୍ଵର୍ଗ ଦ୍ୱାରା ଆସାଇ କରିବା ନମନେ ଉପବାସ କରିଥାଏ । ଆମର ପ୍ରଗତସାଗାନ ଯେପରି ଉର୍ଧ୍ଵର ଶୁଣ୍ୟିବ, ସେଥିପାଇଁ ଭୁମେମାନେ ଉପବାସ କରୁ ନାହାଁ । ୬ମନୁଷ୍ୟ ଏହପ୍ରକାର ଉପବାସଦ୍ୱାରା ନିଜର ପ୍ରାଣକୁ କ୍ଲେଶ ଦେଉ, ଆମେ କ'ଣ ଏହପ୍ରକାର ଦିନ ମନୋନୀତ କରିଥାଏ? ପୁଣି ନଳବୁଢ଼ ପର ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇଁ, ଚଟବସ୍ତୁ ପରଧାନ କରି ଓ ଉପ୍ରେ ତଳେ ବିଜ୍ଞାଲ ତା'ଉପରେ ବସିଲେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେପ୍ରକାର ଉପବାସ ଦିନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ବୋଲି ଭୁମେ କହିବ?

“୭ଭୁମୁତ୍ତାରୁପ ବନ୍ଦନ ପ୍ରିଟାଇବାର, ଯୁଆଳିର ବନ୍ଦନ ମୁକ୍ତ କରିବାର ଉପଦ୍ରବଗସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତକରି ଛାଡ଼ି ଦେବାର ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଆଳି ଭର୍ତ୍ତା କରିବାର, ଏହପ୍ରକାର ଉପବାସ ଆମେ କ'ଣ ମନୋନୀତ କର ନାହାଁ? ୮ପୁଣି ଶୁଧିତ ଲୋକରୁ ଭୁମର ଖାଦ୍ୟ ବଣ୍ଣନ କରିବାର ତାଡ଼ିତ ଦୁଃଖୀ ଲୋକରୁ ନିଜ ଗୁହକୁ ଆଶିବାର, ଉଲମ୍ବକୁ ଦେଖି ତାକୁ ବସୁ ପିନ୍ଧାଇଦେବାର ଓ ଭୁମର ନିଜ ବଂଶୀୟ ଲୋକଠାରୁ ନିଜକୁ ନ ଛୁଟିଲାବାର, ଏହ ପ୍ରକାର ଉପବାସ ଆମେ କ'ଣ ମନୋନୀତ କର ନାହାଁ?”

୯ଏହାକଲେ ଅରୁଣସଦୃଶ ଭୁମର ଦୀପ୍ତି ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ଓ ଭୁମର ଆଗୋଗ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ଅଙ୍କୁରିତ ହେବ । ପୁଣି ଭୁମର “ଧର୍ମ” ଭୁମର ସମୁଖବର୍ତ୍ତୀ ହେବ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହିମା ଭୁମର ପଶୁଭରତ୍ତା ହେବ । ୧୦ସେତେବେଳେ ଭୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ତାକିବ ଓ ସେ ଉତ୍ତର ଦେବେ । ଭୁମେ ଆର୍ଦ୍ଦ୍ରରରେ କହିବ, ଆଉ ସେ ଉତ୍ତର ଦେବେ, “ଆମେ ଏଠାରେ ଉପର୍ଦ୍ଵିତ ଅଛୁଁ!”

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକେ ନିର୍ମୟ ଧର୍ମ କରିବେ

ଯଦି ଭୁମେ ଆପଣା ମଧ୍ୟର ଯୁଆଳି, ଅଙ୍ଗୁଳି ତରନ୍ତ ଓ ଅଧର୍ମ ବାକ୍ୟ ଦୂର କର । ୧୧ପୁଣି ଯଦି ଭୁମେ ଶୁଧିତକୁ ଭୁମର ଖାଦ୍ୟ ଦେଇଥିବ ଓ ଦୁଃଖିତର ପ୍ରାଣକୁ ଛାପୁ କରିଥିବ ତେବେ ଭୁମେ ଅନ୍ତକାରରେ ଦୀପ୍ତିମାନ ହେବ ଏବଂ ଭୁମ ରୂପରିଦରରେ ଥିବା ଗାତ ଅନ୍ତକାର ଦିପହରର ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ପର ଦେଖାଯିବ ।

୧୨ଆଉ ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମକୁ ସର୍ବଦା ବାଟ କରାଇ ନେବେ । ମରୁଭୂମିରେ ଭୁମର ଅଭାବ ଛାପୁ କରିବେ । ସେ

ଭୁମର ଅନ୍ତିରୁତ୍ତକୁ ବଳକୁ କରିବେ । ତହିଁରେ ଭୁମେ ନଳସିକ ଉଦୟାନଭୂଲ୍ୟ କିମ୍ବା ନଳପୁର୍ଣ୍ଣ ରେଣୁ ସଦୃଶ ହେବ ।

୧୩ଭୁମି ଭୁମ ବଂଶୀୟ ଲୋକେ ପୁରାତନ ଧ୍ୟେ ପ୍ରାନ୍ତରୁକୁ ପୁନମନ୍ମାଣ କରିବେ, ଭୁମେ ପୁର୍ବକାଳର ଭିତ୍ତିମୂଳ ଉପରେ ନମ୍ରାଣ କରିବ । “ପୁଣି ଭର୍ତ୍ତା ପ୍ରାଚୀର ନମ୍ରାଣକାରୀ ଓ ନିବାସ ନମନେ ପୁନଃ ପଥ ସଞ୍ଚାପନକାରୀ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ହେବ ।”

୧୪ଭୁମେ ଯଦି ବିଶ୍ୱାମବାର ଲଘୁନରୁ ଆୟ ପବିତ୍ର ଦିନରେ ନିଜ ଅଭିଲାଷ ଚେଷ୍ଟାରୁ ନିଜ ପାଦ ଫେରାଥ, ପୁଣି ବିଶ୍ୱାମବାରକୁ ସ୍ଵର୍ଗଦାୟକ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ଦିନକୁ ଆଦରଣୀୟ ବୋଲି କୁହ, ଆଉ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ନକର ଅବା ନିଜ ଅଭିଲାଷର ଚେଷ୍ଟା ନକର ଅଥବା ନିଜ କଥା ନକର ତାହାକୁ ଆଦର କରିବ;

୧୫ଭୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବ; ପୁଣି ଆମେ ଭୁମକୁ ପୂର୍ବବୀର ଉଚ୍ଚମନମଙ୍କରେ ଆଗୋହଣ କରାଇବା ଆଉ ଭୁମ ପିତା ଯାକୁବର ଅଧିକାର ଭୁମକୁ ଭୋଗ କରାଇବା; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖର ଏହା ମନ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।

ଦୁଷ୍ଟରୀଗଣ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଉଚିତ

୫୯ ୧ମୁଁ ଏଠାରେ ଦେଖୁଛି, ଦେଖ! ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ଏତେ ଶୋଟ ହୋଇଯାଇ ନାହିଁ, ଯାହାକି ଭୁମକୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିନପାରିବ । ତାଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ଭୁମକୁ ଶୁଣିବାକୁ ଏତେ ଭାରୀ ହୋଇନାହିଁ । ୨ମାତ୍ର ଭୁମମନଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକ ଭୁମମନଙ୍କର ଓ ଭୁମମନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିକ୍ରେଦ ଘଟାଇଥାଏ ଓ ଭୁମମନଙ୍କର ପାପସ୍ତୁ ଭୁମମନଙ୍କଠାରୁ ତାହାଙ୍କ ମୁଖ କୁଗଳିଥାଏ, ଏଣୁ ସେ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ।

୩ଭୁମମନଙ୍କ ହସ୍ତ ରକ୍ତରେ ରଞ୍ଜିତ ଓ ଭୁମମନଙ୍କର ଅଙ୍ଗୁଲିଗୁଡ଼ିକ ଅପରାଧରେ ଅଶୁଣି ହୋଇଥାଏ, ଭୁମମନଙ୍କର ଓଷ୍ଟାଧର ମିଥ୍ୟା କରିଥାଏ ଓ ନିହା ଭୁମକୁ ଦକ୍ଷି ଅଛି ।

୪କେହ ନ୍ୟାୟରେ ଗୁହାର ଶୁଣେନାହିଁ ଓ କେହ ସତ୍ୟରେ ପ୍ରତିବାଦ କରେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଅଭାରତାରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତ ଓ ମିଥ୍ୟା କଥା କୁହନ୍ତ । ସେମାନେ ଅନିଷ୍ଟକୁ ଗର୍ଭରେ ଧାରଣ କରନ୍ତ ଓ ଅପରାଧ ପ୍ରସବ କରନ୍ତ ।

୫ସେମାନେ ବିଷଧର କାଳସର୍ପର ଅଶ୍ଵ ପୂଟକ୍ଷିଣୀ ଓ ବୁଢ଼ିଆଣିର କାଳ ବୁଣନ୍ତ । ଯେ କେହ ସେହ ଅଶ୍ଵ ଖାଏ ସେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଆମଦଣ କରେ ଏବଂ ଯଦି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଫୁଟାଏ, ସେଥିରୁ କାଳସର୍ପ ବାହାରେ ।

୬ସେହ ନାଲ ବସ୍ତରୁପେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବନାହିଁ

କିମ୍ବା ସେମାନେ ନିଜ କରନ୍ତ ନିଜକୁ ଆବୁଦ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ଅଧର୍ମର କର୍ମ ଓ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ହୃଦୟକ କାର୍ଯ୍ୟ ଥାଏ । ୭ସେମାନଙ୍କର ପାଦ ଭୁମର୍ମ ଆଡ଼କୁ ଧାବିତ ହୁଏ ଓ ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ରକ୍ତପାତ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରପର ହୁଅନ୍ତ । ସେମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତାସବୁ ଅଧର୍ମର ଚିନ୍ତା । ସେମାନଙ୍କ ପଥରେ ଧ୍ୟେ ଓ ବିନାଶ ଥାଏ ।

୮ସେମାନେ ଶାନ୍ତିର ପଥ କାଣନ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ମାର୍ଗରେ ନ୍ୟାୟ ଦ୍ୱାରା ନଥାଏ । ସେମାନେ ନିଜ ପାଇଁ

କୁଠିଲ ପଥ ସୁଶ୍ରୀ କରିଛନ୍ତି, ଯେ କେହି ସେହି ପଥରେ ଗମନ କରେ, ସେ ଶାନ୍ତ ପାଏ ନାହିଁ ।

ଜଗାଯେଇର ପାପ ଦୁଃଖ ଆଶେ

୧୬ସଂ ସକାଗେ ନ୍ୟାୟ ବିରୁର ଆମ୍ବତାରୁ ଦୂରରେ ଥାଏ ଓ ଧାର୍ମିକତା ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ପାଖ ମାଡ଼େ ନାହିଁ । ଆମ୍ବମାନେ ଦ୍ୱାରୀ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁ, ମାତ୍ର କେବଳ ଅନ୍ଧକାର ଦେଖୁ । ଆଲୋକକୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁ, ମାତ୍ର ଅନ୍ଧକାରରେ ତ୍ରମଣ କରୁ ।

୧୦ଆମ୍ବମାନେ ଅନ୍ଧଲୋକ ପରି କାନ୍ତ ପାଖରେ ଦରାଣ୍ଟି ହେଉ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରମୀନ ଲୋକପର ଅଣ୍ଟାଳ ହେଉ । ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳପର ଝୁଣ୍ଟି ପତ୍ର ଓ ହୃଷ୍ଣପୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୃତଲୋକପର ରହିଅଛୁ ।

୧୧ଆମ୍ବମାନେ ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ଭାକ୍ଷପର ଗର୍ଦନ କରୁ ଓ କପୋତ ପରି ଅତିଶ୍ୟ ଶିଳାପ କରୁ । ଆମ୍ବମାନେ ନ୍ୟାୟକୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଁ ମାତ୍ର ତାହା ନ ଥାଏ । ପୁଣି ପରତ୍ରାଣକୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁ ମାତ୍ର ତାହା ଆମ୍ବତାରୁ ଦୂରେଇ ଥାଏ ।

୧୨ଭୂମ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ଅନେକ ଓ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ପାପ ଆମ୍ବ ବ୍ରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି । କାରଣ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମସ୍ଵରୁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଛି ଓ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକ ଆମ୍ବମାନେ ଜାଣୁ ।

୧୩ଆମ୍ବମାନେ ତାଙ୍କର ବିରୁକାରଣ କରିବା ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବଶ୍ୟ ହେବା । ଆମ୍ବମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଦିମୁଖ ହେବୁ । ଆମ୍ବେ ଉପ୍ରୀତନ ଓ ବୋଦ୍ରୋହର କଥା କହୁ । ଆମ୍ବେ ମିଥ୍ୟା କଥା କହି ଧାର୍ମିକତାକୁ ଆମ୍ବତାରୁ ଛାଡ଼ି ହେଉ ।

୧୪୬ୟ ସ୍ତ୍ରୀବିରୁ ପଛକୁ ହଟି ଯାଇଛି ଓ ଧର୍ମ ଦୂରରେ ଠିଆ ହୋଇଅଛି । ଛକ ସ୍ତ୍ରୀରେ ସତ୍ୟତାର ପତନ ଘଟିଛି ଓ ସରଳତା ନଗର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରୁ ନାହିଁ ।

୧୫ତେଣୁ ସତ୍ୟତାର ଅଭାବ ହୋଇଅଛି ଓ ଯେ ଦୁଃଖରୁ ତ୍ୟାଗ କରେ ସେ କୁଣ୍ଡିତ ହୁଏ । ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା ଦେଖିଲେ ଓ ନ୍ୟାୟବିରୁ ନ ଥିବାରୁ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ।

୧୬ସଦାପ୍ରଭୁ ଦେଖିଲେ କୌଣସି ପୁରୁଷ ବର୍ତ୍ତମାନ ନାହିଁ । ପୁଣି ମଧ୍ୟ କେହିନାହିଁ ଗୋଲି ଚମକ୍ତି ହେଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ନିଜ ବାହୁ ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପରତ୍ରାଣ ସାଧନ କଲା ଓ ତାଙ୍କର ଧାର୍ମିକତା ହଁ ତାଙ୍କୁ ରଖା କଲା ।

୧୭ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ଧାର୍ମିକତାର ସଞ୍ଚୁ ବୁଝୁରେ, ପରତ୍ରାଣରୂପକ ଚୋପି ମସ୍ତକରେ, ପ୍ରତିଶୋଧରୂପକ ବସ୍ତୁ ଓ ଉଦ୍‌ଯୋଗ ରୂପକ ବସ୍ତୁ ଉତ୍ତରୀୟ ରୂପେ ପରିଧାନ କଲେ ।

୧୮ସେ ପାପ କର୍ମର ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟଙ୍କର ହିସ୍ର ହେବେ । ଏବଂ ନିଜର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଏକ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ଦ୍ୱୀପ ସମୁହକୁ ପ୍ରତିପଳ ଦାନ କରିବେ ।

୧୯ତେଣୁ ପରିମା ଦିଗର ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମକୁ ଓ ପୁର୍ବଦିଗର ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହମାକୁ ଭୟ କରିବେ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିଃଶ୍ୱରପରେ ଗୁଳିତ ପ୍ରବଳ ସ୍ତ୍ରୀତର ସେ ମାତ୍ର ଆସିବେ ।

୨୦ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, ସିଯୋନକୁ ଓ ଯାକୁବ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଧର୍ମରୁ ଫେରନ୍ତ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ତ୍ରଣକର୍ତ୍ତା ଆସିବେ ।

୨୧ନିଜ ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, “ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମ୍ବର ବୁକ୍ତ ହେଉଛି, ଆମ୍ବର ଯେଉଁ ଆମ୍ବ ଭୂମି ଉପରେ ଅଧ୍ୟାନ କରନ୍ତ ଓ ଆମ୍ବେ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟସ୍ଵରୁ ଭୂମି ମୁଖରେ ରଖିଛି, ତାହା ଭୂମି ମୁଖରୁ ଓ ଭୂମି ବଂଶ ମୁଖରୁ ଓ ଭୂମି ବଂଶୋଭବ ବଂଶର ମୁଖରୁ ଅଧ୍ୟାବ୍ଧ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂର କରାଯିବ ନାହିଁ ।”

ପରମେଶ୍ୱର ଆସୁଛନ୍ତି

୬୦ “୭୦, ବୀପ୍ରିମତୀ ହୃଥ, କାରଣ ଭୂମି ଦୀପ୍ତ ଉପରୁତ୍ତ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହମା ଭୂମି ଉପରେ ପ୍ରତିକରିତ ହୋଇଛି ।

୨କାରଣ ପୁଥବୀ ଅନ୍ଧକାରାଳ୍ପନ୍ତି ହେବ ଓ ଘନ ଅନ୍ଧକାର ଗୋସ୍ବିଦର୍ଗଙ୍କୁ ଆଜନ୍ତ କରିବ; ମାତ୍ର ଭୂମି ଉପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଓ ତାଙ୍କର ମହମା ଭୂମି ଉପରେ ଦେଖାଯିବ ।

୩ପୁଣି ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନେ ଭୂମି ଦୀପ୍ତ ନିକଟକୁ ଓ ଶାଦାମାନେ ଭୂମି ଅରୁଣାଲୋକ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ।

୪ଭୂମେ ଚର୍ବିଦିଗକୁ ଦେଖ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରୀତ ହେଉଛନ୍ତି ଓ ଭୂମି ନିକଟକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଭୂମିର ପୁତ୍ରଗଣ ବଢ଼ୁ ଦୂରରୁ ଆସିବେ ଓ କନ୍ୟାଗଣ ଧାଇମାନଙ୍କ କୋଳରୁ ଅଣାଯିବେ ।

୫ସେତେବେଳେ ଭୂମେ ତାହା ଦେଖି ବୀପ୍ରିମାନ ହେବ ଓ ଭୂମିର ହୃଦୟ ଉଲ୍ଲାସ ଦେଖିବେ । କାରଣ ସମସ୍ତେ ସମସ୍ତେ ବ୍ରଦ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ମାନଙ୍କର ସମର୍ପି ଭୂମି ନିକଟକୁ ଆସିବ ।

୬ଅକଳନ ଓଟ, ଭୂମିକୁ ଆବୃତ କରିବ ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ତ୍ୱରିତ ପାଖକୁ ଶିବି ଏବଂ ଏୟିପା ଦେଶରୁ ଆସିବେ । ସେମାନେ ସ୍ତ୍ରୀବର୍ଣ୍ଣ ଓ ସ୍ତ୍ରୀଦିଵିତ ଧୂପ ଆଣିବେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଣୟାଗାନ କରିବେ ।

୭କେବରର ସମସ୍ତ ମେଷ ଭୂମି ନିକଟରେ ଏକତ୍ରୀତ ହେବେ ଓ ନବାୟୋତର ମେଷପଳ ଭୂମିର ସେବା କରିବେ । ସେମାନେ ଆମ୍ବଦ୍ୱାରା ଗ୍ରାହ୍ୟ ହୋଇ ଆମ୍ବ ଯଜକ୍ଷେବେଦୀ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ଓ ଆମ୍ବେ ଆମ୍ବର ଭୂଷଣସ୍ଵରୂପ ମନ୍ଦିରରୁ ଭୂଷିତ କରିବା ।

୮ସେମାନେ କିଏ ଯେ କି ମେଘ ସଦୃଶ ଉତ୍ତ ଆସୁଛନ୍ତି ଓ ଉତ୍ତନା କପୋତ ସଦୃଶ ନନ୍ ନନ୍ ଭାବିକୁ ଉତ୍ତ ଆସୁଛନ୍ତି?

୯ପ୍ରକୃତରେ ଦୀପସମୂହ ଆମ୍ବକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବେ । ପୁଣି ତାଙ୍କର ଜାହାନସବୁ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ନନ୍ ନନ୍ ଗୋପ୍ୟ ଓ ସ୍ତ୍ରୀବର୍ଣ୍ଣ ନେଇ, ଭୂମିର ସନ୍ଧାନଗଣକୁ ଦୂରରୁ ଆଣି, ଭୂମି ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀମ ନମିତ ଓ ଲଗାଯେଇର ପରତ୍ରସ୍ଵରୂପ ନମିତ ଆସିବେ କାରଣ ସେ ଭୂମିକୁ ଶୋଭନାଦିତ କରିଛନ୍ତି ।

୧୦ଆଉ ମଧ୍ୟ ବିଦେଶୀୟମାନେ ଭୂମିର ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ

କରବେ ଓ ରାଜାମାନେ ଭୁମିର ସେବା କରବେ । କାରଣ “ଆମେ ନିଦର କ୍ଲୋଧବିଶତଃ ଭୁମିକୁ ପ୍ରହାର କରିଥିଲୁ, ମାତ୍ର ନିଦର ଅନୁଗ୍ରହରେ ଭୁମିକୁ କରୁଣା କରିବୁ ।

11ଭୁମି ନଗରୀର ଦୂରଗୁଡ଼ିକ ସର୍ବଦା ଉନ୍ନତ ରହିବ । ସେଗୁଡ଼ିକ ଦିବାରାତ୍ର ବନ୍ଦ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ତା ସହିତ ରାଜାମାନେ ଭୁମି ନିକଟକୁ ଅଣାଯିବେ ।

12କାରଣ ଯେଉଁ ଦେଶ ଓ ରାଜା ଭୁମିର ସେବା କରିବ ନାହିଁ, ସେ ଦିନକୁ ହେବ । ସେହି ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଧ୍ୱନି ପ୍ରାପୁ ହେବେ ।

13ଲୋକମାନର ଗୌରବ ଭୁମି ନିକଟକୁ ଆସିବ । ଦେବଦାରୁ, ତିଥିର ଓ ତାଶୁର ବୃକ୍ଷ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଆୟର ପବତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ସ୍ଥାନାବ୍ରତି କରିବାକୁ ଆସିବେ । ଆମେ ଆୟର ପାଦପୀଠର ସ୍ଥାନ ଗୌରବାନ୍ତି କରିବା ।

14ଯେଉଁମାନେ ଭୁମିକୁ କଷ୍ଟ ଦେଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ଭାନଶରୀର ଭୁମି ନିକଟକୁ ଆସି ନତ ହେବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଭୁମିକୁ ଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଭୁମି ପଦତଳେ ପ୍ରଶାମ କରିବେ । ଆଉ ସେମାନେ ଭୁମିକୁ ‘ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନଗରୀ’ ଲଗ୍ରାଫ୍ୟଲର ଧର୍ମରୂପଙ୍କର ସିଯେନ ବୋଲି ସମ୍ମୋଧନ କରିବେ ।”

ନୂତନ ଲଗ୍ରାଫ୍ୟଲ-ଶାସିର ପ୍ଲଟ

15“ଭୁମେ ପରିତ୍ୟକା ଓ ଘୃଣିତ ହୋଇଥିବାରୁ କେବେ ଭୁମି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାତାଯୁତ କଲେ ନାହିଁ । ତା ପରିବତ୍ରେ ଆମେ ଭୁମିକୁ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ଗୌରବ ଓ ଅନେକ ପୁରୁଷାନ୍ତକମେ ଆନନ୍ଦସ୍ଵରୂପ କରିବା ।

16ଭୁମେ ଯାହା ଗୁହ୍ରେ, ଅନ୍ୟ ଦେଶ ଭୁମିକୁ ତାହା ଦେବ । ଏହା ଏକ ଶିଶୁ ପର ହେବ ଯେ କି ଆପଣା ମାର କ୍ଷାର ପାନ କରୁଛି । ଭୁମେ ରାଜାମାନଙ୍କର ଏକ୍ୟାନ୍ୟ ପାନ କରିବ । ତାହାହେଲେ ଆମେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଭୁମିର ଭ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା, ଭୁମିର ମୁକ୍ତଦାତା ଓ ଯାକୁଦର ବଳଦାତା ଅଛୁଁ ତାହା ଭୁମେ କାଣିବ ।

17“ଆମେ ପିତଳ ପରିବତ୍ରେ ସ୍ଥାବଣ୍ଟ କୁହା ପରିବତ୍ରେ ଗୌପ୍ୟ, କାଠ ପରିବତ୍ରେ ପିତଳ ଓ ପ୍ରସ୍ତର ପରିବତ୍ରେ ଲୋହ ଆଣିବା । ମୁଁ ଗାସି ବଦଳରେ ଗାନ୍ଧ ଆଣିବି । ଲୋକମାନେ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି କରିବେ କିଛି ଲୋକେ ଭୁମିପାଇଁ ଉତ୍ତମ କାମ କରିବେ ।

18“ଭୁମି ଦେଶରେ ଦୌରାମ୍ୟର କଥା ଓ ଭୁମିର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଧ୍ୱନି ଓ ବିନାଶର କଥା ଆଉ ଶୁଣ୍ୟାନ୍ତି ନାହିଁ । ଭୁମେ ଭୁମି ପ୍ରାଚୀର ସମୂହର ନାମ ‘ପରତ୍ରାଣ’ ଓ ଭୁମି ନଗରର ଦ୍ୱାର ସମୂହର ନାମ ‘ପ୍ରଗଣ୍ଠା’ ରଖିବ ।

19“ଦିବସର ସ୍ଥାୟୀ ଭୁମିର ଦେୟାତି ହେବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆଲୋକ ନମନେ ଚନ୍ଦ୍ର ଭୁମିକୁ ଦେୟାସ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମିର ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ଦେୟାତି ଓ ଭୁମିର ପରମେଶ୍ୱର ଭୁମିର ମହିମାସ୍ଵରୂପ ହେବେ ।

20ଭୁମିର ‘ସ୍ଥାୟୀ’ ଅସୁମିତ ହେବ ନାହିଁ କିଅବା ଭୁମିର ‘ଚନ୍ଦ୍ର’ ଅପସାରିତ ହେବେ ନାହିଁ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମିର

ଚନ୍ଦ୍ରକ ଦେୟାତି ସ୍ଵରୂପ ହେବେ ଓ ଭୁମିର ଶୋକର ଦିନ ଶେଷ ହେବ ।

21“ଆଉ ମଧ୍ୟ ଭୁମିର ସମସ୍ତ ଲୋକେ ଧାର୍ମିକ ହେବେ । ସେମାନେ ଅନନ୍ତକାଳ ଯାଏ ଦେଶ ଶାସନ କରିବେ । ମୋ ଗୌରବକୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ସେମାନେ ମୋ ଦ୍ୱାର ଲଗ୍ବ ହୋଇଥିବା ଗଛର ଫଳ ସଦୃଶ ।

22ଶୁଦ୍ଧମ ପରିବାର ସହସ୍ର ବିଶିଷ୍ଟ ବୃଦ୍ଧତମ ପରିବାରରେ ପରିଣତ ହେବ ଓ ଶୁଦ୍ଧମ ଦୁର୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତି ବଳବାନ ଗୋଟିରେ ପରିଣତ ହେବ । ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯଥା କାଳରେ ଏହା ଶୀଘ୍ର ଘଟାଇବା ।”

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମୁକ୍ତର ବାର୍ତ୍ତା

61 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବକ କୁହନ୍, “ପ୍ରଭୁ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆମ୍ବା ମୋଠାରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କରନ୍, କାରଣ ମୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ଥାନଗ୍ରହ ପ୍ରଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଅଭିଷିକ କରିଥିଲୁ । ସେ ଭାଗୀନ୍ଧକରଣ ଲୋକମାନଙ୍କର କ୍ଷତ ବାନ୍ଧିବାକୁ ଦିନୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ଦେବାକୁ ଓ ନବୀନିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କାରାମୁକ୍ତ କରିବାକୁ, ପ୍ରଗ୍ରହ କରିବା ନମନେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ । ୨କେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭାଙ୍ଗର କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ ଓ କେଉଁ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଦୁଷ୍ଟାଗ୍ରାହୀଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବେ ଓ ଶୋକାର୍ତ୍ତମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ଵନା କରିବେ । ସେ ସବୁ ପ୍ରଗ୍ରହ କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ । ୩ସିଯେନର ଶୋକାର୍ତ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇ ଦେବାକୁ ଓ ତଥା ପରିବତ୍ରେ ଭୁଷଣ, ଦୁଃଖ ପରିବତ୍ରେ ସ୍ଵର୍ଗ ରୂପ ତେଜି, ଅବସନ୍ନ ଆମ୍ବା ପରିବତ୍ରେ ପ୍ରଗଣ୍ଠାରୂପ ବସୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲୁ । ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେପରି ଗୌରବାନ୍ତି ହେବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ‘ଧର୍ମରୂପ ଦୃଶ୍ୟ’ ଓ ‘ଭାଙ୍ଗର ଉଦ୍ୟାନ ବୋଲି ବିଜ୍ଞାପିତ ହେବେ ।’

4“ସେମାନେ ପୁରାତନ ଧସ୍ତ ବିଧସ୍ତ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବେ । ପୁର୍ବକାଳର ନଶ୍ତ ସ୍ଥାନଗ୍ରହ ଉଠାଇବେ, ଆଉ ସେମାନେ ବିନଶ୍ତ ଓ ଅନେକ ପୁରୁଷ ପରମାରାତ୍ର ନଶ୍ତ ନଗର ସବୁରୁ ନୂତନ କର ଗିରିବେ ।

5“ଦିନେଶୀୟମାନେ ଭୁମି ମେଷପଳ ଚରାଇବା ପାଇଁ ଛିଡ଼ା ହେବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ଭାନମାନେ ଭୁମି ଶସ୍ତ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଦ୍ରାଶ୍ଵକ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ୬ାତ୍ର ଭୁମେମାନେ ‘ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯାକାର’ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବ । ଲୋକମାନେ ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ‘ଆମମାନଙ୍କର ପରଗ୍ରବକ’ ବୋଲି ଡାକିବେ । ଭୁମେମାନେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ତୋର କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଏୟାନ୍ୟରେ ଭୁମେମାନେ ଗର୍ଭତ ହେବ ।

7“ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପରିବତ୍ରେ ସେମାନେ ଦୁଇଶୁଣ ସମ୍ମାନ ପାଇବେ । ପୁଣି ଅପମାନ ପରିବତ୍ରେ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଅଧିକାରରେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ । ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ନିଜ ଦେଶରେ ଦୁଇଶୁଣ ଥାଣ ପାଇବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଅନନ୍ତକାଳିଷ୍ଟାୟୀ ଆହ୍ଵାଦ ହେବ । ୮କାରଣ ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ନୟାୟ ବିଗ୍ରହକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ପାଇଁ । ଆମେ ଅଧିମ୍ବନ ଓ ଅପହରଣକୁ ପୂଣା କରୁ ।

ଆଉ ଆମେ ସତ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ଏକ ବୁଝି କରିବା । ଯୁଣି ସେମାନଙ୍କ ବଂଶ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନଗଣ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନାତ ହେବେ । ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାୟ ବଂଶ ଦୋଳି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ଲୋକ ସମସ୍ତେ ସ୍ଵକାର କରିବେ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକ ପରତ୍ରାଣ ଆଣିବେ

10“ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଅତିଶୟ ଆନନ୍ଦ କରିବି, ମୋର ପ୍ରାଣ ମୋର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଉଲ୍ଲିପ୍ତ ହେବ; କାରଣ ବର ଯେପରି ଭୂଷଣରେ ନିଜକୁ ଭୂଷିତ କରେ ଓ କନ୍ୟା ଯେପରି ନିଜକୁ ରନ୍ଦରେ ଭୂଷିତ କରେ; ସେହିପରି ସେ ପରତ୍ରାଣରୂପ ବସ୍ତୁରେ ମୋତେ ଆଜ୍ଞାବିତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଧର୍ମରୂପକ ରନ୍ଦବସ୍ତୁରେ ମୋତେ ଆଦୃତ କରିଅଛନ୍ତି ।

11କାରଣ ଭୂମି ଯେପରି ବୀଜକୁ ଅଙ୍କୁରିତ କରାଏ ଓ ଉଦ୍‌ୟାନରେ ବୁଣ୍ଡା ଯାଇଥିବା ମଞ୍ଜି ଯେପରି ଅଙ୍କୁରିତ ହୋଇ ବଢ଼େ, ସେହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ସମଗ୍ର ନାତିଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଧର୍ମ ଓ ପ୍ରଣାମ ଅଙ୍କୁରିତ କରିବେ ।”

ନୃତ୍ନ ଯିରୁଶାଲମ - ଏକ ଧର୍ମପୂର୍ଣ୍ଣ ନଗରୀ

62 “ମୁଁ ସିଯୋନକୁ ଭଲ ପାଏ, ଧର୍ମ ବୀତ୍ରିର ନ୍ୟାୟ ଓ ତାହାର ପରତ୍ରାଣ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦୀପର ନ୍ୟାୟ ଯିରୁଶାଲମରେ ପ୍ରକଟ ନ ହୋଇଛି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ତା ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ଵାମ ନେବା ନାହିଁ । ପ୍ରଭାତରେ ଦୀପି ଲାଭ କରିବା ପର ମୁଁ ଯିରୁଶାଲମର ବିଦୟୁତ ଗୁହେଁ ।

୨ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟମାନେ ଭୂମର ଧର୍ମ ଓ ରାଜାମାନେ ଭୂମର ମହମା ଦେଖିବେ; ଆଉ ଭୂମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖରେ ଏକ ନୃତ୍ନ ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ହେବ ।

୩ଆଉ ଭୂମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥନର ମୁକୁଟ ସ୍ରଗୁପ ଓ ଭୂମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ରାଜକିରୀଟ ସ୍ରଗୁପ ହେବ ।

୪ଭୂମର ‘ଦେଶ ପରିଭ୍ୟକ୍ତ ବୋଲି’ ନାମିତ ହେବ ନାହିଁ; କିମ୍ବା ଭୂମର ଦେଶକୁ କେହି ‘ଅନାଥନୀ’ ବୋଲି ଜାଣିବେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଭୂମର ଦେଶ ବରଂ ‘ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କନ୍ୟା’ ରୂପେ ବିବେଚନ ହେବ ଏବଂ “ମୋର ଉଲ୍ଲାସ ତାହାର ମଧ୍ୟ ହୋଇ ଅଛି” କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୂମ ଉପରେ ସନ୍ନୋଷ ଅଛନ୍ତି ।

୫ଶେ ଯୁଦ୍ଧକ ଯେପରି ଜଣେ କନ୍ୟାକୁ ପ୍ରେମ କରେ, ସେହିପରି ଭୂମର ପୁତ୍ରମାନେ ଭୂମକୁ ଦିବାହ କରିବେ । ପୁଣି ବର ଯେପରି ତା’ର କନ୍ୟାଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରେ, ସେହିପରି ଭୂମର ପରମେଶ୍ୱର ଭୂମଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ ।”

ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ପ୍ରତିକ୍ଷା ରକ୍ଷା କରିବେ

୬“ହେ ଯିରୁଶାଲମ, ଆମେ ଭୂମ ପ୍ରାଚୀର ଉପରେ ପ୍ରହରଣ ନୟୁକ କରିଅଛୁ; ସେମାନେ କି ଦିନ କି ରାତି

ନୀରବ ରହିବେ ନାହିଁ ।” ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ଓ ଭୂମେମାନେ ନଶ୍ତି ତାଙ୍କର ପ୍ରତିକ୍ଷା ସ୍ଵରଣ କରିବ ।

୭ହେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ଵରଣକାରୀ ଲୋକମାନେ, ଶାନ୍ତ ଦୃଅ ନାହିଁ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁ ଗାନ୍ଧ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରନ୍ତ ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରଗଣ୍ଠା ବିଶ୍ଵର ଚକ୍ରରେ ଅନୁକୂଳ ସର୍ବୋତ୍ତମ ସ୍ଥିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିରୁଶାଲମରେ ଆନନ୍ଦ ଉଠାଅ ।

୮ସଦାପ୍ରଭୁ ନନ୍ଦର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଓ ବଳବାନ ବାହୁଦୟ ଶାପଥ କରିଛନ୍ତି, “ଆମେ ଭୂମର ଗସ୍ତ ଭୂମର ଶତ୍ରୁଗଣଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ନଶ୍ତ ଦେବା ନାହିଁ ଓ ଯେଉଁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରପ ପାଇଁ ଭୂମେ ପରଶ୍ରମ କରିଅଛନ୍ତି, ସେହି ନୃତ୍ନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରପ ବିଦେଶୀମାନେ ଆଉ ପାନ କରିବେ ନାହିଁ ।

୯ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ କଠିନ ପରଶ୍ରମ କଲେ ସେମାନଙ୍କୁ, ସେମାନଙ୍କ ଖାଇପାଶବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ରସ ପାନ କରିବେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରଗଣ୍ଠା ଗାନ୍ଧ କରିବେ । ଯେଉଁମାନେ ତାହାକୁ ଅମଳ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋ ପବିତ୍ର ଅଗଣ୍ଯରେ ପାନ କରିବେ ।”

୧୦ଭୂମେମାନେ ଅଗ୍ରସର ଦୃଅ, ନଗରଦୟର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଆଗେଇ ଆସ । ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ରାଜପଥ ଉଚ୍ଚକର । ପଥର ପଥରଗୁଡ଼କୁ ବାହାର କରିଦିଅ ଓ ଗୋଷ୍ଠୀ ସମୁହଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଧୂନା ଉଡ଼ାଅ ।

୧୧ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁଥିବୀର ପ୍ରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଘୋଷଣା କରିଅଛନ୍ତି, “ଭୂମେମାନେ ସିଯୋନର କନ୍ୟାକୁ କୁହ, “ଦେଖ, ଭୂମର ପରତ୍ରାଣ ଆସୁଅଛି; ଆଉ ଦେଖ, ତାଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଅଛି ଓ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତିଦାନ ତାହାଙ୍କ ସମୁଖରେ ଅଛି ।”

୧୨ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିବେ, “ପବିତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଲୋକ,” “ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ।” ଭୂମେ ପରଣତ ହେବ ଗୋଟିଏ “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଅପରତ୍ୟେକ ନଗରୀ,” ଏବଂ “ଅନେକଣା” ବୋଲି ଡାକିଲେ ।

ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ସମାନଙ୍କୁ ବିବେଚନା କରନ୍ତି

63 ଲବୋମରୁ, ଲଳଗଙ୍ଗ ବସ୍ତ ପରହତ ବିଶ୍ୱାରୁ ଏ ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ କିଏ? ନିଜ ପରିଧେୟ ବସ୍ତରେ ଗୌରବାନ୍ତି ଓ ନିଜ ମହାଶକ୍ତିରେ ଯିଏ ଦିନ କରିଛନ୍ତି, ସେ କିଏ? ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତ, “ଆମେ ଧର୍ମବାଦୀ ଓ ପରତ୍ରାଣ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ଅଛୁଁ ।”

୨“ଆପଣଙ୍କର ପରିଧେୟ ବସ୍ତ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଓ କୁଣ୍ଡରେ ଦ୍ରାକ୍ଷା ମର୍ଦନକାରୀର ବସ୍ତୁପରି କାହିଁକି?”

୩ସେ ଉତ୍ତର କରନ୍ତି, “ଆମେ ଏକାକୀ ଦ୍ରାକ୍ଷା ମର୍ଦନ କରିଅଛୁ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆୟ ସଙ୍ଗେ କେହି ନ ଥିଲେ । ଆମେ ନିଜର କୋଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଳନ କଲୁ ଓ ନିଜର କୋଧରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମର୍ଦନ କଲୁ । ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ରକ୍ତର ଛିଟାରେ ଆୟ ବସ୍ତ ରଞ୍ଜିତ ହେଲା ଓ ଆମେ ସେହି ରକ୍ତ ରଞ୍ଜିତ ବସ୍ତ ପରିଧାନ କରିଅଛୁ ।

୪କାରଣ ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନ ଆୟ ହୃଦୟରେ ଥିଲା ଓ ଆୟ ମୁକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ବର୍ଷ ଉପର୍ମୁତି ହୋଇଅଛି ।

୫ଆମେ ଅନାଇଲୁ, ମାତ୍ର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ କେହି ନଥିଲେ । ସହାୟକ ନଥିବାରୁ ଆମେ ଆଶ୍ରୟ ହେଲୁ । ଏଣୁ ଆମ ନଦ ବାଢ଼ ଆମ ନିକଟରୁ ପରିତ୍ରାଣ ଆଶିଲ ଓ ଆମ୍ବର କୋପ ଆମ୍ବର ସାହାୟତା କଲା ।

୬ପୁଣି ଆମେ ନିଦର କ୍ରୋଧରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଳ ପକାଇଲୁ ଓ ଆମ କୋପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମତ କରିଲୁ; ପୁଣି ଭୂମିରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣର ରକ୍ତ ଭାଳି ଦେଲୁ ।”

ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୋଇଛନ୍ତି

୭ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେହିପୁଣ୍ୟ କରୁଣାସବୁ କୀର୍ତ୍ତନ କରିବା ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଯେ ସବୁ ଉପକାର କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ନିଦର ନାନାବିଧ ଦୟା ଓ ଅପାର ସେହିପୁଣ୍ୟ କରୁଣା ଅନୁସାରେ ଜଗାଯେଲ ବଂଶର ଯେଉଁ ପ୍ରଭୁର ମଙ୍ଗଳ କରିଅଛନ୍ତି, ଉଦୟୁସାରେ ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଣୟା ଗାନ କରିବା ।

୮ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ନିର୍ମୟ ସେମାନେ ଆମ୍ବର ଲୋକ, ଯେଉଁମାନେ ଅସତ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଆମ୍ବର ସନ୍ତାନା ।” ଏଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ହେଲେ ।

୯ସେ ସେମାନଙ୍କର ସବୁ ଦୁଃଖରେ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ତାହାଙ୍କର ଉପର୍ଦ୍ଵାତ୍ର ସ୍ରୂପ ଦୂତ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ କଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପ୍ରେମ ଓ ଦୟାରୁ ମୁକ୍ତ କଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଅତି ପୁରୁଣା ସମୟ ଦେଇ ବହନ କଲେ ।

୧୦ମାତ୍ର ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ବିଦ୍ରୋହ କଲେ ଓ ତାଙ୍କର ପବତ୍ର ଆମାକୁ ଦୁଃଖିତ କଲେ । ତେଣୁ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ହୋଇଗଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ।

୧୧ସେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରାଚୀନ କାଳ ଓ ମୋଗା ଓ ନିଦର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵରଣ କଲେ, ସେ ନିଦର ମେଷପାଳକମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ପାର କରିବ ଆଶିଲେ ଓ ସେ ଯିଏକ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଦର ପବତ୍ର ଆମାକୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ, ସେ କାହାଁନ୍ତି?

୧୨ସେ ନିଦର ଅଭ୍ୟୁତ ଶକ୍ତ ବଳରେ ନିଦର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ସାହାଯ୍ୟରେ ମୋଗାଙ୍କୁ ପରିଚାଳିତ କଲେ ଓ ନିଜ ପାଇଁ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ ନାମ ସ୍ଥାପନ ଉଦେଶ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ସମୁଖରେ ଜଳକୁ ଦୁଇଭାଗ କଲେ, ସେ କାହାଁନ୍ତି?

୧୩ସେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ବାଟ କରାଇ ନେଲେ ଓ ଅଗ୍ରଭୂଲ୍ୟ ଗମନ କରଇଲେ ମରୁଭୂମିରେ ଯିଏକ ଝୁଣ୍ଣିଲେ ନାହିଁ ସେ କାହାଁନ୍ତି? ୧୪ସେପର ପଶୁପଳ ଉପତ୍ୟକାକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଆନ୍ତି ସେହିପର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆମା ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଗ୍ରାମ କରଇଲେ । ଏହିପର ଭୂମେ ନିଜ ନାମକୁ ଗୌରବାନ୍ତି କରିବାକୁ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରୂପିତ କଲା ।

ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ

ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରାର୍ଥନା

୧୫ବର୍ତ୍ତମାନ ସର୍ବ ଉପରୁ ଦେଖ, ଭୂମ ପବତ୍ରଭା ଓ ଭୂମ ପରାକ୍ରମର ବସନ୍ତ ସ୍ଥାନରୁ ଦେଖ, ଭୂମର ଶାଶ୍ଵତ ପ୍ରେମ କାହାଁ ଭୂମର କୋହ ଓ ଦୟା କାହାଁ

୧୬ପିଦିଓ ଅବ୍ରହାମ ଆମରୁ କାଣନ୍ତ ନାହିଁ, ଓ ଜଗାଯେଲ ଯାକକ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ସ୍ବୀକାର କରନ୍ତ ନାହିଁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୂମେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ପିତା ଏବଂ ଅନନ୍ତକାଳ ପ୍ରୟେନ ଯେ, ଆମରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତ ।

୧୭ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ଭୂମ ପଥର ବିଭାନ୍ତ କରାଅଛ ଓ ଭୂମକୁ ଭୟ କରିବାକୁ ଆମର ଅନ୍ତକରଣକୁ କଠିନ କରାଅଛ? ନିଦର ବାସମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ନିଦର ଅଧିକାର ସ୍ରୂପ ଗୋଣୀଗଣଙ୍କ ପାଇଁ ଫେରାଇଥା ।

୧୮ଭୂମ ପବତ୍ର ଲୋକମାନେ ଅନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ଭୂମ ମନ୍ତ୍ରିରକୁ ଅଧିକାର କଲେ; ମାତ୍ର ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ବିପକ୍ଷଦଳ ଭୂମର ସେହି ପବତ୍ର ମନ୍ତ୍ରିରକୁ ପଦଦଳିତ କଲେ ।

୧୯ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଭୂମେ କେବେ ଶାସନ କରିନାହିଁ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଭୂମ ନାମରେ କେବେ ଖ୍ୟାତ ହୋଇନଥିଲେ, ବୀର୍ଘକାଳ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପଶ ଆମେ ହୋଇଅଛୁ ।

୬୪ ଭୂମେ ଯଦି ଆକାଶକୁ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କର ପୂର୍ଥବୀକୁ ଆସନ୍ତ, ତେବେ ସବୁ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦୃଥିତା ଓ ପରଦିତ ଗୁଡ଼ିକ ଭୂମ ସମୁଖରେ ପ୍ରବାହତ ଦୃଥିତା ।

୨୦ଦେଶୀୟମାନେ ଯେପର ଭୂମ ସାକ୍ଷାତରେ କମମାନ ହେବେ ଓ ଏଥ ସକାଶେ ଭୂମ ବିପକ୍ଷଗଣଙ୍କୁ ଭୂମ ନାମ କାତ କରିବା ନମନେ ପବତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଦଳନ ଖାଟି ସଦୃଶ ଓ ଉତ୍ତରପୁ ଜଳ ଫୁଟିଲ ସଦୃଶ ହେବେ ।

୨୧ସେତେବେଳେ ଭୂମେ ଆଶ୍ରୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କଲ, ଆମେ ଆଶାକର ନଥିଲୁ । ତାପରେ ଭୂମେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲ ଓ ପରଦିତ ଭୂମ ଆଗରେ କମମ କରିବାକୁ ଆଗମ କରିବ ।

୨୨କାରଣ ଯେ ନିଜ ଅପେକ୍ଷାକାରୀ ପଶରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରନ୍ତ, ଲୋକେ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରୁ ଭୂମ ଛଡ଼ା ଥାନ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର କଥା ଶୁଣି ନାହାଁନ୍ତ କିମ୍ବା କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର ହୋଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଚକ୍ର ଦେଖି ନାହିଁ ।

୨୩ସେତେବେଳେ ଭୂମକୁ ସ୍ଵରଣ କରନ୍ତ, ଭୂମେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରନ୍ତ । ମାତ୍ର ଅଭୀତ କାଳରେ ଆମେ ପାପ କରୁ ଏବଂ ଭୂମେ ରାତିଲ । ଅଭୀତ କାଳରେ ଆମେମାନେ ଦୋଷ କଲୁ ।

୨୪ଆମେମାନେ ସମସ୍ତେ ପାପରେ ଅପବତ୍ର ଓ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଧର୍ମକର୍ମ ସବୁ ଅଶୁଭ ବସ୍ତୁ ସଦୃଶ ଅଛେ । ଆମେମାନେ ଝଢ଼ିଲ ପତ୍ର ସଦୃଶ ଓ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକ ବାୟୁ ଭୂଲ୍ୟ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଉପାର୍କ ନାହିଁ ।

୨୫ଭୂମ ନାମରେ ପୁନା କରିବାକୁ ଓ ଭୂମକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ନମନେ ନଦକୁ ଉତ୍ତରେଦିତ କରିବାକୁ କେହ ନାହିଁ । କାରଣ ଭୂମେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିମୁଖ ହୋଇଅଛ ଓ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ପାପଦ୍ଵାରା ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ କ୍ଷୟ କରାଅଛ ।

୨୬ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଭୂମେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ପିତା ଅଟ । ଆମେମାନେ ମୃଦୁକାଳ ଓ ଭୂମେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର କୁମକାର । ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭୂମ ହସ୍ତର କରିବାକାରୀ ।

୨୭ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଅଭ୍ୟୁନ୍ତ କ୍ରୋଧିତ ଦୃଥ ନାହିଁ କି ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ପାପକୁ ଚିକାଳ ମନେରାଖ ନାହିଁ । ଆମେମାନେ ବିନତି କରୁଛି, ଆମ୍ବପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କର, ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭୂମର ସନ୍ନାନ ।

10ଭୁଷର ପଦକ୍ର ନଗରଗୁଡ଼କ ପ୍ରାନ୍ତର ପାଲିଛି । ସିଯୋନ ପ୍ରାନ୍ତର ହୋଇଥାଏ ଓ ଯିବୁଶାଲମ ଧ୍ୟେ ହୋଇଥାଏ ।

11ଆମମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷଗଣ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଭୁଷର ପ୍ରଗଂଧା କରୁଥିଲେ, ଆମମାନଙ୍କର ସେହି ପଦକ୍ର ଓ ରମଣୀୟ ଗୁହ ଅଗ୍ରିରେ ଦର୍ଶିତ୍ବୁତ ହୋଇଥାଏ, ଆଉ ମଧ୍ୟ ଆମମାନଙ୍କର ମୂଳ୍ୟବାନ ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼କ ବନଷ୍ଠୁ ହୋଇଥାଏ ।

12ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଏସବୁ ହେଲାପରେ ମଧ୍ୟ ଭୁଷେ କ'ଣ ନିଜକୁ ଆମ୍ବଠାର କ୍ଷାନ୍ତ କରି ରଖିବ? ଭୁଷେ କ'ଣ ନୀରବ ରହ ଆମମାନଙ୍କୁ କ୍ଲେଶ ଦେଇ ରଖିବ?

ସମସ୍ତ ଲୋକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା କରିବେ

65 ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଯେଉଁମାନେ ଆମ ବିଷୟରେ ପରମାନନ୍ଦିଲେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଅନେକିତ ହେଲୁ, ଯେଉଁମାନେ ଆମକୁ ଖେଦିଲେ ନାହିଁ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ହେଲୁ । ପୁଣି ଯେଉଁ ଦେଶୀୟମାନେ ଆମର ନାମ ଉଚାରଣ କରି ନ ଥିଲେ, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ‘ଆମକୁ ଦେଖ, ଆମକୁ ଦେଖ’ ବୋଲି କହେଲୁ ।

2“ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନିଜ ଚନ୍ଦ୍ରନୂଦ୍ରାରେ କୁପଥରେ ଗମନ କରନ୍ତି, ସେହି ବିଦ୍ରୋହାଗ୍ରାଁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମେ ଦିନସାର ଆମ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିଥାଏ । **3**ସେହି ଲୋକମାନେ ଉଦ୍‌ୟାନରେ ବନିଦାନ କରି ଓ ଆମ ସମ୍ମନରେ ବୁଢ଼ିଏ ଇଟା ଉପରେ ଧୂପ ଜଳାଇ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଆମକୁ ବିରକ୍ତ କରନ୍ତି । **4**ସେମାନେ କବରସ୍ତାନ ମଧ୍ୟରେ ବସନ୍ତ ଓ ଶୁକ୍ଳମଧ୍ୟରେ ରାତ୍ରି ଯାପନ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ଶୁକ୍ଳକର ମାସ ଭକ୍ଷଣ କରନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ପାତ୍ରରେ ଦୂଷିତ ମାସ ଝୋଲ ଥାଏ ।

5“ମାତ୍ର ସେହି ଲୋକମାନେ କୁହନ୍ତି, ‘ସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହୁଅ, ଆମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସ ନାହିଁ, କାରଣ ଆମେମାନେ ଭୁଷ ଅପେକ୍ଷା ପଦକ୍ର’ । କିନ୍ତୁ ସେହି ଲୋକମାନେ ଆମ ନାସିକାର ଧୂମସ୍ତରୁପ ଓ ଦିନସାର ପ୍ରଦଳିତ ଅଗ୍ନି ସ୍ତରୁପ ।”

ଲଗ୍ନ୍ୟେଲ ନିର୍ମାଣ ଦଣ୍ଡିତ ହେବ

6“ଦେଖ, ଆମ ସମ୍ମନରେ ଏହା ଲିଖିତ ଅଛି, ଆମେ ନୀରବ ରହିବା ନାହିଁ, ମାତ୍ର ପ୍ରତିଫଳ ଦେବା, ହଁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ କୋଳରେ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବା ।

7“ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, ‘ଆମେ ଭୁମିମାନଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ଓ ଭୁମିମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ଉତ୍ସବଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବା ।’ କାରଣ “ସେମାନେ ପର୍ବତଗୁଡ଼କ ଉପରେ ଧୂପ ଜଳାଇଛନ୍ତି ଓ ଉପରବତଗୁଡ଼କ ଉପରେ ଆମର ନିମା କରିଛନ୍ତି । ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ମାନ କଳନା କରି ପ୍ରତିଫଳ ସେମାନଙ୍କ କୋଳରେ ଦେବା ।”

ପରମେଶ୍ଵର ସମ୍ମର୍ମିତେ ଲଗ୍ନ୍ୟେଲକୁ ଧ୍ୟେ କରିବେ ନାହିଁ

8ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କୁହନ୍ତି, “ଯେତେବେଳେ ଦ୍ରାଶ୍ଵାଳରେ ନୃତ୍ୟ ପ୍ରାଣିରେ ମିଳେ, ଲୋକେ କୁହନ୍ତି ଏହାକୁ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ । କାରଣ ଏଥରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଅଛି, ସେହିପର ଆମ ଦାସମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ନାହିଁ ।

୨୪୩ ଆମେ ଯାକୁବଠାରୁ ଗୋଟିଏ ବଂଶ ଓ ଯିବୁଦାଠାରୁ ଆମ ପର୍ବତମାନଙ୍କର ଏକ ଅଧିକାରୀ ଉପରେ କରିବା । ଆମର ମନୋନୀତ ଲୋକମାନେ ତାହା ଅଧିକାର କରିବେ ଓ ଆମର ଦାସମାନେ ସେଠାରେ ବସନ୍ତ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । **10**ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ଆମକୁ ଅନେକିତ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶାଶ୍ଵତ ଗାନ୍ଧୀଶ୍ଵର ଏକ ମେଷମାନଙ୍କର ରଗଣ ଭୂମି ଓ ଆଶୋର ଉପତ୍ୟକା ଗୋପଲର ଗ୍ୟାନସ୍ତାନ ହେବ ।

11“ମାତ୍ର ଭୁମିମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପରତ୍ୟାଗ କରିଥାଏ ଓ ଆମର ପଦକ୍ର ପରତ୍କୁ ପାଶୀର ଅଛି । ଭଣ୍ଡଦେବତା ଉଦେଶ୍ୟରେ ମେନ ସକାନ୍ତ ଓ ନିରୁପଣୀ ଦେବୀ ଉଦେଶ୍ୟରେ ମିଶ୍ରିତ ଦ୍ରାଶ୍ଵାରସ ପୂରଣ କରୁଥାଏ । **12**ଭୁମିମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଖତ୍ତରେ ଛେଦନ କରିବା ଓ ଭୁଷେ ସମସ୍ତେ ବଧ୍ୟପ୍ରାନ୍ତରେ ନିଳାପ ପଡ଼ିବ । କାରଣ ଆମେ ତାକିଲ ବେଳେ ଭୁମିମାନେ ଉତ୍ତର କଲ ନାହିଁ, ଆମେ କଥା କହିଲ ବେଳେ ଭୁମିମାନେ ଶୁଣିଲ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଆମ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ମନ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କଲ ଓ ଯାହା ଆମକୁ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ମନୋନୀତ କଲ ।”

13ସେହି ସକାଗେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କରନ୍ତି, “ଆମର ଦାସମାନେ ତୋକନ କରିବେ, ମାତ୍ର ଭୁଷେ ମନ୍ଦାଗ୍ରୀମାନେ ଶୁଧାର୍ତ୍ତ ରହିବ । ଆମର ଦାସମାନେ ପାନ କରିବେ, ମାତ୍ର ଭୁମିମାନେ ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତ ରହିବ । ଆମର ଦାସମାନେ ଆନନ୍ଦ କଲିବେ ଲନ୍ତିତ ହେବ ।

14ଆମର ଦାସମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ଗାନ କରିବେ କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପରମାନନ୍ଦ ସ୍ଥାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ମାତ୍ର ଭୁଷେ ମନ୍ଦାଗ୍ରୀଗଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୁଃଖ ନମିତ ବିଲାପ କରିବ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ଆମାର ଦିରକ୍ଷତାବ ଯୋଗୁଁ ହାତାକାର କରିବ ।

15ପୁନରୁ ଭୁମିମାନେ ଆମ ମନୋନୀତ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଭୁମିମାନଙ୍କର ନାମ ଅଭିଶାପରୁପେ ରଖୁପିବ ।” ତେଣୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁମିକୁ ବଧ କରିବେ । ସେ ନିଜର ଦାସମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ନାମରେ ନାମିତ କରିବେ ।

16ସେଉଁଲୋକ ପୃଥ୍ବୀରେ ଆଶୀର୍ବାଦର ପାତ୍ର ହୁଏ, ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆସିଥାଏ ହେବ ଓ ଯେଉଁଲୋକ ପୃଥ୍ବୀରେ ଶପଥ କରିବ ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରିବ । କାରଣ ଅତୀତର ସଙ୍କଟସବୁ ବିପୁତ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଓ ତାହା ସବୁ ଆମ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗୁପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ନୃତ୍ୟ ସମୟ ଆସୁଥିଲା

17“କାରଣ ଦେଖ, ଆମେ ନୃତ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗମଣ୍ଡଳ ଓ ନୃତ୍ୟ ପୁଞ୍ଜରୀ ସ୍ଵର୍ଗରୀମାନେ ଉପରେ କରିବାକୁ ଅଛି । ତେଣୁ ପୁର୍ବକାଳର ଦିଶ୍ୟସବୁ ବିପୁତ୍ତ ହେବ ଓ ସେବୁତିକ ଆସିବ ନାହିଁ ।

18ମାତ୍ର ଯାହା ଆମେ ସ୍ଵର୍ଗ କରୁ, ଭୁମିମାନେ ଚିରକାଳ ତହିଁରେ ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସ କର । କାରଣ ଆମେ ଯିବୁଶାଲମକୁ ଏକ ଆନନ୍ଦ ମୁଖରତ ନଗରଗୁପେ ଓ ତହିଁର ନବାସୀଗଣଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦର ପାତ୍ର ରୂପେ ସ୍ଵର୍ଗ କର ।

19“ପୁଣି ଆମେ ଯିବୁଶାଲମରେ ଆନନ୍ଦ କରିବା ଓ ଆମ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରେ ଉଲ୍ଲାସ କରିବା । ସେଠାରେ ଆଉ ବିଲାପର ଧର୍ମ ଓ କ୍ରମନର ସ୍ଵର ଶୁଣାଯିବ ନାହିଁ ।

20ଶ୍ରୀଶିଖବୀ ଶିଶୁ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ବୃଦ୍ଧା ଯେକି ଗୋଟିଏ ପୁଣ୍ଡ ଜୀବନ ବନ୍ଧି ରହେ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ବନ୍ଧି ରହିବ, ଗୋଟିଏ ବାଲକ ଏକଶତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଧିବ ଏବଂ ଯଦି ଗୋଟିଏ ବାଲକ ଏକଶତ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମରେ, ସେ ଅଭିଶପ୍ତ ବୋଲି ବିରୂପ କରାଯିବ ।

21“ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନେ ଗୁହ ନିର୍ମାଣ କର ତହିଁରେ ବାସ କରିବେ ଓ ସେମାନେ ଦ୍ରାଶ୍ଵାଷେତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ତାହାର ଫଳ ଭୋଗ କରିବେ ।

22ସେମାନେ ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା ଗୁହରେ ଅନ୍ୟଲୋକ ବାସ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଗୋପିତ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଅନ୍ୟଲୋକ ଭୋଗ କରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଆମ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆୟୁ ବୃକ୍ଷର ଆୟୁଭ୍ରଳ୍ୟ ହେବ ଓ ଆମ ମନୋମୀତ ଲୋକମାନେ ଦୀର୍ଘକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ହସ୍ତକୃତ କରିପାରିଲୁ ଭୋଗ କରିବେ ।

23ସେମାନେ ଅନ୍ୟମିତ ପରିଶ୍ରମ କରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଦିନାଗ ପାଇଁ ଦେବ ନିୟକ ସନ୍ନାନ ପ୍ରସବ କରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ନାନରଣ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାତ୍ରର ପରିଶାରରୁ ହେବେ ।

24ପୁଣି ସେମାନେ ତାକିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମ୍ବେ ଉତ୍ତର ଦେବା ଓ ସେମାନେ କଥା କହୁ କହୁ ଆମ୍ବେ ଶୁଣିବା ।

25ଗଧିଆ ଓ ମେଣ୍ଡାଛୁଆ ଏକତ୍ର ରହିବେ, ସିହ ଗୋରୁପଳ ପର ନଡ଼ା ଖାଇବ । ପୁଣି ଧୂଳି ସର୍ପର ଖାଦ୍ୟ ହେବ । ସେମାନେ ଆମ ପଦତ୍ର ପରିତ୍ରରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ହଂସା କି ବିନାଗ କରିବେ ନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କୁହନ୍ତ ।”

ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ଗୋର୍ଷାର ବିରୂପ କରିବେ

66 ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିକଥା କୁହନ୍ତ, “ସ୍ଵର୍ଗ ଆମର ସିଂହାସନ ଓ ପୁଞ୍ଜୀ ଆମର ପାଦପାଠ । ଭୁମେମାନେ ଆମପାଇଁ କି ପ୍ରକାର ଗୁହ ନିର୍ମାଣ କରିପାରିବ ଓ କେଉଁ ପ୍ରକାର ସ୍ଥାନ ଆମର ବିଶ୍ଵାମୟକ ହେବି?

ପୁଣି ସଦାପତ୍ର କୁହନ୍ତ ଆମ୍ବେ ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥ ନିର୍ମାଣ କରିବୁ । ତେଣୁ ଏ ସମସ୍ତର ଅଧିକାରୀ ଆମ୍ବେ ଅଟୁ ।” ମାତ୍ର “ଯେଉଁମାନେ ବୁଝାଇ ଓ ରୁଣ୍ମିମନା ଓ ଯେ ଆମ ବାକ୍ୟରେ ଅରହର ହୃଦୀ, ତାହା ପ୍ରତି ଆମ୍ବେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ।

୩ୟ ଗୋବଧ କରେ ସେ ନରହତ୍ୟାକାରୀ ପରହ୍ତ୍ୟ, ଯେ ମେଷଶାବକ ବଳିଦାନ କରେ ସେ କୁକୁରର ବେକ କାଟିଲା ଲୋକପର ହୃଦୀ, ଯେ ନୈବେଦ୍ୟ ଉସ୍ତର୍ଗ କରେ, ସେ ଶୁକର ରକ୍ତ ଉସ୍ତର୍ଗ କରିବା ଲୋକପର ହୃଦୀ, ଯେ ଚାନ୍ଦାସିତ ଧୂପ ଜଳାଏ, ସେ ଦେବତାର ଧନ୍ୟବାଦ କରିବା ଲୋକପର ହୃଦୀ । ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପଥ ମନୋମୀତ କରିଅଛନ୍ତ । ସେମାନଙ୍କର ଆମା ନିଜର ପୁଣ୍ୟାୟୋଗ୍ୟ ବିଷୟରେ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ରିୟ ହୃଦୀ ।

୪ୟୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଠୋର ହେବ ଓ ଆଶିଦ ଯାହା ସେମାନେ ଭୟ କରନ୍ତ କାରଣ ସେମାନେ ଉତ୍ତର କଲେ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତାକିଲି ଏବଂ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ କୁହା ହେଲେ । ସେମାନେ ସବୁକିଛି କଲେ ଯାହା ମୋର ଚଣ୍ଡରେ ମନ୍ଦ ବୋଲି ବୁଝିଲା ।

ସେମାନେ ଦିନିଷ ମନୋମୀତ କଲେ, ଯାହା ମୁଁ ପସନ୍ଦ କଲି ନାହିଁ ।”

କୁହନ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ କମିତି ହେଉଥାଇ, ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣ । “ଭୁମ୍ମମାନଙ୍କର ଭୁଲମାନେ ଯେ ଭୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ ଘୁଣା କରନ୍ତ ଓ ଆମ୍ବର ନାମ ସକାଗେ ଭୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦୂର କରନ୍ତ; ସେମାନେ କହ ଅଛନ୍ତ, ‘ଆମ୍ବେ ଯେପରି ଭୁମ୍ମମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ଦେଖି ପାରିବା, ଏଥପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମହମାନିତ ହୁଅନ୍ତି’; ମାତ୍ର ସେମାନେ ଲଢ଼ିତ ହେବେ ।

ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଏକ ନୁହନ ଗୋର୍ଷ

୬୭ ଶୁଣ, ନଗରର କଳହର ରବ ଓ ମନ୍ଦିରର ଏକ ସୂର ଆସୁଅଛି । ନିଜର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପଳ ଦେଉଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହେଉଛି ଏହି ରବ ।

7-୮“କୌଣସି ରମଣୀ ଗର୍ଭବେଦନା ପାଇଲା ପରେ ପୁତ୍ର ସନ୍ନାନ ନନ୍ଦ ଦିଏ । ଗର୍ଭବେଦନା ପୁର୍ବେ ସେ ପ୍ରସବ କଲା । ଏପ୍ରକାର କିଏ ଶୁଣି ଅଛି । ଏପ୍ରକାର କିଏ ଦେଖିଅଛି? ଏକ ଦିନରେ କ'ଣ କୌଣସି ଦେଶ ନନ୍ଦ ମେବ? କୌଣସି ଗୋର୍ଷୀରୁ କ'ଣ ଲୋକେ ଏକାବେଳକେ କହୁ ଦେବେ? ସିଯେନ ଗର୍ଭ ବେଦନା ପାଇଲାମାତ୍ରେ, ସେ ତା'ର ସନ୍ନାନଗଣଙ୍କୁ ପ୍ରସବ କଲା । ୯ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତ, “ଆମ୍ବେ କ'ଣ ପ୍ରସବ କାଳ ଉପର୍ଦ୍ଵିତ କରଇ ପ୍ରସବ କରାଇବା ନାହିଁ?”

ପୁଣି ଭୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର କୁହନ୍ତ, “ଆମ୍ବେ ପ୍ରସବ କରାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତ, କ'ଣ ଗର୍ଭଗୋପ କରି ପାରିବା?”

10ଯିରୁଶାଲମକୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିବା ଭୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ତା ସହିତ ଆନନ୍ଦ କର ଓ ତା'ପାଇଁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘିତ ହୁଅ । ପୁଣି ତା ପାଇଁ ଶୋକ କରୁଥିବା ଭୁମେମାନେ ସମସ୍ତେ ତା'ର ଆନନ୍ଦ ପାଇଁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କର ।

11ତହିଁରେ ଭୁମେମାନେ ତାହାର ଦୟାରୁପ ସୁନ୍ୟପାନ କର ତ୍ରୁପ୍ତ ହେବ; ଭୁମେମାନେ ତା'ର “ଦୁର୍ଗା” ଦୋହନ କରି ତାହାର ଏର୍ଥଗ୍ୟର ବାହୁଦ୍ୱଳ୍ୟରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେବ ।

12ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କୁହନ୍ତ, “ଏହା ଶାନ୍ତ ରୂପ ତା'ର ନଳପୁଣ୍ୟ ରଣଣ ଆତକୁ ବହିବ । ନାଚିଗଣର ଧନ ସମତି ଗୋଟିଏ ପରପୁଣ୍ୟ ରଣଣ ସଦୃଶ, ଭୁମେ ସେବକ ହେବ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଅଶ୍ୱରେ ବହନ ହେବ ।

13ମାଆ ଯେପରି ତା'ର ସନ୍ନାନକୁ ସାନ୍ତୁମା ଦିଏ, ଆମ୍ବେ ସେହିପରି ଭୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତୁମା ଦେବା ଓ ଭୁମେମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ସାନ୍ତୁମା ଲାଭ କରିବ ।”

14ପୁଣି ଭୁମେମାନେ ଏହା ଦେଖିବ ଓ ଭୁମ୍ମମାନଙ୍କର ଦୂଦୟ ଆନନ୍ଦିତ ହେବ । ଆଉ ଭୁମ୍ମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତି ନୂତନ ତୃଶ ସଦୃଶ ସତେଜ ହେବ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତ ତାହାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେ ନିଜ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଉପରେ କୁପିତ ହେବେ ।

15ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ରୋଧରେ ପ୍ରଦଳିତ ଅଗ୍ରିଧର ସେମାନଙ୍କୁ ଭର୍ତ୍ତାନା କଶିବାକୁ ଆଗମନ କରିବେ । ସେ ଅଗ୍ରି ସଦୃଶ ଓ ତାଙ୍କର ରଥସବୁ ଦୁର୍ଗିବାୟ ଭୁଲ୍ୟ ହେବ ।

16କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଗ୍ରି ଓ ଖତ୍ତିଦ୍ୱାରା ମର୍ଯ୍ୟର ସମସ୍ତ

ଦିବାଦ ନିଷ୍ଠନ କରିବେ । ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିହତ ଲୋକ ଅମେକ ହେବେ ।

17ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁଣି କୁହନ୍ତି, “ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟକୁ ଅନୁସରଣ କରି ଉଦ୍ୟାନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ନିଦକୁ ପବତ୍ର ଓ ଶୁଣି କରନ୍ତି ଓ

ଶୁଣି ମାସ, ଘୃଣ୍ୟତ୍ଵବ୍ୟ ଓ ମୂଶା ଖାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ବିନିଷ୍ଟ ହେବେ ।”

18“କାରଣ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଶିକ୍ଷାପ୍ରଶାଳୀ ଜାଣୁଁ, ସର୍ବଦେଶୀୟ ଓ ଭାଷାବାଦ ଲୋକଙ୍କୁ ଆମ୍ର ଫଂଗ୍ରହ କରିବାର ସମୟ ଆସୁଥିଲା ଓ ସେମାନେ ଆସି ଆମ୍ର ମହିମା ଦେଖିବେ । **19**ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସଙ୍କେତ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶ ଯଥା- ଡର୍ଶିଣ୍ଗ, ଫୁଲ ଓ ଛାଦ, ଯେଉଁମାନେ ଧନୁର୍ଧର, ଭୁବଳ ଓ ଯବନ ତଥା ଦୂରସ୍ଥ ଦ୍ୱିପରଶ ଆମ୍ର ସ୍ଥିରାତି ବିଷୟରେ କେବେ ଶୁଣି ନାହାଁନ କିମ୍ବା ଆମ୍ର ପ୍ରତାପ ଦେଖିନାହାଁନ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା ଓ ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ର ମହିମା ପ୍ରକାଶ କରିବେ । **20**ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, ଇଗ୍ରାଯୈଲର ଲୋକମାନେ ଯେପରି ପବତ୍ର ପାତ୍ରରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଉପହାର ଆଶନ୍ତି, ସେହିପରି ସେମାନେ

ଭୂମାନଙ୍କର ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟ ଉପରେ ରଥ ଆଶିବେ ଏବଂ ଦୁତଗତି ପଶୁଗୁଡ଼କ ଦିଭିନ୍ଦି ଦେଶର ଯିରୁଶାଲମକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଉପହାର ସରୂପ ଆସିବ । **21**ଆଉ ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାଦକ ଓ ଲେବୀୟ ହେବାପାଇଁ ଲୋକ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ।”

ନୃତନ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ନୃତନ ପୁଥିବୀ

22“କାରଣ ଆମେ ଯେଉଁ ନୃତନ ସର୍ବମଣ୍ୟଳ ଓ ନୃତନ ପୁଥିବୀ ନିର୍ମାଣ କରିବା, ତାହା ଯେପରି ଆମ୍ର ସମୁଖରେ ସ୍ଥାଯୀ ହେବ, ସେହିପରି ଭୂମାନଙ୍କର ବଂଶ ଓ ଭୂମାନଙ୍କର ନାମ ସ୍ଥାଯୀ ହେବ, ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ କୁହନ୍ତି । **23**ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁଣି କହନ୍ତି ଯେ, ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଲୋକ ମୋ ପାଖକୁ ପୁନା କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ନୃତନ ଚନ୍ଦ୍ର ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ନୃତନ ଚନ୍ଦ୍ରକ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ଵାମିବାରତାରୁ ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ଵାମିନ ଆସିବ ।

24“ପୁଣି ସେମାନେ ବାହାରେ ଯାଇ ଆମ୍ର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କିରୁଥିବା ପାପୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶବ ଦେଖିବେ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କର କୀଠ ମରି ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ନିର୍ବାପିତ ହେବ ନାହିଁ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମତ୍ତୀର ଘୃଣାର ପାତ୍ର ହେବେ ।”

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center
Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center
All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online add space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center
P.O. Box 820648
Fort Worth, Texas 76182, USA
Telephone: 1-817-595-1664
Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE
E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/acrasianfontpack.html>